

CETURTDIENA, 2010. GADA 20. APRĪLIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ņemot vērā neseno notikumu gaitu un pēc politisko grupu vienošanās, es gribētu ierosināt šādas izmaiņas trešdienas darba kārtībā. Šīs ir jaunas izmaiņas saistībā ar tām, kuras mēs pieņemām vakar plkst. 17.30. Šīs ir papildu izmaiņas.

Pirmkārt, mēs no darba kārtības svītrojam jautājumu laiku ar Padomi. Padome man paziņoja, ka saistībā ar šonedēļ pieredzētajām transporta grūtībām *López Garrido* kungs atstās Strasbūru trešdien plkst. 18.00, tāpēc jautājumu laiks vakarā nebūs iespējams. Otrkārt, mēs svītrojam no darba kārtības *Ţicău* kundzes ziņojumu par ēku energoefektivitāti, jo pirmdien komitejā tas netika pieņemts. Treškārt, mēs esam iekļaujam mutisko jautājumu par aizliegumu kalnrūpniecībā izmantot cianīdu kā trešo darba kārtības jautājumu pēcpusdienā uzreiz pēc debatēm par *SWIFT* un *PNR* (tas ir par pasažieru datu reģistru). Tādējādi trešdien sēde tiks slēgta plkst. 19.00. Atkārtošu vēlreiz ļoti īsi: mēs esam svītrojuši darba kārtības punktus, kurus apspriest nav iespējams, tāpēc trešdien sēde beigsies nevis plkst. 24.00, bet plkst. 19.00. Atkārtoju, ka šie jautājumi ir apspriesti ar politisko grupu priekšsēdētājiem.

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vienkārši gribu pajautāt, vai ceturtdien sēdes Parlamentā tomēr notiks, vai būs, piemēram, Zinātnes tehnoloģiju iespēju izvērtējumu dienesta (STOA) un citu komiteju sanāksmes, vai sēdēs būs pieejami tulki un vai ceturtdien Parlamentā pieņems apmeklētāju grupas.

Priekšsēdētājs. – Es pašlaik visiem deputātiem gatavoju e-pastu, kuru parakstīšu personiski. Daži no mums nav pat tikuši līdz Strasbūrai un arī vēlas saņemt šo informāciju. E-pasts tiks nosūtīts ap plkst. 11.00, un tajā būs atbildes uz daudziem jautājumiem, uz kuriem atbildes mums jau ir zināmas.

Ceturtdien var notikt visas komiteju sanāksmes, bet nenotiks balsošana. Eiropas Parlamenta dienesti strādās. Nenotiks plenārsēde. Viss, izņemot plenārsēdi, notiks kā parasti. Grupas, kas ierodas Strasbūrā apmeklēt Parlamentu, tiks pieņemtas — grupas, kuras mēs esam uzaicinājuši, varēs apmeklēt Parlamentu un ienākt plenārsēžu zālē, bet sēde nenotiks.

Vienīgā atšķirība no parastas dienas būs tā, ka nebūs plenārsēdes procesa un balsošanas. Pārējais norisināsies kā parastā ceturtdienā.

Ceturtdien un piektdien jūs varēsiet parakstīt apmeklējumu reģistru.

Pārējā informācija tiks nosūtīta pa e-pastu un sasniegs jūs vēlākais pirms pusdienām.

Vakar notika Priekšsēdētāju konferences sanāksme, kā arī Prezidija sanāksme. Diezgan daudzos jautājumos tika pieņemti lēmumi. Turpmāk strādās darba grupa, kura ietvers Parlamenta dienestus. Darba grupa visu laiku sazinās ar mani, un es sazinos ar politisko grupu priekšsēdētājiem, jo mums ir jāuztur pastāvīgs kontakts visos jautājumos, kas attiecas uz lēmumiem šajā un tuvākajās nedēļās. Lūdzu, atcerieties, ka Eiropas Parlamenta komitejas tiksies nākamnedēļ, un mēs nedrīkstam bloķēt parastās komiteju procedūras, un mums ir jāsaģatavo sēdes Briselē kā parasti. Lēmumi par to vēl nav pieņemti, taču tuvāko dienu laikā tie tiks pieņemti.

Lūdzu, gaidiet īsu informāciju no manis par visu, kas ir izlemts, un par visu, ko mēs plānojam turpmāk.

3. Gaisa satiksmes pārtraukšana Eiropā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par gaisa satiksmes pārtraukšanu Eiropā.

Kā mums visiem zināms, Eiropas iestāžu izpildvarai ir jāpieņem lēmumi attiecībā uz tuvākajām dienām. Tas, protams, būs Komisijas un Ministru padomes uzdevums. Kā zināms, gan Komisija, gan Padome pie tā strādā vismaz kopš svētdienas, bet mums kā Eiropas Parlamenta deputātiem arī ir savi pienākumi. Tie saistīti ar ilgtermiņa pasākumiem, reaģējot uz pašreizējo krīzi. Mēs vēlamies, lai iesaistītos parlamentārās komitejas. Mums ir arī jādoma par to, kā reaģēt uz pašreizējo situāciju sesijas sanāksmē Briselē. Varbūt mēs reaģēsim ar rezolūciju. Es runāju par dažādiem veidiem, kā reaģēt. Es gribētu lūgt jūs visus runās pievērst uzmanību arī tam, kā Parlaments var palīdzēt atrisināt pašreizējās problēmas. Tās, pirmkārt un galvenokārt, ir mūsu pilsoņu, Eiropas iedzīvotāju, problēmas. Mums, protams, ir grūti nokļūt Strasbūrā un Briselē, bet tā ir mūsu problēma, un mēs to noteikti neuzsveram. Mums vajadzētu sagatavoties, lai apspriestu to, kā risināt eiropiešu problēmas situācijā, kad gaisa satiksme ir paralizēta. Vissvarīgākais jautājums ir tas, ko mēs, deputāti, varētu darīt tuvāko nedēļu laikā, lai uzlabotu situāciju. Tomēr, tā kā pirmajās stundās un dienās lielākā atbildība gulstas uz izpildvaru, es vēlētos pateikties gan Padomes, gan Komisijas pārstāvjiem par to, ka viņi ir ar mums.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kā visiem zināms, gaisa transports būtībā ir absolūti stratēģisks. Tas ietekmē sabiedrību, tās ikdienas dzīvi un tiesības uz brīvu pārvietošanos — kas ir pamattiesības —, un tam neapšaubāmi ir izšķiroša ietekme uz ekonomisko aktivitāti.

Ja ir problēmas ar gaisa transportu, kad tas tiek pārtraukts, skarot vairāk nekā vienu valsti, gaisa transporta stratēģiskais raksturs kļūst vēl acīmredzamāks, un kaitējums ir lielāks.

Ja, kā šajā gadījumā, tas ietekmē lielāko daļu Eiropas Savienības dalībvalstu, problēma kļūst ļoti nopietna, un patiešām ir krīze. Tā, protams, ir negaidīta un vēl nebijusi krīze, kas ir jārisina atbilstošā veidā. Turklāt paradokss ir tas, ka mums ir jārisina jautājums, kurā Eiropas Savienībai kā tādai nav daudz pilnvaru, faktiski mazāk nekā tai ir attiecībā uz citiem jautājumiem, bet tik un tā tai ir jāreaģē un jārikojas.

Šajā gaisa satiksmes krīzē Eiropā ir izveidojušies vienlaicīgi divi apstākļi: maksimāla līmeņa nopietnība — krīze ir ļoti nopietna —, bet arī zema tiesībspēja un rīcībspēja Eiropas Savienībai šajā jomā rīkoties uzreiz. Šī ir situācija, kurā no Eiropas Savienības viedokļa darboties nav viegli. Neraugoties uz to, mēs esam rīkojušies un reaģējuši.

Te es nonāku pie mana paziņojuma otrās daļas: kādi pasākumi šajā gadījumā ir veikti. Pirmkārt, dalībvalstu lidostu iestādes piemēroja spēkā esošo protokolu, ņemot vērā Vulkānisko pelnu konsultatīvā centra Londonā izstrādāto karti, kas attēlo vulkānisko pelnu ietekmi. Tas bija zinātnisks novērtējums, un, pamatojoties uz to, tika uzskatīts, ka gaisa telpa būtu automātiski jāierobežo lidojumiem. Tas tika izdarīts vispirms, un tas tika darīts ar vislielāko piesardzību, drošību un minimālu risku, pamatojoties uz šo pirmo Eirokontroles ieguldījumu, kura pamatā savukārt bija tas, ko teica Vulkānisko pelnu konsultatīvais centrs Londonā, kas izveidots pirms daudziem gadiem.

Protams, šī situācija nepārprotami attiecās ne tikai uz dalībvalstīm, un tādēļ Eiropas Savienība un tās iestādes ķērās pie darba jau no paša sākuma. Precīzāk sakot, pēdējo dienu laikā notika vairākas tehniskas sanāksmes, līdz beidzot vakar transporta ministri pieņēma politisku lēmumu.

Nedēļas nogalē Padome, Spānijas prezidentūra, Komisija — jo īpaši komisārs Kallas, kam es pateicos par atsaucību un spraigo darbu visā šajā laikposmā, — un Eirokontrole ir strādājuši, lai sagatavotu daudz precīzāku un atbilstošāku rīcību šajā situācijā, kas jau bija sākusi veidoties par ieilgušu krīzi ar ļoti nopietnu ietekmi visā Eiropas Savienībā un ārpus tās.

Pēdējo dienu laikā veiktā darba rezultātā Eirokontrole izdeva ieteikumu, kas vispirms tika vienprātīgi pieņemts vakar Briselē notikušajā Eirokontroles, Komisijas, Padomes, lidostu pārvaldes iestāžu, gaisa satiksmes organizāciju un visu iesaistīto nozaru sanāksmē attiecībā uz nepieciešamību, lai ar šodienu būtu trīs Eirokontroles noteiktas vulkāna ietekmes zonas. Pirmā zona būtu vislielākā pelnu blīvuma zona, kurā lidojumi tiktu absolūti ierobežoti, pilnīgi aizliegti; otrā zona gluži pretēji būtu zona, kurā nav nekādu pelnu, un tādēļ lidojumiem nav ierobežojumu, bet trešā būtu starpzona, kurā ir zems pelnu blīvums un kurā līdz ar to lidojumi būtu atļauti bez jebkāda riska. Valsts iestādēm, sākot no šodienas, saskaņotā veidā zona būtu jāpārbauda, ņemot vērā Eirokontroles katru dienu un pastāvīgi, ik pēc sešām stundām piegādātos datus, lai izlemtu, vai ir jānosaka gaisa koridori vai zonas, kurās lidojumi būtu atļauti.

Šo Eirokontroles ierosināto tehnisko ieteikumu vakar vienprātīgi pieņēma Eiropas Savienības 27 valstu valdības, tādējādi piešķirot tam Eiropas līmeņa uzmanību un Eiropas līmeņa pieeju pašlaik vajadzīgajam. Citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienība pieņem lēmumu un tādēļ ierosina, lai dalībvalstis rīkotos šādā veidā. Ņemot vērā Eirokontroles priekšlikumu, Eiropas valstu valdības un Komisija vienprātīgi vienojās rīkoties šādā veidā.

Drošība tāpēc ir saglabāta kā prioritāte. Šajā jautājumā nav vietas kompromisam, kā šīs nedēļas nogalē teica komisārs *Kallas*, un tāpēc ir zona, kurā ir aizliegums, vienošanās par pilnīgu lidojumu aizliegumu. Mēs iegūsim daudz precīzāku priekšstatu par reālo risku no visiem datiem, kurus gatavoja izmantot Eirokontrole, — ne tikai no Londonas, bet arī no testiem, kas tiek veikti ar testa lidmašīnām bez pasažieriem, kā arī no datiem, ko sniegs valsts iestādes, lidmašīnu dzinēju detaļu ražotāji un Eiropas Aviācijas drošības aģentūra Ķelnē. Visi šie dati būs jāņem vērā, nosakot zonas, par kurām vakar vienojās transporta ministri Spānijas prezidentūras sasauktajā Padomes ārkārtas sanāksmē.

Tāpēc, salīdzinot ar līdz šim izmantoto, tas ir jauns, dinamiskāks un precīzāks modelis, kas pamatojas, pirmkārt, uz zinātniskiem datiem, otrkārt, uz Eirokontroles tehnisko lēmumu un, visbeidzot, uz dalībvalstu lēmumu par starpposma zonu, attiecībā uz kuru tas ir jāsaskaņo.

Savukārt, priekšsēdētāja kungs, Transporta ministru padome vakar puda ļoti skaidru nostāju, ka dalībvalstīm vajadzētu darīt visu iespējamo, lai sabiedrībai būtu pieejami pēc iespējas vairāk alternatīvu transporta veidu, ar ko atrisināt ļoti nopietnas situācijas, kas ietekmē Eiropas iedzīvotāju un citu iedzīvotāju mobilitāti. Viņi ir aplūkojuši arī šīs situācijas ārkārtīgi nozīmīgās ekonomiskās sekas — kā komisārs *Kallas* izskaidros — darba grupā, kuru vada Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, komisārs *Kallas*, komisārs *Almunia* un komisārs *Rehn*, kuri nākamnedēļ gatavoja iesniegt ziņojumu par visiem ekonomiskajiem aspektiem. Visbeidzot, pēc iespējas drīzāk tiks rīkota vēl viena Transporta ministru padome, lai apspriestu visus šos jautājumus.

Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, ir pieņemts lēmums, kas nozīmē Eiropas perspektīvā saskaņotu Eiropas pieeju tam, kas notiek, ņemot vērā drošību un nepieciešamību pēc iespējas efektīvāk un precīzāk pieņemt lēmumus par lidojumiem, aizsargājot pilsoņu tiesības. Es ļoti priecājos, priekšsēdētāja kungs, *Buzek* kungs, ka Eiropas Parlaments šajā jautājumā ir ierosinājis detalizētu diskusiju. Faktiski šīs debates nozīmē, ka jums noteikti ir refleksi rīkoties nekavējoties, kā pienākas Parlamentam, kas pārstāv Eiropas tautas, un ka jūs, domājot ilgtermiņā, varat apsvērt, kādas darbības ir jāveic, reaģējot uz šo pilnīgi neparedzēto, pavisam jauno krīzi, kura neparasti un ārkārtīgi nopietni ietekmēja Eiropas iedzīvotāju dzīvi.

Priekšsēdētājs. – Es vēlētos apliecināt Ministru padomei un Spānijas prezidentūrai, un, lūdzu, pastāstiet viņiem to, ka Eiropas Parlaments jebkurā laikā ir gatavs sadarboties un ka mēs esam atvērti apspriest šos jautājumus komitejā. Mēs labprāt uzņemsim Eiropas Komisijas un Padomes pārstāvjus un apspriedīsim šīs problēmas. Mēs vēlamies iesaistīties šajā procesā. Mēs esam no dažādiem Eiropas Savienības reģioniem, mēs tikām ievēlēti tiešās vēlēšanās un esam atbildīgi par Eiropas Savienības iedzīvotājiem, un tāpēc mūsu līdzdalība ir būtiska. Mēs esam tai gatavi. Protams, mēs varam darīt tikai to, ko var darīt likumdošanas iestāde. Mēs nevaram pieņemt izpildvaras lēmumus, bet mēs vēlamies palīdzēt gan Komisijai, gan Padomei. Mēs labprāt to darīsim. Tieši tāpēc mums ir šī diskusija.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, esmu ļoti priecīgs iesniegt Parlamentam ziņojumu par pasākumiem, kurus veikusi Komisija attiecībā uz Eijafjallajekulla vulkāna izvirduma radītajām Eiropas gaisa telpas krīzes sekām. Parlaments zinās, ka 84 000 lidojumu ir atcelti, ietekmējot tūkstošiem pasažieru.

Kā jums zināms, Eirokontrole pēc mūsu iniciatīvas pirmdien no rīta sasauca telefonkonferenci, un Komisija vakar pēcpusdienā aktīvi piedalījās ārkārtas Transporta ministru padomē. Manuprāt, pēc šīs padomes ir jāpaziņo četri galvenie vēstījumi.

Visi transporta ministri atbalsta koordinētu Eiropas reakciju uz krīzi. Attiecībā uz šādām problēmām, kuras gaisa telpu ietekmē globāli, risinājumi valstu līmenī nav efektīvi. Jāuzsver, ka starp transporta ministriem bija ļoti izteikts sadarbības gars, un mums bija vairākas telefona sarunas, kurās visi atzina, ka ir gatavi uzņemties atbildību un sadarboties.

Otrais svarīgais jautājums ir tas, ka drošība ir pirmajā vietā. Attiecībā uz drošību nevar būt kompromisu. Tai ir un paliek galvenā nozīme. Mums saviem iedzīvotājiem ir jānodrošina visaugstākie drošības standarti.

Trešais princips ir tas, ka ministri vienojās atvērt Eiropas gaisa telpu pakāpeniski un koordinēti, vienlaikus nodrošinot drošību. Tas sākās šorīt plkst. 8.00 ar Eirokontroles starpniecību. Šajā lēmumā, pamatojoties uz piesārņotības pakāpi, ir noteiktas triju veidu zonas. Pirmā no šīm zonām atrodas emisiju centrā, kur tiks saglabāts pilnīgs darbības ierobežojums, ņemot vērā, ka nav iespējams garantēt drošību.

Otrajā zonā principā gaisa satiksmes sadarbība nav traucēta, lai gan pelnu klātbūtne vēl ir. Šī zona būs jāapstiprina, un dalībvalstu iestādēm jāpieņem saskaņoti lēmumi par darbību.

Trešo zonu pelni neietekmē, tādēļ nekādu ierobežojumu jebkādu veidu darbībām nav. Eirokontrolē valstu iestādēm ik pēc sešām stundām nodrošina kartes ar attiecīgo informāciju.

Ceturtkārt, veicot šos pasākumus, mēs galu galā paredzam īstenot vienotās Eiropas gaisa telpas programmu un jo īpaši tīkla vadītāja funkcijas. Es zinu, ka pēc vienotās Eiropas gaisa telpas veiksmīgās otrās dokumentu paketes pagājušā gadā varu rēķināties ar lielu Parlamenta atbalstu.

Jums ir zināms un ministrs minēja, ka ir organizēta darba grupa — komisāru grupa, lai apspriestu valsts atbalsta jautājumus. Vakar es runāju ar aviosabiedrību pārstāvjiem un viņi teica, ka viņi vienkārši vēl nav gatavi izvērtēt savus zaudējumus. Ņemot vērā visas ekonomiskās sekas, viņiem galvenais jautājums ir atsākt lidojumus. Vissvarīgāk ir izstrādāt modeli lidojumu atsākšanai. Mums nevajadzētu krist panikā par valsts atbalstu un citiem pasākumiem, lai palīdzētu gaisa transporta nozarei.

Pasažieru tiesības ir vēl viens svarīgs jautājums, un mums ir jāpiemēro pasažieru tiesību īstenošana. Noteikumi ir labi. Ikviens piekrīt viedoklim, ka noteikumi ir labi. Jautājums ir par izpildi, kas atkal ir dalībvalstu rokās. Mums patiešām vajadzētu virzīt to uz priekšu un apsvērt vairākas idejas par to, kā labāk piemērot noteikumus.

Es tagad gribētu komentēt to, kas, manuprāt, ir apzināts mēģinājums radīt jucekli — kam kas ir jādara, kas ko ir izdarījis un kādi ir modeļi. Ir skaidrs, ka dažās valstīs tuvojās vēlēšanas un tā tālāk, bet pēc vulkāna izvirduma visi lēmumi pamatojās uz esošajiem modeļiem, par kuriem ir vienošanās, kā rīkoties šāda veida situācijā.

Tas ir starpvaldību modelis, bet gaisa telpa ir valsts kompetencē. Komisija rīkojumus neizdod — ir noteikumi, kas attiecas uz mūsu valstu sistēmām, un es atkārtoju — mūsu modeļa pamatā ir esošā informācija un esošie novērtējumi. Nekā nepareiza šajā modelī nav. Mēs tagad varam domāt par to, kā šo modeli pārveidot. Mēs to sākam apspriest vakar. Teikt, ka Eiropas modelis ir pilnīgi neveiksmīgs, ir pilnīgi nepareizi. Tas bija un ir ārkārtas notikums. Šāda vulkāna izvirdums un pelnu mākoņa negaidīta izplatīšanās ir notikusi ļoti retos gadījumos pasaulē — tas nav kā sniegs vai kaut kas tamlīdzīgs, kas notiek bieži.

Jau nedēļas nogalē bija skaidrs, ka situācija kļūst par kaut ko ļoti ārkārtēju, un tās laikā mums bija vairākas diskusijas par to, kā risināt šo jautājumu. Teikt, ka transporta ministriem būtu bijis nekavējoties jāiejaucas, ir pilnīgi pretrunā mūsu izpratnei par to, kā Eiropā viss tiek organizēts. Šāda veida lēmumi ir neatkarīgu ekspertu un neatkarīgu struktūru ziņā. Es un ministrs *López Garrido* svētdien bijām Eirokontrolē, un es sazinājos ar visiem lielāko dalībvalstu transporta ministriem. Mēs bijām gatavi uzņemties atbildību un jautāt, kas mums būtu jādara, lai atrisinātu situāciju. Tomēr tie nevar būt patvaļīgi lēmumi, bet ir īpašas organizācijas kompetencē. Šajā organizācijā svētdien notika sanāksme, un mēs piedalījāmies tās apspriedē. Tās bija ļoti smagas diskusijas, jo izskatāmais jautājums bija saistīts ar cilvēku dzīvību.

Pirmdienas rītā notika ārkārtas Eirokontroles apspriede, kas vienojās par tā saucamo „brīvo zonu” modeli. Mēs bijām ļoti priecīgi, ka Eirokontrolē bija gatava sadarboties. Atkārtoju, tas vispār nebija Kopienas kompetencē, bet notikumi ir pierādījuši, ka pieeja valstu līmenī ir novecojusi pieeja. Mums tagad noteikti ir spēcīgāks impulss izveidot vienotāku Eiropas pieeju šāda veida notikumiem un regulēt tos. Mums, protams, ir arī jānovērtē sekas un iznākums.

Galvenais, ko visi, tostarp aviosabiedrības, teica, ir tas, ka ir ļoti svarīgi atsākt lidojumus. Attiecībā uz pasažieriem vissvarīgākais ir, lai cilvēki varētu atgriezties mājās vai nokļūt galamērķī. Tas bija galvenais vakar risinātais jautājums.

Visu rezumējot — mēs ar Padomi un Eirokontroli intensīvi strādājam, lai uzraudzītu situāciju un, ja nepieciešams, pieņemtu jaunus lēmumus. Pašlaik paredzētais modelis ir diezgan piemērots, lai atsāktu lielāko daļu lidojumu.

Corien Wortmann-Kool, PPE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, paldies Komisijai un Padomei par informāciju, kuru mums sniedzāt par krīzi Eiropas aviācijā. Dažās pēdējās dienās ir kļuvis skaidrs, ka bez aviācijas ne tikai mūsu Parlaments sastopas ar grūtībām, bet arī Eiropas sadarbība un ekonomika piedzīvo milzīgas problēmas. Tieši tāpēc ir svarīgi, ka šodien Parlamentā mums ir šīs ārkārtas debates. Pasažieri ir bezizejas situācijā, aviosabiedrības, ceļojumu nozare un uzņēmumi, kuri ir atkarīgi no gaisa satiksmes, cieš smagus zaudējumus, un tas viss nāk papildus ekonomiskajai krīzei.

Drošība ir īpaši svarīga. Lai par to nebūtu pārpratumu! Pasažieri ir jātransportē droši, bet ir skaidrs, ka mēs nebijām pietiekami gatavi šai ārkārtas situācijai. Gaisa telpas slēgšana pirmajā dienā bija ātra reakcija uz problēmu, kura mums Eiropā līdz šim bija sveša, —vulkānisko pelnu mākonis. Bet kas notika nākamā dienu laikā? Datoru modeļi parādīja, ka lidot nevajadzētu, bet testa lidojumi tika veikti jebkādam problēmām.

Ļaujiet man atkārtot, ka, lai gan drošība, protams, ir pirmajā vietā, ir svarīgi, lai mēs no jauna atvērtu Eiropas gaisa telpu, pamatojoties uz faktiem un pareiziem pieņēmumiem. Ir nepieciešams veikt vairāk darba atbilstoši īpašajiem apstākļiem. Atzīstami ir tas, ka pirmie soļi tika veikti vakar, un mums tie ir ātri jāturpina. Mums ir jāspēr izšķiroši soļi. Drošība ir pirmajā vietā, bet mums ir arī jānodrošina, ka mēs ļoti drīz atkal varam izmantot drošās zonas.

Turklāt mums ir nepieciešami strukturāli pasākumi. Arī Eiropas vienotā gaisa telpa, kura raisīja tik lielu pretestību dalībvalstu vidū, varētu palīdzēt mums vērst aviāciju efektīvāk.

Aviosabiedrības ir cietušas milzīgus saimnieciskos zaudējumus. Augstas izmaksas radās ne tikai, lai noregulētu gaisa satiksmi, bet arī tāpēc, ka bija jāsniedz palīdzība bezizejā nonākušajiem pasažieriem. Apdrošināšanas sabiedrības nesedz nekādus zaudējumus, un ir šaubas, vai mēs varam attaisnot visas izmaksas, kuras gulstas uz aviosabiedrību pleciem. Tāpēc es aicinu jūs izpētīt, kādi ir izraisīto izmaksu un zaudējumu apjomi un kādas kompensācijas, iespējams, būtu jāsniedz. Piemēram: izmaksas, kas radušās aviosabiedrībām, pamatojoties uz Eiropas direktīvu par pasažieru tiesībām, un kāda katastrofu palīdzība ir jāmaksā. Vai nav pašsaprotami pārliecināties, vai šo nepārvaramas varas apstākļu gadījumā mēs varētu to faktiski izmaksāt no Eiropas Savienības budžeta?

Komisār *Almunia*, jūs esat norādījis, ka jūs labāk dotu priekšroku valsts atbalstam, bet man jūs ir jābrīdina, ka mums ir jānovērš tas, ka dalībvalstis sponsorē savus nacionālos čempionus. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs rīkotos saskaņoti Eiropas līmenī. Ne tikai valsts atbalsta programma, bet arī valsts atbalsta efektīva sniegšana. Tieši to es aicinu jūs nodrošināt.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka šajā krīzē ir cilvēcisks faktors, kas mums šodien noteikti ir jāapspriež. Daudzi cilvēki, desmitiem tūkstošu, ir bezizejas situācijā visā pasaulē un gaida, lai varētu atgriezties mājās. Uzskatu, ka mums šorīt vajadzētu padomāt par šiem cilvēkiem. Gandrīz visiem no mums, daudziem šā Parlamenta deputātiem iepriekšējās nedēļās ir bijusi līdzīga pieredze. Mēs esam privilēģēti Eiropas Parlamenta deputāti, kas var izmantot pieejamo infrastruktūru. Bet daudzi cilvēki ir iesprototi tālos pasaules nostūros. Tie nespēj aizbraukt un tikt atpakaļ uz darbu, viņu bērni nevar apmeklēt skolu, jo nav spējuši atgriezties no brīvdienām, un tie ir iestrēguši bez izmitinājuma un naudas. Es gribētu vēlreiz teikt, ka es šorīt jūtu līdzti šiem cilvēkiem. Es ceru, ka viņiem būs iespēja drīz nokļūt mājās.

Aviosabiedrības ir būtiski svarīgas ne tikai pasažieru transporta, bet arī preču transporta sistēmā. Finansiālie zaudējumi, kurus izraisa šis vulkāna izvirdums, ir ievērojami lielāki nekā tie, kurus izraisīja 2001. gada 11. septembra notikumi. Tāpēc es aicinu Komisiju ar elastīgu pieeju piešķirt valstu atbalstu apdraudētajām aviosabiedrībām, ja šāda veida atbalsts patiešām būtu jāsniedz.

Visbeidzot, mums ir jāapzinās, ka gaisa satiksme ir viena daļa ļoti neaizsargātajā Eiropas infrastruktūrā. Ja gaisa satiksme vairs nav iespējama, mēs neesam spējīgi atbilstoši kompensēt tās trūkumu. Tāpēc es uzskatu, ka projekts, kuru mēs sākam pirms 20 gadiem — Eiropas komunikāciju tīklu paplašināšana un jo īpaši dzelzceļa pārvadājumu paplašināšana —, ir reāla un būtiska alternatīva un, kā mēs tagad redzam, alternatīva, kas ir būtiski svarīga mūsu ekonomikas izdzīvošanai. Ir svarīgi, lai mēs tagad to atzītū vēlreiz.

Mans kolēģis *El Khadraoui* kungs aplūkos citus šā jautājuma aspektus, bet es vēlētos pateikt tikai vienu. Mums vēl nav izdevies izveidot savstarpēju izmantojamību vilcieniem starp dažādām valstīm. Vācijas starppilsētu ekspresis nevar atvest Vācijas iedzīvotājus atpakaļ no Spānijas, tāpat kā Francijas ātrgaitas vilciens nevar braukt līdz Budapeštai. Tas nozīmē, ka mēs joprojām neesam tādā situācijā, kādu mums vajadzēja panākt. Lai gan mēs esam pieņēmuši attiecīgas rezolūcijas Parlamentā, manuprāt, mums nav vajadzīgi šādi pēkšņi periodiski darbības izrāvienī. To vietā mums ir jāpieņem noturīga, pastāvīga pieeja, liekot šīm jaunajām koncepcijām stāties spēkā.

Gesine Meissner, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Kallas*, *López Garrido* kungs, šajā gadījumā mēs redzējam, ka daba patiešām ir spēcīgāka nekā jebkuras mūsu tehnoloģijas. Zināmā mērā mēs esam guvuši mācību. Tomēr tajā pašā laikā ir svarīgi atzīmēt, ka šī situācija mums ir parādījusi, ka mēs neesam panākuši tādu progresu Eiropā, kādu mums būtu vajadzējis panākt.

Jau 20 gadus mēs runājam par iekšējo transporta tirgu un Eiropas vienoto gaisa telpu. Tie, protams, nebūtu novērsuši vulkāna izvirdumu, bet, iespējams, būtu ļāvuši mums rīkoties efektīvāk un ātrāk.

Ilgu laiku mēs esam acinājuši veidot vienotu Eiropas gaisa telpu, kuru koordinētu Eirokontrolē, tomēr tā joprojām nav ieviesta. Tāpat, un šeit es piekřitu *Schulz* kunga teiktajam, mums joprojām nav savstarpējās

izmantojamības dzelzceļa tīklā. Vēl aizvien nav iespējams nopirkt dzelzceļa biļeti no Ziemeļeiropas uz dienvidiem ceļojumam cauri visam kontinentam. Šajā gadījumā kļūst skaidrs arī tas, ka daudz kas mums ir uz papīra un ir apspriesti daudzi jautājumi, bet realitātē daudz kā no nepieciešamā trūkst.

Acīmredzami reakcija Eiropā bija neapmierinoša no iedzīvotāju viedokļa. Protams, situācija bija sarežģīta, un, protams, nevienas atsevišķas valsts ministrs nevarēja atvērt gaisa telpu, kad nāca brīdinājumi no institūta Londonā, ka lidot nav droši. Tajā pašā laikā neapmierinoši bija tas, ka netika veikti faktiskie mērījumi, izmantojot, piemēram, balonus, bet visi strādāja ar statistikas ekstrapolācijām. Daudzi Eiropas pilsoņi par to bija nokaitināti. Arī aviosabiedrību nostāja ir saprotama. Tās cieta finansiāli un būtu vēlējušās redzēt ātrāku reakciju.

Aviosabiedrības ir cietušas finansiālus zaudējumus, un, protams, ir ļoti svarīgi, lai pasažieri tiktu nogādāti mājās, cik drīz vien iespējams. Mums ir jāaizsargā viņu tiesības. Tomēr attiecībā uz pasažieru tiesībām Eiropā ir ļoti svarīgi, lai tiem būtu pieejamas transporta un ceļošanas iespējas. Tādēļ es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mūsu transporta sistēmā Eiropā būtu gan aviosabiedrības, gan citas transporta iespējas, kuras pasažieri var izmantot. Tas nozīmē, ka mums ir būtiski apsvērt sīkāk, kā risināt šo situāciju, kā mēs varam sniegt atbalstu aviosabiedrībām krīzes laikā, kuru pašlaik jau izjūt transporta nozarē, un kā mēs varam saglabāt un nodrošināt Eiropas pilsoņu mobilitāti, kas ir nozīmīgs sasniegums.

Attiecībā uz zaudējumu kompensāciju nav jēgas vērsties pie vulkāna, jo, kā mums jau zināms, tā mēs nekur netiksim. Dabai ir savi likumi, bet mums ir jāmēģina reaģēt uz tiem Eiropas pilsoņu interesēs. Tāpēc, manuprāt, ir ļoti labi, ka ir izveidota darba grupa *Kallas* kunga vadībā. Tas ir ļoti svarīgi, un mēs turpināsim apspriest, kādus secinājumus nākotnei šajā krīzē izdarīt.

Michael Cramer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēdējās sešās dienās Eiropā ir notikušas būtiskas mobilitātes izmaiņas. Izšķirošais faktors šajā gadījumā nebija nopietns negadījums, pasākumi cīņai pret klimata pārmaiņām vai augstas aviācijas degvielas cenas. Šajā gadījumā daba pati spēlēja izšķirošo lomu.

Īslandes vulkāns atkārtoti parādīja cilvēcei dabas patieso spēku. Mums no tā ir jāgūst mācība nākotnei. Cilvēce nav un nekad nebūs visvarena. Ir pareizi, ka reakcija uz šo vulkāna izvirdumu nāca no Eiropas. Tā kā vulkāniskie pelni var izraisīt lidaparātu dzinēju apstāšanos, kā arī apgrūtināt redzamību caur lidmašīnas logiem, Eiropas Aeronavigācijas drošības organizācija Eirokontrolle pauda atbildīgu nostāju un pasažieru drošību noteica par galveno prioritāti.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es vēlētos sirsnīgi pateikties Eirokontrolei, transporta ministriem, kuri atbalstīja Eirokontroli, un jo īpaši Vācijas transporta ministram *Peter Ramsauer*. Mēs atbalstām arī vācu pilotu arodbiedrību, lidotājus, kuri rīkojās ar lielāku atbildību nekā aviosabiedrību vadība, atsakoties lidot saskaņā ar vizuālajiem lidojumu noteikumiem Eiropas gaisa telpā, jo tie uzskata, ka tas būtu bezatbildīgi. Gaisa telpa vai nu ir, vai nav droša. Galu galā nav svarīgi, ar kādiem noteikumiem lidmašīnas lido vai ar kādiem noteikumiem tās avarē.

Tāpēc Zaļie vēlētos iespējami stingri nosodīt aviosabiedrības, kuras vēlējas dot priekšroku peļņai, nevis drošībai. Mēs aicinām atvērt Eiropas gaisa telpu tikai tad, ja riska nav vispār. Mēs aicinām politiķus nepadoties aviosabiedrību spiedienam un nenoteikt atbildību par drošību, piemēram, pilotiem.

Pēdējās pāris dienās mēs esam sākuši skaudri apzināties valstu un Eiropas transporta politikas trūkumus pēdējās desmitgadēs, kas ir bijusi atstāta novārtā un daudzos gadījumos joprojām ir novārtā, dzelzceļu sistēmā. Šī politikas joma ir bijusi vērsta tikai uz gaisa transportu. Katru gadu Eiropas aviosabiedrības no Eiropas nodokļu maksātājiem saņem 14 miljardus eiro, jo atšķirībā no dzelzceļa transportā izmantotās degvielas petroleja netiek aplikta ar nodokli. Tas rada aviosabiedrību pagaidu ienākumu zaudējumu perspektīvā.

Tomēr no šā visa mums ir jāizdara viens secinājums. Dzelzceļš ir ne tikai drošākais transporta līdzeklis; tas ir arī būtisks mobilitātes saglabāšanai un klimata pārmaiņu pārtraukšanai. Tāpēc es vēlētos pateikties visiem dzelzceļa uzņēmumiem Eiropā, kas ir palīdzējuši nogādāt pasažierus galamērķos.

Vulkāna izvirdums Īslandē ir brīdinājums mums visiem. Pašlaik pieredzētais ir transporta realitāte nākotnē. Tomēr transportam būs veiksmīga nākotne tikai tad, ja nepieciešamie pasākumi nebūs jāveic diennakts laikā. Tādēļ mēs aicinām visas Eiropas Savienības dalībvalstis mainīt valsts un starptautiskā transporta politikas prioritātes. Dzelzceļa transportam jābūt prioritātei ne tikai vārdos, bet arī finanšu darbībās, lai mums atkal nebūtu jāpiedzīvo tāda situācija kā šī.

Peter van Dalen, *ECR grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mēs atkal pārliecināties, cik liela var būt laika apstākļu un klimata ietekme uz transportu. Ne īpaši liela vulkāna izvirdums notiek Īslandē, un gaisa satiksme daudzās Eiropas daļās tiek apturēta vairākas dienas. Manuprāt, tas ir tikai pareizi, ka mums šodien vismaz daļēji izdevās atsākt lidojumus. Es arī uzskatu, ka mums bija pamats to darīt un ka tas bija kaut kas, ko mēs varējām izdarīt, jo testa lidojumi parādīja, ka lidot var, lai gan acīmredzot tikai tik ilgi, kamēr redzamības nosacījumi būs tikpat labi kā pašlaik.

Tajā pašā laikā, manuprāt, mēs bijām pārāk stingri, slēdzot visu gaisa satiksmi uzreiz vienā paņēmienā. Mēs esam pārsteigušies, veicot salīdzinājumus ar KLM lidmašīnu, kas iekļuva *Mount Redoubt* vulkāna putekļos virs Alaskas 1989. gadā, kā arī pārsteigušies, atsaucoties uz *British Airways* lidmašīnu, kas atradās vulkāna putekļu mākonī Indonēzijā 1982. gadā. Neaizmirstiet, ka abi šie lidojumi beidzās, putekļiem pilnīgi apņēmot lidaparātu, kuri tikai neilgi pirms tam bija izvirduši no vulkāna, kurš atradās salīdzinoši netālu. Putekļu daļiņu blīvums un siltums šajos lidojumu gadījumos bija līmenī, kas nav salīdzināms ar pašreizējās situācijas apstākļiem.

Tādēļ es atbalstu pieeju, kurā ņem vērā vulkāna putekļu koncentrācijas atšķirības. Izmantojot šādu pieeju — kā mēs, šķiet, to darām —, ir tikai pareizi, ka mēs daļēji atveram gaisa telpu, protams, noteiktos koridoros un noteiktos augstumos. Šī atsākšana, manuprāt, ir izmisīgi nepieciešama, jo Īslandes pelni iztukšo mūsu aviosabiedrību kases. Manī neraisa bažas iespēja, ka dažas vājas aviosabiedrības varētu sabrukt šajā krīzē. Tomēr mēs nevaram pieļaut, ka sabruk lieli un cienījami uzņēmumi, kas drošību izvirza pirmajā vietā. Pārāk daudz naudas un pārāk daudz darbavietu ir apdraudētas.

Turklāt mums ir jāstrādā ar reālistisku pieeju, kurā ņem vērā putekļu daļiņu koncentrāciju. Ir pareizi, ka gaisa telpa daļēji tiek atvērta šodien. Šādu pragmatisku pieeju mums vajadzētu piemērot arī turpmāk, lai mēs varētu panākt stabilu un vēl jo vairāk atbildīgu līdzsvaru starp drošību un ekonomiku.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, aviācijas drošības iestāžu lēmums nepakļaut riskam pasažieru drošību bija pilnīgi pareizs, pat ja tas nozīmēja Eiropas gaisa telpas slēgšanu uz vairākām dienām un izraisīja finanšu zaudējumus aviosabiedrībām. Manuprāt, tas ir bezatbildīgi, ja aviosabiedrības aicina pilotus lidot uz savu risku. Ko faktiski šajā gadījumā nozīmē „uz savu risku”?

Es atzinīgi vērtēju to, ka Komisija apsver iespēju piešķirt īpašu valsts atbalstu aviosabiedrībām, kuras citādi pašreizējās situācijas dēļ būs nopietnās finansiālās grūtībās. Mēs vēlāk runāsim par nodarbinātību Eiropas Savienībā. Ja ES un dalībvalstis varētu palīdzēt novērst vismaz to, ka situācija pasliktinās vēl vairāk, tad to darīt ir pareizi. Taču apmaiņā pret valsts atbalstu aviosabiedrībām ir jāuzņemas saistoši pienākumi nesamazināt darbinieku skaitu un nenogriezt algas. Tām ir arī jāgarantē, ka tās nesamazinās atvaļinājumu pabalstus un neatskaitīs samaksu par tām dienām, kurās darbinieki nespēja nokļūt darbā transporta situācijas dēļ.

Ir pēdējais laiks, lai Komisija izveidotu pastāvīgu kopēju Eiropas uzraudzības sistēmu aviācijas drošībai. Šī uzraudzības sistēma būtu īpaši paredzēta, lai novērstu sociālo dempingu. Es vēlētos visiem atgādināt par valsts piešķirto atbalstu bankām, kuras guva labumu no atbalsta, bet neīstenoja atbilstošu sociālo pieeju. Konkurence un peļņas gūšana nedrīkst būt svarīgāka par cilvēku dzīvību drošību.

Francesco Enrico Speroni, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, vulkāna izraisītā situācija ir vadīta gausi un neefektīvi. Pirmā reālā darba sanāksme notika vakar, pirmsdien. Vulkāna izvirdums sākās ceturtdien no rīta, tādējādi, lai panāktu operatīvu lēmumu, bija nepieciešamas četras dienas.

Ir taisnība, ka daži ierobežojumi, iespējams, bija pārmērīgi, jo īpaši attiecībā uz drošību. Kāpēc gan aizliegt lidojumus Beļģijā, ja mākonis bija Norvēģijā? Kāpēc aizliegt viena virzuļa dzinēja lidmašīnām lidot 500 metru augstumā, ja pelni bija virs 8000 metriem?

Droši vien tika piemērots mums, lidotājiem, sen zināmais noteikums, proti, ka drošākais lidojums ir tas, kurā pilots ir bārā, bet lidmašīna — angārā. Tomēr tas nav veids, kā risināt ārkārtas situācijas, un tādēļ es uzskatu, ka, ņemot vērā pienākumu garantēt pasažieru un apkalpes drošību, šo pasākumu pieņemšana bija laba ideja, taču tie tika veikti pārāk vēlu pēc notikuma.

Tādēļ turpmāk mums būs jāņem vērā, pirmkārt, drošības prasības, kā arī prasības, kuras, precīzi ņemot vērā drošību, paredz nevis tikai nekritisku lidojumu aizliegumu, bet pasākumus, kas atspoguļo reālo situāciju, nevis statistisko situāciju, lai nozarē, kas ir būtiska visai tautsaimniecībai, mēs varētu novērst negatīvu ekonomisko seku atkārtošanos un tādu ietekmi, kādu 2001. gada 11. septembra uzbrukums atstāja ne tikai uz gaisa transporta nozari un tūrisma nozari, bet arī uz ekonomiku kopumā.

Tāpēc es aicinu rīkoties ātri, nopietni un pilnīgi pārzinot faktus.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Drošība ir svarīgāka par visiem pārējiem apsvērumiem. Mēs nevaram uzņemties risku par lidmašīnu, kas pilna ar pasažieriem piedzīvo dzinēja darbības traucējumus un, iespējams, tādēļ avarē apdzīvotā vietā. Es vēlētos visiem atgādināt par *British Airways* lidmašīnu, kas lidoja caur pelnu mākonī ceļā uz Jaunzēlandi 1982. gadā, un jo īpaši par *KLM Boeing 747* nopietno starpgadījumu 1989. gadā, kas lidoja caur biezu vulkānisko pelnu mākonī. Abas lidmašīnas ar pūlēm izvairījās no katastrofas.

Cilvēka dzīvībai nav iespējams noteikt cenu. Es atbalstu lēmumu slēgt gaisa telpu šīs krīzes laikā un tādējādi nodrošināt, ka pilotiem nav jāuzņemas atbildība par viņiem uzticētajiem pasažieriem. Ir notikuši testēšanas un mērīšanas lidojumi, bet tikai līdz noteiktam augstumam un saskaņā ar vizuālajiem lidojumu noteikumiem. Šajos lidojumos nevarēja veikt reālu analīzi vai sasniegt nozīmīgu rezultātu.

Viens cits komentārs man ir par lidojumiem saskaņā ar vizuālajiem lidojumu noteikumiem, ka attiecībā uz *KLM* lidmašīnu pelnu mākonis nebija redzams. Daba mums māca cieņu un tajā pašā laikā skaidri nosaka globalizācijas robežas. Mēs visi ļoti apzināmies nopietnās finansiālās sekas. Tomēr cilvēka dzīvība ir daudz vērtīgāka par lietām. Tādēļ, ņemot vērā minētos gadījumus, es aicinu izturēties pret to ar pēc iespējas lielāku atbildību un piesardzību, tostarp attiecībā uz gaisa telpas sadalījumu trīs zonās.

Mathieu Grosch (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, *Kallas* kungs! Šis lidojumu aizliegums saistās ar plašo drošības apspriešanu, kas ir bieži notikusi Parlamentā un kurā mēs, t.i., Parlaments, un, es uzskatu, arī Komisija esam teikuši, ka mēs varētu un mums vajadzētu ieviest noteikumus šajā jomā Eiropas līmenī, ja dalībvalstis to vēlētos. Šāda apspriešana mums bieži ir bijusi ne tikai attiecībā uz gaisa transportu, bet arī attiecībā uz dzelzceļu un citām jomām. Tāpēc mums šodien šis jautājums ir jāuzdod tām organizācijām, kuras uz to var atbildēt: pirmkārt, aviācijas iestādēm attiecīgajās valstīs un, protams, organizācijai, kura atbild par koordināciju Eiropas līmenī. Šī koordinācija ir notikusi ārkārtīgi veiksmīgi.

Manuprāt, galvenā prioritāte ir pasažieru drošība. Finansiālais aspekts ir mazāk svarīgs, tomēr mēs nedrīkstam aizmirst par to. Atsevišķas valstis izdarīja pareizo lēmumu. Es ceru, ka turpmāk lēmumus pieņems Eiropas kontrole un valstu aviācijas drošības iestādes, nevis atsevišķas aviosabiedrības, jo mēs atkal saskaramies ar ekspertiem, kuriem ir atšķirīgi viedokļi. Tādēļ mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem.

No ekonomikas viedokļa, tā, protams, ir katastrofa šai nozarei, kas pēc 11. septembra un ekonomiskās krīzes tagad pārdzīvo trešo krīzi. Tāpēc mums vajadzētu veikt pasākumus Eiropas, nevis nacionālajā līmenī un nodrošināt palīdzības paketes, kas būtu atbilstīgas visā Eiropā un nekropļotu tirgu, kā tas iepriekš bieži ir noticis. Atbalsts ir nepieciešams, bet ne tikai valsts līmenī.

Pasažieri pašlaik ir situācijā, kurā likums nenodrošina viņiem visu palīdzību, kuru viņi varētu gaidīt. Pamatoti mēs esam bieži apsprieduši šo jautājumu Parlamentā. Tomēr es pieņemu, ka aviosabiedrības un citi skartie uzņēmumi ļaus pasažieriem uzstāt uz tiesībām, kas tiem joprojām ir.

Manuprāt, nākotne ir vienotā Eiropas gaisa telpā. Es vēlētos norādīt, ka nākamajos divos gados mēs bieži apspriedīsim šo jautājumu Eiropas Parlamentā.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisār! Manuprāt, ka šajā diskusijā ir trīs svarīgi faktori. Pirmkārt, atbalsts bezizejas situācijā nonākušajiem pasažieriem un viņu repatriācija, kas ir absolūti galvenā prioritāte visām iestādēm visos līmeņos. Šajā saistībā mēs varam piekrist, ka Eiropas Regula par pasažieru tiesībām ir nodrošinājusi ļoti daudziem no viņiem vismaz minimālu komfortu un atbalstu. Tomēr praksē — kā jūs to labi zināt — ir, protams, piedzīvotas dažas problēmas: haoss lidostās, informācijas trūkums utt. Tādēļ es atbalstu izpēti uzsākšanu Eiropas līmenī sadarbībā ar aviosabiedrībām un visām pārējām iesaistītajām pusēm, lai noskaidrotu, kā mēs varam palīdzēt šāda veida situācijās.

Turklāt es arī aicinu jūs izveidot darba grupu Komisijas un dalībvalstu līmenī, lai pēc iespējas efektīvāk organizētu repatriāciju. Es zinu, ka tas ir aviosabiedrību darbs, bet noteikti ir cilvēki, kas ir iesprostoti attālās vietās, kuriem kādu laiku būs jāgaida, lai atgrieztos mājās, pat ja gaisa telpa būs atvērta. Mums ir jāpievērš tam uzmanība.

Otrs svarīgs elements, otrā sadaļā, ja vēlaties, ir lidojumu aizlieguma procedūras ieviešana. Mēs atkal esam dzirdējuši lūgumus par lielāku sadarbību un lielāku Eiropas līmeņa koordināciju, un Eiropas vienotā gaisa telpa, uz ko atsauces jau ir bijušas, būs noderīga turpmāk. Ir taisnība, ka Eiropas Savienībai pašlaik nav lēmumu pieņemšanas pilnvaru ne pār dalībvalstu gaisa telpu, ne pār Eiropas kontroli, tāpēc ir ļoti grūti pieņemt efektīvus un saskaņotus lēmumus.

Tomēr taisnība ir arī tas, ka līdz vakardienas vakaram mēs Eiropas līmenī faktiski izmantojām samērā konservatīvu matemātisku modeli. Būtībā šis modelis pamatojas uz sliktāko scenāriju, kas nozīmē, ka par nelielu daudzumu vulkāna putekļu signalizē kā par milzīgu mākonī, kad nepieciešams lidojumu aizliegums, kā tas bija. Jūs jau zināt, ka ASV izmanto citu modeli, tādu, kas attiecas uz lidojumu aizliegumu tikai tajā zonā, kas ir tieši virs vulkāna, un darbības riskus atstāj aviosabiedrību ziņā. Tas ir cits modelis. Modelis starp šīm divām galējībām, par ko jau ir panākta vienošanās — kurā ir trīs zonas —, ir labs modelis. Redzēsim, kā mēs varēsim patiešām integrēt tajā drošību un efektivitāti.

Mans trešais un pēdējais jautājums ir par to, kā mēs tiksīm galā ar ekonomisko ietekmi. Izveidot dažādu iespēju sarakstu ir laba ideja, bet mums ir vajadzīga Eiropas pieeja. Visbeidzot, ļaujiet man tikai piebilst, ka mums nevajadzētu maldināt cilvēkus, ļaujot viņiem cerēt, ka mēs visiem spēšim kompensēt sagādātās neērtības. Tas vienkārši nav iespējams.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu kaut ko teikt ministram, tas ir, Padomes priekšsēdētājam. Ne jums personīgi, bet visiem, kas jebkad ir atradušies jūsu amatā, un, iespējams, arī tiem, kas tajā būs nākotnē. Kā jūs tik daudzus gadus esat varējuši netraucēti likt šāda veida šķēršļus Eiropas pieejai? Atkal un atkal Komisijai un Parlamentam ir vajadzējis mudināt Padomi panākt vienošanos, un pat pēc tam tas vienmēr beidzas ar vāju kompromisu. Kāpēc Padome vienmēr domā starpvaldību un valstu mērogā, bet ne Eiropas mērogā? Tā ir viena no mācībām, kura ir jāsaņem, lai atrisinātu šo situāciju. Mans kolēģis, deputāts *El Khadraoui*, jau teica, ka ir iespējams uzlabot sadarbību, bet ne tikai attiecībā uz gaisa telpas pārvaldību. Varētu uzlabot arī koordināciju starp valstu iestādēm, bet jūs, Padomes priekšsēdētāj, esat norādījis, ka Eiropai pašlaik nav pilnvaru veikt šos uzlabojumus. Nu tad beidzot piešķiriet Eiropai šīs pilnvaras! Tad viss būtu daudz vienkāršāk.

Mans otrais jautājums attiecas uz zinātnisko informāciju. Mums ir vienotais centrs Londonā, kas specializējas tikai noteiktās jomās un kurš kopā ar Eirokontroli nolēma, ka drošība ir pirmajā vietā. Tas, protams, bija pareizais lēmums, bet vai tas ietver pietiekami daudz? Vai mums nevajadzētu stiprināt Eiropas modeli, apvienojot dažādas specializācijas kopā un izveidojot reālu Eiropas aviācijas drošības centru? Šis vulkāns vēl nav beidzis darboties. Kad tā iepriekšējais izvirdums notika pirms 200 gadiem, tas bija aktīvs desmit gadus. Tātad mums ir jāveic sagatavošanās darbi nākamajiem gadiem. Manuprāt, mums ir jāstiprina Eiropas modelis, un — un tas ir svarīgi šajā Parlamentā — mums ir arī jānodrošina, ka pasažieru tiesības paliek neskartas un ka valsts atbalstu piešķir visiem ar vienādu pamatojumu.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lai gan tūkstošiem cilvēku šodien ir nonākuši lielās grūtībās, es uzskatu, ka šī vulkāna izvirdums ir kā īsts aizrādījums: aizrādījums, kas mudina pārskatīt mūsu attieksmi pret situāciju transporta nozarē un galvenokārt mūsu pārmērīgo atkarību no gaisa transporta, kas pakāpeniski un reizēm mums to neapzinoties ir ieņēmis visu citu transporta veidu vietu. Tas ir vēl būtiskāk, ņemot vērā, ka šodien, protams, neviens nevar pateikt, vai šī vulkāna izvirdums beigsies un kā šis mākonis gatavojas pārvietoties turpmākajās nedēļās un mēnešos.

Tas nozīmē, ka mums ir pirmām kārtām — un es šajā atbalstu gan Komisiju, gan Padomi — jāturpina ievērot piesardzības principu un drošības principu. Es, starp citu, esmu pārsteigta, ka savulaik farmācijas nozarē piesardzības princips tika izmantots, lai izdarītu spiedienu uz dalībvalstīm un Eiropu, radot izdevumus, kas, manuprāt, bija diezgan nepārdomāti. Pašlaik cita nozare, šķiet, arī vēlas apšaubīt vai kritizēt piesardzību, kuru noteica dalībvalstis un Eiropadome. Manuprāt, tas ir savādi. Nav tādas kabatas formāta piesardzības. Drošība un kopējais labums ir prioritāte.

Runājot par pārējo, es uzskatu, ka mums ir, protams, jāattīsta dzelzceļa transports. Tā ir galvenā prioritāte, un, kā teica kolēģis, ir skaidrs, ka mums ir redzējums par to, kādai jābūt mūsu transporta sistēmai, citiem vārdiem sakot, dzelzceļam ir jāatgūst tirgus mazos un vidējos attālumos. Es arī uzskatu, ka svarīga ir transporta dažādība un transporta veidi. Tas, starp citu, ir temats Baltajā grāmatā, pie kuras mums būs jāstrādā komitejā.

Īstermiņā, manuprāt, prioritāte noteikti ir nogādāt cilvēkus mājās, izmaksāt kompensācijas pasažieriem un, iespējams, izskatīt, kas jādara aviosabiedrībām, bet ļoti mērķtiecīgi. Es arī uzskatu, ka, strukturāli runājot, mums daudz vairāk jāatbalsta videokonferences. Videokonferences kā saziņas līdzekļi joprojām izmanto ļoti reti, un tās ir maznozīmīgas visiem; tas attiecas ne tikai uz Parlamentu, bet, protams, arī plašāk. Es uzskatu, ka atbalsts šādiem pasākumiem palīdzētu samazināt atkarību no gaisa transporta.

Visbeidzot, es uzskatu, jo priekšsēdētājs mums lūdza, ka Eiropas Parlaments varētu, iespējams, no savas puses, pārskatīt savu darbības veidu, apsverot iespēju strādāt, piemēram, piecas darba dienas nedēļā divas nedēļas nevis trīs dienas vai trīs ar pusi dienas nedēļā. Tas arī būtu piemērs tam, kā mēs organizējam savu

darbu, lai būtu mazāk atkarīgi no gaisa transporta, kas, protams, ir ļoti trausls un pakļauts, kā daba to šodien parādīja, nezināmiem faktoriem, pār kuriem mums nav nekādas kontroles.

Tas patiešām ir jautājums par sistēmas pārskatīšanu kopumā, un ar Balto grāmatu, kā arī Eiropas Parlamentā mums būs iespēja pārskatīt savu atbalsta metodi citiem transporta līdzekļiem, tostarp attiecībā uz to, kā mēs strādājam.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es paužu milzīgu nožēlu par to, ka, šķiet, daudzi kolēģi pirms uzstāšanās nav apspriedušies ar profesionāliem — cilvēkiem, kuri ir pavadījuši vairākus tūkstošus stundu pie gaisa kuģa vadības ierīcēm. Man ir iespaids, ka šī ir ļoti politiska diskusija un ka pret Padomi tiek vērsti apvainojumi, lai gan Padome, sītiot vai nost, nav atbildīga par vulkāniem. Ar roku uz sirds var teikt, ka Eirokontroles lēmums bija pārāk neapdomāts, un to es uzsveru visvairāk, jo viss bija samests kopā. Konkrētās situācijas diversifikācija netika apsvērta vispār. Mēs esam atbildīgi par pastāvīgu gaisa satiksmes sistēmas pārvaldību, un, manuprāt, no šiem notikumiem mēs varam mācīties. Tomēr es esmu pilnīgi pārliecināts, ka lēmumi, kas ir jau pieņemti, tika pieņemti pārāk ilgi, un mana pārliecība ir tā, ka tie noteikti varētu būt bijuši citādi.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka tādos brīžos kā šis mums ir jāsniedz mierinājuma un līdzjūtības vārdi visiem tiem, kas vienā vai otrā veidā ir cietuši vai vēl joprojām cieš satiksmes traucējumu dēļ, tāpat kā mums ir jāsniedz līdzjūtības vārdi aviosabiedrību darbiniekiem, kuri ar saviem ierobežotajiem resursiem ir mēģinājuši reaģēt uz pasažieru vajadzībām.

Mēs nevēlamies pievienoties tiem, kas daudz kritizē, bet izvirza maz priekšlikumu un, kad vētra ir pagājusi, joprojām apgalvo, ka viņiem ir taisnība. Mēs gribētu šeit pateikt, ka pasažieru drošības princips ir atkārtoti jāapstiprina kā prioritātes princips. Labāk, ka ir neapmierināti, bet dzīvi pasažieri, nekā pasažieri, kas diemžēl aiziet bojā lidmašīnā.

Tajā pašā laikā es gribētu teikt, ka Eiropā ir jūtama pārāk maza uzticēšanās. Labāka sadarbība un vienotība droši vien nozīmētu labāku saziņu, labākus paskaidrojumus mums un labākus mēģinājumus atbildēt tiem, kas vienkārši gribēja saņemt informāciju.

Mūsaprāt, ir svarīgi stiprināt Eiropas drošības aģentūras pilnvaras, lai tā vienmēr varētu paļauties uz zinātniskiem atzinumiem, uz kuru pamata tā varētu attaisnot savus lēmumus visos apstākļos. Nākotnē — un tas jau ir teikts, bet es uzskatu, ka tas būtu atkārtoti jāuzsver — mums būs jāpaveic vēl vairāk darba, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļi, kas šķērso Eiropas teritoriju, papildina cits citu, mēģinot nodrošināt lielāku konsekvenci arī starp tiem.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, ja atļausiet — lai kļiedētu jebkādas aizdomas, kas varētu pastāvēt, es gribētu ierosināt, lai par šo jautājumu tiktu izveidota Eiropas Parlamenta izmeklēšanas komiteja.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vēlos runāt par diviem svarīgiem aspektiem. Pirmkārt, ir žēl, ka Eiropa stāv dīkā un līdz ar to nevar konkurēt globālā mērogā, bet tas attiecas arī uz Amerikas un Āzijas aviosabiedrībām, kuru lidaparāti nevar nolaisties Eiropas Savienībā.

Otrkārt, es vēlētos pateikties visām iesaistītajām pusēm par pūlēm.

Atliek pieņemt lēmumu par to, vai aviosabiedrības saņems finansiālu kompensāciju. Par sekām lems debatēs turpmākajās dienas. Ir labi apzināties, ka tagad ir trīspakāpju plāns. Es priecājos par to. „Financial Times” pārmet politiķiem, ka tie drošības apsvērumu dēļ „vienkārši” visu ir slēguši, un iesaka Eiropā ieviest ASV stratēģiju, kas atļauj atsevišķām aviosabiedrībām pašām lemt, lidot vai nelidot. Es ceru, ka mēs šeit Parlamentā uzreiz noraidīsim šādu modeli. Būtu katastrofāli pasažieriem, ja aviosabiedrība, kurai draud bankrots, nolemtu lidot vienkārši peļņas labad.

Mums ir vajadzīga tālredzīga stratēģija: labāki mērinstrumenti gaisa telpā, lai prognozētu atmosfēras izmaiņas, un tādu lidmašīnu dzinēju izstrāde, kuri efektīvāk izmanto degvielu un ir mazāk jutīgi. Tomēr lidmašīnas ir neaizsargātas ne tikai pret teroristu uzbrukumiem, bet arī pret ekstrēmām laika apstākļiem. Lidmašīnas ir ļoti energoietilpīgas un piesārņojošas. Izveidot ar saules vai elektroenerģiju darbināmas kravas vai pasažieru lidmašīnas nebūs iespējams, bet tas, ko mēs varam darīt, ir beidzot ieviest ātrgaitas vilcienus un izveidot tiešo

ātrgaitas dzelzceļa līniju starp visām lielākajām pilsētām Eiropā. Vilcienus var ražot videi daudz nekaitīgākus nekā lidmašīnas, un tie patiesi spēj konkurēt ar lidmašīnām attiecībā uz Eiropas iekšējiem galamērķiem.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs zinām labāk nekā pirms nedēļas, ka debesis bez lidmašīnām maksā daudz. Izmaksas aviosabiedrībām pārsniedz zaudēto peļņu. Tiek skartas citas nozares, bet ir arī nozares, kas gūst labumu no šīs situācijas. Svarīgi ir arī tas, ka šī jaunā katastrofa ir skārusi jau tā ļoti nestabilo Eiropas ekonomiku, kurā jāveic fiskāla konsolidācija.

Es vēlētos izvirzīt divus jautājumus.

Pirmais ir saistīts ar valsts atbalstu. Valsts atbalsta piedāvājumam aviosabiedrībām kompensācijai par zaudējumiem ir precedents — *American Airlines* glābšana pēc 11. septembra. Eiropas Komisija piedāvā arī paātrinātas procedūras valsts atbalstu, kas tiek novērtēts. Bet mans jautājums Komisijai ir, vai mēs zinām šā jaunā sloga paredzamo lielumu valstu budžetiem, kuras cieš milzīgus budžeta deficītus un parādus un kuras saskaras ar fiskālās konsolidācijas izaicinājumu. Vai valsts atbalsts no valstu budžetiem ir labākais risinājums? Vai ir kādi citi varianti, kurus izskata Eiropas Komisija?

Otrais jautājums ir saistīts ar Eiropas Savienības spēju pārvaldīt krīzes. Mēs uzzinām, ka pirmajās pāris dienās nav notikusi apspriešanās un koordinācija starp attiecīgajām valstu iestādēm tādā situācijā, kas ietver 80 % Eiropas gaisa telpas. Es varu jums apliecināt, komisār, ka var darboties pilnīgi neatkarīgi, tomēr koordinēt.

Mēs varētu drīz uzzināt arī to, ka koordinācija būtu jāvusi mums izstrādāt un īstenot labāku risinājumu, tāpēc, manuprāt, šis ir laiks virzīties uz priekšu ES krīzes pārvarēšanā. Mēs skaidri redzam, ka katastrofas, kas ietekmē mūsu iedzīvotājus, var rasties arī ārpus ES teritorijas Eiropas Ekonomikas zonā vai pat ārpus EEZ. Mans jautājums Komisijai ir šāds: kā tā izmantos šo katastrofu, lai uzlabotu Eiropas Savienības krīzes pārvarēšanas spējas? Es varu apliecināt jums, ka mēs Eiropas Parlamentā atbalstīsim visus jūsu centienus, lai krīzes pārvarēšanā mēs kļūtu efektīvāki un rezultatīvāki.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēdējās dienās es esmu redzējis un pieredzējis gaisa satiksmes alternatīvas Eiropā vispirms braucienā ar auto no Belgradas uz Vīni un pēc tam ar vilcieni no Vīnes uz Strasbūru. Lai gan pastāv problēmas uz ceļiem, ceļu infrastruktūra pat Eiropas kaimiņu reģionos ir samērā labi attīstīta. Taču dzelzceļa stāvkoklis joprojām ir šausmīgs. Tas nav pieņemami.

Kur mēs būtu šodien, ja mēs būtu īstenojuši tā sauktā Delora plāna noteikumus? Mums jau varētu būt Eiropas komunikāciju tīkli un vairāk ātrgaitas dzelzceļa līniju un ātrgaitas vilcieni. Lai gan es braucu ar modernu vilcieni, jau pēc dažām stundām tualetes tajā bija nelietojamas, jo daudziem cilvēkiem vairākas stundas nācās stāvēt vai sēdēt uz grīdas, un tāpēc vilcieni bija jāpildīti un jālabrīcē — pārslogotas.

Tāpēc es gribētu aicināt *Kallas* kungu no jauna izteikt mudinājumu modernizēt dzelzceļu, ieviešot vairāk ātrgaitas vilcieni un paredzot resursu rezerves. Mums ir vajadzīgas noteiktas apjoms rezervju. Ne tikai postošā vulkāna izvirduma laikā, bet arī ziemā mēs esam atklājuši, ka mums ir pārāk maz rezervju un ka ar koncentrēšanos uz peļņu vien nepietiek. Mums ir arī jāliek lielāks uzsvars uz izmitināšanu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, *Kallas* kungs! Liels paldies par jūsu paskaidrojumiem un par padarīto darbu.

Es jums piekristu, ka drošība ir prioritāte un ka šī krīze, kas mūs ir skārusi, ir sarežģīta, bet mums bija vajadzīgs pārāk ilgs laiks saziņai, jo pēc pirmā mēģinājuma pagāja piecas dienas.

Tomēr, lai novērtētu to, ko ļaudis, Eiropas iedzīvotāji, no mums pašlaik sagaida, šo debašu secinājumiem ir jābūt skaidriem, vienkāršiem un turklāt praktiskiem. Tiem jābūt arī tūlītējiem, visiem redzamiem rezultātiem.

Tādēļ nodokļu maksātājiem, kuriem arī būs jāmaksā par šo krīzi, noteikti ir tiesības, lai tiktu nodrošinātas vismaz trīs lietas: pirmkārt, lielāka pārredzamība attiecībā uz lēmumiem slēgt lidostas un situācijas attīstību. Krīzes sākumā tie tika informēti novēloti, kas, es uzskatu, palīdzēja vairo problēmas daudzās lidostās, kā arī kavēja daudzus ceļotājus izvēlēties citus ceļošanas veidus. Tādēļ pašlaik, kad ir noteiktas trīs zonas, mums ir vajadzīga arī lielāka pārredzamība. Mēs vēlamies zināt, kādas tās ir un ko tās nozīmēs.

Otrkārt, viņiem ir tiesības uz to, lai pasažieru tiesības tiktu pilnīgi garantētas. Mums ir vajadzīga skaidrība, mums ir jānosaka, kurš atbild par pasažieru tiesībām, kāds būs šo tiesību apjoms un izpildes termiņi. Es piekristu komisāram *Kallas*, ka ir arī jāuzrauga procedūras, kuras aviosabiedrības gatavojas izmantot, lai varētu pieņemt šādas pretenzijas.

Un pēdējais, uz ko tiem ir tiesības, kuras ir jānodrošina, ir valsts atbalsts aviosabiedrībām. Es aicinu jūs skaidri noteikt, kāds būs šis valsts atbalsts un kādi būs tā piešķiršanas kritēriji, un ka mēs uzraugām un kontrolējam sekas, kādas šī krīze var atstāt uz aviosabiedrību darbiniekiem. Mums ir arī maksimāli jāpalielina kontroles pasākumi, lai novērstu, ka aviosabiedrības izmanto šādu apstākļus, lai veiktu bezmaksas vai pārmērīgas darbaspēka korekcijas.

Pašreizējā krīze ir ļoti skaidri parādījusi, ka ir jāturpina attīstīt Eiropas līmeņa koordinācija un sadarbība.

Philip Bradbourn (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kā jau teikts, neviens nevarēja prognozēt nesenos notikumus Īslandē. Gaisa satiksmes nozarei ir jātiek galā ar ļoti neparedzamiem apstākļiem gan attiecībā uz vulkāna izvirdumu, gan, protams, ar vispārējo ekonomisko fonu. Paturot to prātā, šādu ārkārtēju pasākumu — visas Eiropas gaisa telpas slēgšanu — mums vajadzētu pamatot ar atbilstošiem zinātniskiem pierādījumiem un, izmantojot pašlaik pieejamās tehnoloģijas, nodrošināt, ka pārtraukumi ir minimāli un informācija tiek paziņota efektīvi.

Šajā saistībā Eiropas kontrole un valstu iestādes ar savu slikto krīzes vadību ir vairojušas neapmierinātību. Satiksmes pārtraukuma Eiropas gaisa telpā nepārtraukta pagarināšana ik pēc sešām līdz astoņām stundām nozīmēja to, ka pasažieri nevarēja plānot braucienus ar citiem transportlīdzekļiem un aviosabiedrības pašas gaidīja turpmākos norādījumus. Lai palīdzētu šādās situācijās, ir pieejama datormodelēšana un satelītu tehnoloģijas, bet arī ar visām šīm tehnoloģijām šķiet, ka mēs vēl joprojām esam tādā situācijā, ka gandrīz vai laizām pirkstu un paceļam to gaisā, lai saprastu, kādā virzienā pūš vējš. Vismaz sabiedrība tā to uztver. Tā bija katastrofa visām iesaistītajām pusēm. Ir nepieciešamas ilgtermiņa prognozes, nevis lēmumi uz automātisku biļetenu pamata.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos uzsvērt, ka piesardzības princips, kuru piemēroja vairākums Eiropas valstu valdību, kad tās mērķtiecīgi un uz laiku slēdza savu gaisa telpu, bija gudrs un saprātīgs lēmums.

Mūsu līdzpilsoņu drošībai ir jābūt svarīgākai par jebkuriem citiem apsvērumiem, un šādos apstākļos atsevišķu aviosabiedrību attieksme, pieprasot pilnīgu un tūlītēju gaisa telpas atvēršanu, pamatojoties uz vienu vai diviem testa lidojumiem, šķiet nepiedienīga, lai neteiktu vairāk.

Manuprāt, tas bija *Hénin* kungs, kas tikko runāja par transporta savstarpējo papildināmību jo īpaši attiecībā uz dzelzceļiem, un es gribētu izmantot šo izdevību, lai paustu nožēlu par to, ka gaisa transporta paralīzi saasināja streiku izraisītie dzelzceļa transporta traucējumi, kas šajos apstākļos ir bezatbildīgi un neizprotami.

Atgriežoties pie apspriežamā jautājuma, es vēlētos izteikt atzinību par Komisijas lēmumu atļaut piešķirt valsts finansējumu aviosabiedrībām, kuras skārusi pašreizējā gaisa satiksmes pārtraukšana. Tas ir saprātīgs lēmums, ņemot vērā krīzes situāciju; tomēr šī palīdzība jāuzskata par izņēmumu.

Šajā sakarā es vēlētos, lai šo līdzekļu piešķiršanas kritēriji iekļautu priekšzīmīgu uzvedību, kas aviosabiedrībām ir jāpierāda, izmaksājot kompensācijas saviem klientiem, kuri ir cietuši lidojumu atcelšanas dēļ. Patiešām, ir nepieņemami, ja dažas aviosabiedrības ļaunprātīgi izmantotu nepārvaramas varas noteikumu, lai izvairītos no pienākuma saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 261/2004 izmaksāt kompensācijas pasažieriem. Ceļotāji ir cietuši pašreizējās situācijas dēļ, un, ja tiem netiek piedāvāts alternatīvs risinājums, viņiem nebūtu jāsedz arī finansiālās izmaksas.

Turklāt ceļojumu aģentūras ir atbrīvotas no pienākuma atlīdzināt ceļotājiem neizmantoto lidojumu. Arī tas nav taisnīgi. Aviosabiedrībām tāpat kā ceļojumu aģentūrām ir apdrošināšana, kas tām sedz zaudējumus izņēmuma gadījumos, piemēram, tādā, kādu mēs esam piedzīvojuši šajās pēdējās dienās, un tāpēc mums ir jānodrošina, lai par atceltajiem lidojumiem ceļotāji saņemtu pienācīgu kompensāciju.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Aptuveni 2 miljoni pasažieru 27 ES dalībvalstīs izmanto gaisa transportu katru gadu, no kuriem 22 % ceļo iekšzemē, 44 % ES iekšienē, bet 34 % ārpus ES.

Vulkāna izvirdums Īslandē parādīja mums Eiropas transporta sistēmas vājumu. Pēdējās sešās dienās ir atcelti vairāk nekā 17 000 lidojumu, un miljoniem pasažieru ir iestrēguši dažādās vietās gan ES, gan ārpus tās. Šādos apstākļos ir pilnīgi nepieciešama ātra un precīza informācija pasažieriem.

Pasažieru drošība ir vissvarīgākā. Tāpēc it īpaši Eiropas Savienībā ir jābūt efektīvai pasažieru novirzīšanas sistēmai uz citiem transporta veidiem: dzelzceļu, ūdensceļu vai autoceļu. Ja šāda sistēma jau darbotos, 66 % pasažieru, kuriem lidojumi šajā laikā bija atcelti un kuri ceļoja dalībvalsts vai ES iekšienē, būtu sasnieguši savu galamērķi, izmantojot citu transporta veidu.

Kļūst ārkārtīgi svarīgi piešķirt nepieciešamos līdzekļus Eiropas transporta tīkla attīstībai, lai ātrgaitas dzelzceļa līnijas varētu apkalpot ne tikai visas dalībvalstu galvaspilsētas, bet arī citas lielās Eiropas pilsētas. Vēl viens arvien svarīgāks aspekts ir transporta attīstība pa iekšējiem ūdensceļiem un Eiropas jūras koridoriem. Parādīsim politisko gribu un turēsimies pie mūsu lozunga „Eiropas dinamisma saglabāšana”!

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju komisāra Kallas un transporta ministru pieliktās pūles, lai atrisinātu šo problēmu.

Neraugoties uz tehnoloģiju laikmetu, kurā šodien dzīvojam, manuprāt, tas ir atgādinājums mums, ka mēs vairāk nekā jebkad agrāk esam Dabas mātes rokās.

Es esmu no Īrijas, valsts, kurai ir divi jūras maršruti no kontinentālās Eiropas. Es zinu, ka mēs un manis pārstāvētie iedzīvotāji esam jutuši tā sekas, iespējams, vairāk nekā iedzīvotāji citās dalībvalstīs. Pēc paziņojumiem pagājušā naktī bija reālas cerības, ka situācija varētu uzlaboties. Tomēr naktī tā ir atkal mainījusies, un mūsu gaisa telpas ierobežojumu termiņš ir pagarināts līdz šodienas plkst. 13.00.

Daudzi pasažieri ir iesprostoti ne tikai dažādās vietās Eiropā, bet arī daudzviet pasaulē, un mūsu prioritātei ir jābūt mēģināt palīdzēt šiem cilvēkiem, palīdzēt daudziem cilvēkiem, kuru ģimenē kāds ir miris un kuri nevar nokļūt mājās. Aviosabiedrībām vajadzētu piešķirt šiem cilvēkiem prioritāti, nevis tos ignorēt un izturēties pret tiem tāpat kā pret jebkuru citu pasažieri.

Šīs situācijas ekonomiskā ietekme ir milzīga, un es priecājos, ka komisārs vadīs darba grupu, lai noteiktu tās ekonomiskās sekas. Tas, protams, ir ļoti svarīgi — un, manuprāt, tas patiešām ir galvenais — ka krīzes rezultātā Eiropas kontroles nozīme tiek stiprināta, jo vulkāni neievēro ekonomiskās, ģeogrāfiskās vai politiskās robežas. Šī situācija mums ir jārisina no vidus. Es piekrītu, ka tās risināšana 27 veidos jeb valstīs nav veiksmīga. Viena no lielākajām pasažieru problēmām šodien ir apjukums...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, pelnu mākonis ir izraisījis stresu un traumu daudziem tūkstošiem ceļotāju un finansiālus zaudējumus daudziem uzņēmumiem. Patiešām daudzi mūsu kolēģi no tāliem Eiropas nostūriem šonedēļ ir iestrēguši ceļā. Prezidentūrai ir jāizsaka pateicība par vienošanos, ka būtu nedemokrātiski balsot bez viņiem — pārāk bieži tie no mums, kuri ir no tālākām vietām, jūt, ka tiek atstumti malā Centrāleiropas aliansu interesēs.

Vulkāns mums ir atgādinājis arī to, ka mēs neesam šīs planētas saimnieki un mums nav atbilžu uz visiem jautājumiem. Ir skaidrs, ka mums ir nepieciešama daudz labāka izpratne gan par vulkāniskajiem pelniem, gan vulkāniskajām gāzēm, un pētniecība šajā jomā būtu jāveicina.

Tas mums atgādināja arī to, cik atkarīgi mēs esam kļuvuši no gaisa transporta. Mēs zinām, ka nākamajos gados mums ir jāsamazina šī atkarība. Mums ir jāatbalsta ieguldījumi modernas komunikāciju sistēmas izveidošanā virtuālām sanāksmēm, kā arī ieguldījumi ātrgaitas dzelzceļa līnijās.

Visbeidzot, atzinīgi būtu jāvērtē plāni samazināt nevajadzīgu ceļošanu. Tā noteikti ir joma, kurā Parlaments varētu rādīt piemēru.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Tādas ārkārtējas dabas parādības kā Īslandes vulkāna izvirdumu diemžēl vēl nav iespējams prognozēt. Neadekvāta reakcija šādos gadījumos var būt pamatota, bet tikai vienu reizi. Mums ir rūpīgi jāanalizē notikušais un jāsaģatavo efektīva reakcija uz atkārtotiem šādu parādību gadījumiem. Informācija par izvirduma sekām bija nepietiekama. Šodien, gandrīz nedēļu pēc haosa izcelšanās, mēs joprojām nezinām, cik ilgi tas vēl turpināsies un kādi ir faktiskie riski.

Neatkarīgi no izmaksām ir jāizveido centrs atbilstošas uzraudzības veikšanai, lai iesaistītajām pusēm, aviosabiedrībām un pasažieriem, sniegtu iespēju veikt vajadzīgos pasākumus. Aviosabiedrību reakcija bija novēlota un nesaskaņota, kas radīja lielas problēmas pasažieriem. Aviosabiedrības nemēģināja sadarboties, lai koordinētu pasažieru plūsmas vadību un maksimālu iespējamu vēl pieejamo maršrutu izmantošanu. Vienīgā loģiskā atbilde uz šo trūkumu ir izveidot vienotu Eiropas gaisa telpu un izveidot centralizētu satiksmes kontroles sistēmu, par kuru atbildētu viena iestāde.

Padomes priekšsēdētāj, pagājušā gadā es biju referents Eiropas vienotās gaisa telpas iniciatīvai un atklāju, ka ir ārkārtīgi grūti panākt iniciatīvas pašreizējo formātu, vadot ļoti grūtas sarunas ar Padomi. Šogad tieši tas pats notiek ar Eiropas kravu pārvadājumu koridoriem.

Es uzskatu, ka dalībvalstīm vajadzētu saprast kaut ko, kas tagad ir noticis. Dalībvalstu reakcija bija neadekvāta, un tā neparedzēja citu transporta veidu izmantošanu. Pašlaik Eiropā nav iespējams nopirkt vilciena biļeti civilizētā veidā. Ir absolūti nepieciešams izveidot tādu Eiropas centru, kas ārkārtas dabas katastrofu gadījumā atbildētu par starpniecību un koordināciju. Dzelzceļa transporta modernizācija ir prioritāte, par kuru ļoti daudz ir teikts, bet kuras labad ir pārāk maz darīts.

Es ceru, ka dalībvalstis ir sapratušas vienu ļoti svarīgu vēstījumu: nepietiek būt gatavībā savā sētā; vienādi noteikumi ir jāpieņem visā Eiropas Savienībā. Ir vajadzīga koordinēšana, atbildība un lēmumu pieņemšanas mehānisms Eiropas Savienības līmenī.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kapteinis prasmi parāda vētrā. Vulkāniskajā vētrā, kas skāra Eiropu, Eiropas Savienība bija lēna, lai prognozētu, lēna, lai reaģētu, un lēna, lai novērstu Eiropas iedzīvotāju problēmu izplatīšanos. Tāpat kā mēs lēni reaģējam uz ekonomikas vētru, bet tas ir cits stāsts.

Šodienas debatēs ir divi aspekti.

Pirmkārt, attiecībā uz lidojumu aizliegumu un koordinēšanu. Acīmredzot aviosabiedrības nevar būt tās, kuras izvērtē risku dzīvībai pret savām izmaksām un izlemj, kad un kur tās lidos. Tas ir jautājums kompetentajām valsts iestādēm. Vienīgais absolūti pozitīvais sasniegums dažās pēdējās dienās ir tas, ka nebija bojā gājušo, tāda riska nebija. Tomēr situācijā, kas pārsniedza Eiropas robežas, valsts iestādēm jau no paša sākuma vajadzēja saskaņot savu rīcību ar Eirokontroli un meteorologiem, lai noskaidrotu, vai tās var atvērt koridorus, kurus šodien mēs tagad sakām, ka atveram — manuprāt, diemžēl — pēc aviosabiedrību finansiālā spiediena. Mani tas biedē.

Otrkārt, šādā haotiskā situācijā ir nepieņemami, ka tiek apstrīdēta Eiropas Regulas par kompensācijām pasažieriem piemērošana, regulas, kurai šādos apstākļos vajadzētu aktivizēties automātiski. Vai jūs zināt, ka dažiem iestrēgušajiem pasažieriem aviosabiedrības apsolīja apmaksāt naktsmītni un ka no tiem vairums saņēma maksājumu tāpēc, ka stingri kaulējās ar aviosabiedrībām, bet lielākā daļa pasažieru nesaņēma neko? Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam vajadzētu izpētīt, kā uzņēmumi reaģēja, salīdzinot ar regulu, un kā ir ievērotas pasažieru tiesības.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Labrīt! Mēs, protams, šeit risinām problēmas saistībā ar ārkārtējiem apstākļiem. Pašreizējā gaisa satiksmes pārtraukšana ir daudz smagāka nekā pēc 11. septembra, bet ir skaidrs, ka mēs nebijām tik labi sagatavoti, kā mēs varētu būt bijuši šādā ārkārtas situācijā. Neraugoties uz tūrisma operatoru un aviosabiedrību personāla pūlēm, daudzi pasažieri tika vienkārši atstāti likteņa varā un viņiem pašiem bija jāatrod savs risinājums. Acīmredzot mums ir jāmacās no šīs situācijas un jāveic atbilstīgi pasākumi.

Priekšsēdētāja kungs, komisār! Pirmkārt, mums nav citas izvēles kā pieņemt ārkārtas plānu, Eiropas koordinētu plānu. Galvenais šajā plānā ir tas, ka tajā ir jāparedz ne tikai drošība iestrēgušajiem pasažieriem, protams, bet arī informācija un palīdzība, lai tiem, kas ir cietuši, vismaz ir kāds, pie kā viņi var vērsties, un tiek nodrošināta pajumte. Mums ir jāizprot šie notikumi, lai turpmāk būtiski uzlabotu cietušo pasažieru situāciju. Pēdējās pāris dienās ir kļuvis skaidrs vēl kas — mums Eiropā nāksies krietni vairāk ieguldīt, veidojot pārrobežu ātrgaitas dzelzceļa tīklu, kas nodrošinātu videi draudzīgu alternatīvu nepārprotami mazāk aizsargātajam gaisa transporta tīklam. Veiksim aktīvus pasākumus saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, lai īstenotu pārliecinošu dzelzceļa ieguldījumu projektu, kas būtu labs katram iedzīvotājam, videi un nodarbinātībai.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja, it kā paredzējusi, kas gatavojas notikt, un kura ir arī atbildīga par civilo aizsardzību, pašlaik strādā pie pašiniciatīvas ziņojuma par Kopienas pieeju dabas katastrofu novēršanai. Referents ir *Ferreira* kungs. Mēs balsosim par šo ziņojumu nākamajā sesijā, un tad mēs apspriedīsim mūsu pieredzi saistībā ar vulkānisko pelnu mākonī. Plenārsēde ļoti drīz varēs formulēt Eiropas Parlamenta nostāju šajos jautājumos.

Es piekřitu deputātiem, kuri teica, ka mēs neesam pietiekami gatavi dabas katastrofām. Par laimi Eiropā ir maz dabas katastrofu. Tomēr arī mūsu pieredze šajā jomā ir maza, un ir skaidrs, ka mūsu krīzes vadība ir slikta. Manuprāt, tas viss pārāk ievilkās. Piecas dienas, pirms notiek testa lidojums un tiek savākti reāli dati, ir vienkārši pārāk ilgs laiks. Mums no tā ir jāmacās. Es negribu izvīrīt apsūdzības, taču pieredze rāda, ka nākamreiz viss ir jādara labāk.

Šie vulkāniskie pelni ir likuši saprast vienu — tā ir nepieciešamība pēc vienotākas Eiropas. *Kallas* kungs, jūs teicāt, ka valsts iestādēm ir pienākumi. Taču tas nepalīdz cilvēkiem, kuri ir cietuši. Mums ir vajadzīga vienotāka Eiropa civilajā aizsardzībā un kopējā transporta politikā. Lisabonas līgums mums paver lielākas iespējas.

Tāpat kā *Hübner* kundze es vēlētos jums jautāt, kā jūs izmantosiet Lisabonas līgumā paredzētās iespējas krīzes vadībā un civilās aizsardzības jomā? Šī situācija ir jāuzlabo.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, „vilksnās”, „haoss”, „paralīze”, „kakofonija”, „katastrofa”, „posts”: presei netrūkst vārdu, lai aprakstītu Eiropas gaisa telpas slēgšanu un tās sekas.

Es nekavēšos pie tā, kas jau tika teikts, jo īpaši attiecībā uz krīzes milzīgā, varētu teikt neizmērojamā apjoma finansiālajām sekām tiešā vai netiešā veidā. Lai gan es atzinīgi vērtēju iespēju piešķirt ārkārtas valsts atbalstu gaisa pārvadājumu nozarei, kas jau ir daudz cietusi kopš 2001. gada 11. septembra, es joprojām esmu neizpratnē par šo notikumu pārvaldību Eiropā.

Pirmkārt, zinot, ka ir cietuši 750 000 Eiropas pasažieru, no kuriem liels skaits joprojām ir iestrēguši četrās pasaules malās, zinot, ka laika gaitā ekonomiskie zaudējumi eksponenciāli pieaug, kā mēs varam paskaidrot, ka pagāja ne viena, ne divas, ne trīs vai četras, bet piecas dienas, lai Eiropas transporta ministri rīkotu sanākumi ar telekonferenci, lai koordinētu savas darbības un nolemtu izveidot diferencētas satiksmes zonas?

Otrkārt, neviens neapstrīd nepieciešamību piemērot piesardzības principu kā absolūtu prioritāti — un es uzsveru vārdu „prioritāte”. Taču šodien, kad satiksme pakāpeniski tiek atkal atļauta drošajās zonās nemainīgos laika apstākļos un kad vulkāns joprojām ir aktīvs, ir tiesības jautāt, kādas papildu drošības garantijas attiecībā uz pasažieriem mēs nevarējām nodrošināt agrāk, ātrāk.

Treškārt, ir izstrādāts rīcības attīstības modelis — atkarībā no laika prognozēm vulkāna turpmākā darbība var mainīties katru stundu — bet kas turpinās veikt gaisa koridoru atjauninātu nekaitīguma novērtējumu? Vai šie testa lidojumi ir jāveic civilai aviācijai un aviosabiedrībām? Visbeidzot, ja tas ieilgst, pasliktinās, vai atkārtojas — kas ir iespējams —, ieviestajai vadības metodei ārkārtas apstākļos ir jānodrošina lielāka koordinācija starp dalībvalstīm un īpašas operatīvās procedūras, kas pamatojas uz reāliem datiem, un labāka citu transporta līdzekļu koordinācija. Tomēr tai ir jāņem vērā arī vajadzība koordinēt palīdzību, lai desmitiem tūkstošu iestrēgušo pasažieru varētu nogādāt mājās, arī viņiem ir tiesības uz informāciju un palīdzību. Līdz šim tomēr ir izrādītas tikai atsevišķas un valstu iniciatīvas.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju mums šajās debatēs sniegto iespēju skaidri apzināties mūsu pienākumus.

Reaģējot uz pašreizējo krīzi, nepietiek ar valsts mēroga un starpvaldību lēmumiem, arī risinājumi nav vienkārši, pat ja to pamatā ir statistikas modeļi.

Ir pareizi atzīt rūpību, ar kuru nākamajā dienā pēc tam, kad gaisa telpa tika slēgta, Padomes Spānijas prezidentūra redzēja Eiropas pieejas iespēju, lai rastu risinājumu haosam, kas jau izplatījās ārpus valstu valdībām un, vēl svarīgāk, iedzina tūkstošiem ceļotāju šaipus un ārpus mūsu robežām bezcerīgā situācijā. Viņu repatriācijai ir jābūt mūsu prioritātei.

Lai gan sākotnējie pasākumi bija atbilstoši saskaņā ar piesardzības principu un drošību garantiju visiem iedzīvotājiem — tiem, kas lido, un tiem, kas atrodas zem lidojuma trajektorijas — skaidrības trūkums par turpmāko un augošā satraukuma sajūta starpvaldību lēmumu sarežģītības rezultātā izvirzīja lielo jautājumu, kas vienmēr tiek izvirzīts: ko Eiropa dara? Mums ir jāatzīst, ka komisāram *Kallas* un Spānijas prezidentūrai kopīgo darbu izdevās paveikt rekordīsā laikā — kas nekad nav pietiekami ātrs, bet, godīgi sakot, ņemot vērā grūtības, viņi to paveica rekordīsā laikā, — mainot pieeju. Lai gan šī pieeja ir piesardzīga, kādai tai ir jābūt, tā izraisa būtiskus jautājumus.

Šīs izvēles secinājumi ir šādi: pasažieru tiesību piemērošana ārkārtas situācijā netiek aizstāvēta. Eiropas un valsts līmenī paveiktais darbs nebija pietiekams. Īstermiņā mums ir jārepatriē pasažieri un jārod steidzami risinājumi, bet vidējā termiņā mums ir jāveic uzlabojumi.

Ārējās darbības dienestam arī būtu jāspēj reaģēt šādās ārkārtējās situācijās; dažos gadījumos to nevar slēgt nedēļas nogalē.

Gaisa satiksmes nozare, ceļojumu aģenti, tūrisma nozare, loģistika utt., kuri jau gandrīz redzēja krīzes galu, uzņēmās reālu cīņu, un es atzinīgi vērtēju komisāra *Almunia* klātbūtni, kurš būs atbildīgs par nozarei nepieciešamo risinājuma vadību.

Arī pēc iespējas drīzāka neskaidrības izbeigšana palīdzēs mums izkļūt no šīs krīzes. Visbeidzot, mums ir jādomā par rezerves sistēmu gaisa satiksmei, pat pēc tam, kad būs izveidota vienotā Eiropas gaisa telpa. Dzelzceļiem, autoceļiem un jūras transporta nozarei kopā nav izdevies to aizstāt.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Kallas kungs! Mēs, protams, risinām krīzes situāciju. Eiropā gaisa satiksme ir samazināta par 70 %, un 80 % lidostu ir slēgtas. Es ceru, ka mēs tomēr varam izdarīt vairākus konstruktīvus secinājumus. Pirmkārt, Komisijai būtu jādara viss, lai nodrošinātu, ka vulkāna izvirdums nenoved pie bankrota Eiropas gaisa pārvadātājus, kuri jau tagad atrodas katastrofālā finanšu situācijā. To es saku saistībā ar vakardienas debatēm par finansējumu gaisa satiksmes drošībai un Padomes pretestību stingrāku, ar drošību saistītu pasākumu finansēšanai.

Otrkārt, eksperimenti ar tādām jaunām, nepierādītām tehnoloģijām kā ķermeņa un šķidruma skeneri, protams, neuzlabos drošību, bet noteikti ietekmēs Eiropas gaisa pārvadātāju finanšu stāvokli. Treškārt, pasažieru jautājums. Manuprāt, lidojumu pārtraukšana rūpēs par pasažieru drošību bija gudrs lēmums. Tomēr līdz ar to šīm rūpēm nebūtu jābeidzas, bet vajadzētu arī palīdzēt tiem, kas ne savas vainas dēļ ir iestrēguši lidostās. Šie jautājumi jau ir apspriesti vairāk nekā vienu reizi Eiropas Parlamenta sēdēs un jo īpaši Transporta un tūrisma komitejā. Paradoksāli, taču tikai vulkāna izvirdums Īslandē ir licis mums visiem apzināties, cik svarīga ir aviācijas nozare pienācīgai Eiropas Savienības ekonomikas darbībai, un tā ir taisnība it īpaši attiecībā uz tiem ES iestāžu pārstāvjiem, kuri šā iemesla dēļ svētdien nevarēja apmeklēt bēres Krakovā.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Kallas kungs, López Garrido kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka Eiropas Savienības un dalībvalstu reakcija uz šo krīzi ir bijusi pilnībā apmierinoša un ka ir izdarīts viss iespējamais. Viņi ir rīkojušies saskaņā ar principu, ka drošība ir vissvarīgākā. Mēs varam diskutēt, vai pelnu mākonī varēja izpētīt ātrāk. Es uzskatu, ka tas būtu bijis iespējams, bet principā tas, kas tika darīts, bija pieņemami.

Tagad mums ir nepieciešams apspriest un rūpīgi apdomāt, kas būtu jādara to cilvēku, Eiropas iedzīvotāju, labā, kuri ir iestrēguši lidostās. Vakar man zvanīja trīs cilvēki, kuri atrodas šādā situācijā. Vienā gadījumā tie ir ģimenes locekļi, kuri gaida Taizemes lidostā un kuriem ir teikts, ka viņi, iespējams, varēs izlidot 29. aprīlī. Viņi jau veselu nedēļu ir pavadījuši lidostā. Otrajā gadījumā tie ir jaunieši Ņujorkā, kuriem ir teikts neatstāt viesnīcu vismaz nedēļu, jo viņiem jebkurā brīdī varētu būt jābrauc uz lidostu. Trešais gadījums ir pensionāru ģimene uz salas Norvēģu jūrā, kuri vairs nevar atļauties maksāt par izmitināšanu, bet nevar arī aizbraukt.

Šie jautājumi mums Eiropas Parlamentā ir jāapdomā un jāapspiež. Mums ir jāpiedāvā šiem cilvēkiem risinājumi, jāsniedz viņiem atbalsts un jāierosina lietderīgi priekšlikumi. Mēs nevaram pamest Eiropas iedzīvotājus šādā situācijā, mums viņiem ir jāpalīdz.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, dāmas un kungi! Mēs tagad esam ārkārtas situācijā, jo mūsu apspriežamais temats ir tik steidzams un tik nomācošs daudziem cilvēkiem un jo īpaši sabiedrībai, ka mums ir vairāk „catch the eye” pieprasījumu nekā jebkad.

Tas ir rekords; manuprāt, mums ir 13 vai 15 pieprasījumu, un, lai gan deputāti vēl lūdz uzstāšanos, mēs acīmredzot nevaram atļaut runāt 20 cilvēkiem.

Tomēr mēģināsim dot iespēju uzstāties visiem, cita starpā, līdz ierodas priekšsēdētājs, jo viņš ir uz brīdi izgājis un es viņu aizstāju, iepriekš tam nesagatavojoties. Tā kā es negribu sākt nākamās debates, mēs vadīsim „catch-the-eye” procedūru, līdz priekšsēdētāja skatiens vairs netiks piesaistīts vai visi sarakstā būs runājuši.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Esmu pateicīgs komisāram un Spānijas prezidentūras ministram par viņu runām un paveikto darbu.

Nedomāju, ka būtu kādas šaubas, ka šajā ārkārtas situācijā prioritāte ir garantēt drošību, un drošība ir garantēta, jo šīs katastrofas, šīs negaidītās dabas parādības iznākums ir tas, ka neviens gaisa kuģis nav bijis iesaistīts negadījumā, kuru būtu izraisījis mākonis.

Drošības mērķis tāpēc ir sasniegts un mēs varam tikai priecāties par to. Šodien joprojām pastāv divas problēmas: pirmkārt, par laiku. Vai bija iespējams rīkoties ātrāk? Vai bija iespējams rīkoties agrāk? Vai varēja veikt pasākumus, lai ieviektos agrāk un drīzāk no jauna atvērtu gaisa satiksmei visdrošāko zonu, ņemot vērā milzīgās ekonomiskās sekas, šīs katastrofas ekonomisko ietekmi uz gaisa satiksmi un aviosabiedrībām? Vai nebija iespējams rīkoties agrāk? Tas prasa atbildes.

Otrais jautājums: tūkstošiem pasažieru joprojām ir bezizejā un viņiem ir jāpaliek viesnīcās, lai mainītu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šajās debatēs ir runājuši daudzi transporta speciālisti. Tā ir taisnība, ka mēs esam nopietni pievērsušies ekonomikas problēmām, kuras ir izraisījuši šī ārkārtējā un neparedzamā situācija.

Kā jau teikts, ir arī cilvēciskie faktori, un es šo situāciju aplūkoju vairāk no iedzīvotāju kā patērētāju tiesību aizstāvja viedokļa; simtiem tūkstoši pašlaik ir iestrēguši kaut kur pasaulē un nevar atgriezties mājās. Es vairāk domāju par viņiem un jo īpaši par tiem, kuri vairs nevar atļauties palikt tur, kur ir, un kuri atrodas bezizejā bez cita risinājuma.

Attiecībā uz šīm tukšajām debesīm un noraizējušos cilvēku pilnajām lidostām varētu apsvērt domu par transporta, īpaši gaisa transporta, direktīvu pārstrādi. Direktīva par kompleksiem ceļojumiem, iespējams, būs jāpārskata. Vai mēs nevarētu — un līdz šim par to nav runāts — padomāt par obligāto apdrošināšanu, kas nodrošinātu segumu nepārvaramas varas gadījumā šādiem cilvēkiem, jo īpaši lai tos neatstātu bezizejas situācijā?

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā situācija liek mums apzināties un apliecināties mūsu bezspēcību dabas spēku priekšā. Tomēr Eiropas Savienībai kā nopietnai organizācijai jābūt labāk sagatavotai šādām situācijām, un jo īpaši tai jābūt gatavai efektīvi reaģēt ārkārtējos gadījumos. Ir grūti, protams, sagatavoties kaut kam, kas var vai nevar notikt reizi 150 gados, bet pašlaik mēs varam redzēt, ka Eiropas dzelzceļa infrastruktūra un komunikāciju tīkli ir pilnīgi nepietiekami. Mums ir jāatbild uz jautājumu, kā to uzlabot.

Citi jautājumi, kurus mums vajadzētu apspriest, ir, pirmkārt, kāda veida valsts atbalsts būs pieejams uzņēmumiem, kuri ir apdraudēti? Mēs zinām, ka milzīgas naudas summas būs nepieciešamas, lai uzlabotu šo uzņēmumu finansiālo stāvokli. Vēl viens jautājums ir, kā mums vajadzētu izstrādāt stratēģiju, kas sagatavos mūs ilgtermiņā reaģēt un veiks labākus uzlabojumus...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisārs runāja par to, ka procedūras bija absurdas un novecojušas. Tāpēc būsim konsekventi.

Mēs esam ir izšķērdējuši pārāk daudz iespēju, pārāk daudz līgumu, lai gan varējām ieviest Kopienas pilnvaras attiecībā uz Eiropas gaisa telpu. Tomēr, ja mēs nevarējām rīkoties tā, kā vajadzēja, gaisā, mēs varam to darīt uz zemes. Piemēram, mēs varam uzraudzīt pasažieru tiesības un būt starpnieki vai aicināt uz pamieru dažādos sauszemes transporta ražošanas strīdos. Būtu jābūt nevis pakalpojumu minimumam, bet gan pakalpojumiem maksimālā apjomā visiem.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka pašreizējā sarežģītā situācija Eiropas transportā pārāk neilgs un nepārvērtīsies par reālu transporta krīzi. Šī pieredze mums ir pārāk dārga, bet ļoti pamācoša. Mums vajadzētu izdarīt pareizus secinājumus, un te ir daži, kas ir veicami nekavējoties. Pirmkārt, transporta drošība gan attiecībā uz kvalitāti, gan iedzīvotāju spēju ceļot, ir prioritārs, mums kopīgs pienākums. Otrkārt, pastāv vajadzība pēc visu transporta veidu līdzsvarotas attīstības, bet it īpaši mēs nedrīkstam nevērīgi izturēties pret dzelzceļa transportu. Treškārt, efektīvs transports ir ekonomikas dzīvības spēks. Preču transportēšana un darbaspēka mobilitāte ir izšķirošas attīstībai, un mums vajadzētu to atcerēties, jo īpaši ekonomiskās krīzes laikā. Visbeidzot, mūsu iedzīvotāju labā ir nepieciešamas piemērotas procedūras, koordinācija, atsevišķs atbalsts aviosabiedrībām, savstarpēja palīdzība un Eiropas solidaritāte.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Kallas kungs! Šī katastrofa ir parādījusi, ka Eiropas Savienībā nav procedūru attiecībā uz tādām katastrofām kā šī, kuru izraisīja vulkāna izvirdums.

Pirmkārt, Eiropas Savienībai būtu jākoordinē ar drošību saistītie jautājumi un jāizlemj, vai lidmašīnas var lidot. Tas nedrīkst būt tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē. Otrkārt, mums ir jādomā par ekonomiskās atbildības jautājumu. Manuprāt, risinājums varētu būt Eiropas apdrošināšanas sistēma pret šāda veida situācijām vai varbūt valsts apdrošināšanas programmas. Treškārt, attiecībā uz jautājumu par pasažieru loģistiku, kuri bija iestrēguši ceļā starp dažādām valstīm, trūka reālas transporta, TNT tīklu un ātrvilcienu mobilitātes. Visbeidzot, es uzskatu, ka attiecībā uz pasažieriem, kas ir iestrēguši ceļā ārpus Eiropas Savienības, Eiropas Ārējās darbības dienestam jābūt gatavam palīdzēt viņiem ar noteiktām procedūrām. Es ceru, ka šādas ātras procedūras tiks ieviestas.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dažās pēdējās dienās mēs esam pieredzējuši nebijušu apvērsumu mūsu dzīvē. Lidmašīnas, no kurām mēs esam atkarīgi, lai ceļotu uz un no mūsu reģioniem uz Briseli un Strasbūru, vairs nav pieejamas. Apvērsums ir milzīgs; mums nākas ceļot ar

vilcieniem, kuģiem un autobusiem, tam ir patērēts vairāk laika, un daudzi deputāti tik tikko spēja nokļūt šeit.

Tomēr dažās pēdējās dienās mēs esam apzinājušies, ka esam pilnīgi atkarīgi no lidmašīnām; mēs redzējām, ka pastāv alternatīvi transportlīdzekļi, bet pašreizējā dzelzceļa infrastruktūra Eiropā ir nepietiekama, tā nav moderna. Vai mēs varētu iedomāties Eiropas Savienību, kurā ir pilnīgs ātrgaitas vilcienu tīkls, Eiropu, kurā visi braucieni, kas nepārsniedz 1000 kilometru, tiek veikti ar vilcienu un kurā mēs izmantojam lidmašīnas tikai garākiem ceļojumiem?

Gaisa satiksmes ietekme uz vidi Eiropas Savienībā ir milzīga. Tā ir lielāka nekā pārstrādes rūpnīcu un tērauda rūpnīcu ietekme...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka pašreizējie pasākumi var tikai atvieglot pašreizējo situāciju, bet nevar novērst tās atkārtošanos.

Transportā nav īsāko ceļu, nav īstermiņa risinājumu, un šai vajadzētu būt iespējai — vēl jo vairāk tagad, kad tiek gatavota Baltā grāmata — ietvert, ieviest un izstrādāt nepieciešamos pasākumus, lai mazinātu mūsu pārmērīgo atkarību no gaisa transporta savienojumiem. Mums ir jālīdzsvaro šie savienojumi, veicinot un stiprinot alternatīvas, kuru pašlaik salīdzinoši stipri trūkst, piemēram, dzelzceļu un jūras transportu.

Tādēļ, manuprāt, gan *Kallas* kungs, gan *Grosch* kungs, kas ir ziņojuma referents, būs ņēmuši vērā visu deputātu lūgumu par nepieciešamību stiprināt dzelzceļus un Eiropas komunikāciju tīklus šim transporta veidam.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, šorīt debatēs ir teikts daudz saprātīgu lietu, bet, manuprāt, mums ir mazliet vairāk jāskatās nākotnē. To, ko mēs pieredzējam, mēs pieredzēsim vēlreiz. Eksperti Īslandē saka, ka jautājums nav par to, vai būs turpmāki izvirdumi — jautājums ir tikai, kad tie notiks. Tādēļ mums ir jāskatās nedaudz tālāk uz priekšu un jāizspriež, kā rīkoties šādā situācijā, kad tā atkal notiks nākotnē. Es uzskatu, ka tāpēc mums ir jāsāk koncentrēties uz ātrgaitas dzelzceļa līniju izveidošanu starp Eiropas galvaspilsētām un to, kā mēs panāktu nepieciešamo savstarpējo izmantojamību.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Dāmas un kungi! Protams, mums visiem ir skaidrs, ka pasažieru drošībai ir jābūt mūsu galvenajai prioritātei un ka mums šīs debates šodien galvenokārt ir jāpēc, ka daba mums par to ir atgādinājusi. Lidojumi ir atcelti lielākajā daļā Eiropas, pasažieri gaida nenoteiktu laiku, aviosabiedrības grimst aiz sarkanās svītras, nozares darbinieki baidās par savām darbavietām, ekonomiskie zaudējumi ir milzīgi. Acīmredzot aviosabiedrībām ir tiesības domāt, ka, ja lauksaimnieki var pieprasīt zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar dabas katastrofām, arī viņiem ir tiesības uz atlīdzību. Videi pēdējās pāris dienās mēs, protams, esam darījuši milzīgu labumu.

Savstarpēja savienošana — lai tā būtu mācība, ka Eiropai nepieciešama labāka gaisa, dzelzceļa un autoceļu satiksmes integrācija, ka mums ir nepieciešams nodrošināt finansējumu ātrgaitas vilcieniem un ka mums ir nepieciešams mazāk piesārņojuma. Mums ir jāreaģē nekavējoties, atbildīgi un, galvenais, paturot prātā pasažieru drošību.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izteikt savu līdzjūtību visiem, kurus ir skārusi šī krīze. Tagad vārdu „krīze” mēs dzirdam pārāk bieži šajās dienās: ekonomikas krīze, finanšu krīze, transporta krīze, visu citu veidu krīze zem saules. Skaidrs ir tas, ka mūsu sabiedrība ir ārkārtīgi neaizsargāta pret šāda veida krīzēm. Mums ir vajadzīgs drošības tīkls. Mēs mēdzam daudz runāt par zaļo sabiedrību, bet zaļai sabiedrībai nepieciešams iekļaut arī „zaļu” transportu, un attiecībā uz to mēs acīmredzami vēl neesam pabeiguši savu darbu.

Daudzi deputāti no manas grupas, kā arī citi, to ir jau teikuši: ļoti steidzams jautājums ir ieguldījumi videi nekaitīgā transportā un labākos un ātrākos savienojumos ES iekšienē — un, protams, arī labākos un ātrākos savienojumos ārpus ES, ja mēs spējam tur kaut ko noteikt — pa dzelzceļu un kāpēc ne arī pa ūdens ceļu, ja runa ir par to? Tas būtu labi ekonomikai, labi klimatam, kā arī labi sabiedrības stabilitātei, jo tā tai ir ārkārtīgi nepieciešama.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ir kļuvis skaidrs, ka uzsvars šajā jautājumā tiek likts uz pasažieriem. Mēs vēlamies, lai pasažieri no Eiropas tiktu pārvadāti droši. Mēs vēlamies drošību, bet mēs arī vēlamies transporta izvēles iespējas. Es uzskatu, ka mums ir nepieciešami visi pašreiz pieejamie transportlīdzekļi. Mums ir nepieciešamas lidmašīnas, ja mēs nevaram aizstāt lidojumus ar citu risinājumu.

Daudz ir runāts par ātrgaitas vilcieniem. Protams, būtu labi, ja to būtu vairāk, bet kāda jēga ir labākajam ātrgaitas vilcienam, ja tam ir jāapstājas uz robežas?

Šā iemesla dēļ, manuprāt, mums vajadzētu virzīties pakāpeniski. Pirmkārt, mums vajag nepārtrauktību visā Eiropas dzelzceļa sistēmā tieši tādā pašā veidā, kā mums ir vajadzīga Eiropas vienotā gaisa telpa. Tā kā visas puses ir izteikušās par labu lielākai koordinācijai starp dalībvalstīm, es gribētu aicināt visus vēlreiz rīkoties, jo tieši partijas dalībvalstīs ir atbildīgas par progresu bloķēšanu šajā jomā. Lūdzu, pārliecinieties, ka partijas jūsu dalībvalstīs patiesi atbalsta transporta veicināšanu Eiropā. Ja mēs visi spēsim pārliecināt savas partijas, turpmāk situācija uzlabosies.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Pēdējās dienās ir daudz runāts par aviosabiedrību finanšu zaudējumiem, kas atbilst patiesībai. Kļūst skaidrs, ka ir jāpieņem mehānisms palīdzības sniegšanai šiem uzņēmumiem, vēl jo vairāk tāpēc, ka šī krīze, ko izraisīja vulkāna izvirdums Īslandē, var ieilgt.

Tomēr es uzskatu, ka pasažieru drošībai un patērētāju aizsardzībai jābūt svarīgākai par visu pārējo. Pasažieru vidū ir bijusi milzīga neapmierinātība, jo attieksme pret viņiem dažādās valstīs vai aviosabiedrībās atšķiras. Ir skaidrs, ka praksi šajā jomā ir nepieciešams standartizēt, kas būtu liels solis uz priekšu attiecībā uz pasažieriem, kuri pašlaik ir ceļā no vietas uz vietu tajā nenoteiktībā, kas saistīta ar gaisa telpas atvēršanu.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Šī krīze, kuru esam pieredzējuši dažas dienas, ir arī parādījusi — un tas nav minēts pietiekami —, cik neveiksmīga ir Lisabonas stratēģija, kuru Eiropas Savienība varēja īstenot pēdējās desmitgades laikā.

Neveiksme, kas izriet no noteikumu atcelšanas un sīvas konkurences, šodien ar šo krīzi liecina, ka Eiropas Savienība nav spējīga koordinēt vajadzīgo pieeju, kas būtu jālvusi ne tikai aizsargāt tos, kuri ir iestrēguši lidostās, bet arī plānot turpmāko rīcību, ļaujot aviokompānijām, piemēram, veikt testa lidojumus. Tāpēc es aicinu Eiropas Savienību saņemties.

Tika teikts, ka mums vajag vienotāku Eiropu. Patiešām, tik svarīgā nozarē kā gaisa transports ir jābūt valsts dienestam, kuru atbalsta Eiropas Savienība.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šī, protams, bija neparedzēta krīze, un piesardzības principam dabiski ir jābūt prioritātei. Tomēr ir jāizdara secinājumi, un pirmais ir tas, ka piecu dienu laikā nav dzirdēta neviena pietiekami spēcīga un politiski atbildīga Eiropas nostāja. Šādas nostājas pietrūka attiecībā uz pasažieru interešu aizsardzību, viņu tiesību noskaidrošanu, alternatīva transporta meklēšanu un risinājumu koordinēšanu.

Otrais secinājums ir tāds, ka izeja no krīzes parastam iedzīvotājam nedrīkst izskatīties kā cīņa par varu starp tiem, kuri vēlas izvairīties no ekonomiskiem zaudējumiem, un tiem, kuri vēlas ievērot piesardzības principu. Ir jābūt skaidrai pārredzamībai un skaidrai objektivitātei attiecībā uz nosacījumiem, ar kuriem mēs izklūsim no šīs situācijas, kurā visa Eiropas gaisa telpā ir slēgta. Tāpēc zinātnisko testu uzlabošana, kā arī koordinācijas līmenis...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, piesardzības princips ir kļuvis par bezatbildības principu. Saskaroties ar mazāko risku, piesardzības princips ir kļuvis par uzaicinājumu pilnīgi atteikties no atbildības. Neviena no tā sauktajām „atbildīgajām” partijām vairs neuzdrošinās uzņemties atbildību.

Iespējama gripas epidēmija? Pēkšņi tūkstošiem cilvēku tiek aicināti vakcinēties. Vulkāna izvirdums? Pēkšņi visa Eiropas gaisa telpa ir slēgta, lai gan pieredze rāda, ka vulkāniskie pelni nav īsti bīstami, ja nu vienīgi lidmašīnām, kuras šķērso šādu blīvu mākonī.

Tomēr piesardzības principa dēļ mūsu aviosabiedrības ir pakļautas atbildīgo partiju nespējai uzņemties atbildību, ekspertu vājumam un politiķu vājumam, kuri tērzē par nepieciešamību samazināt mūsu pārmērīgo atkarību no gaisa transporta un vairāk investēt dzelzceļa tīklos, iespējams, pagarinot tos līdz pat Āzijai, Amerikai, Āfrikai, Okeānijai un katrai salai starp tām.

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, nepārprotami ir bijusi vienošanās, ka, pirmkārt, mums ir nepieciešams aplūkot šo lietu pēc būtības. To gluži skaidri teica M. Cramer,

un es viņam piekritu, jo šī ir svarīga ziņa mums visiem. Mums, protams, ir jākoncentrējas arī uz Eiropas Savienību, uz Eiropas rīcību, reaģējot uz krīzi, kurai ir Eiropas nozīme un ir bijusi ārkārtīgi nopietna ietekme uz miljoniem iedzīvotāju Eiropā un citās valstīs ārpus Eiropas Savienības, kā arī uz galvenajām Eiropas ekonomikas nozarēm.

Tas bija skaidrs uzreiz, ka notikumi apsteidza dalībvalstu rīcību, kurām ir lēmumu pieņemšanas pilnvaras atvērt lidostas, un tāpēc notika tūlītēja Eiropas Savienības iejaukšanās. Es atkārtoju, *Speroni* kungs un *Ferreira* kundze, rīcība notika nekavējoties. Piektdien kļuva skaidrs, ka ir iestājusies nopietna situācija. Tiklīdz tas bija skaidrs, Eiropas Komisija kopā ar Padomes Spānijas prezidentūru un Eirokontroli nekavējoties uzsāka darbu, un svētdien, kā *Kallas* kungs iepriekš teica, Komisija un prezidentūra — *Kallas* kungs un es — publiski uzstājamies, izskaidrojot situāciju un norādot, kas tiks darīts. Veicamais pasākums bija vakardienas Eirokontroles sanāksme un lēmums, kuru pieņēma vakar notikušajā Padomes ārkārtas sanāksmē, ko organizēja Spānijas valdība un kuru vadīja Spānijas sabiedrisko lietu ministrs.

Tāpēc soli tika sperti. Tika sperti soli, lai tie novestu pie lēmuma, rīcības, pieejas, uzmanības, kas ir raksturīgi Eiropai. Šodien vakardienas ārkārtas Ministru padomes lēmums tiek īstenots. Šorīt plkst. 08.00 Eirokontrole noteica četras zonas ar paplašinātu drošības perimetru, kurā lidojumi nedrīkst notikt, un citas zonas, kurās var lidot ar nosacījumu, ka pastāv vienošanās un koordinācija starp dalībvalstīm. Līdz ar to notiek pakāpeniska gaisa telpas atvēršana, bet tā, protams, būs atkarīga no apstākļiem un dabas. Protams, tā būs atkarīga no šīm lietām, bet vakar pieņemtais lēmums šodien jau darbojas, un tas, protams, vienmēr tā būs, pamatojoties uz piesardzības principu un vajadzību nodrošināt drošību.

Manuprāt, uzreiz bija redzams, ka šajā gadījumā Eiropas pieeja nozīmēja to, ka varēja pieņemt daudz līdzsvarotāku lēmumu. Eiropas pieeja nozīmēja to, ka varēja ņemt vērā dažādus faktorus, kuri vienmēr būtu jāņem vērā, kad notiek kaut kas ārkārtējs, piemēram, tas, ko mēs pārdzīvojam pašlaik. Pirmkārt, tas nozīmē, ka riska novērtējuma modelis ir daudz precīzāks, daudz pareizāks. *Sterckx* kungs, atbildot uz jūsu teikto par šo, es gribu teikt, ka Eirokontrole ņem vērā lēmumus, kurus pieņem Vulkānisko pelnu konsultatīvais centrs Londonā, bet tā arī ņems vērā testa lidojumus, valsts iestāžu informāciju, lidmašīnu ražotāju informāciju un informāciju no Eiropas Aviācijas drošības aģentūras Ķelnē, kuru, es piekritu, ir jānostiprina. Tas viss tiks ņemts vērā, lai izstrādātu precīzāku karti, kas notiek pašlaik, šobrīd, izmantojot Eirokontroles izstrādāto tehnisko priekšlikumu, kas pamatots uz zinātniskiem datiem.

Eiropas pieeja nozīmē, ka drošību, kas ir būtisks pamatprincips, svarīgāks par visiem citiem principiem, tajā pašā laikā var ņemt vērā, un tāpēc es piekritu tiem, kuri to teica. Tas nozīmē, ka var ņemt vērā ekonomiskās sekas, un Komisija ir izveidojusi darba grupu — kas saņēma arī ļoti labu jūsu atbalstu —, lai nākamnedēļ sniegtu ziņojumu par aspektiem, kas saistīti ar ekonomiku. Tas nozīmē arī to, ka var ņemt vērā pilsoņu tiesības un viņu mobilitāti. Tieši tāpēc es vēlreiz aicinu visas Eiropas Savienības valstu valdības palīdzēt cilvēkiem atgriezties mājās, izmantojot visus iespējamās satiksmes līdzekļus, un veicot īpašus, ārkārtas pasākumus, lai to izdarītu, jo tās ir galvenās pilsoņu tiesības: doties mājās, nokļūt, kur vien tie vēlas nokļūt. Tādēļ mēs aicinām ievērot viņu tiesības uz brīvu pārvietošanos.

Nākotnē, manuprāt, šī situācija paver mums panorāmu ļoti plašām debatēm, un Eiropas Parlaments ir īstā vieta, kur šīm debates notikt. Debatēs ir jāapspriež pasažieru tiesību problēmas šajos ārkārtas apstākļos un ārkārtas situāciju plāna nepieciešamība, kuram vajadzīga arī pārredzamība — kā *Bilbao* kundze teica — Eiropas Savienības darbībā, lai varētu notikt strukturālās reformas, kas nozīmē, ka ir jāstiprina Eiropas dzelzceļa tīkls Eiropā. Tas kļūst absolūti stratēģisks mērķis, kas, visu apsverot, ir vienkārši Eiropas veidošana, jo vēsturiski mūsdienu valstis veidojās, pamatojoties uz komunikāciju, ceļu, dzelzceļu, kā arī jūras satiksmes savienojumu attīstību. Nākotnē Eiropas, 21. gadsimta Eiropas, veidošana nebūs pabeigta, ja tā nebūs veikta, izmantojot komunikācijas infrastruktūru, šajā gadījumā, galvenokārt, izmantojot dzelzceļu.

Šīs divas lietas iet roku rokā, un šo transporta infrastruktūru attīstīšana ir ļoti politisks, simbolisks un reāls jautājums, kas kļūst par galveno 21. gadsimta Eiropas mērķi. Šajā saistībā es uzskatu, ka tieši īstajā vietā un laikā *Swoboda* kungs, *Schulz* kungs, *Álvarez* kundze un citi runātāji minēja šo reformu, jo tas neapšaubāmi ir nākotnes faktors, uz kuru Eiropas Savienībai ir jātiecas.

Gay Mitchell (PPE). — Priekšsēdētāja kungs, vai es varētu laipni lūgt pagarināt šīs debates, jo šī domu apmaiņa ir pārāk pieklājīga. Vilcienu stacijās, aviosabiedrībās un lidostās iestādēs ar cilvēkiem apietas zemiski. Mēs šeit esam pārāk pieklājīgi. Mums vajadzētu izmantot ES pilnvaras Padomē un Komisijā un piespiest atvērt informācijas punktus. Briseles Centrālajā stacijā ir seši informācijas punkti, četri no tiem ir slēgti.

Šīm debatēm vajadzētu būtu daudz ilgākām, un tajās būtu jāļauj piedalīties vairākiem deputātiem. Es nemaz neesmu apmierināts ar Padomes un Komisijas rīcību to pasažieru interesēs, kuri guļ vilcienu stacijās.

Priekšsēdētājs. – Tas šodien ir minēts vairākas reizes. Ikviens no Eiropas Parlamenta, kas uzstājās pirms jums, ierosināja šo jautājumu.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties cienījamajiem deputātiem par viņu piezīmēm. Man ir četras papildu piezīmes.

Pirmkārt, šie notikumi ir devuši mums daudz vielas pārdomām par mūsu stratēģiskajiem plāniem. Viens no interesantākajiem un svarīgākajiem jautājumiem ir pārsēšanās iespējas un elastība starp transporta veidiem un dzelzceļa spēja būt sava veida alternatīvai. Mēs šim jautājumam drīz pievērsīsimies debatēs par pirmās dzelzceļa paketes pārstrādāšanu un Balto grāmatu par transporta nākotni.

Tas ir ļoti nopietns jautājums. Vakar mēs to apspriedām arī ar Ministru padomi. Es varu jums apsolīt, ka mēs šo jautājumu uztveram ļoti nopietni — tostarp tādārbu un citus faktorus, lai ierobežotu nevajadzīgu transporta izmantošanu un ceļošanu.

Runājot par ekonomisko ietekmi, mēs ņemsim vērā visus aspektus un izvirzīsim priekšlikumus. Tomēr mums jābūt uzmanīgiem. Nauda nenāk no nekuriens, un visam ir jābūt godīgi attiecībā pret visiem citiem ekonomikas dalībniekiem. Mūsu pieejai ir jābūt ļoti līdzsvarotai. Brīnumi nav iespējami.

Attiecībā uz pasažieru tiesībām noteikumi ir ļoti skaidri. Daži deputāti jautāja par noteikumiem un vai mums vajadzētu tos pārskatīt. Es nedomāju, ka mums vajadzētu pārskatīt noteikumus, kurus pieņēmuši Eiropas lēmumu pieņēmēji, tostarp Eiropas Parlaments. Tie ir labi. Jautājums ir gluži cits. Tas ir par īstenošanu un piemērošanu, kas ir dalībvalstu rokās. Mums ir skaidrs plāns par to, kā rīkoties ar šo noteikumu piemērošanu un kā ietekmēt dalībvalstis. Ir skaidrs, kas šodien jādara attiecībā uz pasažieru tiesībām.

Kāds cits jautājums, kas nav tik nozīmīgs: daudzi kolēģi un prese teica, ka mēs rīkojamies pārāk vēlu un nebijām sagatavoti. Nu, es aktīvi strādāju visu laiku. Es biju Eirokontrolē. Es sazinājos ar ministriem. Šajā Parlamentā šodien jums ir tādas pašas dilemmas, kuras risināja visi šie eksperti un lēmumu pieņēmēji, bet šis jautājums ir ekspertu un drošības iestāžu rokās, nevis politiķu rokās. Tā ir tā pati dilemma: drošība pret elastību.

Mēs bijām gatavi vulkāna izvirdumam, bet mums bija dažāda veida informācija par izvirdumu. Arī tas tika šeit minēts. Vienu *British Airways* lidojumu un vienu *KLM* lidojumu ietekmēja vulkāna izvirdums, tāpēc noteikumi tika pieņemti, pamatojoties uz nopietnu risku. Iestādes rīkojās saskaņā ar pieņemumu, ka pastāv nopietns risks un ka lidojumi ir jāatceļ.

Tagad mums ir diferencētāka pieeja. Svētdien tika veikta lielākā daļa testa lidojumu, un informācija tika saņemta Eirokontrolē, kur mēs apspriedām šos jautājumus — testa lidojumus un šo lidojumu galīgos rezultātus. Tagad mums ir elastīgums, un jautājums joprojām ir dalībvalstu rokās. Mēs attīstām vienoto gaisa telpu, kas ir ļoti daudzsoļošs Eiropas projekts, un starp ministriem pastāv vienota izpratne, ka šis ir ceļš uz priekšu ar labāku koordināciju Eiropas līmenī.

Tā ir liela iespēja. Tās ir manas piezīmes, kuras vēlējos darīt zināmas. Es gribēju teikt, ka attiecībā uz informāciju Komisija sniedza paziņojumus presei par pasažieru tiesībām ceturtdien un piektdien. Mēs teicām, ka pasažieru tiesības būtu jāuztver ļoti nopietni. Informāciju par pasažieru tiesībām Komisija sniedza nekavējoties, un no svētdienas jautājumi tika aplūkoti plašāk, bet vakar informācija bija izsmelšošā.

Tāda ir aina. Lieta nav izbeigta. Paies vēl vismaz trīs vai četras dienas, pirms tiks atsākta lielākā daļa lidojumu. Risinājums ekonomikai un pasažieriem ir atsākt lidojumus, aviosabiedrībām nogādājot pasažierus mājās vai to galamērķī. Situācija joprojām ir sarežģīta, un mums ir jātiek galā ar sekām.

Paldies par jūsu piezīmēm. Mums būs vairākas iespējas turpināt šī jautājuma apspriešanu.

Priekšsēdētājs. – Debates, kuras mēs tagad beidzam, protams, bija svarīgākais mūsu darba kārtības punkts. Kaut vai tikai šo debašu dēļ bija vērts tikt šeit Strasbūrā. Tieši šādu apspriešanos gaida mūsu iedzīvotāji — ka mums vajadzētu risināt šīs problēmas, un tieši tās mēs apspriežam jau no paša rīta. Tas ir vissvarīgākais temats.

Es gribētu arī izteikt pateicību par to, ka 14 komisāri no Eiropas Komisijas ir piedalījušies mūsu galīgajās debatēs. Ir ļoti svarīgi, ka viņi ir dzirdējuši jūsu piezīmes.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Kinga Göncz (S&D), rakstiski. – (HU) Lai gan, pateicoties tam, ka iejaucās aviācijas iestādes, vulkānisko pelnu mākonis par laimi neprasīja cilvēku dzīvības, par informācijas un koordinācijas līmeni Eiropā var likt nesekmīgu atzīmi. Gaisa telpas slēgšana radīja grūtības tūkstošiem eiropiešu, liedzot tiem sasniegt savus galamērķus. Visi mēģināja tikt galā ar negaidīto problēmu, taču nepietiekamās informācijas dēļ situācija pasliktinājās. Pasažieriem bieži netika sniegta atbilstoša informācija pa telefonu vai ar interneta starpniecību. Vēl lielāku apjukumu izraisīja tas, ka aviācijas iestādes un aviosabiedrības sniedza pretrunīgu informāciju. Trūka arī koordinācijas starp gaisa un sauszemes transportu. Mēs personīgi pieredzējām, cik svarīgi būtu modernizēt sabiedriskā transporta sakarus starp dalībvalstīm un attīstīt Eiropas transporta tīklu. Es atzinīgi vērtēju Komisijas izšķirošos krīzes pārvarēšanas pasākumus. Šim nolūkam izveidotajai darba grupai vajadzētu pastiprināt koordināciju starp aviāciju un gaisa satiksmes vadības iestādēm, un būtu vērts pārbaudīt arī pastāvīgo drošības pasākumu derīgumu, kas ieviesti 1980. gadā. Es iesaku, ka līdzīgās krīzes situācijās Eiropas Parlamentam nevajadzētu sarežģīt jau tā haotisko transporta sistēmu ar svārstmigrāciju starp Briseli un Strasbūru. Tās vietā tā plenārsēdēm vajadzētu notikt Briselē.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu debates par situāciju Eiropas aviācijā nedrīkst sašaurināt tikai līdz triviālajam jautājumam par to, kā nokļūt līdz Eiropas Parlamenta sesijai Strasbūrā. Pārāk daudz koncentrējoties uz šo jautājumu, veidosies priekšstats par nepamatotu egocentrismu no Eiropas Parlamenta deputātu puses. Mums ir jāizmanto mūsu iztēle. Sociālā, ekonomiskā un politiskā ietekme, kuru izraisīja Eiropas gaisa telpas slēgšana uz ilgāku laiku, var izrādīties milzīgs izaicinājums visai Eiropai. Polijā daži politiķi un žurnālisti jautā, piemēram, kāpēc daži cilvēki nevarēja nokļūt Krakovā svētdien, kamēr citi varēja tur nokļūt. Viņi arī jautā, kāpēc pa autoceļu vai dzelzceļu nebija iespējams nokļūt līdz Krakovai svētdien, bet šādā veidā bija iespējams nokļūt Strasbūrā pirmsdien. Notikumiem, kas bija Īslandes vulkāna izvirduma sekas, būs arī ļoti spēcīga globāla dimensija. Mēs parasti nedomājam par gaisa transporta milzīgo nozīmi. Etiopijas zaudējumi, kas radās tādēļ, ka nebija iespējams eksportēt ziedus uz Eiropu, sasniedz 3 miljonus eiro dienā. Mums ir jāveic ļoti nopietna analīze par to, kā gaisa telpas aizvēršana ietekmēs darba tirgu, mūsu konkurētspēju un visu ekonomiku un kā tā ietekmēs dzīvi parastajiem cilvēkiem. Kas zina — varbūt šis necilais notikums Īslandē noteiks Eiropas Savienības nākotni. Liels paldies!

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – (HU) Vairākas dienas ilgušo lidojumu ierobežojumu un anulēšanas dēļ tūkstošiem cilvēku ir iestrēguši lidostās grūtos apstākļos. Neraugoties uz reisu ievērojamu aizkavēšanos (gadījumos, kad ceļojums ir līdz 1500 km, vairāk nekā 2 stundas), aviosabiedrību atbalsts ir bijis neliels vai tas nav sniegts vispār, un nav sniegta precīza informācija par ceļošanas iespējām uz pasažieru galamērķi. Tie neveica pasākumus, lai pasažieriem būtu pieejams bezmaksas tālrunis, fakss, e-pasts vai piekļuve internetam, kā arī nenodrošināja pārsēšanos vai izmitināšanu, lai gan saskaņā ar ES spēkā esošajiem noteikumiem pasažieriem ir tiesības saņemt šādu atbalstu. Pasažieri ar invaliditāti, vecāka gadagājuma cilvēki un ģimenes ar maziem bērniem ir vēl vairāk neaizsargātas šādās ārkārtas situācijās, un tā bija arī šoreiz. Šī negaidītā situācija ir parādījusi, ka dažās minūtēs pasažieru tiesības, kas iepriekš tika ievērotas, var vairs neeksistēt un ka īpaši liela ir nepieciešamība pēc pasažieru hartas, kuru arī es agrāk aicināju pieņemt, lai izvairītos no aviosabiedrību un attiecīgo struktūru bezpalīdzības atkārtošanās. Tajā pašā laikā es iesaku, ka ārkārtas izmaiņu gadījumā būtu automātiski un obligāti jānosūta informācija un īsziņa par alternatīviem risinājumiem katram pasažierim uz mobilo telefonu.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), rakstiski. – (PL) Pēdējās dienās Īslandes Eijafjallas vulkāna izvirduma radītā vulkānisko pelnu mākoņa dēļ tika pārtraukta gaisa satiksme visā Eiropā. Līdz šim ir atcelti desmitiem tūkstoši lidojumu, kādēļ pasažieriem ceļot nebija iespējams. Visai Eiropai un valstu un ES iestādēm šī ir mācība, no kuras mums ir jāizdara secinājumi, tostarp arī par to, lai līdzīgi notikumi nākotnē neparalizētu Eiropadomes vai mūsu asamblejas darbu. Starp cietušajiem bija arī deputāti no Eiropas Parlamenta, kuri, arī es, nevarēja šonedēļ ierasties Strasbūrā sesijas sanāksmē. Ar mūsu sanāksmi Strasbūrā šonedēļ saistās daudz polemikas, jo daži deputāti vienkārši nevarēja tajā nokļūt no saviem reģioniem. Līdz pēdējam brīdim mēs nezinājām, vai sesijas sanāksme vispār notiks. Būtu labi mums visiem, ja turpmāk tiktu izstrādātas procedūras, lai mēs būtu gatavi līdzīgās ārkārtas situācijās.

Tiziano Motti (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, jaunumi ir pieradinājuši mūs pie likstām, dabas vai tīši izraisītām, kuru dēļ valsts struktūras un sabiedrība ir nospiestas uz ceļiem, radot ārkārtas situācijas transporta un piegādes jomā. No Eiropas budžeta pieejamais finansējums un koordinācija starp dažādām civilās aizsardzības iestādēm jau darbojas, pateicoties gūtajai pieredzei. Tomēr tāda ārkārtas situācija, kādu izraisīja Īslandes vulkāns, nekad netika gaidīta. Mūsu iedzīvotāji nekad aizmirsīs lidostas ziņojumu dēļus rādām, ka visi reisi ir atcelti, cietumu dienu pēc dienas, par kuru kļuva lidostu tranzīta zonas, un bezgalīgās rindas stacijās, automašīnu nomas uzņēmumos un taksometru pieturās. Aviosabiedrībām ir vislielākie finansiālie zaudējumi. Iedzīvotājiem draud piemulķošana: papildus neērtībām un neparedzētajām izmaksām,

kuras būs grūti atgūt, gaisa pārvadājumu maksas var palielināties, lai kompensētu radušos zaudējumus. No šādas iespējas ir jāizvairās. Tāpat kā attiecībā uz dabas katastrofām Eiropas Savienībai ir jāreaģē, izmaksājot kompensācijas iedzīvotājiem, kuriem ir radušās neparedzētas izmaksas, cenšoties samazināt savas neērtības, kā arī aviosabiedrībām, bet, to darot, ir jāizvairās no riska nosaukt šādas kompensācijas par valsts atbalstu, kas tādējādi būtu nelikumīgs atbalsts. Iedzīvotājiem, pirmkārt, ir jāsaņem garantijas, ka Eiropas Savienība viņiem palīdzēs, lai viņi jūtas aizsargāti gan tieši, gan netieši. Līdz šim daudzi vēl joprojām nevar atzīt, ka viņi jūtas aizsargāti. Parlamentam, kas skaitliski kļuvis ievērojami mazāks daudzu deputātu, kuri nevar šeit ierasties, prombūtnes dēļ, mēs pieprasām steidzami pieņemt Eiropas rīcības plānu koordinācijai starp valstu valdībām un iestādēm un organizētu aizsardzību veidu iedzīvotājiem. Tādā veidā mēs varētu panākt ātru reakciju uz pilsoņu vajadzībām, kuras valstu valdības dīvainā kārtā pašlaik nespēj garantēt.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi! Pēdējo dienu laikā, mēs visi esam bijuši liecinieki lidostu blokādei gandrīz visā Eiropas kontinentā. Situācija ir neparasta, jo tajā nav vainojami streiki, bet dabas katastrofa, ko izraisīja vulkāna izvirdums Īslandē. Šī paralīze, kura zināmā mērā skāra mūs visus, ir izraisījusi virkni seku, piemēram, aviosabiedrību finanšu problēmas un sauszemes un jūras transporta nozīmes pieaugumu. Uz to es gribētu vērst jūsu uzmanību. Pēdējos gados gaisa transports nenoliedzami ir bijis pārāk par citiem transporta veidiem. Tas bija ātrāks, drošāks un ērtāks pasažieriem. Tomēr pašreizējā situācijā ir svarīgi ieviest pasākumus, kas ļaus sauszemes un jūras transportam labāk aizstāt sagādātās neērtības, kuras izraisīja gaisa transporta paralīze.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) Nekāds pamatojums nav vajadzīgs gaisa satiksmes drošībai. Šķiet, ka kopš vulkāna izvirduma Īslandē ceļošana ar gaisa transportu ne tikai nav stabila izvēles iespēja, bet ir gandrīz neiespējama. Es stingri uzskatu, ka labāka koordinācija Eiropas līmenī būtu palīdzējusi ES iedzīvotājiem, kas bija iestrēguši dažādās lidostās visā pasaulē vai nemaz nevarēja doties plānotajos braucienos. Es ceru, ka kādu dienu Eiropas vienotā gaisa telpa kļūs par realitāti.

Kā jums labi zināms, pilnīgs lidojumu aizliegums pēdējās dienās ir ietekmējis arī mūsu Parlamenta vai drīzāk tā plenārsēdes darbību. Manuprāt, nav pamata atlikt balsošanu un par vienu dienu samazināt sesiju, lai gan tikai aptuveni 65 % deputātu bija klāt pirmdienas vakarā, 19. aprīlī. Pēc manām domām, sesija ir jāuzskata par parastu.

4. Komisijas likumdošanas un darba programma 2010. gadam (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Eiropas Komisijas priekšsēdētāja J. M. Barroso kunga pārskats par Komisijas likumdošanas un darba programmu 2010. gadam.

Es gribētu uzsvērt, ka krietni liels skaits komisāru arī atrodas Parlamentā. Visa Eiropas Komisija ir spēcīgi pārstāvēta, jo temats ir ļoti svarīgs mums visiem. Mums bija nedaudz jāierobežo šis temats darba kārtības izmaiņu dēļ, un pēc J. M. Barroso uzstāšanās mēs dzirdēsim politisko grupu vadītāju runas un politiskus atzinumus par to, ko Komisija ierosina 2010. gadam. Tad mēs lūgsim J. M. Barroso runāt atkal un atbildēt uz politisko grupu vadītāju komentāriem.

Priekšsēdētājs. –Priekšsēdētāj Barroso, paldies par ierašanos. Nevienam no mums nav bijis viegli nokļūt Strasbūrā. Daudzi deputāti nav ieradušies Eiropas Parlamentā, tādēļ apmeklējums nav pārāk liels. Mēs nolēmām nebalsot šajā sesijas sanāksmē, jo katram ir jābūt iespējai balsot, bet daži deputāti nevarēja ierasties Strasbūrā vispār. Tātad šai sesijai ir daži diezgan jauni noteikumi.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man ir tas gods un prieks šodien jums iesniegt šīs Komisijas pirmo darba programmu. Tā ir arī pirmā darba programma kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Man ir gods un prieks reizē iepazīstināt arī ar praktiski visu manu komandu, Eiropas Komisiju, apliecinot cieņu jūsu Parlamentam.

Šī programma tiek iesniegta Eiropai izšķirošā brīdī, jo tieši tagad mums ir jārikojas. Šī programma ir tiešs mūsu politiskā dialoga rezultāts. Pēc intensīvām apspriedēm, pamatojoties uz politiskajām pamatnostādnēm nākamajiem pieciem gadiem, ar kurām es iepazīstināju, Parlaments septembrī man uzticēja otrā mandāta atbildību. Pēc padziļinātas izskatīšanas, kas ļāva mums veidot vienotu redzējumu par iepazīstinātajiem pasākumiem, kolēģija kopumā saņēma jūsu uzticības balsojumu februārī. Citiem vārdiem sakot, šī darba programma ļoti lielā mērā atbilst jūsu iestādes paustajām politiskajām prioritātēm. Šajos apstākļos tā nodrošina stabilu pamatu vērienīgu rezultātu sasniegšanai.

Mūsu galvenā prioritāte ir izklūt no krīzes un likt pamatu ilgtspējīgai izaugsmei, radot jaunas darba vietas. Pirmkārt, steidzami jāpārskatīti mēs nesam apspriedām Eiropadomes rezultātus. Tīkams ierosinātais finanšu atbalsta mehānisms Grieķijai beidzot tika pieņemts 11. aprīlī. Komisijai būs nozīmīga loma, īstenojot šo mehānismu, kad Grieķija vēlēšies to izmantot. Tas ir loģisks rezultāts tam, ka Komisija jau kopš paša sākuma ir dziļi iesaistījusies risinājumu meklēšanā finanšu problēmām, ar kurām saskaras Grieķija, un stabilitātes saglabāšanā eiro zonā. Mūsu iesaistīšanās vienmēr ir bijusi saskaņā ar solidaritātes, kā arī atbildības principu.

Tomēr mums ir jādara vairāk un jāpārskatīti šīs problēmas radās un kā tās varētu novērst nākotnē. Tieši tāpēc mēs pārskatām Stabilitātes un izaugsmes pakto, lai stiprinātu ekonomisko uzraudzību un iekļautu tajā ne tikai jāpārskatīti par deficītu. Mums ir nepieciešams pastāvīgs krīžu risināšanas mehānisms. Īsāk sakot, mums ir jāpārskatīti, ka Eiropas Savienība un jo īpaši eiro zona spēj pieņemt mūsdienu izaicinājumus, un mums ir jāizmanto visas iespējas, ko piedāvā Lisabonas līgums.

Tieši tāpēc viena no Komisijas pirmajām lietaīm iniciatīvām nākamajā mēnesī būs iesniegt paziņojumu par lielāku ekonomikas politikas koordināciju. Mēs visi zinām, ka runa ir par kopējām Eiropas interesēm. Eiropas Savienībai ir jāstiprina sistēma un jāņem vērā visu veidu risks un ekonomiskā nestabilitāte. Mums ir nepieciešams uzlabot iekšējos mehānismus. Nodrošinot sev stingrākas struktūras un ar saskaņotāku pieeju, Eiropa var palīdzēt valsts finanšu sistēmai uzsākt jaunu un stabilu ceļu un var izveidot regulējumu, kas veicina plašāku un ilgtspējīgu atveseļošanos.

Dāmas un kungi, pēdējos 18 mēnešos mēs esam panākuši milzīgu progresu virzībā uz tādas finanšu sistēmas izveidošanu, kurā ir vairāk ētikas, kura ir spēcīga un atbildīga. Mums šis ceļš ir jāturpina, novēršot pēdējās atlikušās nepilnības noteikumus un pārliecinoties, ka mūsu uzraudzības struktūras ir saskaņā ar nozari, kas pastāvīgi attīstās.

Esmu pārliecināts, ka mūsu priekšlikums par riska ieguldījumu fondiem un privāto kapitālu drīz sasniegs izšķirošo posmu. Komisija uzskata, ka likumdošanas iestāde būs nonākusi pie mūsu kopīgā mērķa, proti, nodrošināt, ka jaunā Eiropas pārraudzības arhitektūra finanšu sektorā no nākamā gada sākuma kļūst spējīga darboties pilnībā.

Komisija 2010. gadā plāno iesniegt vairākus priekšlikumus tādas galvenajās jomās kā atvasināto vērtspapīru tirgi, noguldījumu garantiju sistēmas un tirgus ļaunprātīga izmantošana. Īpaša uzmanība tiks pievērsta patērētāju finanšu pakalpojumu aizsardzībai. Mēs arī strādāsim pie citiem svarīgiem aspektiem, kas saistīti ar valūtas saistību nepildīšanas mijmaiņas darījumiem (CDS) un spekulatīvo pārdošanu, un tuvākajā laikā mēs ierosināsim dažas pamatnostādnes par finanšu līdzekļu izmantošanu, lai atrisinātu banku neveiksmes.

Priekšsēdētāja kungs un godājamie Parlamenta deputāti! Šī Komisija sāka rīkoties nekavējoties. Iesniedzot stratēģiju „Eiropa 2020” uzreiz pēc stāšanās amatā, esam izveidojuši pamatu, lai palīdzētu Eiropai atgriezties uz pareizā ceļa — uz gudras, ilgtspējīgas un iesaistošas izaugsmes ceļa. Tagad mums — Eiropas Parlamentam, dalībvalstīm, Komisijai — ir jāstrādā kopā, lai noteiktu un saglabātu tempu.

Ilgtspējīgas sociālās tirgus ekonomikas redzējuma īstenošana līdz 2020. gadam prasīs lielas pūles visos lēmumu pieņemšanas un visos sabiedrības līmeņos. Eiropas mērogā mūsu darbībai ir jābūt ar patiesu Eiropas pievienoto vērtību. Tas ir stratēģijas „Eiropa 2020” galveno iniciatīvu mērķis — Digitālā programma Eiropai, pilntiesīga rūpniecības politika, Eiropas plāns pētniecībai un inovācijām, resursefektīva Eiropa, jaunas iemaņas jaunām darba vietām, „Jaunatne kustība”, sociālās atstumtības apkarošana. Ar šo Eiropa var panākt pārmaiņas.

Tādējādi mēs palīdzēsim virzīt pāreju uz resursefektīvu un klimatnoturīgu ekonomiku. Cīņa pret klimata pārmaiņām būs galvenā prioritāte mūsu darba kārtībā gan iekšēji, gan pasaulē. Enerģētikas un transporta nozare šogad saņems īpašu uzmanību — abas nozares ir ļoti būtiskas, lai ilgtspējīgas Eiropas izaicinājumu pārvērstu mūsu konkurētspējas priekšrocībā.

Vienotais tirgus kā vietējais tirgus ar 500 miljoniem patērētāju, kas ir pamats darba vietu, konkurētspējas, pieņemamu cenu un patērētāju izvēles iespējām, arī turpmāk būs Eiropas ekonomikas pamats. Attīstīt visu tā potenciālu ir īpaši svarīgi maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas ir svarīgākais virzītājspēks darbavietu radīšanā Eiropas Savienībā.

Vienotā tirgus ieviešana 21. gadsimtā ir prioritāte Komisijai, kas līdz 2012. gadam izvirzīs jaunus priekšlikumus. Tas ir arī tā ziņojuma temats, kuru esmu lūdzis sagatavot Mario Monti un kuru mēs ļoti drīz iesniegsim.

Es gribu uzsvērt, cik svarīga ir sociālās integrācijas vīzija stratēģijai „Eiropa 2020”. Sabiedrības reālā spēka pamatā ir iespējas, kuras tā sagādā saviem vājākajiem iedzīvotājiem. Mums jāizmanto katra iespēja veicināt

nodarbinātību un sociālo kohēziju. Tas nozīmē gatavību izmantot jaunās nozares, kas radīs jaunas darba vietas. Tas nozīmē sniegt cilvēkiem pareizās prasmes, lai izveidotu un uzturētu augstu nodarbinātības līmeni un veicinātu ekonomikas pāreju. Tas nozīmē sadarbību, lai pārvarētu krīzes ietekmi uz jauniešiem, atvieglinot pāreju no izglītības un mācībām uz darbu. Lai to panāktu, šajā Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību tiks veidota plaša Eiropas platforma pret nabadzību. Šī programma, protams, ir ieguldījums mūsu ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas principu īstenošanā.

Eiropas iedzīvotāju bažas un labklājība būs Komisijas darbības pamatā. Stokholmas programmas visaptverošā rīcības plāna, kuru Komisija pieņems šodien vēlāk, īstenošana ir vērsta tieši uz to, lai Eiropas integrācija kļūtu par reālu labumu iedzīvotājiem brīvības, drošības un tiesiskuma jomā.

Šis rīcības plāns pats par sevi ir visaptveroša Komisijas darba programma brīvības, drošības un tiesiskuma jomā. Tas mūsu politikas centrā liek iedzīvotājus, sekmējot viņu konkrētu tiesību īstenošanu. Tā mērķis būs arī atvērtas un drošas Eiropas veidošana, īpašu uzmanību pievēršot cīņai pret pārobežu noziedzību un par kopēju imigrācijas un patvēruma politiku.

Brīvības, drošības un tiesiskuma jomā Eiropas Savienība pēdējos 10 gados pārgājusi no personu brīvas pārvietošanās piemērošanas uz kopēju politiku. Līdzšinējie sasniegumi bijuši iespaidīgi, taču šajā krīzes pārvarēšanas laikā vairāk nekā jebkad iepriekš mums ir nepieciešams veicināt un aizstāvēt Eiropas vērtības un patiesi, galvenais, izmantot visas iespējas, kuras tagad ir sniegtas ar Lisabonas līgumu. Rīcības plāns ietver visaptverošu pasākumu sarakstu, lai īstenotu mūsu jau noteiktās prioritātes šajā jomā gan Eiropas, gan pasaules līmenī.

Ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā mums ir arī iespējas izvirzīt augstākus mērķus. Šā Parlamenta lomas aktivizēšana, efektīvāku lēmumu pieņemšana Padomē, lielākas dalībvalstu vienotības un saskaņības perspektīva Eiropadomes lēmumos un Eiropas Kopienas Tiesas kontrole stiprinās Eiropas Savienības apņemšanos, reaģējot uz mūsu pilsoņu cerībām un bažām.

Kad mēs skatāmies uz 2020. gadu, mums ir jārisina arī vairākas ilgtermiņa tendences, kuras tieši ietekmē iedzīvotāju ikdienu. Šodienas darbība nesīs augļus nākotnē. Piemēram, Komisija uzsāks sabiedrisku apspriešanu par pensiju nākotni un analizēs iespējas, lai nodrošinātu pensiju sistēmu ilgtspējību un pietiekamību. Protams, jebkurā šādā jomā daudz sviru ir valsts kompetencē — bet tas nedrīkst mūs atturēt, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība sniedz maksimālu ieguldījumu.

Ārējo darījumu jomā Augstā pārstāvja/priekšsēdētāja vietnieka jaunā loma un Eiropas Ārējās darbības dienesta sākums sniegs mums instrumentus, lai izveidotu spēcīgāku un saskaņotāku ES ārējo politiku. Mēs noteiksim stratēģiskās tirdzniecības politikas prioritātes, virzīsim uz priekšu tirdzniecības sarunas un darbu ar partneriem jautājumos sākot no piekļuves tirgum līdz reglamentējošiem noteikumiem un globālai nelīdzsvarotībai. Mēs projicēsim „Eiropa 2020” mērķus pasaules tirgū, piemēram, izmantojot G20.

Komisija risinās arī enerģētikas ģeopolitikas problēmas, lai nodrošinātu drošu, neapdraudētu, ilgtspējīgu un pieejamu enerģiju.

Vēl viena svarīga Komisijas prioritāte ir turpināt starptautiskās attīstības programmu un ierosināt ES rīcības plānu, gatavojoties 2015. gada Tūkstošgades attīstības mērķu augstākā līmeņa sanāksmei. Šī iniciatīva veidos pamatu Eiropadomes jūnija sanāksmei, lai izstrādātu kopēju ES nostāju, ņemot vērā augsta līmeņa Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārskatīšanas sanāksmi septembrī par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) nolūkā pieņemt Globālo rīcības plānu TAM sasniegšanai līdz 2015. gadam. Mēs vēlamies tādu Eiropu, kas ir atvērta un ar konkrētiem pasākumiem apliecina savu solidaritāti ar visneaizsargātākajiem pasaulē.

Visbeidzot, saskaņā ar vienošanos ar Parlamentu šā gada trešajā ceturksnī mēs publicēsim budžeta pārskatu. Tajā mēs izklāstīsim, kādas galvenos principus un parametrus mēs redzam, lai Eiropas Savienības finanšu līdzekļus izmantotu vislabāko rezultātu sasniegšanai, pilnīgi ņemot vērā stratēģiju „Eiropa 2020”. Paralēli mēs detalizētāk novērtēsim galvenās jomas, ietverot lauksaimniecību un kohēziju. Es varu jums apliecināt, ka Parlaments iesaistīsies pilnīgi visos budžeta pārskata posmos.

Nobeigumā es vēlētos īsumā paskaidrot vairākus jauninājumus darba programmā. Šajā un turpmākajās programmās jāparedz pareizā sistēma, lai iestādes panāktu stabilu vienprātību par to, uz ko Eiropai vajadzētu vērst uzmanību. Tādēļ tai jābūt vairāk politiskai un arī jāatspoguļo daudzgadu iniciatīvas izaicinājums mūsu plānotajā mērogā. Manuprāt, tam, kā mēs izstrādāsim darba programmu, turpmāk vajadzētu konkrēti apliecināt īpašo partnerību, kuru es un Komisija šajā pilnvaru termiņā vēlamies izveidot ar Eiropas Parlamentu.

Šajā programmā ir noteiktas 34 stratēģiskās iniciatīvas, kuras mēs esam apņēmušies iesniegt līdz decembra beigām. Es esmu pārliecināts, ka jūs piekrītat — šī ir vērienīga programma nākamajiem astoņiem mēnešiem.

Vienlaikus šī programma ietver daudzas citas iniciatīvas 2010. gadam un pēc tam. Šis indikatīvais saraksts ietver iniciatīvas, pie kurām Komisija plāno strādāt turpmākajos gados. Nav teikts, ka visās no šīm iniciatīvām veidosies konkrēti priekšlikumi. Saskaņā ar lietpratīga regulējuma principiem mums ir rūpīgi jāizvērtē, kuri jautājumi un kādā veidā ir jāvirza uz priekšu.

Darba programma tiks pārskatīta katru gadu, lai noteiktu jaunās stratēģiskās iniciatīvas un pēc nepieciešamības pielāgotu daudzgaļu kursu. Šī „ritoša” pieeja sekmēs pārredzamību un paredzamību attiecībā uz visām ieinteresētajām personām, vienlaikus saglabājot nepieciešamo elastību, lai reaģētu uz neparedzētiem notikumiem. Viens, ko esam iemācījušies pēdējos gados, ir tas, ka mums vienmēr ir jāparedz neparedzamais. Pēdējie gadi rāda, ka stratēģiskās koncepcijas nedrīkst iecirst akmenī — tās ir jāpielāgo, pamatojoties uz realitāti.

Godājamie deputāti, Komisijas darba programma 2010. gadam, ar kuru mēs esam lepnī šodien iepazīstināt, ir vērienīga, bet arī nepieciešama un reāla sistēma Eiropas politikas veidošanai nākamajā gadā. Tā ir reāla, ja visas iestādes ir gatavas apvienot spēkus un sadarboties ar mērķi panākt laicīgus rezultātus Eiropas iedzīvotājiem; tā ir nepieciešama, jo uzņēmējdarbība, kā parasti, nav risinājums, ja mēs vēlamies, lai 2010. gads iezīmētu pagrieziena punktu, un tā ir vērienīga, jo vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešama stipra Eiropa, lai iedzīvotāji saņemtu meklētos risinājumus. Viņi tos gaida no mums, un mūsu pienākums ir strādāt viņu pārticībai un labklājībai.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Barroso* kungs, par izsmeļošu iepazīstināšanu ar Komisijas svarīgākajām iniciatīvām nākamajos astoņos mēnešos.

Es tikai gribētu uzsvērt, ka stratēģiskās partnerattiecības, par kurām jūs runājat, mums ir ļoti svarīgas. Mēs nošķiram izpildvaras un likumdevēja iestādes, bet mūsu sadarbība ir ļoti nozīmīga mūsu iedzīvotājiem, tāpēc ar lielu prieku mēs esam uzklauzījuši jūsu teikto par kontakta nepieciešamību starp Komisiju un Parlamentu, lai tas būtu pēc iespējas ciešāks. Jūsu, kā arī komisāru klātbūtne šajā sēdē šodien ir labākais pierādījums, ka Komisijas nodomi atbilst darbiem. Liels paldies par to!

József Szájer, PPE grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) vārdā mēs atzinīgi vērtējam to, ka Komisija ir strādājusi mērķtiecīgi un iepazīstināja ar darba programmu 2010. gadam. Mēs to uztveram tādā garā, kādā tas bija paredzēts — ka Komisija ir šeit, un kā cieņas apliecinājumu Parlamentam, uzsverot Parlamenta nozīmi, un mēs esam priecīgi, ka tā visa ir šeit. Tajā pašā laikā mēs paužam nožēlu, ka daudz laika šogad jau ir izšķērdēts, jo kavēšanās ratificēt Lisabonas līgumu jau ir aizkavējusi likumdošanas programmu saskaņošanu un šīgada budžeta izstrādi. Mums ir jāpārliecina, ka šo procesu varēs atjaunot 2011. gadā pēc nelielu grūtību pārvarēšanas.

Lisabonas līgums ir stājies spēkā, un turpmāk mēs kā Eiropas Parlamenta deputāti, kā arī Komisija un Padome, vairs nevaram attaisnot izšķirošu pasākumu neveikšanu un darba nesākšanu, t.i., lai īstenotu to, ko Lisabonas līgums nosaka, un izpildītu to, ko iedzīvotāji vēlas, liekot tos mūsu politikas plānu centrā.

Eiropas Tautas Partija saistībā ar Komisijas plāniem ir sagatavojusi divus sarakstus. Mēs nosūtījām jums informāciju pat pirms pieņemšanas. Šie divi saraksti, kurus es gribētu tagad īsumā citēt, vienkārši ir saraksts, ko Komisijai nevajadzētu darīt, un saraksts, ko mēs gribētu, lai tā darītu.

Pirmkārt, mēs vēlētos lūgt, lai Komisija nepiekopj līdzšinējo praksi, jo tās dēļ šīm debatēm nebūtu nozīmes, proti, ka līdz oktobrim jūs bijāt iesnieguši tikai 40 % likumdošanas priekšlikumu par gadu. Ja tā tas būs arī turpmāk, tad šādām debatēm nav jēgas. Parlaments nevar īstenot tiesības, ar kurām tas vēlas ietekmēt to, kādus priekšlikumus Komisijai būtu jāizvirza. Tieši šī iemesla dēļ mēs uzskatām, ka ir svarīgi, lai šie likumdošanas priekšlikumi vai darba programmas netiktu uzskatīti par līdzvērtīgiem vecajiem komunistu piecgades plāniem, kuros nekas no sākuma līdz beigām nekas nebija patiess. Un tam, ko viņi galā sasniedza, nebija nekāda sakara ar izvirzītajiem mērķiem.

Vēl mēs Komisijai lūdzam nepaciest melus un maldināšanu. Pašlaik vairākās Eiropas valstīs ir krīze, jo tās slēpa patiesos datus un mēloja par budžeta deficīta lielumu. Tās slēpa šo informāciju no citiem, un tomēr mēs visi esam vienā laivā, un šādas lietas ietekmē daudzus cilvēkus. Tā notika Ungārijā, un tā tas bija Grieķijā. Šādos gadījumos mēs ceram, Komisija nevairīsies, bet izlēmīgi nosauks un nosodīs šādas valstis, citādi vēlāk būs daudz nepatikšanu.

Slavenais deviņpadsmitā gadsimta reformu laika ungāru domātājs grāfs I. Sēčeņi ir teicis, ka ikviens, kas slēpj nepatīkšanas, tās tikai vairo. Tāpēc mums nevajadzētu tās slēpt, bet nākt ar tām klajā un uz to pamata veikt vajadzīgo, izšķirīgo darbību. Šajā saistībā Komisijai vajadzētu izmantot savu kompetenci. Nepārprotiet mani! Es nesaku, ka Komisija ir vainojama šajās krīzēs. Par tām ir atbildīgas šo valstu valdības; tomēr kopējā labuma interesēs, lai būtu rezultāti, mums vajadzēja runāt skaļāk un apņēmīgāk.

Tagad aplūkosim to, kas Komisijai ir jādara. Pirmkārt, tai būtu beidzot jārikojas un jāpieņem lēmumi un jāizstrādā vērienīga darbavietu radīšanas programma. Tai būtu jāliek iedzīvotāji mūsu darba centrā. Darba vietas, darba vietas, darba vietas — tām jābūt mūsu vadošajam principam. Ļaujiet man sākt šeit, sakot, ka, protams, ja mēs uzrunājam iedzīvotājus, mums jārunā viņiem saprotamā valodā. Kad mēs sakām 2020. gads, tad man — EP deputātam no bijušās komunistu valsts — tas atkal saistās ar piecgades plānu, vai ar skaitli, ko tie izmantoja, lai piespiestu ieslodzītajiem. Kāpēc mēs nevarētu programmu 2020. gadam saukt par Eiropas Savienības darba vietu radīšanas programmu, kāpēc mēs nevarētu saukt Stokholmas programmu — nosaukums, kuru, starp citu, neviens, izņemot mūs, nesaprot — par Eiropas iedzīvotāju drošības programmu? Ar to es gribu teikt, ka arī vārdi, kurus lietojam, ir nozīmīga daļa visa šā procesa sākšanā.

Mēs uzskatām, ka ir svarīgi, lai mazie un vidējie uzņēmumi aktīvi piedalītos darba vietu radīšanas procesā. Tie negribētu, ja darba vietu radīšanas programma 2020. gadam tiktu ar varu uztiepta Parlamentā. Mums ir vajadzīgas izvērstas debātes un ne tikai šajā Parlamentā, bet arī valstu parlamentos, un ir jāiesaista arī valsts lēmumu pieņemšanas iestādes. Mācīsimies no Lisabonas programmas neveiksmes — vēl viens nosaukums, kuru neviens nesaprot! Strādāsim mūsu iedzīvotāju drošībai un veiksīm nepieciešamos pasākumus šajā saistībā. Priekšsēdētāja kungs, tikai viena piezīme: cilvēks nedzīvo no maizes vien — ir svarīgi arī stiprināt mūsu kopējās vērtības. Mēs ceram, ka Komisija turpinās šīs uz vērtībām balstītās programmas, kas risina jautājumus saistībā ar komunismu, ar mazākumtautību līdzāspastāvēšanu un Eiropas kopīgo pagātņi. Eiropas Tautas partija palīdzēs jums, bet mēs kritizēsim jūs ļoti asi, ja jūs novirzīsities no sākotnējās programmas.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, komisāri! Es vēlos pateikties, ka tik daudzi no jums šodien ir ieradušies. Diemžēl es to nevaru teikt pašu par saviem kolēģiem. Man kauns teikt, ka ne visiem no tiem, kuri nav ieradušies šeit, ir patīss iemesls. Viņi ir Strasbūrā, bet nav šajā sēžu zālē, kur tiem būtu jābūt. Tas ir ļoti apbēdinoši.

Tā kā mums nav kopīgas rezolūcijas, mēs jūs iepazīstināsim ar atsevišķiem viedokļiem, un jūs varat tos novērtēt tos detalizēti. Barroso kungs, mēs jums piekristam, ka galvenais jautājums ir konkurētspēja apvienojumā ar sociālo drošību ilgtspējīgā Eiropā. Protams, mūsu galvenā uzmanība jāpievērš nabadzības un bezdarba līmeņa apkarošanas turpināšanai, kas joprojām dažos reģionos pieaug vai vismaz, pagaidām ir nepieņemami augsts. Es gribētu pateikties jums, ka to minējāt, jo daži valdību vadītāji, šķiet, nav par to pārliecināti. Kā mēs varam pieļaut, ka tas notiek šajā budžeta konsolidācijas laikmetā? Pats par sevi saprotams, ka mūsu budžeti ir jākonsolidē. Tomēr tam jānotiek proporcionāli — es gribētu lūgt Komisiju ņemt to vērā — un tam ir jānotiek hronoloģiskā secībā, lai nodrošinātu, ka citi būtiski mērķi, citiem vārdiem sakot, cīņa pret bezdarbu un nabadzību nepaliek drupās.

Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai pateiktu, cik šis jautājums ir svarīgs, ņemot vērā nesen Kordovā notikušo romu augstākā līmeņa sanākumi, kurā jūs nebijāt klāt, bet kurā piedalījās divi Komisijas locekļi: Komisijas priekšsēdētāja vietniece V. Redīng un nodarbinātības, sociālo lietu un integrācijas komisārs M. Andor. Es nesen apmeklēju romu apmetnes Serbijā, un ir neiedomājami, ka šādas vietas joprojām pastāv Eiropā. Es aicinu Komisiju darīt visu iespējamo, lai cīnītos pret nabadzības un bezdarba problēmu šajā reģionā.

Mans nākamais jautājums attiecas uz budžeta konsolidāciju. Mums nepieciešams vairāk investīciju. Mēs to apspriedām iepriekš šorīt ar S. Kallas. Mēs esam ieguldījuši pārāk maz, piemēram, Eiropas komunikāciju tīklos. Tagad ir iespējams redzēt, kur ir radušās problēmas, jo vēl joprojām nav īstenots piedāvātais t.s. Delora plāns. Ja jūs runājat par partnerattiecībām, Barroso kungs, es lūgtu jūs atcerēties, ka mums ir nepieciešama šī partnerība īpaši saistībā ar budžeta jautājumu un turpmāko budžeta plānošanu, jo ir skaidrs, ka Padome jau gatavojas samazināt mazākos posteņus Eiropas līmenī. Mēs nevaram to pieļaut.

Barroso kungs, jums atsaucāties uz M. Monti ziņojumu. Tas noteikti ir svarīgs ziņojums, un ir labi, ka esat lūdzis M. Monti to sagatavot, jo viņš ir eksperts šajā jomā. Tomēr, ja runājam par vienoto tirgu, mums ir jāatsaucas arī uz sociālo tirgus ekonomiku. Šajā saistībā jo īpaši valsts pakalpojumiem ir liela nozīme. Jūs esat piekritis iesniegt priekšlikumus pamatdirektīvai. Mēs šeit tagad nevēlamies izskatīt katru atsevišķu punktu, bet es uzskatu, ka mums būs jāpaļaujas uz šiem sabiedriskajiem pakalpojumiem attiecībā uz Eiropas identitāti, jo īpaši attiecībā uz transporta problēmām, kuras mums bija, kas norāda, piemēram, cik svarīgi ir valsts dzelzceļa pakalpojumi. Neatkarīgi no tā, vai tos sniedz privātais vai valsts sektors, tie ir jāregulē un jānodrošina saskaņā ar vienotu Eiropas politiku attiecībā uz sabiedriskajiem pakalpojumiem.

Tagad es aplūkošu beidzamo un izšķirošo punktu. Jūs runājat par ekonomisko krīzi un arī par Grieķiju, kā arī par citām valstīm, kuras ir grūtībās. Mūsu iepriekšējās diskusijās ar *Van Rompuy* kungu mēs konstatējām, ka Eiropadomes pasākumi šajā gadījumā neatspoguļoja labāko, ko Eiropa var piedāvāt. Ja tas viss būtu darīts pirms diviem vai trim mēnešiem, Grieķijai nebūtu jāveic lieli procentu maksājumi. Jūs to minējāt, bet es uzskatu, ka mums ir nepieciešams kas vairāk par atsaucēm. Mums ir nepieciešams, lai Komisija runātu uzstājīgāk.

Es jums piekristu, ka runa vairs nav par iejaukšanos, kad krīze ir jau notikusi un deficīts ir mākoņu augstumā, jo to bieži pārprot. Runa ir par šādu lietu novēršanu, novērojot ekonomikas un budžeta izmaiņas. Teikšu vēlreiz, es dzirdu valdības sakām, ka mēs nevaram veikt izmeklēšanu attiecībā uz viņu statistiku vai budžeta procedūrām. Tas nav pieņemami. Ja mēs gribam novērst, lai neatkārtotos tas, kas ir noticis pēdējos mēnešos un gados, tad mums tas ir jādara. Kāpēc valdībām to statistika un budžeta procedūras būtu jāglabā noslēpumā? Protams, valdībām ir jābūt noteiktai brīvībai. Tām ir jābūt šai brīvībai, un jo īpaši eiro zonā tai ir jāatbilst Eiropas mērķiem un uzdevumiem.

Barroso kungs, mēs esam gatavi uzsākt īpašu partnerību, kuru jūs minējāt. Tomēr šīs partnerības pamatā ir jābūt stingrai Parlamenta un Komisijas nostājai. Tuvākajās dienās mums būs sarunas par pamatnolīgumu. Tajā precizētas dažas detaļas, bet izšķirošais ir tā gars. Tas arī ietver skaidru jūsu norādījumu, ka daži valdību vadītāji vēlas ļaunprātīgi izmantot Lisabonas līgumu, lai nostiprinātu savu stāvokli, lai gan Lisabonas līgums ir paredzēts Eiropas stiprināšanai. Tāpēc Komisijai ir jābūt spēcīgai balsij. Šajā gadījumā mēs iesim kopā ar jums un atbalstīsim jūs, pat ja mūsu viedokļi dažos sīkumos atšķiras. Tomēr mums kopā ir jācīnās par stipru Eiropu. Tas ir ļoti svarīgi, jo īpaši ņemot vērā neseno dažu valdību vadītāju rīcību.

Marielle De Sarnez, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj! Es uzskatu, ka šī programma, iespējams, ir pārāk nenoteikta, ņemot vērā šodienas straujās pārmaiņas un izaicinājumus, un es uzskatu, ka mums ir tiesības no Komisijas sagaidīt augstākus mērķus, vēl jo vairāk tāpēc, ka paši esat to apņēmušies.

Attiecībā uz finanšu noteikumiem, pirmkārt, es pilnībā saprotu, ko *M. Barnier* mēģina darīt. Tas ir saskaņā ar pareizajiem virzieniem, bet es uzskatu, ka mēs varētu iet vēl tālāk un apsvērt citas iespējas, piemēram, banku darbības nodalīšanu, finanšu apgrozījuma nodokļus vai tīru un vienkāršu atvasināto produktu aizliegumu, kuru pašlaik apsver Amerikas Savienotajās Valstīs.

Tomēr — un man tas ir vēl svarīgāk — es uzskatu, ka mums absolūti ir jādara viss iespējamais, lai veicinātu reālo ekonomiku un ilgtspējīgas investīcijas, kuras atšķirībā no pašreizējās, izteikti finanšu pakalpojumu virzītās ekonomikas faktiski rada nodarbinātību. Es ļoti vēlētos, ja mēs strādātu pie konkrētiem projektiem šajos virzienos. Es šodien neredzu šādus projektus šajā programmā.

Es arī uzskatu, ka mums ir nepieciešami tālejoši projekti. Ja kādreiz ir bijis laiks atjaunot ideju par dzelzceļu Eiropu, tad tas ir šodien, kad esam piedzīvojuši šo krīzi. Pašlaik Eiropas Savienībā katru dienu notiek 28 000 lidojumu. Šis tiešām ir laiks atdzīvināt to dzelzceļu Eiropu, par kuru ir runāts gadu desmitiem.

Tomēr, manuprāt, nekas netiks sasniegts bez patiesas ekonomiskās koordinācijas un ekonomiskās pārvaldības. No šī viedokļa man ir žēl, ka Padome atbild par darba grupu šajā jautājumā, es dotu priekšroku tam, lai tā būtu jūsu Komisija.

Mums ir steidzami nepieciešama budžeta, ekonomikas un rūpniecības koordinēšana. Mums ir jāizveido Eiropas valūtas fonds un līdztekus tam jāīsteno pasākumi, lai stabilizētu dalībvalstu valsts finanses. Lai gan tas ir vārds, kuru vairs neizmanto, mums ir jāstrādā pie nodokļu konverģences. Es tieši domāju jautājumu par uzņēmumu aplikšanu ar nodokļiem. Turklāt mums būs jāstrādā pie pašu resursiem ES budžetam. Manuprāt, tās būtu spēcīgas darbības, ar kurām mēs varētu atgriezties uz izaugsmes ceļu.

Es gribu teikt vēl ko par Eiropas Savienības nākotnes ekonomisko stratēģiju 2020. gadam: lūdzu, neatsakieties no kvantitatīvajiem mērķiem attiecībā uz nabadzību un izglītību. Manuprāt, no šī viedokļa jūs atbalstīs viss Eiropas Parlaments. Mēs šeit runājam par Eiropas sociālo modeli, kuru mēs vēlamies un kurš mums ļoti patīk.

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, komisāri! Arī es vēlētos, lai Parlaments reaģētu uz to cieņu, kuru jūs esat tam parādījuši ar lielāku apmeklētību. Mums pie tā būs jāstrādā.

Darba programma, kas jums ir iesniegta, ir ļoti plaša, un tajā ir virsraksti, kas skan ir ļoti vērienīgi. Pat ievada virsraksts ir „Jaunā ēra”. Tomēr es neesmu pārliecināta, ka vēstījums zem šiem lielajiem virsrakstiem atbilstoši

šo pozitīvi skanošo pieeju. Runa joprojām ir par klimata krīzi un finanšu un ekonomikas krīzi. Grieķijas gadījums vēlreiz pierāda, ka plaisa palielinās ne tikai ekonomiskā, bet arī sociālā aspektā, jo apstākļi, kādos Eiropas iedzīvotāji dzīvo dienviņos, austrumos un ziemeļrietumos, ir ļoti atšķirīgi. Tas nozīmē, ka mums priekšā ir lieli pārbaudījumi.

Es piekritu *H. Swoboda* jo īpaši, kad runa ir par sociālu Eiropu un lielāku tiesiskumu. Ir būtiski, ka šī joma tiek pārskatīta. Mēs nemaz neesam pārliecināti, ka tas, kas pašlaik ir iesniegts, ir pietiekami, lai cīnītos pret pieaugošo nabadzību Eiropas Savienībā.

Vai mēs esam izdarījuši pareizus secinājumus no finanšu krīzes un pēc tam no ekonomiskās krīzes? Mēs uzskatām, ka pareizā pieeja finanšu un ekonomiskajai integrācijai ir izvirzīt jaunus priekšlikumus, lai mainītu uzņēmumu ienākuma nodokli. Mēs Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā jau sen atbalstām šā jautājuma virzīšanu. Mēs atbalstām arī enerģijas aplikšanu ar nodokli. Jūs varēsiet paļauties uz mums, ja beidzot īstenosiet to praksē. Tomēr, ņemot vērā mūsu finanšu krīzes pieredzi, mēs uzskatām, ka joprojām nav noteikts skaidrs mērķis nodoklim par finanšu darījumiem. Protams, mēs varam teikt, ka gaidām uz dalībvalstīm, bet, manuprāt, reizēm jums jāiesniedz konkrētākas un precīzākas prasības un tad par tām jācinās, un to teica arī *J. Szájer*. Skaidrs, ka mūsu reakcija uz Grieķijas situāciju bija nepietiekama. Mūsaprāt, nav pieņemami, ka pašlaik nav iesniegts neviens priekšlikums par eiroobligācijām.

Barroso kungs, jūs likāt ļoti lielu uzsvaru uz vispārējās nozīmes pakalpojumiem savas kampaņas laikā amata otrajam posmam. Arī Parlamenta grupas ir jautājušas jums par to. Manuprāt, tas, ko jūs sakāt par sabiedriskajiem pakalpojumiem un to, kā tie būtu jāregulē sadaļā „Liekot cilvēkus Eiropas rīcības pamatā”, ir pilnīgi neatbilstoši. Tas nozīmē, ka jūs jau pārkāpjat vienu no saviem galvenajiem solījumiem.

Attiecībā uz klimata aizsardzību dažādi Komisijas ģenerāldirektori, kas pašlaik nodarbojas ar klimata aizsardzību, strādā pie scenārijiem ar dažādiem mērķiem attiecībā uz 2050. gadu. Attiecībā uz transportu ilgtermiņa mērķis ir 70 % samazinājums, bet attiecībā uz enerģiju tas ir 75 %. *Hedegaard* kundzes birojs vēl nav izlēmis. Es ceru, ka viņi noteiks vērienīgākus mērķus. Tomēr ir skaidrs, ka Bali un divu grādu mērķim neviens no ģenerāldirektoriem nozīmi nepiešķir. Kāda jēga ir visām runām par lielu, jaunu Eiropas klimata diplomātijas iniciatīvu, ja mēs ir acīmredzami esam atteikušies no Bali un G8 nolīgumiem? Programmas saturs nebūs pietiekams, lai ļautu mums veiksmīgi pārstāvēt Eiropu Bonnā, Kankunā vai Dienvidāfrikā. Vēl ir daudz, ko darīt.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, runājot par programmu, ļaujiet man atgādināt jums 1992. gada programmas mācību: lai Komisija sasniegtu rezultātus, tai ir jānosaka viena prioritāte un jākoncentrējas vienai politikai noteiktā laikā. Centieni izveidot vienoto tirgu bija vērtīgs mērķis, kas bija viegli saprotams visām iesaistītajām pusēm — un, pats galvenais, sabiedrībai — taču kopš tā laika pārāk bieži mēs esam redzējuši Komisiju uzsākam iniciatīvu pēc iniciatīvas neatkarīgi no tā, vai Eiropa ir piemērots forums, vai tā patiešām varētu sniegt taustāmu labumu veltīgajā cerībā, ka viņi to padarīs populāru. Šāda pieeja bija nepareiza, un tā neizdevās. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam jauno virzienu, kuru ir izstrādājis priekšsēdētājs *J. M. Barroso*.

Eiropas ekonomikā joprojām ir dziļa krīze, un tikai konsekventa rīcība mainīs šo situāciju. Runa nav tikai par krīzi, kuru izraisīja banku sistēmas neveiksmes, vai pašreizējo papildu spiedienu transporta ārkārtas situācijā. Runa ir par pamatā esošo krīzi, kurā ir redzams, ka Eiropas ekonomika atpaliek aiz konkurētspējīgākām un inovatīvākām ekonomikām pāri Atlantijas okeānam un Āzijā. Tāpēc mēs stingri atbalstām šīs Komisijas galveno iniciatīvu: stratēģiju 2020. gadam. Lai gan mēs uzskatām, ka ir detaļas, kas jāpievieno, un izmaiņas, kas jāveic, vispārīgos vilcienos politika ir pareiza. Eiropai ir vajadzīga stratēģija lietpratīgai, ilgtspējīgai un iesaistošai izaugsmei, kas var nodrošināt augstu nodarbinātības līmeni, darba ražīgumu un sociālo integrāciju — ieklausieties! Tai jābūt galvenajai Komisijai noteiktajai prioritātei.

Mūsu turpmākā ekonomiskā labklājība un visi labumi, kurus tā var radīt, ir atkarīga no veiksmīgas uzņēmējdarbības un uzņēmējiem; viņi ir tie, kas rada bagātību un ilgtspējīgu produktīvu nodarbinātību, un tā ir vislabākā, līdz šim izgudrotā nabadzības apkarošanas politika. Komisijai ir jābūt tās sabiedrotajai nevis pretinieci. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam apņemšanos atsākt vienoto tirgu, paplašinot to tālāk, uzsvert lietpratīgu regulējumu, nodrošināt, ka noteikumu īstenošana ir konsekventa un godīga visā Eiropas Savienībā, būtiski samazināt administratīvo slogu un samazināt birokrātiju un novērst trūkumus, dalīties ar labāko praksi apmācībā, modernizēt darba tirgu un samazināt tirdzniecības šķēršļus.

Uzņemoties vadību vibrējošas, dinamiskas Eiropas ekonomikas izstrādē, priekšsēdētājs *J. M. Barroso* saņems mūsu atbalstu. Protams, ne jau viss mums patīk. Mums ir bažas, ka daži pasākumi varētu izraisīt dalībvalstu tiesību un pienākumu pārkāpumus, piemēram, pilsoņu Eiropas jēdziens vai daži Stokholmas programmas

aspekti. Cerības iedvēš kopējās lauksaimniecības un zivsaimniecības politikas reformas izredzes, taču tās attiecīgi var radīt lielāku birokrātiju, nevis taisnīgu risinājumu mūsu lauksaimniekiem un zvejniekiem. Visbeidzot, mēs nepiekrītam, ka dalībvalstu kopīgas iniciatīvas ārlietu jomā būtu pilnīgi jāpārņem Komisijai, nevis jāatstāj Padomei.

ECR tika dibināta, lai aizstāvētu subsidiaritātes principu, mēs gribam Eiropu, kas ir vērsta uz tai piemērotiem galvenajiem uzdevumiem un sniedz reālu labumu, un mēs ceram, ka priekšsēdētājs J. M. Barroso un viņa Komisija — viņi visi ir šeit, viens uz katru no mums šodien — izmantos izdevību, kas ir ļoti redzama iesniegtajā darba programmā, lai attīstītu Eiropu, kurai ir noteikta loma ekonomikas atveseļošanā un kura var veidot pamatu mūsu ilgtermiņa labklājībai turpmākajos sarežģītajos un grūtajos gados.

Miguel Portas, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, programmas, kuru mēs šodien apspriežam, virsraksts ir „Laiks rīkoties”. Tā kā Eiropas Savienības ministriem bija vajadzīgas piecas dienas, lai noorganizētu videokonferenci, es varu jūs tikai apsveikt par jūsu humora izjūtu, Barroso kungs. Kāpēc tomēr ir pienācis laiks rīkoties? Vai tas ir tāpēc, ka neviens vēl nav rīkojies un nosaukums pieder pie paškritikas? Vai tas ir tāpēc, ka šis virsraksts tāpat kā visi pārējie mūsu birokrātisko paziņojumu virsraksti slēpj tikai tukšus solījumus aiz vārdu kaudzēm?

Minēšu vienu piemēru. Mums ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, lai gan nabadzīgie par to nezina. Jūsu dokumentā runāts par iniciatīvu — un es citēju — „lai nodrošinātu, ka izaugsmes un nodarbinātības ieguvumi tiek plaši izplatīti”. Vai tas ir vēl viens joks? Kas tā ir par iniciatīvu, un kā to var samērot ar sociālo atbalstu, kuru dalībvalstis saņem, īstenojot stabilitātes programmas?

Kā Komisija plāno dalīties ar kaut ko, kas neeksistē: ar ekonomikas izaugsmi? Kā tā plāno samazināt nabadzīgo iedzīvotāju skaitu, nepieskaroties bagāto un ļoti bagāto ienākumiem? Mūsu domstarpības ar jums ir par politiku. Atgriešanās pie deficīta diktatūras bremzē ekonomiku, samazina algas, samazina pabalstus un liek samazināties valsts investīcijām. Tā ir recepte, kā palielināt bezdarbu.

Lai gan ir laiks rīkoties, Komisija uzskata, ka Eiropas Savienība beidzot ir varējusi apvienot spēkus, lai stātos pretī krīzei. Pajautājiert grieķiem, ko viņi par to domā, vai mēs esam rīkojušies ātri un vai mēs esam bijuši godīgi. Kad mums būs Eiropas kredītvērtējuma aģentūra? Pajautājiert portugāļiem, kuru parāda procenti iet uz augšu katru reizi, kad komisārs nolemj runāt par ekonomiku. Pajautājiert Eiropas sabiedrībai. Pajautājiert Eiropas sabiedrībai, kāpēc viss ir tā, kā tas ir, un viņi paskatīsies uz kurjeru un pasmaidīs, jo galu galā par humora izjūtu nodoklis nav jāmaksā.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas veido 99 % no Eiropas ražošanas mehānisma, nepieciešami četri galvenie faktori: vieglāka pieeja kredītiem, lielāks darba tirgus elastīgums, mazāk birokrātijas, kad runa ir par uzņēmumu izveidi un pārvaldību, un, visbeidzot, aizsardzība pret negodīgu konkurenci.

Mēs augstu vērtējam Komisijas veikumu, lai vienkāršotu Eiropas tiesību aktus, atceļot 1600 tiesību aktu pēdējā pilnvaru termiņā, un mēs atbalstām Edmund Stoiber vadītās augsta līmeņa grupas izteiktos priekšlikumus.

Vēl viens svarīgs uzņēmumu konkurētspējas faktors ir situācija starptautiskajā tirdzniecībā. Šajā krīzes laikā ir svarīgi stiprināt Eiropas Savienības tirdzniecības aizsardzības sistēmu. Uzņēmumi nevar konkurēt ar sociālo un vides dempingu stratēģiju, kuru īsteno dažas jaunās ekonomikas valstis, piemēram, Ķīna, kur darbaspēka izmaksas ir ļoti zemas un nav sociālo garantiju un ar tām saistīto izmaksu vai augstu standartu vides aizsardzības jomā.

Vēl viens jautājums, kurā Komisijai vajadzētu iejaukties agresīvāk, ir cīņa pret viltošanu un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība.

Īsāk sakot, es neredzu nekādas iniciatīvas Komisijas darba programmā, kuras mērķis ir īstenot Lisabonas līgumā noteiktās kohēzijas politikas pamatnostādnes.

Pirmo reizi līguma 174. pantā ir atzīta kalnu reģionu īpašā nozīme, kuri veido 40 % no mūsu teritorijas un kuros ir vairāk nekā 90 miljoni Eiropas iedzīvotāju. Tāpēc es aicinu jūs nākamajā Komisijas likumdošanas programmā iekļaut pamatprogrammas priekšlikumu, lai atbalstītu un aizsargātu kalnu reģionus un gūt labumu no visām kalnos esošajām atjaunojamo enerģiju izmantošanas iespējām.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, Komisijas darba programmā 2010. gadam bija teikts, ka Eiropas Savienībai ir jāstājas pretī tādiem ilgtermiņa izaicinājumiem kā globalizācija, un tai ir

jāatgūst konkurētspēja. Problēma ir tā, ka ES nav stājusies pretī globalizācijai: tā to ir pieņēmusi. Tas atļauj importa plūdus no jaunattīstības valstīm, kurās algu likmes ir sīka daļiņa no algām Eiropā. Vienīgais veids, kādā mēs, iespējams, varētu atgūt konkurētspēju, būtu samazināt darba algas likmes līdz viņu līmenim.

Es, protams, neatbalstu dalību Eiropas Savienībā. Tomēr, pat ja es to atbalstītu, es vainotu tās vadītājus savu tautu ekonomisko interešu nodevībā. Es teiktu, ka ES nav tik daudz Eiropas, cik tā ir pasaules savienība, kas cenšas panākt visu preču un pakalpojumu globālo mobilitāti.

I uzskatu, ka suverēnām valstīm vajadzētu atjaunot savu ražošanas bāzi un pēc tam aizsargāt savus tirgus un savu iedzīvotāju darba vietas. Tomēr mans vēstījums ir arī eiropiešiem. Eiropa ne kopumā, ne atsevišķi, uz savu atbildību tā nespēs aizsargāt savu ražošanu un lauksaimniecību no trešās pasaules konkurences. Globalizācijai ir jāpretojas, individuāli vai kolektīvi, vai arī tā iznīcinās mūs visus.

Komisijas dokuments norāda uz iespējamo nepieciešamību attīstīt tālāk legālās imigrācijas politiku, lai mazinātu demogrāfiskās novecošanās riskus. Nav šaubu, ka iedzīvotāju novecošanās ir problēma daudzās valstīs. Tomēr, mums ir jāizpēta, kāpēc problēmas radās. Daudzas sievietes nepārtraukti turpina karjeru un atturas no bērnu radīšanas pēc savas izvēles — un tās ir viņu pilnīgas tiesības —, bet daudzas citas turpina karjeru, jo tas viņām ir ekonomiski nepieciešams. Viņas strādā, lai samaksātu rēķinus, nevis tāpēc, ka nievātu mātes stāvokli.

Nav šaubu, ka šai attīstībai ir bijusi ietekme uz dzimstības līmeni, kas ir mākslīgi nospiests pēc ekonomisko spēku novēlējuma. Tomēr mums nav jāpieņem nepretošanās nostāja ekonomiskajiem spēkiem. Ekonomiskā iekļaušanās var mainīt šos ekonomiskos spēkus, un pārmaiņas šajos spēkos izraisīs attiecīgās pārmaiņas ģimeņu demogrāfijā. Ideja, ka mēs varam importēt daudz bērnu ģimenes no trešās pasaules kā aizstājējas nedzimušajiem Eiropas bērniem, pamatojas uz īpaši bīstamu un nepareizu pieņēmumu, ka mēs esam audzināšanas produkti un ka trešās pasaules kultūras ir kā mēteļi, kurus var novilkt iebraukšanas ostā un aizstāt ar Eiropas kultūras mēteļi, kuru var izsniegt ar uzturēšanās un pilsonības dokumentiem.

Tiek uzskatīts, ka šādu imigrantu bērni ir tādi paši eiropieši kā vietējie iedzīvotāji; tas tā nav. Atšķirīgas tautas rada atšķirīgas kultūras un nevis otrādi. Mēs neesam mūsu kultūras produkti: mūsu kultūras ir mūsu tautu produkti. Eiropiešu aizstāšana ar cilvēkiem no trešās pasaules nozīmēs to, ka Eiropa tiks aizstāta ar trešās pasaules valstīm. Eiropā lēnām, bet pastāvīgi notiek eiropiešu etniskā tīrīšana.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispār mēs nerunājam par tiem, kuri ir skaidri un godīgi pateikuši, ka ir pret ES un pret dalību Eiropas Savienībā — manuprāt, varētu teikt, ka šajā Parlamentā tomēr valda vispārēja vienotība par programmu, kuru mēs tikko iesniedzām.

Ja ir viens kopējs faktors, kuru var konstatēt visprezentatīvāko politisko grupu runās, tad tā ir doma par mērķtiecību. Mums ir vajadzīga lielāka mērķtiecība Eiropā. Šajā saistībā es vēlos pieņemt dažas paustās idejas, kurām, jāpiebilst, es pilnīgi piekritu.

Mūsu draugs J. Szájer runāja par nepieciešamību izvairīties no faktiski komunistisko režīmu piecgades plāna modeļa. Tieši tāpēc mēs vēlamies saglabāt šo elastīgumu, kas ir svarīgi, ja mēs vēlamies pielāgoties mainīgajiem apstākļiem.

Tajā pašā laikā es gribētu vēlreiz apliecināt, atbildot J. Szájer, kā arī J. Swoboda, ka viņiem ir taisnība, kad viņi prasa lielāku rīcību no ES ekonomikas un finanšu ziņā un kad viņi norāda, kā dalībvalstis pretojās, piemēram, Komisijas lielākai lomai valstu kontu uzraudzībā.

Pirmā Komisija, par kuras priekšsēdētāju man bija gods būt, iesniedza īpašu regulējumu ar mērķi piešķirt lielākas revīzijas pilnvaras Eurostat, bet dažas dalībvalstis, kuras nevēlējās, lai Komisija varētu īstenot šo lomu, to noraidīja.

Tādēļ es ceru, ka mācība, kas jāgūst no šīs krīzes, ir tāda, ka mēs arvien vairāk kļūstam savstarpēji atkarīgi, ka ekonomikas politika Eiropā ir ne tikai valsts jautājums. Tas, protams, ir valsts jautājums, bet tas ir arī jautājums par Eiropas kopējām interesēm, jo mums ir nepieciešama lielāka koordinācija. Šajā saistībā, manuprāt, J. Szájer, J. Swoboda, M. De Sarnez un visi citi ir vienojušies par nepieciešamību pieņemt šādu aizvien koordinētāku ekonomikas politiku.

Tā mēs panāksim progresu, un šajā saistībā es vēlos uzsvērt J. Swoboda izklāstīto mērķi — un es viņam pateicos — par pastiprinātu partnerību starp Komisiju un Eiropas Parlamentu, kad mēs runājam par finanšu perspektīvu, par nepieciešamību pretoties dažām starpvaldību interpretācijām, par kurām mēs dzirdam

pēdējā laikā. Šādas interpretācijas ir pārsteidzošas, jo Lisabonas līgums, patiesībā, ir tieši pretējs starpvaldību centieniem: tas stiprina Eiropas dimensiju.

Es ceru, ka mēs spēsim gūt mācību no šīs krīzes, ejot vairāk vai mazāk Eiropas virzienā. Viens piemērs — kuru minēja M. De Sarnez — ir jautājums par finanšu noteikumiem. Tas ir dīvaini, lai neteiktu ironiski, ka pēc tik daudziem pieprasījumiem no dažām dalībvalstīm veikt pasākumus finanšu noteikumu jomā, dalībvalstis vienprātīgi piekrita samazināt mērķus priekšlikumos, kurus Komisija iesniedza pēc J. De Larosièrē ziņojuma.

Tas liecina līdz ar to, ka dažkārt pastāv plaša starpība starp to, kas tiek teikts un kas tiek nolemts. Es ceru, ka mēs, Eiropas Parlaments un Komisija, kopā varēsim aizpildīt šo plaisu, lai mēģinātu panākt nedaudz lielāku konsekvenci Eiropas līmenī, jo mums, faktiski, ir nepieciešami šie mērķi.

Tagad svarīgi, es vēlētos uzsvērt, ir pareizi izprast subsidiaritātes principu. Es atbalstu subsidiaritāti. Šajā saistībā es arī labprāt piekrišu T. Kirkhope, šai subsidiaritātes idejai, bet ir svarīgi, lai būtu pienācīga izpratne par to, ko tā nozīmē. Subsidiaritāte nozīmē, noteikt, kurā līmenī ir vislabāk pieņemt lēmumu. Saistībā ar gaisa satiksmes krīzi paziņojumi tik un tā ir dīvaini. Šodien presē es lasīju — un ne tikai eiroskeptiķu vai eirofobu presē, ne tikai dzeltenajā presē, bet arī kvalitatīvajā presē — ka Eiropas Savienība tagad atzīst, ka ir kļūdījusies, nolemjot pārtraukt lidojumus. Tas ir neticami!

Ja ir kāda joma, kas ietilpst valstu jurisdikcijā, tad tā ir Eiropas gaisa satiksmes kontrole. Lēmumu pieņēma katras Eiropas valsts regulators. Tomēr tieši tie cilvēki, kuri ir pret Eiropas līmeņa pilnvarām, tagad protestē pret Eiropu. Drīz runās par to, ka Eiropas Komisija un Brisele ir tās, kas radīja vulkānu Īslandē. Tas ir patiešām diezgan neparasti.

(Aplausi)

Precizēsim! Ir dažādi atbildības līmeņi: valstu līmenī un Eiropas līmenī. Katrā gadījumā mums ir jāredz, kurš ir vispiemērotākais līmenis. Es varu jums pateikt, ka Komisija ir gatava uzņemties savus pienākumus, bet, manuprāt, mums ir jāveido alianse ar Eiropas Parlamentu, lai skaidri noteiktu, kas ir un kas nav mūsu atbildība.

Bez šīs alianses mums vienmēr būs šī instinktīvā tieksme — un krīzes laikā, mēs zinām, ka ir vieglāk izmantot nacionālistiskus, populistiskus izteikumus — piedēvēt Briseles kompetencei, kā dažreiz saka, vai varbūt arī Strasbūras, to, kas nepārprotami ir valsts atbildība.

Parādīsi veselo saprātu! Koncentrēsimies uz to, ko mēs varam darīt Eiropas līmenī, jomās, kurās mēs varam pievienot vērtību savai rīcībai, protams, ņemot vērā dalībvalstis, kas ir demokrātiskas dalībvalstis. Programma 2020. gadam, manuprāt, vērš Eiropu uz to, kas ir vissvarīgākais.

Mums tagad ir vajadzīga izaugsme, bet ne vienkārši jebkāda iepriekšējā izaugsme; mums ir vajadzīga godīgāka, atvērtāka, ilgtspējīgāka un lietpratīgāka izaugsme, kas ir vērsta uz nākotni.

Mums ir nepieciešams radīt jaunus izaugsmes avotus, lai sekmīgi risinātu savu lielāko problēmu, kuru mēs apspriedīsim šajā pēcpusdienā, proti, bezdarbu un it īpaši jauniešu bezdarbu. Tieši ir šajā jomā, faktiski, mums ir jāveido šī alianse starp Eiropas iestādēm, strādājot godīgi un lojāli arī ar dalībvalstīm, lai sasniegtu konkrētus rezultātus saviem līdzpilsoņiem.

Manuprāt, attiecībā uz to mums ir labs pamats mūsu darbam nākamajos gados, un pēc šīm debatēm es — un manuprāt, arī mani kolēģi — jūtamies jūsu atbalsta vārdu un dažos gadījumos jūsu prasību iedrošināti. Mēs centīsimies pierādīt, ka esam jūsu uzticēto uzdevumu augstumos.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, Barroso kungs, par jūsu pārskatu. Es gribētu teikt, ka, ja runa ir par Eiropas Komisijas centieniem mūsu Eiropas Kopienu vārdā, Komisijai ir milzīgs sabiedrotais Eiropas Parlamentā. Vairums deputātu atbalsta šos centienus un Komisijas viedokli, ka tai būtu jāuzņemas lielāka atbildība, jo īpaši krīzes situācijā, kuru mēs apspriedām iepriekš — tajā mēs saprotam, cik ļoti mums ir nepieciešama Eiropas Savienība un Komisijas rīcība. Arī Eiropas Parlamenta atbildība ir būtiski palielinājusies, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, un mēs par to esam gandarīti. Mēs domājam, ka tas ir labi eiropiešiem — ka tas ir labi mūsu iedzīvotājiem. Tagad mums ir jāpieņem lielāka atbildība un jāizmanto līgumā paredzētās iespējas. Es gribētu jums vēlreiz apliecināt, Barroso kungs, ka jums un Eiropas Komisijai šeit ir sabiedrotie, un es runāju par Eiropas Parlamenta lielāko daļu.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu Komisiju un tās priekšsēdētāju José Manuel Durão Barroso par vērienīgo, ļoti eiropiešu programmu, ar kuru viņš šeit šodien

iepazīstināja, kas nepārprotami atbilst Eiropas Savienības Spānijas prezidentūras mērķiem un triju prezidentūru programmai, kuru izstrādājusi Spānija, Beļģija un Ungārija.

Es varu teikt, ka Padome sadarbojas ar Komisiju, kā arī ar Eiropas Parlamentu, ko es arī apsveicu par konstruktīvajām runām, atbalstot Komisijas likumdošanas programmu.

Komisija ir strādājusi ļoti cītīgi. Ikvienam ir zināms, ka jaunajai Komisijai — kas pazīstama kā J. M. Barroso II Komisija — bija jāsāk darbs 1. novembrī, bet dažādu iemeslu dēļ tā ieradās pāris mēnešus vēlāk un cītīgi strādā, lai konstruktīvā, pozitīvā veidā kompensētu zaudēto laiku, par ko Spānijas prezidentūra ir pateicīga. J. M. Barroso un visi Komisijas locekļi — priekšsēdētāja vietnieki un komisāri — arī apzinās, ka mēs strādājam ar Komisiju, manuprāt, ļoti pozitīvi, un mēs atzīstam tās centienus šajā jomā.

Tā pateicas arī Eiropas Parlamentam. Kad vien šeit ir bijušas debates par šiem jautājumiem, Eiropas Parlamenta attieksme vienmēr ir bijusi ļoti konstruktīva. Es vēlētos izmantot šo iespēju vēlreiz lūgt Eiropas Parlamentu pieņemt šīs likumdošanas iniciatīvas — šodien mēs runājam galvenokārt par likumdošanas iniciatīvām — un lai tas notiktu pēc iespējas ātrāk, lai mēs varētu kompensēt zaudēto laiku, kuru es minēju. Esmu pārliecināts, ka Parlaments sadarbosies arī ar mums.

Priekšsēdētājs. – Paldies par jūsu pārskatu Padomes vārdā un atbalstu Komisijas programmai. Es vēlētos vēlreiz pateikties Barroso kungam, visiem Komisijas priekšsēdētāja vietniekiem un komisāriem par viņu klātbūtni. Tas apliecina faktu, ka Komisija piešķir lielu nozīmi sadarbībai ar Parlamentu, uz ko mēs bijām arī cerējuši.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Komisijas darba programma 2010. gadam ir vērienīga un elastīga daudzgadu programma, kurā izklāstīti šādi galvenie mērķi: novērst krīzi un atbalstīt Eiropas sociālo tirgus ekonomiku, izstrādāt iedzīvotāju programmas, kas cilvēkus liek Eiropas darbības centrā, attīstīt vērienīgu un konsekventu ārpolitikas programmu ar globālo dimensiju un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — atjaunot Eiropas Savienības instrumentus un darba metodes. Viens no galvenajiem elementiem iedzīvotāju programmā ir Stokholmas programma „atvērta un drošai Eiropai, kas kalpo iedzīvotājiem un aizsargā tos”, kuru pieņēma Eiropadome 2009. gada decembra sanāksmē. Es vēlos apsveikt Komisijas iniciatīvu iesniegt rīcības plānu Stokholmas programmas īstenošanai, lai mēs varētu nodrošināt, ka Eiropas iedzīvotāji patiešām gūst labumu no brīvības, drošības un tiesiskuma. Programma galvenokārt vērsta uz cīņu pret pārobežu noziedzību un nostiprinās kopējas politikas izpildi imigrācijas un patvēruma jomā, ietverot jo īpaši tādas jomas kā cīņa ar organizēto noziedzību, terorismu un citiem draudiem, uzlabojot policijas un tiesu iestāžu sadarbību.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Pašlaik Eiropa saskaras ar pieaugošu bezdarbu, un gandrīz 17 % Eiropas iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Katru dienu daudzi eiropieši, pat tie, kas ir nodarbināti, cīnās ar nabadzību, un viņiem nav iespējas izbaudīt dzīvi pilnībā, jo recesija pat daudzus cilvēkus ar vidējiem ienākumiem grūž nabadzībā. Tāpēc mums vispirms jāpievērš īpaša uzmanība nabadzības problēmai, ar kuru saskaras tie, kam ir darbs. Lai palielinātu nodarbinātību, mums ir jārada jaunas darba vietas, nevis jebkādas darba vietas, bet jāmēģina nodrošināt augstas kvalitātes nodarbinātību, ņemot vērā darba tirgus prasības. Vislielākā uzmanība jāpievērš augošajam jauniešu bezdarbam, kas ir viena no sabiedrības visaktuālākajām problēmām. Ja jauniešiem netiek dotas iespējas iesaistīties darba tirgū, tad pastāv risks, ka Eiropa zaudēs veselu paaudzi jaunu cilvēku. Jau kādu laiku Eiropas demogrāfiskā situācija ir likusi mums apsvērt arī gados vecāku cilvēku nodarbinātību. Mums ir jānodrošina darba attiecības, kas veicina nodarbinātību un nodrošina mūžizglītības iespēju. Es gribētu uzsvērt, ka mums vajadzētu apspriest arī invalīdu nodarbinātību. Ir svarīgi sniegt viņiem nosacījumus iesaistīties darba tirgū, ne tikai demogrāfisko pārmaiņu dēļ, bet viņu pašu dēļ, lai nodrošinātu viņu pašcieņas un pašvērtības apziņu. Tādēļ es vēlētos jautāt Komisijai, kā Eiropa radīs jaunas darba vietas? Kādas ir reālās iespējas cilvēkiem ienākt darba tirgū? Kā mēs varam nodrošināt kvalitatīvu nodarbinātību, lai mēs varētu samazināt strādājošo iedzīvotāju nabadzību?

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Komisijas darba programma 2010. gadam sastāv no 14 lapām parastās garlaicības un banalitātes. Taisnība, ka Eiropai uz krīzi ir jāreaģē vienoti. Taču šī ir krīze, kurai tik negatīva ietekme uz Eiropu varēja būt tikai Komisijas politikas un visās jomās neierobežotās liberalizācijas dēļ. Tomēr neviens neko negrib mainīt. Gluži pretēji, turpmāka tirdzniecības ierobežojumu atcelšana, kuru Komisija vēlas virzīt, veicinās globalizāciju, dos labumu lielajiem uzņēmumiem un izraisīs zaudējumus dalībvalstīm un to iedzīvotājiem.

Stratēģija „Eiropa 2020” ir paredzēta reaģēšanai uz pašreizējo krīzi. Ciktāl tā attiecas uz īpašajiem pasākumiem, pieeja ekonomikas un finanšu politikai šķiet saprātīga tāpat kā jaunas Eiropas uzraudzības arhitektūra, lai uzraudzītu finanšu tirgus. Stingrāka kontrole attiecībā uz valsts finanšu un budžeta disciplīnu dalībvalstīs, cerams, ļaus turpmāk izvairīties no tādām problēmām, kādas mēs pašlaik piedzīvojam Grieķijā. Komisijas jaunie nodokļu plāni kopā ar enerģijas nodokļu direktīvas pārskatīšanu, kas paredz aplikt ar nodokli energoproduktus, pamatojoties uz to enerģijas saturu, ir jānoraida, jo klimata pārmaiņas, kas galvenokārt ir dabas parādība, nevar atrisināt, vienkārši koncentrējoties uz CO₂. Turklāt ar to Eiropas ekonomika būs zem vēl lielāka spiediena salīdzinājumā ar konkurentiem Amerikā un Āzijā, kur šāda veida iniciatīvas netiek plānotas.

Richard Seeber (PPE), rakstiski. – (DE) Komisijas darba programmā 2010. gadam ir noteiktas pareizās prioritātes. Līdz ar darba metožu modernizēšanu, kas būs izšķirošs faktors ekonomikas stimulēšanā, un Eiropas pilsoņu iesaistīšanas palielināšanu Komisija galvenokārt koncentrējas uz cīņu pret finanšu krīzi. Ir svarīgi, lai īpaši tiem ES iedzīvotājiem, kuri pašreizējā krīzē ir zaudējuši darbu, pēc iespējas ātrāk tiktu dotas jaunas izredzes nākotnē.

Kā Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) pārstāvis vides jautājumos esmu nobažījies, ka mums vajadzētu izveidot tik daudz ilgtspējīgu darba vietu, cik vien iespējams, un nodrošināt pievienoto vērtību darba tirgū Eiropas vadošās lomas rezultātā vides aizsardzības jomā. Lai veiktu pāreju uz jaunus un ilgtspējīgus rūpniecības laikmetu, mums vairs nevajadzētu uzskatīt jaunu darba vietu radīšanu un visaptverošu vides aizsardzību kā savstarpēji pretrunīgus uzdevumus. Pēc manām domām, Komisija ir bijusi mazliet piesardzīga, izvēloties šādu pieeju. Mums ir jāliek tam pamati tagad. Mēs varēsim sasniegt ļoti daudz, ja mēs varēsim uzlabot veidu, kādā jau esošie noteikumi tiek piemēroti.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es apsveicu J. M. Barroso ar vērienīgo Komisijas likumdošanas un darba programmu 2010. gadam. Diemžēl, laika ir maz — ir palikuši tikai astoņi mēneši. Neraugoties uz to, es ceru, ka prioritātes nebūs tikai tukši solījumi. Programmas spēks ir tās pasākumos cīņā pret krīzi. Diemžēl tas attiecas galvenokārt ekonomisko situāciju. Sadaļā par pilsoņu programmu nav diskriminācijas novēršanas iniciatīvu, piemēram, par vardarbības apkarošanu pret sievietēm, lielāku apņemšanos un iesaistīšanos, lai sasniegtu sociālos mērķus, un ilgtermiņa stratēģiju, lai uzlabotu saziņu ar ES pilsoņiem. Mēs esam gadiem strādājuši pie šīs parādības — vardarbības pret sievietēm. Ir pēdējais laiks, lai šajā jomā būtu efektīvs Eiropas tiesiskais regulējums. Komisijas programmā es gribētu redzēt priekšlikumu direktīvai par vardarbības pret sievietēm izskaušanu. Attiecībā uz sociālajiem mērķiem svarīga ir iniciatīva līdz šā gada beigām izveidot Eiropas platformu pret nabadzību. Diemžēl par šo nav nekādas konkrētas informācijas. Tā ir jāsniedz Padomes sanāksmē jūnijā. Jautājumā par Eiropas Savienības modernizāciju un tās darbības instrumentiem es gribētu pievērst uzmanību komunikācijai ar iedzīvotājiem. Tam ir jābūt procesam, nevis kampaņai. Starp ES un tās pilsoņiem ir komunikācijas plaša, kuru mums ir jācenšas samazināt un nākotnē novērst. Mums ir jāsniedz ES pilsoņiem sajūta, ka viņi ir Eiropas Savienības darbību pamatā. Tikai tad referendumu rezultāti nebūs pārsteigums.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Debates par Komisijas programmu ir īpaši svarīgas, jo sakrīt ar jaunas ēras sākumu Eiropas Savienībā. Vajadzība šajā krīzes laikā pieņemt pasākumus, kuri var risināt problēmas ilgtermiņā, liek prioritāti darba vietu radīšanai, finanšu tirgu regulēšanai un eiro stabilizācijai, kam vajadzētu atjaunot sabiedrības, kā arī ekonomiskās un sociālās jomas spēlētāju uzticību.

Es gribētu uzsvērt kohēzijas politikas nozīmi Eiropas politikas īstenošanā dažādās jomās. Eiropas reģioni spēs panākt ilgtspējīgu, integrētu izaugsmi tikai ar tādu kohēzijas politiku, kurai ir redzami rezultāti un kurā ievēro subsidiaritātes principu, un ar pārvaldību vairākos līmeņos: valsts, reģionālā un vietējā līmenī. Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķim ir jābūt Savienības darbības orientierim, un tas jāpanāk ar piemērotu Kopienas finansējumu, ar lielāku pārredzamību, vienkāršumu un efektivitāti, izmantojot struktūrfondus.

Ir svarīgi noteikt pamatnostādnes kohēzijas politikā un finanšu plānu periodam pēc 2013. gada. Es vēlētos vērst uzmanību uz situāciju attālākajos reģionos, kuri, ņemot vērā to pastāvīgās strukturālās iezīmes, saskaras ar šķēršļiem, kas nopietni ietekmē to ekonomisko attīstību un tādēļ tajos ir vajadzīgi īpaši pasākumi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) ES galvenās bažas ir cīņa pret ekonomisko krīzi un atbalsts tās sociālajai tirgus ekonomikai. ES bezdarba līmenis gada sākumā sasniedza 10 %, jauniešu bezdarba līmenim sasniedzot pat 20 %. Nodarbinātības līmeņa pieaugums ir cieši saistīts ar ES rūpniecības politiku. Kādas likumdošanas iniciatīvas Komisija izskata attiecībā uz Eiropas Savienības turpmāko rūpniecības politiku un jaunu darba vietu radīšanu?

Eiropadome, kuras sanāksme notika 2010. gada 25. un 26. martā, pirmo reizi par vienu no ES mērķiem noteica energoefektivitātes palielināšanu par 20 % līdz 2020. gadam. Mēs neatradām šo mērķi Komisijas darba programmā, lai gan iniciatīvas ir vajadzīgas šajā jomā, kas var būt vērstas gan uz Eiropas mājsaimniecībām, gan uzņēmumiem.

Turklāt Kopienas budžets attiecībā uz transporta infrastruktūru gandrīz neeksistē 2010.–2013. gada periodam, lai gan problēmas un attīstības vajadzības ir milzīgas: pārsēšanās iespējas starp dažādiem transporta veidiem, ātrgaitas dzelzceļa līnijas attīstīšana, kas apkalpotu ne tikai visu dalībvalstu galvaspilsētas, bet arī citas lielās Eiropas pilsētas, dzelzceļa kravu pārvadājumu koridoru un Eiropas vienotās gaisa telpas attīstīšana, kā arī ostu modernizācija un jūras transporta attīstība. Kad Komisija iesniegs priekšlikumu par nepieciešamo finansējumu Eiropas transporta infrastruktūras attīstībai?

SĒDI VADA: LIBOR ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

5. Humānās palīdzības un atjaunošanas pasākumu koordinēšana Haiti (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par humānās palīdzības un atjaunošanas pasākumu saskaņošanu Haiti.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikt visiem godātajiem deputātiem, kas atrodas šajā sēžu zālē, cik augstu es vērtēju interesi, ko Parlaments joprojām turpina izrādīt par Haiti.

Pirms dodu vārdu Andrim Piebalgam, kurš informēs jūs par Haiti atjaunošanu un attīstību, ļaujiet man īsi aprakstīt četras galvenās humanitāros uzdevumus turpmākajiem mēnešiem un to, kā Eiropas Komisija ar tiem tiek galā.

Pirmais ir humānās palīdzības sniegšanas turpināšana, jo īpaši pajumtes, sanitāro apstākļu un veselības aprūpes nodrošināšana. 1,3 miljonu bez pajumtes palikušo Portoprensas iedzīvotāju pārvietošana uz pagaidu mājvietām ir ļoti sarežģīts uzdevums tādu praktisku problēmu kā zemes īpašumtiesības, gruvešu novākšana, pilsētu plānojums un drošība dēļ. Šodien galvenā problēma ir aptuveni 10 000–30 000 pagaidu nometnēs dzīvojošu cilvēku plūdiem pakļautajos rajonos. Tuvojoties viesuļvētru sezonai, viņi ir steidzami jāpārvieto. Tā ir prioritāte mūsu programmā tāpat kā nometņu pārvaldības iemaņu stiprināšana. Mēs pievēršam ļoti lielu uzmanību laicīgai neatliekamās palīdzības līdzekļu uzkrājumu veidošanai. Lielākā daļa no tiem pēc zemeštrīces tika pilnīgi izsmelti. Tagad mēs tos atjaunojam un stiprinām Haiti civilās aizsardzības dienesta spējas — kaut gan tas, pateicoties krīzei, patiesībā ir kļuvis spēcīgāks —, lai tas šos uzkrājumus varētu izmantot.

Otrkārt, mēs esam pieņēmuši uz vajadzībām balstītu pieeju un sniedzam palīdzību tur, kur atrodas cilvēki, lai novērstu turpmāku lielu cilvēku masu pārvietošanos. Mēs esam nodrošinājuši, ka mūsu palīdzība sasniedz cilvēkus visā valstī, ne tikai Portoprensā. Šādi mēs esam palīdzējuši mazināt spriedzi galvaspilsētā. Sekojot tiem pašiem apsvērumiem, mēs arī piemērojam „visas salas” pieeju neatkarīgi no tā, vai runa ir par Haiti bēgļiem, vai par palīdzības piegāžu loģistiku, vai par palīdzības līdzekļu uzkrājumu veidošanu viesuļvētru sezonai. Mums rūp arī Dominikānas republika, un tā nav aizmirsta mūsu atjaunošanas programmā.

Treškārt, mēs nodrošinām, lai palīdzības sniedzēju koordinēšana ļautu tiem pilnveidoties, mācoties no savstarpēji salīdzinošajām priekšrocībām. Ņemot vērā lielo dalībnieku skaitu Haiti, tas nav vienkāršs uzdevums, taču mēs esam vienmēr stingri iestājušies par ANO vadītās humanitārās palīdzības koordinēšanu. Kad es biju Haiti, man radās iespaids, ka mēs patiesībā esam guvuši tīri labus panākumus — gan attiecībā uz civilās aizsardzības grupām no atsevišķām valstīm, gan attiecībā uz mūsu pašu darbu.

Ceturtkārt, mums jānodrošina pāreja no humānās palīdzības uz atjaunošanu un rekonstrukciju. Mēs strādājam ļoti ciešā sadarbībā ar Andri Piebalgu, lai veicinātu šo pāreju, kad vien tas ir iespējams. Es minēšu divus konkrētus piemērus. Pirmkārt, pārtikas nozarē — mēs mudinām iegādāties vietējas izcelsmes pārtiku. Mēs lūdzam savus partnerus — pat tad, ja tas maksā nedaudz dārgāk — nākt pretī vietējiem lauksaimniekiem, lai radītu pieprasījumu un palīdzētu viņiem atgūties. Tas, protams, noved pie atjaunošanas darbiem. Otrkārt, mēs atbalstām tādas programmas kā „skaidra nauda par padarīto”, lai mēs varētu izveidot pāreju no palīdzības uz atjaunošanu.

Un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais apstāklis ir tas, ka mēs esam galvenokārt orientēti uz rezultātiem. Eiropa ir pirmajā vietā palīdzības apjomu ziņā, un tai jābūt pirmajā vietā arī rezultātu ziņā.

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Ņujorkas starptautiskajā līdzekļu devēju konferencē Eiropas Savienība apņēma piešķirt Haiti 1,235 miljardus eiro. Mēs esam tie, kas dod visvairāk līdzekļu Haiti atjaunošanai, un tādā veidā mēs arī visvairāk veicināsim Haiti valdības atjaunošanas rīcības plānu. Es lepojos arī ar veidu, kā mēs to paveicām, jo tā bija ES kopīgā apņemšanās, kas aptvēra atbalstu no daudzām ES valstīm kā, piemēram, Spānija, Francija un pārējā Kopiena. Bet es lepojos arī ar to, ka pat mana valsts, kurai nav bijis ciešu attiecību ar Haiti, apņēma piešķirt finansējumu papildus tiem līdzekļiem, kas tiek sniegti no Kopienas budžeta.

Ņujorkas konferencē valdība ļoti labvēlīga gaisotne. Tai bija ļoti spēcīgs finansiālais iznākums, tajā piedalījās gan Haiti valdība, gan daudz ieinteresēto pušu. Daži Eiropas Parlamenta deputāti varēja redzēt, ka vārds tiek dots arī NVO, tostarp Eiropas NVO. Bija iesaistīti arī ES uzņēmumi, kā arī pēc premjerministra J. M. Bellerive un Bila Klintonas ierosinājuma tika izveidots starpposma koordinācijas mehānisms. Tā kā šis mehānisms ietver visas ieinteresētās puses, tas dod garantiju, ka nauda netiks izšķērdēta vai izmantota citiem mērķiem.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs mobilizētu savu palīdzību, cik ātri vien iespējams. Komisija un dalībvalstis jau izstrādā jaunu valsts stratēģijas dokumentu un indikatīvo programmu Haiti. Lai atbalstītu mūsu kopīgās pūles, mēs pasteidzināsim ES Nama izveidošanu Haiti, kas dos labāku pārredzamību, kā arī palīdzēs iesaistīt palīdzības sniedzējus no citām valstīm.

Es šonedēļ došos uz Haiti, lai sniegtu tiešu, konkrētu atbalstu ilgtermiņa infrastruktūras un pārvaldības jomu atjaunošanai. Šonedēļ es parakstīšu piecus finanšu nolīgumus par kopējo summu, kas pārsniedz 200 miljonus eiro, kā arī svinīgi atklāšu dažu darbus, ko mēs jau esam paveikuši, piemēram, atjaunoto ceļu starp Portoprensū un *Cape Haitian*, kas pilnībā saskan ar valdības rīcības plānu un kas arī atbalsta „visas salas” pieeju.

Lai stiprinātu valdības veikspējas, es arī oficiāli atklāšu atjaunoto iekšlietu ministriju, kuras atjaunošana tika finansēta no ES piešķirtajiem līdzekļiem. Es atklāšu arī skolu *Mirabelais* pilsētā. Mēs liekam īpašu uzsvāru uz izglītību, kā to lūdza prezidents *Préval*, un es arī paziņoju par papildu finansiālas palīdzības piešķiršanu. Finansiālas palīdzības piešķiršana nav akla palīdzība. Mēs esam veikuši daudzus piesardzības pasākumus un apmeklējuši daudz vietu, tāpēc es varu garantēt, ka jūsu nauda tiks iztērēta paredzētajiem mērķiem.

Es arī apņēmos pārraudzīt celtniecības procesu, veicot regulāras vizītes, kā arī paātrināt palīdzības piegādes. Es pastāvīgi informēšu Eiropas Parlamentu par progresu Haiti atjaunošanā.

Es gribu uzsvērt, ka atjaunošanu palīdzēju pārraudzīt ne es viens, bet gan visa kolēģija — *Kristalina Georgieva*, Augstā pārstāve baronese *Ashton*, kā arī daži citi no maniem kolēģiem, piemēram, *Michel Barnier*, kas dosies uz Haiti pēc pāris mēnešiem. Tā nav tikai attiecīgā komisāra, bet gan visas kolēģijas atbildība.

Mums arī jāpārrunā vairāki jautājumi ar iestādēm par to, kā mums labāk īstenot palīdzības sniegšanu. Ilgtermiņa apņemšanās no starptautiskās sabiedrības puses nedos rezultātus, ja Haiti ātri atgriezīsies pie nostājas, ka „viss atkal ir kārtībā”. Lai izvairītos no šāda scenārija, mums jācenšas gūt efektīvus panākumus, un mēs jau esam minējuši dažus veidus, kā mēs to varam sasniegt. Taču, lai celtu labāku valsti, tikpat liela atbildība gulstas arī uz Haiti iestāžu un iedzīvotāju pleciem.

No visiem aspektiem īpaši jāuzsver divi. Sociālajā frontē valdība jānudina veidot ļoti ciešu saikni ar opozīciju un pilsonisko sabiedrību. Tas palīdzēs panākt vienprātīgu vienošanos par attīstības plānu un veicināt stabilitāti, kas nepieciešama tā īstenošanai. No ekonomiskā viedokļa Ņujorkā prezentētajai makroekonomikas struktūrai jābūt precīzākai, nepārprotami vērstu uz nodarbinātību un izaugsmi, kas salauzis nabadzības un nevienlīdzības loku.

Gay Mitchell, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs. Es vēlos pateikties abiem komisāriem. Ir trīs jautājumi, kurus es gribētu ierosināt. Pirmais ir metode un līdzekļi, kas jāizmanto, lai noteiktu atjaunošanas vajadzību apjomus Haiti. Otrais ir nodrošināt, lai solījumi, ko mēs dodam, tiktu pildīti, un trešais ir runāt par īpašumtiesībām un to cilvēku neaizsargāto stāvokli, kas dzīvo būdās, kuras uzceltas uz tiem nepiederoša īpašuma.

Pirmkārt, attiecībā uz rekonstrukcijas darbiem es gribu teikt, ka nesen Pasaules Bankas uzdevumā es iepazīstināju ieinteresētās personas ar labi plānotu rokasgrāmatu, kurā ir izskaidrots, kā jānotiek atjaunošanas darbiem. Vai mēs izmantosim šo rokasgrāmatu, vai arī līdzīgas metodes, lai nodrošinātu, ka atjaunošanas darbi Haiti tiek veikti profesionāli? Pasaules Banka šajā sakarībā ir paveikusi teicamu darbu. Haiti sūtnis arī bija klāt, kad es iepazīstināju ieinteresētās personas ar šo grāmatu.

Otrkārt, saistībā ar solījumiem, ko dodam, es priecājos dzirdēt, ko komisārs teica par 200 miljoniem eiro, kurus viņš drīz nosūtīs. Bet vai mēs atgriezīsimies šeit pēc gada vai pieciem gadiem, vai arī mēs beidzot

izpildīsim palīdzības sniegšanas saistības pret nabadzīgu valsti, kuru mēs vairs nedrīkstam atstāt nospiestu uz ceļiem?

Trešais jautājums, par ko vēlos runāt, ir šāds. Postījumu apjoms Haiti bija tik liels, ka mēs nedrīkstam tikai noraudzīties uz postījumiem, bet gan jautāt, kāpēc tie bija tik lieli. Cilvēki, kam nebija īpašuma, dzīvoja gravās un kalnu piekāpēs būdās un improvizētos mājokļos, jo viņiem nepiederēja īpašums, kurā viņi dzīvoja. Ja cilvēkiem ir īpašumtiesības, viņi iegulda naudu īpašuma būvē, kam nākotnē ir izredzes izturēt šādus postījumus. Es lūdzu pievērst uzmanību šim apstāklim kā iespējamam šīs problēmas risinājumam.

Vēlreiz pateicos abiem komisāriem par viņu uzstāšanos.

Corina Crețu, S&D grupas vārdā. – (RO), Kā uzsvēruši abi komisāri — *Georgieva* kundze, kas apmeklēja Haiti marta beigās, un *Piebalga* kungs —, stāvoklis Haiti vēl nebūt nav stabils To pašu apgalvo humānās palīdzības darbinieki, kas atrodas Haiti, lai izdalītu palīdzību un piedalītos atjaunošanas procesā. Lai gan stāvoklis galvaspilsētā šķiet normalizējamijs, vismaz attiecībā uz cilvēku ikdienas dzīvi, es uzskatu, ka uzmanība tagad galvenokārt jāpievērš lauku teritorijām, kam vēl arvien ir lielas problēmas.

Šie jautājumi ir vēl jo steidzamāki un izraisa vēl lielākas bažas nekā lietuss sezona, kas tuvojas, jo transporta infrastruktūru stāvoklis var novest pie pārtraukumiem, palīdzības plūsmā, kas paredzēta iedzīvotāju ikdienas vajadzību apmierināšanai. Patiesībā atjaunošanas darbi tikai tagad tiek uzsākti, kā jūs mums teicāt. Ir skaidrs, ka radīsies arī citas ar infrastruktūru saistītas problēmas — normālu dzīves apstākļu nodrošināšana iedzīvotājiem, kā arī garantijas, ka vismaz minimālā līmenī darbosies sabiedrisko pakalpojumu dienesti, izglītības sistēma un veselības aprūpe. Radīsies arī problēmas ar vajadzīgā darbaspēka pieejamību un tā apmācību.

Vēl viena liela problēma ir bērni, kas kļuvuši par bāreņiem vai ir uz laiku atšķirti no savām ģimenēm un tāpēc atrodas vienā no visbīstamākajām situācijām, jo viņu nākotne ir apdraudēta. Es uzskatu, ka mums jāpievērš lielāka uzmanība šim Haiti humanitāras krīzes aspektam tādu pašreizējo problēmu dēļ kā bērnu tirdzniecība un nelegāla adopcija. Un es vēlos teikt, ka ne mazāk svarīgs un iepriecinošs ir tas apstāklis, ka uzdevums risināt Haiti problēmas ir vēl arvien Komisijas prioritāte. Es varu apliecināt, ka tas ir visu Attīstības komitejas locekļu viedoklis.

Charles Goerens, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Viesuļvētru sezonas tuvošanās nozīmē, ka ir būtiski turpināt sniegt humāno palīdzību Haiti un ka droši vien būs vajadzīgi arī citi ārkārtas pasākumi.

Vispirms runāšu par pašu svarīgāko — ir būtiski nodrošināt pietiekamā daudzumā izturīgas patvertnes. Šis pasākums ir svarīgs, pirmkārt, tāpēc, ka sagrauto māju atjaunošana prasa laiku un, otrkārt, tāpēc, ka Haiti neaizsargātība pret viesuļvētrām liek baidīties, ka var notikt visļauņākais, kā rāda nesenie notikumi.

Pārtraukt humānās palīdzības sniegšanu tagad būtu vienkārši bezatbildīgi. Vilcināties ar atjaunošanas darbiem būtu tikpat bezatbildīgi. Citiem vārdiem sakot, visam ir jānotiek vienlaicīgi — humānajai palīdzībai, lai nebūtu vairs nevajadzīgu nāves gadījumu, atjaunošanas centieniem, lai pēc iespējas ātrāk atjaunotu kaut ko līdzīgu normālai dzīvei, ekonomikas atveseļošanai, kas ir būtiska, lai ilgtermiņā radītu resursus, Haiti budžeta kapacitātes stiprināšanai īstermiņā un stingrai apņēmībai veikt decentralizāciju.

Līdzekļu devēju konferencei, kas notika 31. martā Apvienoto Nāciju Organizācijā, bija panākumi. Ko mēs atcerēsimies no šīs konferences, kad viss cits būs aizmirsts? Ja neņemam vērā humanitārās intervences, atcerēsimies vajadzību pēc ātras ekonomikas atjaunošanas, uz ko cer un par ko lūgšanas skaita Starptautiskā Valūtas fonda izpilddirektors, jo viņš paļaujas uz 8 % izaugsmes potenciālu nākamajos piecos gados.

Otrkārt, tādā pašā veidā lauksaimniecības nozares atjaunošana kļūst par ekonomikas prioritāti. Šodien Haiti ir vajadzīgi 80 % no eksporta ienākumiem, lai samaksātu par lauksaimniecības produktu importu. Atcerēsimies, ka senāk bija laiki, kad Haiti pati spēja apgādāt iedzīvotājus ar pārtiku.

Treškārt, Haiti attīstība būs jānovērtē, pamatojoties uz atbilstību, efektivitāti, lietderību un ilgtspējību.

Ceturtkārt, lai attīstība turpinātos ilgākā laika periodā, ir pilnīgi nepieciešams, lai Haiti iedzīvotāji paši uzņemtos par to atbildību.

Piektkārt, Haiti zemestrīce vēlreiz parāda — ja būtu vajadzīgi pierādījumi —, cik svarīgi ir bez kavēšanās ieviest ātru humānās palīdzības sistēmu, apvienojot visu Eiropas Savienības dalībvalstu materiālos un cilvēku resursus.

Kas neļauj mums iemiest dzīve priekšlikumus, kas izteikti *Barnier* kunga ziņojumā?

Noslēgumā gribu teikt, ka Eiropas lielās pūles palīdzēt atrisināt Haiti problēmu būs vainagojušās panākumiem. Pateicos Augstajai pārstāvei, komisāriem Piebālgam un K. Georgieva, kā arī viņu ģenerāldirektorātiem, kas ir pelnījuši mūsu pateicību.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es runāju savas politiskās grupas vārdā, kā arī mūsu grupas koordinatora *Deva* kunga vārdā. Es vēlos uzsvērt ārkārtīgi svarīgo faktu, ka starptautiskā palīdzība Haiti pašlaik ir faktiski gandrīz trīs reizes lielāka, nekā Haiti valdība un ANO bija cerējušas. Kopējais palīdzības apmērs būs 11,5 miljardi eiro, un ir jāuzsver, ka Haiti valdība bija cerējusi nākamajos divos gados saņemt summu, kas ir nedaudz mazāka 4 miljardiem eiro. Vissvarīgāk ir koncentrēt uzmanību uz infrastruktūras veidošanu, ko, starp citu, iepriekšējās debatēs uzsvēra mans kolēģis N. *Deva*.

Es vēlos arī uzsvērt vēl vienu svarīgu jautājumu — palīdzības uzraudzību. Haiti valdība ir ļoti vāja, un palīdzības sadale ir lielā mērā ļoti neviendabīga un dīvainas elites pārziņā, un ir ārkārtīgi svarīgi, lai starptautiskās organizācijas un Eiropas Savienība zinātu, kam tiek dota nauda.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Mums ir jānodrošina, ka līdzekļu solījumi, kas tika doti līdzekļu devēju konferencē, turpmāk kļūst par reāliem naudas līdzekļiem un arī faktiski sasniedz saņēmējus, kam tie paredzēti. Protams, es nedomāju, ka ar to pietiek, lai atjaunotu Haiti ilgākam laikam, lai gan mēs to esam parādā Haiti tautai.

Eiropas iedzīvotāji ir bijuši ļoti augstsirdīgi, izrādot solidaritāti, bet diemžēl pastāv liels risks, ka cilvēki aizmirsīs traģēdiju un mūsu Haiti brāļu ciešanas vai arī viņiem tiks to aizmirst. Tomēr, kā jūs teicāt, valda steidzamība, jo var uzbrukt citi cikloni un vēl vairāk pasliktināt cilvēku dzīves apstākļus, steidzamība, jo ir jāatjauno mājas un ēkas — skolas un slimnīcas — tajā pašā laikā, kad Haiti valdība sāk evakuēt dažas nometnes, steidzamība, jo efektīvāk ir jākoordinē pārtikas izdalīšana, kā arī aprūpe, un steidzamība, izstrādājot jaunu, ilgtspējīgu lauksaimniecības un lauku attīstības projektu, lai garantētu Haiti nodrošinājumu ar pārtiku.

Visas palīdzības un starptautiskās palīdzības koordinācijas mērķim jābūt garantijām, ka Haiti iedzīvotājiem tiks nodrošinātas pamattiesības. Piemēram, kāpēc neizvirzīt noteikumu, ka visiem publiskā iepirkuma rekonstrukcijas līgumiem ir jābūt atkarīgiem no šīm tiesībām un jāsaturs noteikumi par nodarbinātību, mājokļiem, izglītību un veselības aprūpi? Palīdzību un atjaunošanu nevar pienācīgi koordinēt, nepaļaujoties uz pašiem iedzīvotājiem, arodbiedrību organizācijām un nevalstiskām organizācijām, kā arī lauksaimnieku organizācijām.

Mums ir jānodrošina Haiti izstrādāt jaunu projektu, kura mērķim jābūt atstumtības, nabadzības, atkarības, kā arī ekonomiskās un politiskās kundzības izskaušanai.

Nekad neaizmirsīsim, ka Haiti iedzīvotāju briesmīgās nabadzības iemesls nav tikai zemeštrīce. To izraisīja arī tas, ka daudzas valstis uzkundzējās Haiti un izlaupīja to. Mēs esam parādā šai valstij, un mūsu pienākums ir izstrādāt tai efektīvu solidaritāti un ievērot tās ekonomisko un politisko suverenitāti, Haiti tautas ekonomisko un politisko suverenitāti.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Tūlīt pēc katastrofas tika veikts postījumu novērtējums, lai noteiktu palīdzības prioritātes. Tomēr es esmu uzzinājis no uzticama avota, proti, kādas Holandes NVO, ka ļoti maz tiek izmantotas vietējo iedzīvotāju zināšanas. Man šķiet, ka vietējo iedzīvotāju iesaistīšana ir pirmais priekšnoteikums, lai iegūtu to atbalstu. Tāpēc atjaunošanas darbos ir obligāti jāiesaista Haiti organizācijas un iestādes. Šajā ziņā Eiropas NVO varētu būt jo īpaši noderīgas, tāpēc ka tām ir kontakti ar vietējām organizācijām, un man bija prieks uzzināt no abiem Komisijas locekļiem, ka viņiem ir tāds pats viedoklis. Citiem vārdiem sakot, mums atbalsts ir jāmeklē pašā Haiti.

Vēl viens jautājums, par ko es vēlos runāt, ir tas, ka ASV un citu valstu sniegtais pārtikas atbalsts, pats par sevi būdams apsveicama iniciatīva, ir sagrāvis Haiti lauksaimniecību un nodrošinātību ar pārtiku. Tas ir novedis Haiti pie tā, ka tā ir kļuvusi vairāk par 50 % atkarīga no pārtikas importa, lai gan valstī nav pieprasījuma pēc 35 % vietējās ražas. Ja mēs vēlamies garantēt nodrošinātību ar pārtiku, mums ir jāveic ievērojami ieguldījumi vietējā lauksaimniecībā. Arī šajā jautājumā, spriežot pēc abu Komisijas locekļu nostājas, es secinu, ka Komisijai ir tāds pats viedoklis, un tas vieš manī optimismu. Šodien es lasīju laikrakstā „*Frankfurter Allgemeine*” rakstu veselās lappuses garumā par pašreizējo stāvokli Haiti. Tas bija patiešām satriecošs. Es saprotu, ka mājokļu jautājums un izglītība ir Eiropas Savienības prioritātes. Turpiniet strādāt, lai sasniegtu šo mērķi. Es novēlu jums sekmes un galvenokārt Dieva palīdzību.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es pateicos arī komisāriem par veselo saprātu, ko viņi izrādījuši. Protams, daudz kas ir jau paveikts, bet es, manuprāt, drīkstu teikt, ka mēs to tā

nevaram atstāt — vairāk nekā jebkad ir vajadzīga ilgtermiņa programma, es teiktu gandrīz vai pastāvīga programma, ņemot vērā apokaliptiskos apstākļus, kādos šī valsts atrodas.

Kritiskais periods droši vien vēl nav beidzies. Tāpat kā pirmajā dienā pēc zemestrīces cilvēki mirst no bada, slāpēm un nabadzības, un vairāk nekā miljons salas iedzīvotāju ir vēl arvien bez pajumtes, un viņiem drīz būs jātiek galā ar lietūs un viesuļvētru sezonu.

Kas tad ir jādara? Kā komisārs teica, ir jāpastiprina koordinācija starp iestādēm, un tai jābalstās uz auglīgākām attiecībām ar nevalstiskajām organizācijām, jo īpaši ar tām, kas, strādājot uz vietas, var sasniegt vislabāko rezultātu, iedvešot Haiti pilsoņiem pārliecību par saviem spēkiem.

Mums jāapzinās, ka kalpošana par atskaites punktu Haiti un tās iedzīvotājiem savā ziņā nozīmē likt tiem saprast, ka mēs vēlamies, lai tiktu atjaunota ikvienas personas vērtība un cieņa, un viņiem tā nozīmē redzēt savas cerības un laimi atjaunotas par spīti ārkārtīgajām ciešanām, ko izraisīja zemestrīce.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Es vispirms vēlos izteikt savu līdzjūtību un pateicību to Spānijas karavīru ģimenēm un kolēģiem, kas pagājušajā nedēļā gāja bojā Haiti.

Tie bija Spānijas armijas virsnieki, bet viņi devās uz Haiti kā vienkārši karavīri starptautiskās palīdzības misijā un veica palīdzības pasākumus, kad viņu helikopters cieta avārijā.

Viņu piemērs rāda, ka vairākumā gadījumu nav nekādu pretrunu starp drošību un humāno palīdzību. Turklāt bez drošības ir grūti saglabāt neatkarību un neitralitāti humānas palīdzības darbā. Šo atzinumu mums jānodod daudzu Eiropas valstu bruņotajiem spēkiem, tostarp arī Spānijas bruņotajiem spēkiem.

Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Haiti pieredze ir parādījusi, ka nabadzība stipri vairo postu, ko nodara dabas katastrofas, un arī pārvaldības trūkums kavē efektīvas reaģēšanas iespējas.

Parasti nabadzība un pārvaldības trūkums iet roku rokā, un tas notika arī Haiti, bet tas nozīmē, ka mums ne tikai jāatbalsta atjaunošanas process, bet mums jāatbalsta arī Haiti pārvaldība, jo tas ir vienīgais veids, kā sasniegt mērķus, kurus sev izvirzījām Ņujorkā —, ka Haiti pašai ir jāveda atjaunošanas darbi un ka tās pilsoniskajai sabiedrībai ir tajos jāpiedalās.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vispirms vēlos apsveikt abus komisārus, kas atbild par šiem jautājumiem, par viņu runām un par viņu pastāvīgo atsaucību. Tāpēc es apsveicu viņus!

Zemestrīce Haiti ir izraisījusi ārkārtīgi lielu un pamatotu solidaritātes un brālības vilni. Slavējama ir arī Haiti iedzīvotāju, tās iestāžu, pilsoniskās sabiedrības, NVO, Haiti diasporas un, protams, visas pasaules palīdzības sniedzēju drosmē un pūlēs.

Haiti strukturālais un iestāžu vājums ir labi zināms, un katastrofa, bez šaubām, ir atklājusi šī vājuma traģiskos apmērus. Ņujorkā 31. martā līdzekļu devēji paskaidroja, ka viņi sniegs finansiālu palīdzību Haiti atjaunošanas un attīstības plāna īstenošanai. Līdz ar to ir noteikts apropriāciju princips, un Haiti iedzīvotāji var atgūt ticību savām iestādēm, kas ir absolūti vajadzīgs.

Palīdzības sniedzēju atbalstam ir jābūt augstas kvalitātes un labi koordinētam. Kā prezidents *Préval* saka, atjaunošana jāveic daudz efektīvāk. Šķiet, ka tas jādara, izveidojot pagaidu komisiju Haiti atjaunošanai, kā arī vairāku palīdzības sniedzēju fondu dāsno ziedojumu uzraudzībai.

Efektīvāka uzraudzība nozīmē arī stingrāku pārvaldību un iestādes, kas pamatojas uz tiesiskumu, kā arī decentralizāciju, kas ir galvenie attīstības un rekonstrukcijas plāna elementi. Es ceru, komisāri, ka jūs, protams, ņemsit vērā šo pieeju, un ir lieki piebilst, ka esmu pārliecināts, ka jūs to darīsiet.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Šajā brīdī simtiem tūkstošu cilvēku vēl arvien dzīvo pagaidu nometnēs, un, lietūs un viesuļvētru sezonai tuvojoties, situācija patiešām ir steidzami jārisina.

Saskaroties ar neskaitāmiem humānās palīdzības dalībniekiem uz vietas, kā arī apzinoties valsts mazspēju, ir jāizmanto ikviens pieejamais resurss, lai Apvienoto Nāciju Organizācijas aizbildniecībā uzlabotu palīdzības koordināciju un sniegtu sistemātisku un efektīvu palīdzību,

Es 31. martā apmeklēju starptautisko palīdzības sniedzēju konferenci Ņujorkā, un es atzinīgi vērtēju Eiropas Savienības ziedojumu 1,3 miljardu eiro apmērā Haiti atjaunošanai nākamajos trijos gados. Pirmo reizi Eiropas Savienība runāja vienbalsīgi, un tās lēmumu izteica baronese *Ashton*.

Tiesa, iespaidīgu palīdzības paketi ir apsolījusi starptautiskā sabiedrība, bet ir grūti izlemt, kā pienācīgi izlietot šo finansējumu, ar kādām metodēm īstenot šo palīdzību un kādas iestādes un organizācijas iesaistīt, ņemot vērā to, ka galvenajiem dalībniekiem atjaunošanas procesā ir jābūt Haiti iedzīvotājiem.

Prioritātei ir jābūt lauksaimniecības nozarei, un mums ir jāstiprina valsts lauksaimniecības produktu ražošanas potenciāls. Eiropas Parlaments cieši uzraudzīs atjaunošanas procesu un finansējuma izlietojumu, un es vēlos norādīt, cik svarīgi ir beidzot apsvērt civilās aizsardzības spēku izveidi, ko mēs esam tik ilgi gaidījuši.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Humanitārā krīze Haiti liecina un diemžēl vēl turpina liecināt par to, ka kaut kas nav kārtībā ar Eiropas mehānismiem reaģēšanai uz starptautiskām humanitārām krīzēm. Mums ir jāizveido stabili finansēšanas mehānismi. Eiropas budžetā vēl arvien nav konkrētu pozīciju finansīalai palīdzībai trešām valstīm, un palīdzību Haiti Eiropas valstis galvenokārt sniedza divpusējo attiecību līmenī. Palīdzība ir jāsniedz nekavējoties, un Haiti gadījumā, kuras iedzīvotājus smagi skāra zemestrīce, palīdzība vēl nebija pienākusi pēc nedēļas. Eiropas resursi ir jāizmanto efektīvi. Mūsu rīcībā ir jābūt speciālistu komandai, kas spēj izstrādāt un īstenot humānās palīdzības programmas ātri un efektīvi.

Katastrofu Haiti neapšaubāmi izraisīja zemestrīce. Taču līdzīgas humanitāras krīzes var izsaukt arī citas dabas parādības, piemēram, viesuļvētras, tropiskās vētras, plūdi un sausums, kas klimata pārmaiņu dēļ kļūs ievērojami biežākas un intensīvākas.

Mēs visi zinām, ka klimata pārmaiņas ir parādība, kuru diemžēl esam izraisījuši mēs, attīstītās valstis, bet tieši nabadzīgās valstis jūt to sekas. Klimata ziņā mēs esam neaizsargāto valstu parādnieki, un mums ir jābūt savām kļūdām katastrofas seku apkarošanā Haiti, lai mēs turpmāk varētu pienācīgi pildīt savu arvien pieaugošo globālo pienākumu.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre *Georgieva* un komisār *Piebalg*! Pēc milzīgās traģēdijas Haiti mums, kā jūs abi norādījāt, jādomā par nākotni. Līdzekļu devēju konferencē, kas notika pirms divām nedēļām, arī tika sagādāti 7 miljardi eiro, vai vismaz tā bija apsoltā summa. Pamatojoties uz Haiti valdības rīcības plānu, ES ir apsolījusi 1,6 miljardus eiro. Mans jautājums jums abiem ir — kā ar šo naudu tiks nodrošināta ilgstoša un stabila salas atjaunošana? Manuprāt, tas būs ilgs process.

Mans otrais jautājums jums abiem ir — kāds jūsu vērtējumā ir Haiti valdības rīcības plāns un vai jūs varat nodrošināt, ka ievērojamais finansējums, kas ir apsolt, tiks izmantots efektīvi? Galu galā, Haiti iedzīvotājiem ir ne tikai īstermiņa vajadzības, bet arī ilgtermiņa vajadzības. Kā mēs varam turpmāk palielināt atbalstu 1,3 miljardiem iedzīvotāju, kas palikuši bez pajumtes, un panākt, ka vidēji ilgā termiņā tiek atjaunota infrastruktūra? Tas ir svarīgi ne tikai iedzīvotājiem, kas cietuši zemestrīcē, bet arī salas politiskās stabilitātes dēļ, jo tās valdība pašlaik ir ļoti nestabila. Jūs to paši esat apliecinājuši. Iedzīvotāji uzskata, ka palīdzība nesasniedz tās vietas, kur tā visvairāk vajadzīga. Kā mēs varam nodrošināt, ka politiskā situācija šajā valstī un tās valdības nostāja uzlabojas?

jautāt, kāds ir jūsu viedoklis par labumu, ko cilvēkresursu un finansiālā ziņā dos Haiti Pagaidu atveseļošanas komisija, kuras priekšsēdētājs ir *Bils Klintonss*?

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties *Striffler* kundzei par šā jautājuma ierosināšanu šodienas sēdē, kā arī *Georgieva* kundzei un *Piebalga* kungam par viņu paziņojumiem. Es uzskatu, ka daudzi no pasākumiem, kuri tika ierosināti rezolūcijā par Haiti, ko mēs pieņemām februārī, ir solis pareizajā virzienā un var kalpot par pamatu šīs katastrofas piemeklētās valsts atjaunošanai. Šie pasākumi notiks divos posmos, un šodien mēs par šiem posmiem runājam. Pirmais posms ietver īstermiņa un vidēja termiņa palīdzības pasākumus, lai apmierinātu vissteidzamākās iedzīvotāju vajadzības, un *Georgieva* kundze par to runāja. Otrais posms ietver ilglaicīgu rekonstrukciju, kas ir jākoordinē un šīs rekonstrukcijas vajadzības jānovērtē, vienlaicīgi neaizmirstot, ka šis process jāveda Haiti iedzīvotājiem un valdībai. Es pateicos jums, *Piebalga* kungs, par izpratni, ka atbildība ir jāuzņemas arī pašiem haitiešiem.

Trešais posms attiecas tikai uz mums. Ar to es domāju secinājumus, kas jāizdara, lai labāk koordinētu mūsu palīdzību, un es priecājos, ka Komisija pie tā strādā.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Eiropa ir ziedojuši miljoniem eiro, teltis, pārtiku, karavīrus un ārstus. Tas viss ir labi, bet es patiesībā vēlos atsaukties uz Portoprensas mēru *Jean-Yves Jason*, kas februārī lietoja vārdu „katastrofa”, to attiecinot nevis uz zemestrīces sekām, bet gan uz absolūto organizācijas trūkumu humānās palīdzības pasākumos, kas sekoja zemestrīcei.

Mums ir jāuzdod sev šāds jautājums — kā mēs varam novērst šādas dezorganizācijas atkārtošanos, kura Haiti ir dārgi maksājusi? Uz šo jautājumu ir tikai viena atbilde, priekšsēdētāja kungs, komisāri, un mēs to visi zinām, tā šeit tika pieminēta — ir jāizveido Eiropas civilās aizsardzības spēki.

Es jums jautāšu vēlreiz — kad Komisija beidzot nolems ierosināt Parlamentam izveidot šāda veida spēkus, kuriem būs konkrēti rekrutēšanas noteikumi, konkrēts komandējošais sastāvs un savas transporta un komunikāciju sistēmas? Tas ir iespējams. To var izveidot ātri, pirms mums uzbrūk nākamā katastrofa. Es aicinu jūs beigt runāt par koordināciju un sākt rīkoties.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es esmu apmierināts ar līdzekļu devēju valstu sanāksmes rezultātiem, tāpēc ka lielās summas, kas piešķirtas, ir teicams rezultāts. Tomēr vēl svarīgāks ir šā finansējuma izmantošanas princips — nevis tikai uzcelt no jauna, bet uzcelt labāk.

Haiti ir jāizklūst no šīs krīzes stiprākai, un tajā ir jābūt sabiedriskajām ēkām un privātām dzīvojamām mājām, kas ir modernākas nekā iepriekšējās, kuras sagrāva zemestrīce. Nedomāsim, ka atgriezīsies vecie būdēlnieku ciemati vai ka sociālie un ekonomiskie apstākļi būs tādi kā iepriekš.

Nauda, protams, ir vajadzīga, bet bagātīgie resursi, ko piešķirušas dalībvalstu un Eiropas iestādes, ir tikai pirmais solis, ir vajadzīgs arī ilgtermiņa plāns un efektīva, autoritatīva koordinācija.

Tāpēc mēs Parlamentā kritizējām sākotnējo vilcināšanos, kad Eiropa savu ārpolitikas pārstāvju personā parādīja ne pārāk lielu efektivitāti, nedz arī pārāk lielu spontanitāti, bet toties šodien mēs atzinīgi vērtējam teicamo koordinācijas darbu, ko veic mūsu iestādes, un ceram, ka, pamatojoties uz šo nostāju un šīm saistībām, tiks izstrādāts ilgtermiņa plāns, kas, pateicoties autoritatīvai mūsu iestāžu klātbūtnei, tiks īstenots.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Zemestrīcei Haiti nekavējoties sekoja starptautiskā humānā palīdzība. Man ir jāapsveic ne tikai Amerikas un Kanādas militāro spēku, bet arī Slovākijas un starptautiskā Maltas Bruņinieku ordeņa grupu ātrā un prasmīgā izvietošana. Ne visas valstis sniedza ātru un efektīvu palīdzību.

Šodien pēc profesora Dr. Krčmēr, ārsta, kas saprot humāno palīdzību, sākotnējā novērtējuma ir jākonstatē, ka no Eiropas ieradās daudz cilvēku ar ievērojamiem finanšu resursiem, bet bez vajadzīgā aprīkojuma, mašīnām, pārtikas, ūdens un degvielām, kas nepieciešamas efektīviem glābšanas darbiem, piemēram, kad ir jāatbrīvo zemestrīces upuri no kritušajiem kokiem. Pat vairāku glābšanas grupu pieredze nebija adekvāta. Nepietiek ar labiem nodomiem, vajadzīgas arī praktiskas zināšanas, lai efektīvi veiktu savu darbu.

Es tāpēc aicinu kompetentās dalībvalstu un Eiropas iestādes pēc iespējas ātrāk izveidot kopēju humānās palīdzības dienestu, kā mēs pieprasījām rezolūcijā par Haiti. Turklāt es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi atbalstīt apmācību humānās palīdzības sniegšanā un turēt gatavībā vajadzīgos materiālus un aprīkojumu gadījumam, ja notiek dabas katastrofa.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos komisāriem par viņu paziņojumiem un par viņu pūlēm Haiti jautājumā. Es arī piekrītu, ka būtu labi galveno uzmanību pievērst visai salai. Lai gan man ir ļoti kritiska attieksme pret Eiropas Savienības pieeju, es varētu atbalstīt jūsu „visas salas” pieeju.

Es mudinu jūs arī neaizmirst nākotnes saistības, kas mums jāuzņemas. Mums ir jāpilda pašlaik dotie solījumi. Ja jūs redzēsiet, ka dalībvalstis nepilda savus solījumus piešķirt 0,7 %, jums patiešām jābūt stingriem šajā jautājumā un jāpanāk, ka tās iesniedz savus plānus. Mums ir arī jānodrošina, ka nezaudējam visu, ko esam pašlaik sasnieguši Haiti, īstenojot citu politiku, kas apturēs progresu Haiti un citviet pasaulē. Mums patiešām ir jāturas pie saskaņotas politikas, lai mūsu panākumus un progresu Haiti nemazina cita, kaitīga politika.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! ES ir palīdzējusi Haiti, un tas ir labi, bet, manuprāt, šī katastrofa ir parādījusi, ka humānās palīdzības sniegšanai ES ir jāizveido ātrās reaģēšanas grupas un jāattīsta civilā krīzes vadības sistēma.

Ar naudu vien nepietiek, šādā katastrofiskā situācijā ES jāspēj arī ātri rīkoties, sniegt palīdzību un nosūtīt cilvēkus uz notikuma vietu. Iedzīvotājiem ir jāsaņem konkrēta palīdzība nekavējoties, nevis pēc ilga laika. Lai gan šī palīdzība, protams, ir ļoti svarīga, ES pašlaik trūkst vietējo iedzīvotāju atbalsta un ātras palīdzības potenciāla.

Es ceru, ka cilvēki pievērsīs uzmanību šim jautājumam un ka tiks nodibinātas ātrās reaģēšanas grupas.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Ar jūsu atļauju es atstāšu nedaudz laika Piebalga kungam, kas runās par dažiem ilgtermiņa rekonstrukcijas jautājumiem.

Šīs debates ir bijušas ļoti noderīgas un rosinošas. Pirms es pievēršos jautājumiem, ļaujiet man pievienoties *Guerrero Salom* kungam un izteikt līdzjūtību četru bojāgājušo Spānijas karavīru ģimenēm un visu to cilvēku ģimenēm, kas zaudēja dzīvību katastrofas laikā, kā arī tagad glābšanas darbos Haiti.

Es vēlos sākt ar galveno politisko jautājumu — par ES reaģēšanas potenciāla uzlabošanu. Es priecājos redzēt šajā telpā savu kolēģi komisāru *Barnier* tā lielā darba dēļ, ko viņš ieguldījis šajā jautājumā. 26. aprīlī mums Attīstības komitejā būs izdevība sīkāk apspriest 2010. gada darba programmu, kas ietver reaģēšanas potenciāla palielināšanu un paziņojumu par šo jautājumu.

Es varu jums apliecināt, ka mūsu grupai šis jautājums ir viena no galvenajām prioritātēm. Mēs cieši sadarbosimies ar dalībvalstīm un Parlamentu, lai rastu risinājumu, kas varētu uzlabot mūsu spēju reaģēt uz katastrofām, un tam ir vienkāršs izskaidrojums. Laikā, kad palielinās katastrofu intensitāte un biežums un kad mūsu valstu budžeti būs ierobežoti uz vairākiem gadiem, nav cita veida, kā stiprināt Eiropas koordinēšanas spējas un izveidot pamatlīdzekļu bāzi, ko var ietekmes, izmaksu un rezultātu ziņā efektīvi izmantot. Es varu jums teikt, ka rīt mēs saistībā ar šo jautājumu pirmo reizi apmeklēsim šo valsti. Nākamajos mēnešos mūsu grupai tā būs viena no galvenajām prioritātēm.

Tagad ļaujiet man pievērsties četriem uzdotajiem jautājumiem.

Pirmais jautājums attiecas uz to, kā savienot reaģēšanu uz tūlītējām neatliekamām vajadzībām ar ilgtermiņa atjaunošanas darbiem un mūsu noturību. Tas ir patiešām svarīgs jautājums, jo, uzsākot pārāk ātri rekonstrukcijas darbus un aizmirstot par cilvēkiem, kam vajadzīgs atbalsts, mēs riskējam ar ļoti nopietnu traģēdiju. Mums bija jārisina šis jautājums saistībā ar pārtikas piegādi, kad Haiti valdība ierosināja, lai mēs piegādājam pārtiku, tikai ievērojot principu „skaidra nauda par padarīto” un „pārtika par padarīto”, kas ir ļoti vēlamā, bet to nevar darīt visur vienlaicīgi. Tas ir jautājums, ko mēs neizlaižam no acīm.

Vispārīgi runājot, jautājumā par nodrošinātību ar pārtiku Eiropas Savienības jaunā politika ir ļoti progresīva, jo tā vienādā mērā uzsver dažādu pieeju, atbalstot vietējās pārtikas iepirkumus humānās palīdzības vajadzībām, kad vien iespējams to iegādāties uz vietas. Mēs šo jautājumu apspriedām Ņujorkā rīta sēdē, uz ko mēs bijām uzaicinājuši NVO, gan Haiti, gan starptautiskās NVO, un es ļoti lepojos ar to, ka tieši Eiropas NVO ierosināja apspriest uz vietas Haiti jautājumu par nodrošinātību ar lauksaimniecības produktiem un jautājumu par ienākumiem no lauksaimniecības produkcijas ražības.

Es vēlos pievērsties patvēruma jautājumam. Tas nav mazsvarīgs jautājums, jo cilvēki parasti nevēlas doties projām no vietām, kur viņi tagad atrodas. Viņi nevēlas doties projām vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, pat ja viņu mājas nav sagrautas, viņi baidās atgriezties psiholoģiskās traumas dēļ, ko viņi piedzīvoja. Otrkārt, tāpēc ka viņi pārcēlās kopā ar saviem kaimiņiem, viņi baidās zaudēt sociālo vidi, kas viņus apvieno. Nav viegli pierunāt cilvēkus doties projām no plūdu apdraudētiem apgabaliem uz drošākām vietām ne jau sliktas politikas vai labas gribas trūkuma dēļ, bet arī tāpēc, ka tā ir sociāla parādība, kas raksturīga periodam pēc šāda veida katastrofām. Tomēr mēs to risinām kā prioritāti.

Ļaujiet man noslēgt savu runu ar jautājumu par ilgtermiņa ilgtspējību. Tā ietver pārvaldības ilgtspējību, kā arī ekoloģisko ilgtspējību. Man bija tā apšaubāmā priekšrocība ar dažu nedēļu atstarpi lidot pāri Haiti un Čīlei. Haiti, protams, ir ekoloģiskā ziņā sagrauta sala, un tas izskaidro postījumu lielos apmērus. Čīlē gadu desmitiem valdība bija īstenojusi mežu atjaunošanas programmu, jo meži stabilizē augsni un tādējādi rada labāku un cilvēkiem labvēlīgāku vidi. Čīlei ir ilgtermiņa pieeja.

Šajā jautājumā es neesmu kompetenta, bet man kā bijušajai Pasaules Bankas darbiniecei ir jāatbild uz šo jautājumu. Es, protams, piekrītu jums, ka Pasaules Bankas ierosinājums par vairāku palīdzības sniedzēju trasta fonda koordināciju, kā arī par iestāžu projektu vadības pieeju, mums ir jāņem vērā un tam jāseko.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Kā parasti, ja man būtu tikai viena vēlēšanās savā politiskajā dzīvē, tā būtu, lai man tiktu dots vairāk laika Parlamentā atbildēt uz jautājumiem, kurus man uzdod. Es nespēju atbildēt uz visiem man šodien uzdotajiem jautājumiem, bet es atbildēšu uz dažiem.

Komisijai Parlamenta atbalsts ir ļoti svarīgs, jo Komisija nav vienīgā, kas velta uzmanību Haiti. Šķiet, ka visa Eiropas sabiedrība vēlas, lai Eiropas Kopiena visas pūles velta Haiti atjaunošanai.

Viss bija kā mācību grāmatā — starptautiskajā līmenī tika veikts novērtējums, valdības izstrādāja plānus, tie tika apspriesti ar NVO, tos attiecīgi apstiprināja, un tagad mums ir pagaidu komisija, kas koordinē visu procesu. Mēs nekādā ziņā neveidojam paralēlas struktūras. Mēs strādājam, balstoties uz vienu un tā paša labi sagatavota pamata.

Attiecībā uz ES saistībām jāsaka, ka mēs esam uzņēmušies politiskas saistības, un mēs tās pildīsim. Es uzskatu, ka tās pildīs arī citi dalībnieki. Mēs strādājam pie īpašuma tiesībām. Tās ir saistītas ar zināmu risku. Mums ir zemes kadastrs, bet tomēr pastāv risks.

Risks varētu būt saistīts ar politiskā procesa vadību. Atjaunošanas darbs var būt ilgtspējīgs, ja tas ir saistīts ar politisko procesu, kurš atbalsta Haiti ilgtermiņa attīstību un kuram cilvēki tic. Tas ir liels izaicinājums, un vienīgais, ko mēs varam darīt, ir atbalstīt Haiti iedzīvotājus un Haiti politiskās aprindas atjaunošanas darbā. Es uzskatu, ka to var sekmīgi paveikt.

Attiecībā uz šā procesa pārredzamību jāsaka, ka izveidotā starptautisko palīdzības sniedzēju struktūra ir skaidra, saskaņota un labi pārredzama. Visi ES procesi ir pilnīgi pārredzami un spēj sniegt pārlicību, ka nauda tiks tērēta tikai paredzētajam nolūkam un ka tā tiks pareizi un efektīvi tērēta.

Noslēgumā gribu teikt, ka mēs nedrīkstam pārāk zemu vērtēt cilvēkus, kas strādā uz vietas — ne dalībvalstis, ne Kopienu, nedz arī plašāko starptautisko sabiedrību. Es arī vēlos izteikt līdzjūtību to cilvēku ģimenēm, kas gājuši bojā, palīdzot Haiti atjaunošanas darbos. Tur atrodas daudz cilvēku, kas cenšas darīt visu, kas ir viņu spēkos. Viņi ir mūsu garantis, ka process būs veiksmīgs, ja tas būs labi organizēts.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.10 un atsāka plkst. 15.05)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ir pienācis laiks veikt palīdzības darbu Haiti starpposma pārskatīšanu. Galvenie jautājumi, kas mums sev jāuzdod, ir: Cik ātri un efektīvi palīdzība tika un tiek sniegta? Vai palīdzība veicina Haiti ilgtspējīgu attīstību? Kā palīdzības pasākumi tika koordinēti? Kā ES bija pārstāvēta ārpolitikas jomā? Es īpaši interesējos par abiem pēdējiem jautājumiem, tāpēc ka postošā zemestrīce bija pirmais pārbaudījums, kas bija jāiztur Augstajai pārstāvei baronesei Ashton. Augstās pārstāves amata mērķis ir stiprināt ES kā globālas dalībnieces nozīmi. Tomēr baronese Ashton neuzskatīja par vajadzīgu doties uz Haiti tūlīt pēc zemestrīces, lai sniegtu simbolisku atbalstu, un viņa arī nespēja nodrošināt Haiti sniegtās palīdzības efektīvu koordināciju. Dažas dalībvalstis uzsāka individuālas palīdzības kampaņas, bet citas darbojās kopīgi. Baronesei Ashton bija jānodrošina labāka koordinācija. Turklāt arī Haiti valdība nav bijusi pietiekamā mērā iesaistīta. Augstajai pārstāvei vismaz tagad vajadzētu saprast, kādi ir viņas pienākumi. Viņai vajadzētu iesniegt konstruktīvus priekšlikumus par to, kā strukturēt humāno un finansiālo palīdzību pēc lielām katastrofām. Dažos turpmākajos mēnešos ir jāveic lieli attīstības pasākumi, un tie attiecas arī uz baronesi Ashton.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi! Mēs šodien esam sapulcējušies šeit, lai apspriestu, kā koordinēt Eiropas palīdzību Haiti. Tikmēr starptautiskie komentētāji kritizē mūsu vāji koordinēto darbošanos. Kopš traģiskās zemestrīces ir pagājuši jau trīs mēneši, un šķiet, ka mēs vēl arvien nespējam izstrādāt kopēju nostāju attiecībā uz atbalstu Haiti. Janvārī mēs dzirdējām daudz runu par Eiropas Savienības nozīmi starptautiskajā arēnā, bet ir kauns, vērot, cik vāji un neizlēmīgi Eiropas Savienība ir darbojusies līdz šim. Tas, ka Eiropas Savienība piešķīra palīdzībai Haiti 1,2 miljardu eiro apmērā, ir slavējami. Pasaules valstu palīdzības sniedzēji ir paziņojuši, ka divu gadu laikā atjaunošanas darbiem Haiti viņi piešķirs USD 5,3 miljardus. Ilgākā laika periodā viņu palīdzība sasniegs USD 9,9 miljardu apmērus. Tās ir ļoti optimistiskas summas. Haiti kataklizma tomēr ir likusi man pārdomāt šīs valsts likteni, valsts, kura faktiski sabruka jau pirms ilga laika. Zemestrīce bija dabas katastrofa, bet pašreizējais nabadzības apjoms Haiti ir ekonomiskā, politiskā un sociālā sabrukuma sekas. Pēdējo gadu sabrukums un vardarbība Haiti ir sekas brutālajām attiecībām ar pārējo pasauli — ar dažām valstīm un starptautiskajām interesēm —, kuru pirmsākums meklējams pirms gadu simtiem. Starptautiskā sabiedrība ir pievilusi Haiti. Tāpēc centīsimies to tagad atlidzināt.

SĒDI VADA: JERZY BUZEK

Priekšsēdētājs

6. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

7. Jautājumu laiks (Komisijas priekšsēdētājs)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Jautājumu laiks (jautājumi Komisijas priekšsēdētājam).

Jautājumi par jebkuru tematu politisko grupu vārdā.

Sēdes otrajā daļā – jautājumi par nodarbinātības situāciju Eiropas Savienībā.

Othmar Karas, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs!, Eiropas Studiju centrs, grūtības, ar kurām sastapies Grieķija, stratēģija „Eiropa 2020” un meklējumi izejai no finansiālās un ekonomiskās krīzes — tas viss skaidri rāda, ka, spēkā esot pašreizējiem līgumiem, mēs vajadzīgos pasākumu veikšanā drīz sasniegsim savu iespēju robežu. No otras puses, daudz dalībvalstu glābiņu meklē jaunā starpvaldību attiecību, nacionālisma un protekcionisma formā, nevis Eiropas mēroga risinājumos.

Ko jūs esat nolēmuši darīt, lai atrisinātu šīs problēmas, lai izvēlētos vajadzīgos kopīgos mērķus un radītu drošus Eiropas mēroga instrumentus, kas palīdzētu mums rīkoties efektīvi un rast pareizos risinājumus?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Pārsteidzošā kārtā ir taisnība, ka dažu dalībvalstu politiķi interpretē Lisabonas līgumu starpvaldību risinājumu garā. Par Lisabonas līgumu vienojās, lai tieši palielinātu Eiropas dimensiju, stiprinātu Eiropas Parlamenta pilnvaras, atvieglotu lēmumu pieņemšanu ar kvalificēta vairākuma balsojumu un stiprinātu Komisijas lomu ekonomikas uzraudzībā un ārlietās. Tāpēc šāda interpretācija ir pārsteidzoša, bet tā patiešām ir vērojama.

Komisija uzdevums, protams, ir būt par līgumu uzraudzītāju, saskaņā ar Lisabonas līguma 117. pantu aizsargāt Eiropas tiesību aktus un gādāt, lai tos stingri ievēro, jo Eiropas Savienība vairs nebūs īsta Savienība, ja tā nebūs tiesiska Kopiena.

Otrkārt, tās uzdevums ir veicināt iniciatīvas un uzņemties to vadību. Šajā nolūkā tā centīsies nākt klajā ar priekšlikumiem, kurus, es ceru, Parlaments atbalstīs. Savās politiskajās pamatnostādnēs es pieminēju īpašās attiecības ar Parlamentu, un es patiešām esmu nolēmis tās ieviest.

Othmar Karas, PPE grupas vārdā. – (DE) Rehn kungs Madridē ierosināja tiesību aktu kopumu, kas vēl nav pieņemts, bet kas ietver sankciju apspriešanu pašā debašu sākumā. Manuprāt, mums nevajadzētu sākt ar sankciju piemērošanas dalībvalstīm apspriešanu, jo tas būtu ačgārni darīts. Tā vietā mums ir jānosprauž kopēji mērķi, kopēji projekti un kopēji instrumenti, papildinot tos, kas jau darbojas, un tikai tad mums jāizskata sankcijas par rīcību, kas liecina par solidaritātes trūkumu. Kāds ir jūsu viedoklis par šo pieeju?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Kā jūs teicāt, Karas kungs, lēmums vēl nav pieņemts. Ir notikušas pirmās debates ar finanšu ministriem, un faktiski Komisija nākamajā mēnesī sniegs paziņojumu par pastiprinātu ekonomikas pārvaldību. Mūsu mērķis ir pastiprināt Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvo un koriģējošo pusi. Mēs sniegsim priekšlikumus par efektīvāku un plašāku eiro zonas makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzību, un mēs izpētīsim krīzes atrisināšanas mehānisma izveides iespējas, bet mēs galveno uzmanību pievērsīsim jautājuma būtībai.

Mēs uzskatām, ka saskaņā ar spēkā esošajiem līgumiem ir iespējams darīt daudz vairāk eiro zonas un Ekonomikas un monetārās savienības uzraudzības labā, ja dalībvalstis ir patiešām gatavas sadarboties un ievērot līgumus.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Līguma par Eiropas Savienības darbību 125. pants ir tā sauktā neglābšanas klauzula, citiem vārdiem sakot, aizliegums ES dalībvalstīm uzņemties citu dalībvalstu parādus. Kāds ir jūsu viedoklis par to, ka atbalsta pakete Grieķijai var novest pie tā, ka, piemēram, tādas valstis kā Vācijas Federatīvā Republika aizdod Grieķijas valstij naudu uz trim gadiem ar procentu likmi 5 %, pati to aizņemoties uz trim gadiem ar procentu likmi 1,5 %? Ņemot vērā to, ka kopējā summa ir 8,4 miljardi eiro, tas nozīmē 620 miljonu eiro peļņu. Vai „neglābšanas” klauzula neietver arī noteikumu, ka gadījumā, ja viena dalībvalsts nevar pārņemt citas dalībvalsts parādus, tad tā nevar arī iegūt peļņu no citas dalībvalsts parādiem? Vai jūs esat gatavs apspriest ar Vācijas valdību vai citām valdībām šo galīgi nepieņemamo mehānismu?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Ir taisnība, Schulz kungs, ka Lisabonas līgums nepieļauj tā saukto „dalībvalstu glābšanu”. Risinājums, kas rasts līdz šim – kas vēl nav piemērots, jo tas vēl nav bijis pieprasīts —, saskaņā ar Komisijas viedokli pilnīgi atbilst Līgumam. Es vēlos to uzsvērt. Es zinu, ka dažās aprindās Vācijā notiek debates – kā arī dažās citās dalībvalstīs, bet jo īpaši Vācijā —, un es vēlos teikt, ka ir nepareizi uzskatīt mūsu risinājumu par sava veida glābšanu. Tā ir aizdevumu koordinācija. Komisija būs par to atbildīga. SVF arī būs iesaistīts šajā shēmā, kas ir, manuprāt, ļoti radoša. Tas ir risinājums, kas kļuva iespējams tikai pēc plašām debatēm ar dalībvalstīm, bet tas pilnīgi atbilst līgumiem un, protams, tas pilnā mērā ievēro Lisabonas līguma noteikumus.

Ļaujiet man beigt ar politisku piebildi, ka, manuprāt neparasti bija tas, ka bija tik grūti rast solidāru risinājumu Grieķijai, lai gan tāds tika rasts Latvijai, Ungārijai un Rumānijai. Ja mēs spējam rast solidārus un atbildīgus risinājumus ārpus eiro zonas, manuprāt, ir skaidrs, ka mums ir jāspēj tos rast arī eiro zonā.

Martin Schulz, S&D grupas vārdā. – (DE) Barroso kungs! Es saprotu, ka jūs cenšaties izvairīties no atbildes uz manu jautājumu, jo tas ir nepatīkams. Tāpēc es to atkārtosu.

Pastāv vismaz iespēja, ka dalībvalstis, kas var aizņemties naudu ar labākiem noteikumiem nekā tās valstis, kam tās šo naudu aizdod, spēš iegūt peļņu no citas valsts parādiem. Tā kā neglābšanas klauzulā apgalvots, ka dalībvalstis nedrīkst uzņemties citu valstu parādus, tām nedrīkst atļaut arī gūt peļņu no šiem parādiem. Vai jūs esat gatavs atklāti teikt, piemēram, Merkel kundzei vai Sarkozy kungam, vai jebkuram citam, ka jūs esat pret šādu rīcību?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es par šo jautājumu esmu runājis nedēļām ilgi ar minēto valstu vadītājiem un citiem, tāpēc es varu jums, Schulz kungs, atklāti teikt, ka vienīgais iespējamais risinājums bija šis. Jau pašā sākumā Komisija aicināja dalībvalstis dot konkrētāku solidaritātes signālu ar Grieķiju, protams, vienmēr ievērojot atbildības principu. Tomēr mums tagad ir jānudina Grieķija gādāt, lai tai pēc iespējas drīzāk vajadzīgo finansējumu nodrošina tirgus, un faktiski rastais risinājums nosaka, ka eiro zonas dalībvalstu aizdevumi tiks piešķirti bez koncesionārām procentu likmēm. SVF aizdevumu cenas tika uzskatītas par piemērotu kritēriju, izvirzot eiro zonas dalībvalstu divpusējo aizdevumu nosacījumus, lai gan ar dažiem pielāgojumiem, par kuriem vienošanās tika panākta 11. aprīlī.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs! Vispirms attiecībā uz neglābšanas klauzulu ir jāpiebilst, ka Līgumā tā nav teikta. Līgumā ir teikts, ka dalībvalsti nevar piespiest uzņemt parādus. Līgumā nav teikts, ka ir aizliegts uzņemt parādus. Tas ir skaidri jāpasaka, Citādi, runājot par Līgumu, rodas īsta balsu kakofonija.. Es atkārtuju — Līgumā ir skaidri teikts, ka dalībvalsti nevar piespiest uzņemt parādus. Tāpēc viss, kas izdomāts attiecībā uz Grieķiju, saskaņā ar Līgumu ir iespējams un var tikt īstenots.

Mans jautājums ir nedaudz citāds. Procentu likmes aizdevumiem Grieķijai ir atkal cēlušās līdz 7,6 %, citiem vārdiem sakot, par 450 bāzes punktiem virs Vācijas likmes. Tāpēc ir vajadzīgi citi pasākumi, un man padomā ir ļoti nopietnas, būtiskas reformas: Eiropas Monetārais fonds, Eiropas obligāciju tirgus, daudz tālejošāka stratēģija „Eiropa 2020”.

Komisijas priekšsēdētāja kungs! Mans jautājums ir šāds: kad jūs plānojat uzlikt šāda veida reformu paketi uz Padomes galda, ietverot reformas, kuras Rehn kungs jau ir uzsācis? Jo tas ir tieši tas, kas ir pašlaik vajadzīgs, iesniegt tālejošu reformu paketi kopā ar Grieķijai paredzēto īpašo pasākumu.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Pirmkārt, Verhofstadt kungs, kā arī atbildot Schulz kungam, būsim pilnīgi atklāti un godīgi pret sevi: ja jums ir jautājumi, ko vēlaties uzdot Merkel kundzei, jums tie viņai ir jāuzdod. Es šeit neesmu, lai atbildētu Merkel kundzes vārdā.. Es esmu šeit, lai atbildētu Komisijas vārdā. Lai tas būtu mums skaidrs.

Lai mums būtu skaidrs arī Komisijas viedoklis. Rastais risinājums skrupulozi ievēro to, ko pazīst kā neglābšanas klauzulu. Protams, mēs šajā jautājumā esam bijuši ļoti uzmanīgi. Paziņojums un priekšlikumi, pie kuriem mēs strādāsim, par pasākumiem, kurus veiks, tiks iesniegti nākamajā mēnesī. Es vēlos runāt par paziņojumu attiecībā uz pastiprinātu eiro zonas pārvaldību. Debates par politiskiem jautājumiem jau ir notikušas, un Rehn kungs ir saņēmis no Komisijas mandātu, lai piedalītos sākotnējās diskusijās ar finanšu ministriem. Tāpēc es varu jums teikt, ka maijā jūs jau zināsit to pasākumu virzienu, kurus mēs iesniegsim, lai turpmāk palīdzētu stiprināt pārvaldību eiro zonā un vispār Eiropas Savienībā.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vai drīkstu jautāt Komisijas priekšsēdētājam, vai Eiropas Monetārā fonda ideja būs ietverta šajā priekšlikumā?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Lai dotu konkrētu atbildi uz šo jautājumu, es varu jums teikt, ka mēs esam pret jaunas iestādes veidošanas ideju, ņemot vērā to, ka pastāv Ekonomikas un monetārā savienība.

Es personīgi neesmu pārliecināts, ka tā ir laba ideja, bet es varu jums teikt – personīgi runājot, jo Komisāru kolēģija vēl nav to izlēmusi —, ka ideja par mehānismu finansiālas stabilitātes nodrošināšanai eiro zonā man šķiet laba. Es varu piebilst, ka mēs pašlaik pētām dažādus veidus, kā nodrošināt un stiprināt apdrošināšanas mehānismus, piemēram, kā atbildi uz tiem apsvērumiem, kas radīja Eiropas Monetārā fonda ideju.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs! Es būtu vēlējis tādu Komisijas priekšsēdētāju, kas vienkārši pieprasa, lai Vācija aizdod naudu ar tādu pašu likmi, ar kādu tā to aizņemas, tas ir 3 %. Jūs vismaz varējāt to publiski pateikt. Tad par to debatētu Vācijā, bet jūs neesat spējīgs pateikt šīs vienkāršās lietas.

Es vēlos jums uzdot citu jautājumu — par tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA) Jūs esat veduši sarunas par ACTA nolīgumu pret pirātismu un viltojumiem kopš 2008. gada. Martā Eiropas Parlamenta rezolūcijā jums ieteica nepievērst tik lielu vērību ACTA sarunām par viltojumiem. Rīt jūs mūsu vajadzībām publicēsiet — pateicamies, mēs to gaidījām veselu gadu — debašu novērtējumu un tekstu, ko pieņēma Jaunzēlandes augstākā līmeņa sanāksmes noslēgumā.

Jūs zināt, ka šo sarunu noslēgumā Parlamentam būs jāsaka „jā” vai „nē”. Vai nebūtu prātīgāk, ja Parlaments piedalītos redzamāk, tādējādi nodrošinot arī sarunu pārredzamību? Citādi izrādīsies, ka jūs esat tādā pašā situācijā attiecībā uz Parlamentu, kādā jūs bijāt attiecībā uz Vispasaules Starpbanku finanšu telekomunikāciju sabiedrību (SWIFT). Tāpēc es lūdzu jūs no šī brīža nodrošināt lielāku pārredzamību un iesniegt mums sarunu tekstus, tāpat kā jūs iesniedzat tos lieliem uzņēmumiem. Parlaments ir tikpat svarīgs kā liels uzņēmums.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Cohn-Bendit kungs! Par to nav šaubu, un es augstākā mērā cīņu Parlamentu. Un es varu piebilst, ka tāpēc Komisija, un jo īpaši *De Gucht* kungs ieguva atļauju no mūsu sarunu partneriem publicēt visus sarunu tekstus. Kā jūs zināt, tos publiskos rīt, 21. aprīlī.

Jūs, bez šaubām, zināt arī to, ka šīs sarunas sākās pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un mēs vēlamies šajās sarunās cieši iesaistīt arī Parlamentu. Starptautisko attiecību jomā Parlamentam ir jaunas pilnvaras, un Komisija atbalsta to, ka Parlamentam ir lielāka nozīme šādās sarunās.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs! Nespēlēsimies ar vārdiem — vienalga, vai jūs to prasījāt, vai ne, jūs nevarat turpināt sarunas, ja jūs nepubliskojat pārredzamības nodrošināšanā iegūtos rezultātus, ņemot vērā to, ka spēkā ir Lisabonas līgums.

Tāpēc jautājums nav par to, ka jūs lūdzāt saviem partneriem publicēt šos ziņojumus Parlamenta vajadzībām, jums tas ir jādara, jo citādi Parlaments nekādā gadījumā nedos jums savu jāvārdu, tāpēc ka Lisabonas līgums jums tagad ir saistošs.

Saskaņā ar Lisabonas līgumu jums tagad ir jānodrošina pārredzamība attiecībā uz Parlamentu, jo jums, galu galā, ir jādabū Parlamenta jāvārds, un jūs par to nevarat būt droši, ņemot vērā pašreizējo stāvokli sarunās un tekstus, ar ko mums ir darīšana.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Jūs runājat par Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlamenta nozīme ir palielināta arī šajā jomā, un teksts, kuru rīt publiskos un kura publicēšanai mums bija jāiegūst atļauja no mūsu sarunu partneriem, ir sarunu teksts, sarunu teksta projekts. Mēs to darīsim. Jūs, bez šaubām, apzināties, ka dažas starptautiskās sarunas ir jutīgas un dažās jomās prasa piesardzīgāku pieeju, bet mēs, cik vien iespējams, vēlamies iesaistīt Parlamentu, kuram Lisabonas līgumā ir pamatoti piešķirtas pilnvaras starptautiskām sarunām.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Martā Eiropas Komisija paziņoja, ka tā vēlreiz pārskatīs Darba laika direktīvu, jo iepriekšējo pārskatu atzina par spēkā neesošu. Tieši Parlamenta nepieņemšana, pieprasot, ka no direktīvas jāizņem dalībvalstu izņēmuma tiesības, noveda pie strupceļa. Kā mēs visi atceramies, AK Leīboristu partijas deputāti savās arodbiedrībās balsoja par to, ka jāizņem AK izņēmuma tiesības, par spīti savas valdības norādījumam to nedarīt.

Ņemot vērā to, ka direktīva tiks vēlreiz pārskatīta, un to, ka daudzas ES valstis vēlas, lai viņu darba ņēmēji varētu izvēlēties elastīgākas darba stundas, vai priekšsēdētājs Barroso var apliecināt, ka Komisija ierosinās direktīvu, kurā būs ievērotas dalībvalstu tiesības 48-stundu darba nedēļai piemērot izņēmumus?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs! Man uz galda vēl nav tiesību akta projekta. Šajā posmā ir vēl pārāk agri formulēt idejas par jebkuru pārmaiņu būtību. Kā jūs zināt, ir konsultatīvs dokuments, kas ir apzināti atvērts ierosinājumiem. Es vēlos uzklaut arī sociālo partneru viedokli.

Jaunajiem tiesību aktiem ir jāaizsarga darba ņēmēji pret risku veselībai un drošībai, ko rada pārmērīgi garas darba stundas un nepietiekama atpūta. Tiem jābūt arī pietiekami elastīgiem, lai būtu iespējams savienot darbu ar ģimenes dzīvi un lai tie veicinātu uzņēmumu konkurētspēju, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspēju..

Atklāti runājot, mēs to, manuprāt, atrisināsim, *Kirkhope* kungs, jo Tiesai ir iesniegtas lietas, kuras uzliek mums pienākumu rast šim jautājumam risinājumu.

Tāpēc mēs centīsimies rast plašu atbalstu jaunam priekšlikumam un izvairīties no garām diskusijām, kas bija raksturīgas iepriekšējam mēģinājumam pārskatīt šo direktīvu.

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Es saprotu, ka priekšsēdētājs *Barroso* nevēlas pārāgri spriest par Komisijas apspriežu rezultātiem. Tomēr Eiropas Savienībā ir vairāki cilvēki —no kuriem tie trīs miljoni cilvēku Apvienotajā Karalistē, kas pašlaik izmanto izņēmuma tiesības, nav pēdējā vietā —, kas vēlēties saņemt no viņa solījumu, ka ekonomiskās lejupslīdes laikā viņa Komisija negribēs apgrūtināt viņu iespējas strādāt. Baidos, ka komisārs *Andor* savas apstiprināšanas uzklaušanās laikā nedeva mums tādas garantijas, bet es ceru, ka priekšsēdētājs *Barroso* tagad tās dos.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Jūs esat ļoti laipns, *Kirkhope* kungs, bet bez Lielbritānijas Eiropas Savienībā faktiski ir vēl 26 citas dalībvalstis, tāpēc jūs sapratīsiet, ka man jāuzklauša arī citu valstu likumīgās intereses, lai gan mēs izturamies ļoti atsaucīgi pret bažām, ko jūs izteicāt.

Šis ir ļoti grūts un ārkārtīgi jutīgs jautājums. Mums ir jāatrod pareizais līdzsvars starp elastību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ko jūs uzsvērāt, un darba ņēmēju aizsardzību, ko, esmu pārliecināts, jūs arī atbalstāt. Tieši to mēs darīsim. Tāpēc mēs aicinām sociālos partnerus arī iesniegt konstruktīvu priekšlikumu.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) *Barroso* kungs! Jūs runājat par savu darba programmu, un tā ir apspriesta Parlamentā. Jūs esat teicis, ka ņemsit vērā visas kritiskās piezīmes. Man ir viens jautājums. Nesen mēs daudz runājām par krīzi un kā to pārvarēt. Tomēr man ir radies iespaids, ka banku darījumos ļoti maz kas ir mainījies.

Mani interesē arī atbilde uz vēl vienu jautājumu. Vai jūs uzskatāt, ka mēs un Komisija esam darījuši visu iespējamo? Ja nē, kas, jūsuprāt, būtu vēl darāms, lai ilgtermiņā apkarotu finansiālās krīzes iemeslus un bankas nevarētu veikt darījumus tādā veidā, kādā tās veic tos pašlaik?

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Tieši šodien savā darba programmā mēs esam iesnieguši rīcības plānu finanšu nozarē. Mēs esam paveikuši lielu darbu, bet vēl daudz kas svarīgs ir jāveic.

Es uzskatu, ka Komisijas priekšlikumi ir pareizi. Faktiski es paužu nožēlu par to, ka dažos gadījumos dalībvalstis ir samazinājušas prasību līmeni, piemēram, attiecībā uz uzraudzības sistēmu, ko jūs pašlaik izskatāt Parlamentā, un tuvākajā laikā mēs iesniegsim dažus priekšlikumus — es šodien esmu iesniedzis Parlamentam pilnīgu sarakstu.

Tomēr, konkrēti runājot, ir dažas īpašas lietas, ko mēs, manuprāt, nevaram darīt. Piemēram, es atbalstu banku nodevas ideju. Es uzskatu, ka tas ir jautājums, par ko jālemj G20 valstīm. Es uzskatu par taisnīgu to, ka banku nozare pēc visām problēmām, ko tā radīja vispārējai ekonomiskajai situācijai, arī dod savu ieguldījumu mūsu ekonomikas nākotnē.

Tāpēc kā vienmēr tas ir līdzsvara jautājums. Mēs nevēlamies graut ļoti svarīgu nozari mūsu ekonomikā — banku nozari —, bet mēs uzskatām, ka ir svarīgi veikt dažus pasākumus, lai atjaunotu uzticību finanšu nozarei.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) *Barroso* kungs! Man ir viens cits īss jautājums. *Deutsche Bank* priekšsēdētājs Dr. *Ackermann* ir cilvēks, kuru ir grūti ietekmēt. Viņš nesen atklāti teica, ka vēlas gūt peļņu 25 % apmērā. Vai jūs nedomājat, ka tas ir pretrunā ar Komisijas un atsevišķu dalībvalstu pasākumiem? Viņš neko nav mainījis. Viņš ir teicis, ka atkal vēlas gūt peļņu 25 % apmērā. Un to saka Dr. *Ackermann*, *Deutsche Bank*, ārkārtīgi svarīgas bankas, priekšsēdētājs.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Man diemžēl jāsaaka, ka es neesmu sekojis *Deutsche Bank* priekšsēdētāja paziņojumiem, un es nevaru komentēt to, ko nezinu.

William (The Earl of) Dartmouth, *EFD grupas vārdā*. – Ņemot vērā to, ka finansiālā krīze bija kredītu krīze un banku krīze, kas notika un sākās lielajās komercbankās — *Royal Bank of Scotland*, *IKB*, *Fortis* un tām līdzīgās bankās —, vai jūs piekristat, ka Direktīva par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (*AIFM*) ne tikai rada lielus zaudējumus Apvienotajai Karalistei, bet ir arī nepareiza un maldinoša regulējuma iniciatīva no Komisijas puses, kam ir pilnīgi nepareizs mērķis?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Nekādā ziņā, manuprāt, tā ir ļoti laba iniciatīva, kuras mērķis ir atjaunot uzticību mūsu finanšu tirgu svarīgai nozarei. Es uzskatu, ka finanšu sektora interesēs ir iegūt uzticību. Būsim godīgi un atklāti šajā jautājumā. Pašlaik finanšu nozarē ir uzticības problēmas, un tās radās, teiksim, dažu šīs nozares dalībnieku bezatbildīgas rīcības dēļ ne tikai Lielbritānijā, kā jūs teicāt, bet arī citās Eiropas valstīs, nemaz nerunājot par situāciju, kas radās Amerikas Savienotajās Valstīs. Mums ir vajadzīgs pienācīga līmeņa regulējums. Mēs uzskatām, ka regulējums, ko ierosinājām, ir pienācīgi līdzsvarots un ka tā mērķis nav radīt problēmas finanšu nozarē. Gluži otrādi, tā mērķis ir radīt uzticību. Finanšu nozarei ir nepieciešama šāda uzticība, lai tā spētu finansēt ekonomiku.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD grupas vārdā. – Kā AIFM direktīva, kas ir paredzēta alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem, atjaunos uzticību finanšu nozarei, ja problēmas rada lielās komercbankas? Tas ir mans jautājums.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Atvainojiet, bet es nepiekrītu, ka problēmas rada tikai lielās bankas.

Faktiski, problēmu, kas radās Amerikas Savienotajās Valstīs, izraisīja ne tikai lielās bankas. Tās izraisīja arī nekomerciālas bankas, ieguldījumu sabiedrības un riska ieguldījumu fondi. Tāpēc mēs nepiekrītam šai analīzei, ka to izraisīja lielās bankas. Faktiski dažas no tradicionālajām lielajām komercbankām nebija atbildīgas par krīzi.

Teiksim skaidri, ka bija ļoti daudz dažādu dalībnieku, kas zināmā mērā ir atbildīgi par haosu, kas radās finanšu nozarē. Mēs uzskatām, ka pienācīgs regulējuma līmenis ir vislabākais risinājums gan bankām, gan citiem instrumentu veidiem vai tirgus dalībniekiem.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Ārējās darbības dienests būs pakļauts Augstajai pārstāvei. Saskaņā ar 18. pantu Augstās pārstāves uzdevums ir vadīt Eiropas Savienības kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā noteikts Padomes piešķirtajās pilnvarās. Lai gan Padomei ir daudz trūkumu, tajā tomēr ir dalībvalstu pārstāvji.

Tomēr ietekmīgas personas no Parlamenta politiskajām grupām uzstāj, ka Komisijai ir jābūt daudz izšķirošākai nozīmei šajā dienestā. Jo īpaši viņi cenšas pierādīt, ka Komisijai ir jānodrošina vismaz 50 % no Ārējās darbības dienesta personāla un ka šo dienestu nedrīkst ietekmēt starpvaldību faktori. Es atvainojos par šo terminu. Tas nav manis izdomāts, bet es to redzu kā Padomes un Eiropadomes kodu. Turklāt, protams, Augstā pārstāve sava amata dēļ ir arī Komisijas priekšsēdētāja vietiece.

Tas viss, šķiet, norāda uz varbūtību, ka patiesībā ES ārpolitiku vadīs Komisija un ka ideja par to, ka to vada Augstā pārstāve, ko pilnvarojusi Padome, būs juridiska fikcija. Vai jūs tam piekrītat?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es tam nepiekrītu. Mēs tur neesam. Faktiski, kā jūs zināt, Augstā pārstāvja un Komisijas priekšsēdētāja vietnieka amats ir viens no Lisabonas līguma vissvarīgākajiem jaunievedumiem, un tā nolūks ir savienot starpvaldību pilnvaras ar Kopienas pilnvarām.

Kopējā ārpolitika un drošības politika pašos pamatos paliks starpvaldību pārziņā, jo tā ir dalībvalstu privilēģija. Tomēr ir arī citas Kopienas pilnvaras, kuras nevajadzētu nodot starpvaldību pārziņā. Tās ir jāpatur, protams, Kopienas pārvaldībā.

Tādējādi Augstajai pārstāvei un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei ir, kā mēs sakām, divi amati. Izmantojot vislabāko sinerģiju, viņai būs jāsavieno šīs abas pilnvaras. Tādējādi viņai, protams, būs pilnvaras, kuras viņā varēs attīstīt Komisijas iekšienē kā Komisijas priekšsēdētāja vietniece, bet strādājot roku rokā ar dalībvalstīm un Padomi. Es uzskatu, ka tas dos lielāku ieguldījumu Eiropas Savienības ārpolitikas saskaņošanā un konsekvences nodrošināšanā, mūsu interešu aizstāvībā un mūsu vērtību veicināšanā pasaulē.

Andrew Henry William Brons (NI). – Es varu saskaņot jūsu teiktajā iekšēju konsekvenci kā Eiropas integrētājs, lai gan es tāds neesmu.

Tomēr faktiski jūs ierosināt, ka mums ir jāiet tālāk par Lisabonas līgumu, kas ir diezgan slikti, un gandrīz jāizslēdz Padome, kas, kā jau teicu, neraugoties uz tās trūkumiem, vismaz sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es nekad neierosinātu, lai Komisija rīkojas pretēji līgumiem, tāpēc ka tās pienākums ir nodrošināt, lai līgumi tiktu ievēroti. Es patiešām vienmēr pieprasu, lai dalībvalstis ņem vērā Līgumu, un visām iestādēm ir jāņem vērā Līgums.

Līgums ievieš līdzsvaru, un šis līdzsvars ir jāievēro. Tas liecina par progresu salīdzinājumā ar pagātņi, kad mums bija pilnīgi citādas iestādes, kas risināja faktiski ļoti svarīgas kopējas intereses — proti, Eiropas vērtību aizstāvību pasaulē. Es uzskatu, ka ir iespējams, pilnīgi ievērojot Līgumu, sasniegt tieši to, ko Līgums paredz sasniegt. To var paveikt labas sadarbības garā starp visām iestādēm un, protams, pilnīgi ņemot vērā mūsu dalībvalstis.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es nāku no Itālijas dienvidiem, un mūsu reģiona ekonomika balstās uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem — uz tekstilpreču, apģērbu un apavu ražošanas nozarēm, kā arī uz lauksaimniecību.

Šodien šīs nozares piedzīvo nopietnas grūtības preču ieplūšanas dēļ no Ķīnas un Āzijas tirgiem. Kurpju izgatavošana mūsu reģionā Itālijas dienvidos izmaksā 13 eiro. Gatavā produkcija no Ķīnas izmaksā 5,50 eiro. Mūsu ražotās zīdaiņu izmēra kurpes izmaksā 4-5 eiro, bet Ķīnā ražotās izmaksā 1 eiro.

Uzņēmēji pārceļ savus uzņēmumus uz citām vietām, lai izdzīvotu, vai arī slēdz savus uzņēmumus, un, kad viņi tos slēdz, zūd tūkstošiem darbavietu, un tas rada patēriņa krīzi un reģiona grimšanu nabadzībā.

Vienmēr, kad satieku uzņēmējus, viņi man jautā: „Kāpēc jūs neuzliekat ievēdmuitas nodokļus un citus nodokļus?” Ķīnā pastāv zemu izmaksu ražošana, jo bērni no 12 gadu vecuma strādā 10 stundas dienā bez sociālā nodrošinājuma pabalstiem, bez apdrošināšanas un tiesībām uz veselības aprūpi.

Es zinu, ka protekcionisma pasākumi nav vēlamai, bet kur ir rodama atbilde? *Barroso* kungs! Kad sastapšu uzņēmējus, ko lai saku viņiem, ko Eiropa dara, lai apkarotu neatgriezenisku krīzi, kurā neveiksmi cieš tik daudz uzņēmumu, kurā zūd tik daudz darbavietu un veseli Eiropas reģioni, tostarp visnabadzīgākie reģioni Itālijas dienvidos, piedzīvo nopietnu un neatgriezenisku krīzi? Es vēlos, kaut spētu piedāvāt dažas atbildes, *Barroso* kungs, un es vēlos tās dzirdēt no jums.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es saprotu jūsu bažas, un tās ir pamatotas bažas, un es vēlos teikt dažus vārdus par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas faktiski ir vissvarīgākais dzinējspēks darbavietu radīšanā Eiropā.

Kā ir iespējams reaģēt uz konkurenci, kura nāk no citām pasaules daļām un kurai ir zemāki darba un vides standarti? Manuprāt, pareizais risinājums, protams, nav mūsu robežu slēgšana, jo Eiropas Savienība ir lielākā eksportētāja pasaulē. Tas ir jautājums, ko esam centušies risināt ar G20, tas ir jautājums, ko esam centušies risināt ar Starptautisko darba organizāciju, kā arī dialogā ar citiem partneriem. Tomēr es patiešām uzskatu, ka pareizais risinājums — ja vien netiek pielauts dempings — nav piemērot pretdepinga instrumentus, nedz arī slēgt mūsu robežas citiem svarīgiem tirdzniecības partneriem Eiropā. Tas varētu radīt pretēju efektu iecerētajam.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Turpinot iepriekš izteiktos komentārus par Grieķijas problēmas risinājumu, mēs visi, cieši sekojot notikumiem un šo problēmu risinājumam, saprotam un daudziem no mums ir sajūta, ka Padome ir izstūmusi Komisiju.

Manuprāt, Komisija jau pašā sākumā vidējām un mazām Eiropas Savienības dalībvalstīm bija līdzsvarojošs faktors attiecībā uz Padomi. Šodien, manuprāt, tās nozīme to jautājumu risināšanā, ar kurām sastapies Grieķija, un ne tikai Grieķija, aprobežojas ar tehnokrātiska rakstura rīcību un paziņojumiem.

Mans īpašais jautājums ir šāds: šodien mēs runājam par ekonomiku, par monetāro savienību vairāk no pārvalstiska viedokļa. Mēs runājam arī par vērienīgo stratēģiju „Eiropa 2020”, ko izstrādā Komisija, un mēs runājam par bezdarba un nabadzības apkarošanu. Ņemot vērā to, ka Komisijai nav pienācīgas lomas, kādā veidā būs iespējams īstenot šīs vērienīgās stratēģijas?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Kā jūs zināt, nodarbinātības jautājums ir atkarīgs no vispārējā ekonomikas stāvokļa. Mums ir jāsaprot, ka mēs nevarēsim atjaunot tādu nodarbinātības līmeni, kāds bija pirms krīzes, kad sāksim atgriezties pie lielākas izaugsmes Eiropā.

Tāpēc mēs galvenokārt pūles veltām jauniem izaugsmes avotiem un faktiski cenšamies atjaunot izaugsmi, jo tā Eiropas Savienībai ir ārkārtīgi svarīga.

Tā tagad ir mūsu prioritāte. Tomēr varu teikt, ka mēs veicām dažus īpašus pasākumus nodarbinātības veicināšanai. Mums ir daži priekšlikumi ES attiecībā uz stratēģiju „Eiropa 2020”, kas saistīti ar jaunām prasmēm, jaunām darbavietām, ar programmām jauniešiem, bet galvenais uzdevums ir atjaunot apstākļus izaugsmei, tostarp uzticību mūsu ekonomikai.

Attiecībā uz Grieķijas situāciju ir jāsaka, ka daudz kas ir atkarīgs, kā jūs zināt, no ticības Grieķijas ekonomikas nākotnei. Tāpēc tā ir tik ļoti atkarīga no budžeta nelīdzsvarotības korigēšanas.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj! Kā mani kolēģi tikko norādīja, nodarbinātības situācija Eiropā ir uztraucoša, 2009. gadā 2,7 miljoni cilvēku eiro zonā zaudēja darbu. Turklāt to iedzīvotāju nabadzības riska līmenis, kam ir darbs, ir cēlies līdz 8 % darba ņēmēju Eiropā, nemaz nerunājot par to, ka 17 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa.

Ņemot vērā šo situāciju, vai jūs nedomājat, ka ir jāisteno divkārtīga stratēģija? No vienas puses, veicinot pienācīgu nodarbinātību — būtu bijis vērts iekļaut šo jautājumu un nevis nodarbinātību tikai izaugsmes dēļ Stratēģijā 2020, vai jūs plānojat veicināt videi nekaitīgas, saprātīgas darbavietas, lai veidotu ilgtspējīgu, vienotu sabiedrību? — un no otras puses, palielinot vispārējo nodarbinātības līmeni Eiropā, liekot īpašu uzsvāru uz jauniešiem — jūs par to runājat —, bet arī uz cilvēkiem, kas ir vecāki par piecdesmit gadiem.

Šajā ziņā pieprasījumu palielinājums Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam un vairāku nozaru pārstrukturēšana liecina par vajadzību izstrādāt globālās rūpniecības politiku.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Visi jautājumi, kurus jūs minējat, tiek risināti Stratēģijā 2020, *Daerden* kungs. Savās politikas pamatnostādņēs es runāju par pienācīgu nodarbinātību, kā arī par īstas Eiropas rūpniecības politikas vajadzību — nevis vecās rūpniecības politikas, bet politikas, kuras mērķis ir nodrošināt Eiropai ilgtspējīgu rūpniecību, mūsdienīgākas, uz ilgtspējību vērstas politikas vajadzību.

Attiecībā uz jauniešiem jāsaka, ka vismaz divas pamatiniciatīvas ir veltītas viņiem, proti, „Jaunatne kustībā” un „Jaunu prasmju un darbavietu programma”. Mēs esam uzsvēruši vairākus mērķus, piemēram, izglītību, nabadzības apkarošanu un kampaņu sociālās iekļautības veicināšanai. Šis aspekts parādās Stratēģijā 2020 tieši tāpēc, ka mēs uzskatām bezdarba apkarošanu par prioritāti. Manuprāt, šīs stratēģijas izstrāde ļaus mums sasniegt ievērojamus rezultātus bezdarba apkarošanā.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā jūs zināt, dažos pēdējos gados bezdarbs ir palielinājies visās Eiropas valstīs — lai gan atšķirīgos veidos —, un tam ir tendence palielināties vēl vairāk.

Visi ekonomisti ir vienprātis, ka paies vismaz divi gadi, pirms pagaidu atveseļošanās pazīmes, kas šur un tur parādījušās, kļūs par normu, un ka katrā ziņā vismaz 10 gadus atveseļošanās būs tik ierobežota, ka tā neradīs papildu darbavietas. Tas nozīmē, ka bezdarbs vēl palielināsies un daudzi no šodienas nodarbinātajiem zaudēs darbavietas, un vienlaicīgi mums būs jauniešu paaudzes, kas nespēs iekļūt darba tirgū.

Es jautāju jums, vai jūs nedomājat, ka šādā situācijā ir jāveicina pasākumi, kuru mērķis ir garantēt standarta ienākumus visiem, kas zaudē darbu, un jāuztver jauniešu problēmas kā ārkārtas stāvoklis, kas prasa īpašus apmācību pasākumus, kuri dos viņiem labumu visā laika periodā, kamēr viņi atradīsies ārpus darba tirgus?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Jums ir būtībā taisnība, analizējot situāciju darba tirgū. Faktiski situācija turpina pasliktināties, lai gan mērenākā tempā nekā iepriekš. Dažās dalībvalstīs mēs redzam noturīgākas stabilizācijas pazīmes.

Tomēr ir pagājuši deviņi mēneši, kopš ekonomika sāka atveseļoties no dziļās lejupslīdes, un šogad var vēl paiet labs laiks, pirms ekonomiskās aktivitātes trauslajam atsākumam izdosies panākt būtiskas pārmaiņas darba tirgū. Tāpēc mūsu prioritāte tagad ir nodarbinātība. Kā jūs teicāt, bezdarbs starp jauniešiem ir jo īpaši satraucošs. Eiropā bez darba ir vairāk nekā 20 % jauniešu. Tāpēc mēs šogad uzsākām trīs iniciatīvas. Divas no tām es jau minēju. Ir vēl arī „Jauniešu nodarbinātības iniciatīva”. Pie īpašajām iniciatīvām, kuras mēs attīstīsim, pieder tieši arodizglītības veicināšana ar mācību prakses shēmu palīdzību, kuras finansēs Eiropas Sociālais fonds, kā arī augstas kvalitātes mācību pieredzes sekmēšana darba vietā pēc mācību iestādes beigšanas, tā sauktā sagatavošanas prakse, ietverot arī iespēju veikt šo praksi citās dalībvalstīs.

Graham Watson (ALDE). – Pagājušajā nedēļā Eiropas Klimata fonds uzsāka „Rīcības plānu 2050”. Šis plāns iezīmē trīs veidus, kā Eiropas Savienība saskaņā ar Kioto Protokola centieniem var līdz 2050. gadam samazināt CO₂ emisijas par 80 %. Tas mums izmaksātu tikai nelielu daļu vairāk nekā parastā uzņēmējdarbība. Mēs varētu kļūt pilnīgi neatkarīgi energoresursu ziņā, un, ieviešot dekarbonizāciju mūsu ekonomikā, mēs varētu piedzīvot ievērojamu darbavietu skaita pieaugumu.

Tomēr to var paveikt tikai Eiropas līmenī. Vai Komisija atbalstīs šo rīcības plānu? Vai tā centīsies dot Eiropas Savienībai jaunu impulsu, ierosinot vajadzīgos politikas pasākumus? Ņemot vērā darbavietu radīšanas iespējas, vai jūs, priekšsēdētāj *Barroso*, izmantosit šo ideju, lai mudinātu dalībvalstis attiecīgi rīkoties?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es esmu iepazinies ar Eiropas Klimata fonda ziņojumu, un, patiešām, saskaņā ar Stratēģiju 2020 mēs esam ierosinājuši pamatiniciatīvu „Resursu ziņā efektīva Eiropa”, kuras mērķis ir tieši nodalīt izaugsmi no resursu izmantošanas, piešķirot Eiropai salīdzinājumā ar citiem starptautiskiem partneriem konkurētspējas priekšrocības.

Šo mērķi arī pilnā mērā iekļāva Komisijas darba programmā 2010. un turpmākajiem gadiem. Komisija ir nolēmusi izstrādāt plānu Eiropas pārejai uz zema oglekļa satura, resursu ziņā efektīvu un klimata pārmaiņām pielāgoties spējīgu ekonomiku līdz 2050. gadam, jo īpaši ar enerģētikas un transporta nozaru dekarbonizācijas palīdzību, tādējādi nodrošinot ilgtermiņa politikas un ieguldījumu pamatu. Es uzsveru vārdu „ieguldījumu”.

Mēs uzskatām, ka klimata programma var tāpat kā atjaunojamu energoresursu nozarē radīt vairāk darbavietu Eiropā, kuras mēs parasti saucam par „zaļajām” darbavietām.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Pēdējā laikā ir bijuši vairāki paziņojumi par jauniem IT rīkiem, kas kā, piemēram, Google grāmatas vai iPad, atvieglos piekļuvi kultūras saturam ciparu formātā, jo īpaši tā sauktās e-grāmatas. Tomēr vairākums šo iniciatīvu nāk no ASV. Ko Komisija dara, lai veicinātu mūsu kultūras mantojuma pārveidošanu ciparu formātā Eiropas kontinentā?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Eiropas digitālā bibliotēka risina uzdevumu ievietot tiešsaistē mūsu dalībvalstu bibliotēku, muzeju un to arhīvu kolekcijas, kas ir svarīgs mūsdienu uzdevums — mūsu kultūras bagātību pārveidošana ciparu formātā, padarot tās pieejamas un saglabājot tās. Tomēr mums tas ir jā dara, neapdraudot autoru un izdevēju tiesības, tostarp darbus, kurus vairs neizdod, kā arī nezināmu autoru darbus. Mums ir arī jānovērtē, vai mūsu finanšu līdzekļi un publiskā un privātā sektora partnerība, kas šur tur vērojama, atbilst šim svarīgajam sabiedriskajam uzdevumam.

Šajā nolūkā es lūdzu priekšsēdētāja vietnieku *Kroes* kungu un komisāru *Vassiliou* izveidot ekspertu grupu. Šodien es ar prieku varu jums paziņot, ka *Maurice Lavie* kungam, *Elizabeth Nigerman* kundzei un *Jacques Decare* kungam tiks uzticēts šis uzdevums. Kā ekspertu grupa viņi veicinās ideju saglabāt mūsu svarīgo mantojumu, pārveidojot to ciparu formātā, protams, pilnā mērā ievērojot īpašumtiesības. Es gaidu viņu priekšlikumus attiecībā uz šiem svarīgajiem jautājumiem šā gada beigās.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) *Barroso* kungs! Es vēlos zināt, kāda ietekme uz nodarbinātību, jūsuprāt, būs gaisa telpas slēgšanai aviācijas nozarē, kas notiek jau vairākas dienas? Šodien ietekmīgā laikraksta „*Financial Times*” pirmajā lappusē ir teikts, ka gaisa telpas slēgšana, kas skārusi gandrīz 7 miljonus pasažieru un izsaukusi 80 000 reisu atcelšanu, ir nesusi zaudējumus aviācijas nozarei. — aptuveni 200 miljonu ASV dolāru dienā. Kā tas, jūsuprāt, ietekmēs nodarbinātību šajā nozarē? Es domāju, ka tas bija galvenais iemesls tam, ka jūs un *Van Rompuy* kungs neieradāties Polijas prezidenta bērēs Krakovā.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Vispirms runāšu par bērēm, jo es vēlos šo jautājumu nošķirt no pārējiem jautājumiem.

Es ļoti cienīju prezidentu *Kaczyński*. Es viņam ļoti uzticējos. Es darīju visu, lai piedalītos viņa bērēs.

Kad vien varēju, es biju klāt visās ceremonijās, kurās tika pieminēta prezidenta *Kaczyński*, viņa sievas un visu to personu nāve, kas gāja bojā šajā traģiskajā nelaimes gadījumā. Es patiešām nesaprotu, kā ir iespējams izteikt šādu kritiku par Eiropas iestādēm, izmantojot tik daudz cilvēku nāvi.

Līdz pēdējam brīdim es darīju visu, lai nokļūtu prezidenta *Kaczyński* bērēs. Lieta ir tāda, ka tikai vēl sesto dienu vakarā es saņēmu informāciju, ka reiss, kuru organizēja Beļģijas iestādes, tiek atcelts. Man vairs nebija iespējams tur nokļūt.

Tāpēc es vēlos, lai jums būtu pilnīgi skaidrs, ka es darīju visu, ko spēju, lai godinātu ne tikai cilvēkus, kas gāja bojā traģiskajā nelaimes gadījumā, bet arī Poliju kā valsti.

Ja varu izmantot otro minūti, lai atbildētu uz jautājumu par aviācijas nozari, tad gribu teikt, ka mēs apzināmies šīs vulkāna izvirduma lielo ietekmi uz aviācijas nozari, un tāpēc mēs jau strādājam, lai saprastu, kā faktiski varam palīdzēt, ja nepieciešams, Eiropas aviācijas nozarei.

Tā cieš lielus zaudējumus, kurus radīja vairāku dienu ilgs aizliegums veikt komercdarbību. Ir jāmeklē globāli risinājumi, lai palīdzētu šai nozarei pārvarēt krīzi, faktiski mums jau ir bijis precedents — 11. septembris. Tāpēc mēs meklējam veidus, kā atvieglot valsts atbalsta noteikumus, kā mēs to esam darījuši arī iepriekš. Mēs to šodien apspriedām kolēģijas sanāksmē.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs! Saskaņā ar oficiāliem statistikas datiem bezdarba līmenis starp 2000. un 2006. gadu Eiropas Savienībā svārstījās starp 8 un 9 % un bija Lisabonas stratēģijas triumsfs, jo tajā ir runa par pilnu nodarbinātību.

Nesenā ziņojumā Komisija paredzēja, ka pēc šodienas aprēķiniem 2010. gadā bezdarba līmenis sasniegs un pārsniegs 10 %.

Turklāt vairākās valstīs, kas īsteno taupības programmas, piemēram, Īrijā un Grieķijā, kā arī tādās valstīs kā Rumānija, Ungārija un Latvija, kuru glābšanā ir iesaistījies Starptautiskais Valūtas fonds, bezdarbs ir sasniedzis rekordaugstu līmeni.

Ņemot to vērā, es jautāju jums, vai Komisija ir izpētījusi taupības politikas rezultātus, politikas, kuru jūs atbalstāt un kuru jūs spiežat valstis ievērot, lai tās izkļūtu no krīzes? Vai jūs esat izpētījuši šīs politikas ietekmi uz nodarbinātību un to valstu ekonomiku, kurās ir iesaistīts Starptautiskais Valūtas fonds? Vai jūs esat pārliecināti, ka šīs politikas rezultātā bezdarbs Eiropā mazināsies?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Mēs nespējam nevienam veikt konkrētus pasākumus. Attiecībā uz Grieķiju varu teikt, ka lēmumus pieņēma Grieķijas iestādes, bet jūs, protams, sapratīsiet, ka Grieķijas ekonomikas makroekonomiskā nelīdzsvarotība negatīvi ietekmē izaugsmi un nodarbinātību.

Ir skaidrs, ka bez uzticības atjaunošanas Grieķijas valsts finansēm Grieķijā nebūs ne ieguldījumu, ne izaugsmes. Bez izaugsmes mēs nevaram nodrošināt nodarbinātību. Tāpēc mēs nedrīkstam apstrīdēt makroekonomisko stabilitāti un stingrību vai pretstatīt to izaugsmei. Mūsu uzdevums ir saskatīt, kā veikt pāreju, kā saglabāt stimulus to valstu ekonomikā, kurām ir rezerves, lai to darītu, un vienlaicīgi ievērot makroekonomiskās stabilitātes līdzsvaru. Tāpēc Grieķijas ekonomikas un darba ņēmēju interesēs ir nodrošināt Grieķijas valsts finanšu uzticamību, cik drīz vien iespējams.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Mans jautājums attiecas uz vulkāna izvirdumu, kas, protams, ietekmēs cietās daļiņas un CO₂ emisijas. Vai jūs uzskatāt, ka ir iespējams novērtēt, kāds cieto daļiņu līmenis turpmāk jāņem vērā, lai novērstu apdraudējumu darbavietām? Mūsu gaisa kvalitātes direktīvas paredz šajā ziņā stingrus ierobežojumus.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Vulkāna izraisītās problēmas Eiropas iestādes vai dalībvalstu valdības, protams, nespēj kontrolēt. Izvirdums notika, un tagad mums ir jāreaģē uz tā sekām.

Attiecībā uz aviācijas nozari mēs jau teicām, ka cenšamies saskatīt, ko darīt, arī pamatojoties uz 11. septembra precedentu.

Attiecībā uz ekonomisko situāciju, manuprāt, ir pārāk agri veikt vispārēju izdarītā kaitējuma novērtējumu, labāk ir izvairīties no ļoti dramatiskiem —vai teiksim, paniku izraisošiem— scenārijiem. Mēs uzskatām, ka pašlaik ir svarīgi risināt kaitējuma seku novēršanas problēmas un censties saprast, ko varam darīt Eiropas līmenī, paturot prātā vienu svarīgu jautājumu —to, ka Eiropas līmenī mēs esam atbildīgi par vienu procentu Savienības budžeta. Pārējie 99 % ir dalībvalstu pārziņā. Tāpēc, manuprāt, nav godīgi gaidīt, lai Eiropas Savienība atrisina visas problēmas, kaut gan mums nav līdzekļu, lai to darītu.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Barroso kungs! Stratēģijā 2020 jūs esat snieguši ļoti optimistiskus nodarbinātības pieauguma tempa vērtējumus —no 63 % līdz 76 %, un bezdarba samazinājumu starp jauniešiem, kas skolu pamet priekšlaicīgi, —10 % apmērā, bet jūs esat arī uzsvēruši izglītības nozīmi, kas ir galvenā attīstības veicinātāja, tāpēc nākotnē 40 % Eiropas pilsoņu būs ieguvuši augstāko izglītību.

Attiecībā uz to es vēlos jums uzdot šādu jautājumu: vai Eiropas Sociālais fonds, kā arī fondi, kas paredzēti pētniecībai un izstrādei, tiks saglabāti nākamajā Eiropas Savienības budžetā? Es uzskatu, ka faktiski tie nodrošina modernās metodes, jauninājumus un nodarbinātības pieaugumu. Vai jūs nedomājat, ka mums vajadzētu veicināt arī mikrouzņēmumu attīstību? Tas ir labākais veids, kā stimulēt pašnodarbinātību, jo pašnodarbinātības līmenis šodien vēl ir pārāk zems. Tāpēc šie jautājumi ir pamatoti.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Jā, es zinu, ka esam ierosinājuši izvirzīt izglītību par ES Stratēģijas 2020 mērķi, ietverot arī cīņu pret priekšlaicīgu skolas pamešanu, kā arī augstākās izglītības veicināšanu. Mēs uzskatām, ka nav iespējams apspriest Eiropas konkurētspēju, nerisinot izglītības jautājumu.

Tāpēc mēs cenšamies pārliecināt dalībvalstis pieņemt šo mērķi un, protams, pēc tam būs jānodrošina resursi, daži būs jānodrošina dalībvalstīm un daži —Eiropas Savienībai. Mums pēc tam būs jāapsprīž finanšu plāns. Mēs vēl neesam tik tālu tikuši, protams, daži pasākumi ir veicami arī Eiropas līmenī, papildinot dalībvalstu

valdību centienus. Patiešām Sociālajā fondā mums jau ir plānoti daži mācību un sagatavošanas prakses pasākumi jauniešiem. Tas ir mūsu nolūks. Mēs nevaram paredzēt, kāds finansējums būs pieejams Sociālajam fondam, bet, protams, mēs uzskatām, ka Eiropas instrumentu līmenī mums ir jābūt pietiekami vērienīgiem.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Vakar plašsaziņas līdzekļi ziņoja, ka tiks slēgta Opel rūpnīca Antverpenē. Tas ir tikai viens no darbavietu zaudēšanas piemēriem Eiropā. Nākamajā ceturtdienā Eiropas Rūpniecības darbinieku arodbiedrības rīkos demonstrācijas visā Eiropā. Tās pieprasa, lai tiktu aizsargātas darbavietas un Eiropas kā rūpniecības pamata nākotne. Arodbiedrību biedri pieprasa pilnu nodarbinātību, kā arī efektīvu Eiropas politiku un precīzas atbildes šodien, nevis pēc pieciem gadiem.

Jūs darba programma šajā ziņā. nesniedz precīzu informāciju. Jūs tikko pieminējāt pamatnostādnes un Stratēģijas „Eiropa 2020” nostājas dokumentu. Manuprāt, tas nav pietiekami konkrēts. Jums ir jāsniedz piemēri. Ko jūs plānojat darīt, lai atjaunotu stratēģiski svarīgas rūpniecības nozares Eiropā un kāda loma ir Komisijai autorūpniecības nākotnes nodrošināšanā un darbavietu aizsargāšanā?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Nodarbinātības pamatnostādnes ir lielā mērā atkarīgas no ekonomikas vispārējās izaugsmes, tomēr mēs esam iecerējuši pastiprināt nodarbinātības aspektu ES Stratēģijā 2020. Faktiski mums ir četras pamatnostādnes: palielināt piedalīšanos darba tirgū un samazināt strukturālo bezdarbu, celt darba ņēmēju kvalifikāciju, veicināt darba vietu kvalitāti un mūžizglītību, uzlabot izglītības sistēmu un palielināt piedalīšanos sociālajā izglītībā, kā arī apkarot nabadzību un sociālo atstumtību.

Tās ir vispārējās pamatnostādnes, kuras Eiropas iestādēm un dalībvalstu valdībām ir jāievēro, izmantojot visus instrumentus, kas ir to rīcībā. Protams, bezdarba problēmu Eiropā neatrisinās ne sudraba lodes, ne maģiski risinājumi vai brīnumzāles. Atrisinājumu nodrošinās vispārējie pasākumi, kas paredzēti izaugsmei — finanšu stabilitātes ievērošana, palāvēība uz saviem tirgiem, iekšējā tirgus potenciāla izmantošana. Tas ir vienīgais veids, kā to panākt.

Runājot par autorūpniecību, mēs, protams, zinām, ka pārprodukcija bija ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē, un mēs kopā ar arodbiedrībām cieši sekojam šai nozarei.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Bezdarbs un atstumtība jauniešu starpā ir liela problēma. Kā jūs jau teicāt, 20 % jauniešu ir bezdarbnieki.

Problēma ir arī tā, ka liela daļa no darba ņēmējiem, kas tiek atlaisti no darba, ir vecāki par 50 gadiem. Tomēr tajā pašā laikā cilvēki dažās dalībvalstīs saka, ka mums jāpaildzina darbā pavadāmie gadi, ka jāpalielina pensionēšanās vecums, un cilvēki arī saka, ka mums ir vajadzīgs lielāks skaits darba ņēmēju no ārvalstīm. Tas izraisīs lielu darba ņēmēju migrāciju. Manuprāt, šī situācija ir pretrunīga.

Es vēlos jautāt: ja cilvēki grib paildzināt darbā pavadāmos gadus, tad kāpēc personām, kas ir vecākas par 50 gadiem, nepiedāvā iespēju turpināt strādāt, kāpēc viņus atlaiž no darba? Kāpēc mēs neradām darba iespējas jauniešiem, bet sakām viņiem, ka mums ir vajadzīga darbaspēka migrācija no ārvalstīm?

Kāda ir Eiropas stratēģija šajā jautājumā? Vai mēs nevaram izstrādāt šādu stratēģiju? Es uzskatu, ka mēs visi esam pārliecināti, ka talantīgiem jauniešiem ir jāatrod darbs un ka viņus nedrīkst atstumt. Mūsu sabiedrība maksās lielu cenu par atstumtību.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Es vēlos uzvarēt konkurētspējas globālajā cīņā.. Ir skaidrs, ka mums vajag vairāk cilvēku, kas strādā vairāk un ilgākus gadus — un es piebilstu, arī labāk un konkurētspējīgāk.

Nav nekādas pretrunas starp ilgāku darba dzīvi un imigrāciju Eiropā. Faktiski pārsteidzošā kārtā šodien Vācijā ir gandrīz miljons brīvu darbavietu un gandrīz pusmiljons — Apvienotajā Karalistē. Tas liecina par to, ka pastāv neatbilstības problēma starp darbaspēka piedāvājumu un pieprasījumu.

Šajā jomā vēl ir daudz darba. Es uzskatu, ka pensiju reforma arī var dot ieguldījumu šajā jautājumā. Es vēlos uzsvērt, ka krīzes laikā dalībvalstis neturējās pie tradicionālās politikas, ar kuru saskaņā cilvēkiem lika darbu pamest ātrāk. Tās to nedarīja. Faktiski bija iespējams paturēt cilvēkus darbā ilgāk. Tas ir svarīgi, jo mums ir jāceļ nodarbinātības līmenis Eiropā, ja vēlamies saglabāt konkurētspēju.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Barroso kungs! Savā runā jūs šodien teicāt, ka Komisijas nodarbinātības politikas prioritāte ir, cita starpā, palīdzēt skolu beidzējiem un jauniešiem tapt kompetentiem, lai iekļūtu darba tirgū.

Mēs zinām, ka bezdarba līmenis šajā sociālajā grupā pašlaik ir ļoti augsts. Spānijā tas pašlaik ir gandrīz 40 %, bet Polijā tas ir 20 %, un diemžēl tas visu laiku ceļas. Manuprāt, viena no problēmām ir tā, ka priekšmeti, kurus māca skolā, neatbilst darba tirgus vajadzībām un ka jauniešiem ir grūti iegūt sākotnējo darba pieredzi.

Vai mēs, jūsuprāt varam runāt par zemu *Leonardo da Vinci* programmas efektivitāti izglītības un profesionālās izglītības jomā? Kā jūs vērtējat šo programmu? Vai Eiropas Komisija gatavo jaunus pasākumus, lai risinātu pieaugošās jauniešu bezdarba problēmas, un, ja tā to dara, kādi tie ir? Ko jūs, *Barroso* kungs, šodien varat piedāvāt Eiropas jauniešiem?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Bezdarbs starp Eiropas jauniešiem ir pašlaik visdramatiskākā problēma, jo tā līmenis ir augstāks par 20 %.

Tāpēc mēs esam paziņojuši par trim konkrētām iniciatīvām: „Jaunatne kustībā”, „Jauniešu nodarbinātības iniciatīva” un „Jaunu prasmju un darbavietu programma”. „Jaunatne kustībā” ir paredzēta, lai uzlabotu Eiropas izglītības un arodapmācības sistēmu efektivitāti un taisnīgumu. „Jauniešu nodarbinātības iniciatīva” meklē veidus, kā pārvarēt krīzes ietekmi uz jauniešiem, un „Jaunu prasmju un darbavietu programma” tiecas saskaņot prasmes un darba piedāvājumu ar pieprasījumu.

Es esmu uzsvēris situāciju divās lielākajās Eiropas dalībvalstīs, jo līdz 2020. gadam 16 miljoniem darbavietu būs nepieciešama augsta kvalifikācija, un, piemēram, Eiropas Sociālais fonds no 2007. līdz 2013. gadam izdos 13,5 miljonus eiro, lai veicinātu pielāgošanās pasākumus darba ņēmējiem un uzņēmumiem.

Tādējādi ir daži pasākumi, kurus varam veikt Eiropas līmenī, Kopienas līmenī, vai arī pievienoties dalībvalstu pasākumiem jaunatnes bezdarba problēmu risināšanā.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) *Barroso* kungs! Es jums nepiekrītu. Jūs teicāt, ka Stratēģija „Eiropa 2020” ietver pasākumus, kas izmantos Eiropas Savienības potenciālu radīt „zaļās” darbavietas. Tā nav taisnība. Jūs to vienkārši neiekļāvat stratēģijā, un es gribu zināt kāpēc. Ir pats par sevi saprotams, ka nodarbinātības veicināšanai „zaļā” politika ekonomikā ir nopietna iespēja radīt darbavietas. Kāpēc tā nav iekļauta Stratēģijā „Eiropa 2020”? Ko Komisija plāno darīt, lai pilnā mērā izmantotu ilgtspējīgas Eiropas potenciālu radīt darbavietas, jo īpaši ņemot vērā to, ka Eiropadomes priekšsēdētājs ir iekļāvis to kā svarīgu punktu savā koncepcijā, jo viņš uzskata, ka tas dod lielas iespējas. Ko Komisija ir iecerējusi darīt?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Man jums jāatgādina, ka tieši Komisija ierosināja klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu un ka mēs uzsvērām dažu „zaļo” ekonomikas nozaru lielo potenciālu darbavietu radīšanā, un ka nākotnes prioritāte un Stratēģijas „Eiropa 2020” vissvarīgākais mērķis ir tieši tas.

Stratēģijas „ES 2020” centrā mēs esam likuši klimata un enerģētikas mērķus — siltumnīcefektu gāzu samazinājumu par 20 %, atjaunojamu energoresursu izmantošanas palielinājumu par 20 %, kā arī energoefektivitātes palielinājumu par 20 %.

Piemēram, lai panāktu atjaunojamu energoresursu palielinājumu par 20 %, mēs izveidosim darbavietas atjaunojamu energoresursu nozarē. Tādējādi mēs to faktiski esam likuši mūsu turpmākās ekonomikas stratēģijas centrā un izvēlējušies to kā vienu no mūsu galvenajiem mērķiem. Izaugsmi, ne tikai viedo izaugsmi un taisnīgu izaugsmi, bet arī ilgtspējīgu izaugsmi.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Mēs esam daudz runājuši par jauniešiem, un tas ir pareizi. Tomēr ir vēl viena cita cilvēku grupa, kuru ir smagi skārusi šī nodarbinātības krīze, un tās ir sievietes. Tas ir, pašlaik, kad dalībvalstu ekonomika grimst parādos un tās samazina savus budžetus, šie samazinājumi bieži notiek tādās jomās kā veselības aprūpe vai izglītība, kurās strādā sievietes.

Es gribu arī jautāt jums, *Barroso* kungs, ko jūs teiksiet un ko esat nolēmis darīt ar tām dalībvalstīm, kas samazina cilvēkresursus, izglītību un veselības aprūpi, lai gan Stratēģijā „Eiropa 2020” ir teikts, ka mums ir jāiegulda līdzekļi šajās jomās? Ņemot vērā to, ka dalībvalstīs noskaņojums ir „samazināt, samazināt, samazināt” un nevis „ieguldīt, ieguldīt, ieguldīt cilvēkos”, ko jūs esat nolēmis darīt ar šīm dalībvalstīm?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Bezdarbs starp sievietēm 2010. gada februārī bija palielinājies līdz 9,3 % salīdzinājumā ar bezdarbu starp vīriešiem, kas bija 9,8 %, tātad sieviešu bezdarba līmenis bija zemāks. Tomēr jums ir taisnība, ka turpmāk bezdarbs starp sievietēm var izraisīt pamatotas bažas, jo dažas nozares, kuras visvairāk ietekmēs gaidāmie fiskālie ierobežojumi, ir tieši tās, kas ir atkarīgas no sieviešu darbavietām.

Mums ir jāpieprasa, lai dalībvalstis atspoguļo to savās politikas nostādnēs. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka sievietes šajā pārejas laikā tiek nostādītas neizdevīgākā stāvoklī. Mēs uzskatām, ka sasniedzamajam nodarbinātības mērķim — un mēs to Eiropadomē esam apsprieduši ar dalībvalstīm — ir jāstimulē gan vīriešu, gan sieviešu nodarbinātība. Faktiski dažās dalībvalstīs ir liels potenciāls, lai to paveiktu. Tomēr dažās dalībvalstīs sieviešu nodarbinātības līmenis ir vēl arvien daudz zemāks par vīriešu nodarbinātības līmeni.

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāj *Barroso*! Pateicos jums par atbildēm un jūsu klātbūtni jautājumu laikā Eiropas Parlamentā. Manuprāt, šis laiks bija interesants.

Pateicos jums, kolēģi, par aktivitāti pēdējās stundas laikā.

Mēs tiksimies ar priekšsēdētāju *Barroso* nākamā mēneša jautājumu laikā.

SĒDI VADA: DAGMAR ROTH-BEHRENDT

Priekšsēdētāja vietniece

8. ES stratēģija attiecībām ar Latīņameriku (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Salafranca Sánchez-Neyra* kunga ziņojums (A7-0111/2010) Ārlietu komitejas vārdā par ES stratēģiju attiecībām ar Latīņameriku (2009/2213(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve! Es vēlos teikt, ka ziņojumā, ko pieņēma Komiteja, no vienas puses, ir atzītas Eiropas Savienības Spānijas prezidentūras pūles — šo nostāju es neredzu šajā sēžu zālē, un tas mani pārsteidz, jo mēs runājam par Latīņamerikas jautājumiem — un, no otras puses, ir atzinīgi vērtēts Komisijas paziņojums ar nosaukumu „Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība”. Manuprāt, ir grūti atrast divus citus reģionus, kuriem ir tik daudz kopēju vērtību un interešu kā Eiropai un Latīņamerikai.

Skaitļi, priekšsēdētājas kundze, ir labi zināmi, Latīņamerikā ir vairāk nekā viens miljards iedzīvotāju, tās iekšzemes kopprodukts ir 25 % no pasaules iekšzemes kopprodukta, un kopā ar Karību jūras reģiona valstīm tā veido gandrīz trešo daļu no Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstīm.

Ir arī labi zināms — lai gan skaitļi liecina par nelielu samazinājumu —, ka Eiropas Savienība ir galvenā palīdzības sniedzēja Latīņamerikas attīstībai, galvenā ieguldītāja reģionā un otrā lielākā Latīņamerikas tirdzniecības partnere, kā arī lielākā *Mercosur* un Čīles tirdzniecības partnere.

Tomēr vēl svarīgāks par skaitļiem ir tas, ka mēs uzskatām Latīņameriku par kaut ko vairāk nekā tirgu Eiropai, un tāpēc mums ir daudz kopīgu principu un vērtību — plurālistiska un pārstāvniecības demokrātija, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, vārda brīvība, konstitucionāla valsts, tiesiskums, taisnīga tiesas procesa princips un jebkādas diktatūras un autoritāras varas noraidīšana.

Šī augstākā līmeņa sanāksme, *Ashton* kundze, notiek Eiropas Savienībai un Latīņamerikai ļoti ievērojamā laikā. Tas ir ievērojams laiks Eiropas Savienībai, tāpēc ka, līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā pabeiguši reformu procesu, mēs ekonomiskās un monetārās krīzes dēļ iegrimām paši savu problēmu risināšanā un pārdomāšanā. Pirmo reizi mēs pieredzējam to, ka Starptautiskajam Valūtas fondam bija jāglābj nevis kāda Latīņamerikas valsts, bet Eiropas Savienības dalībvalsts, kas pieder pie Ekonomikas un monetārās savienības.

Ja palūkojamies uz Eiropas Savienības izaugsmes tempu pagājušajā gadā, mēs redzam, ka vidēji mums bija negatīvs pieaugums par 5 %, bet Latīņamerikai bija negatīvs pieaugums par 1,8 %. Ja palūkojamies uz izaugsmes prognozēm nākamajam gadam, mēs redzam, ka Eiropas Savienībai paredz vidējo izaugsmi par 0,7 %, bet Latīņamerikai — par 5 %. Tas nozīmē, ka nākamā augstākā līmeņa sanāksme nebūs Ziemeļu-Dienvidu sanāksme kā iepriekšējās sanāksmes, bet vienlīdzīgu partneru sanāksme. Manuprāt, šajā sakarībā mums uz īsu brīdi jāatskatās atpakaļ un jābūt apmierinātiem par to, kas sasniegts dažos pēdējos gados.

Tomēr ir skaidrs, ka mums vēl daudz ir jādara. Šajā ziņā, *Ashton* kundze, no 2000. līdz 2010. gadam Eiropas Savienība noslēdza asociācijas nolīgumus ar Meksiku un Čīli, bet Amerikas Savienotās Valstis noslēdza nolīgumus ar visu Centrālameriku, ar Kolumbiju un Peru, kā arī ar dažādām *Mercosur* valstīm. Mums tāpēc nekavējoties ir jāatgūst zaudētais laiks un jāmēģina noslēgt stratēģisku partnerību ar Meksiku un Čīli un jāpiemēro šiem nolīgumiem nākotnes attīstības klauzula, kā arī jānoslēdz nolīgumi ar Centrālameriku, kur mums jāievieš lielākas labvēlības pasākumi. Vienlaicīgi Parlaments atzinīgi vērtē iniciatīvas, ko esat ierosinājuši — izveidot Eiropas un Latīņamerikas Fondu, kā arī finanšu ieguldījumu mehānismu.

Tomēr šī augstākā līmeņa sanāksme nav parasta sanāksme, *Ashton* kundze. Šajā sanāksmē uz spēles ir likts ļoti skaidrs jautājums. Ja mēs turpināsim zaudēt savu daļu tirdzniecībā ar šo reģionu, kas ir samazinājusies no 25 % līdz tikai nedaudz vairāk par 15 % tādu valstu dēļ kā Ķīna, mēs kļūsim lieki. Tāpēc saskaņā ar Spānijas prezidentūru es lūdzu jūs kā Augsto pārstāvi un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci dot skaidru un noteiktu signālu par šīs jaunās Eiropas saistībām, kuras mēs uzņemamies pret mūsu draugiem Latīņamerikā.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietiece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Es priecājos būt atkal Eiropas Parlamentā un ar nepacietību gaidu debates par mūsu attiecībām ar Latīņameriku.

Es vēlos sākt savu runu ar pateicību *Salafranca* kungam par viņa lielisko ziņojumu. Manuprāt, tas labi parāda abu mūsu iestāžu viedokļu sakritību par to, cik svarīgi ir — un kā viņš pareizi teica, kādas izredzes ir — Eiropas Savienībai noslēgt partnerattiecības ar šā reģiona valstīm. Es atzinīgi vērtēju Parlamenta apņemšanos stiprināt attiecības ar Latīņameriku arī ar starpparlamentu dialogu palīdzību. Mūsu kopējās pūles ir svarīgas, lai izstrādātu konsekventu politiku un panāktu vērā ņemamu klātbūtni šajā reģionā. Es piekrītu, ka gaidāmā augstākā līmeņa sanāksme piedāvā labu iespēju vēlreiz uzsvērt savas saistības pret šo reģionu, kā arī mūsu apņemību padziļināt partnerattiecības.

Kā ziņojumā pareizi norādīts, šīs partnerattiecības ir bijušas veiksmīgas. Šodien ES ir otrā lielākā tirdzniecības partnere un lielākā ieguldītāja šajā reģionā. Mēs paplašinām sadarbību, ietverot ne tikai ekonomiskos jautājumus, bet arī galvenos stratēģiskos jautājumus — klimata pārmaiņas, kodolieroču neizplatīšanu, narkotiku apkarošanu, miera un drošības veicināšanu visā pasaulē.

Ņemot to vērā, Komisija pagājušajā gadā formulēja savu stratēģiju attiecībā uz Latīņameriku paziņojumā ar nosaukumu „Eiropas Savienība un Latīņamerika: globālo procesu dalībnieku partnerība”. Mūsu galvenie secinājumi bija — pastiprināt reģionālo dialogu, atbalstīt reģionālo integrāciju un stiprināt divpusējās attiecības, ņemot vērā šā reģiona daudzveidību, kā arī pielāgot sadarbības programmas, padarot tās mērķtiecīgākas un vērstas uz rezultātiem.

Es priecājos, ka kopš tā laika mēs esam ierosinājuši vairākas iniciatīvas. Mēs esam cieši sadarbojušies ar Brazīliju un Meksiku, pamatojoties uz stratēģisko partnerību, un ar Čīli, pamatojoties uz asociācijas nolīgumu attīstības un inovāciju jomā. Ar Peru un Kolumbiju mēs esam pabeiguši sarunas par daudzpusēju tirdzniecības nolīgumu un esam iecerējuši tuvākajā nākotnē pabeigt sarunas par asociācijas nolīgumu ar Centrālameriku, kā arī strādājam, lai atsāktu sarunas ar *Mercosur*. Mēs esam pastiprinājuši politiskos dialogus par vairākiem jautājumiem — ilgtspējīgu attīstību, migrāciju un nelegālu narkotiku apkarošanu. Šīs sarunas un dialogi ir svarīgi. Tie stiprina mūsu attiecības.

Mēs praktiski varam daudz ko darīt, lai atbalstītu reģionālo integrāciju. Ir ļoti svarīgi, lai ES un Latīņamerika spētu kopīgi pievērsties prioritārajām jomām. Es piekrītu, ka augstākā līmeņa sanāksme ir svarīgs notikums. Mēs vēlamies rīcības plānu, kas ietvertu sadarbību galvenajos jautājumos — zinātnes, tehnoloģiju un inovāciju, vides, klimata pārmaiņu un citos jautājumos. Otrkārt, mēs vēlamies apliecināt progresu, kas panākts dažādos apakšreģionos, un stiprināt divpusējās partnerattiecības. Treškārt, kā *Salafranca* kungs teica, mēs vēlamies izveidot ieguldījumu fondu un nodibināt ES, Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fondu. Mēs daudz strādājam, lai stiprinātu attiecības starp Eiropas Savienību un Latīņameriku šajā mainīgajā pasaulē, kurā mēs varam nostiprināt to potenciālu, kas ir mūsu rīcībā.

Es ļoti vēlos dzirdēt Parlamenta deputātu viedokļus un atbildēt uz visiem jautājumiem.

Catherine Grèze, *Attīstības komitejas atzinuma referente.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Finansiālas, sociālas un vides krīzes apstākļos Eiropas Savienībai ir savs uzdevums — pirms Madrides augstākā līmeņa sanāksmes veicināt sadarbību attīstības jomā.

Kā cilvēktiesību un attīstības palīdzības oficiālajai aizstāvei tai ir jāveic daudz uzdevumu Latīņamerikā. Atcerēsimies, ka ES ir lielākā palīdzības sniedzēja, ņemoties saistības par gandrīz 3 miljardiem eiro 10 gadu laikā. Attīstības komiteja atzinīgi vērtē Komisijas solījumu nodrošināt, ka tiek ievēroti Tūkstošgades attīstības mērķi, jo īpaši attiecībā uz izglītību.

Es priecājos arī par to, ka Ārlietu komitejas ziņojumā ir ietvertas arī sieviešu slepkavības un par prioritāti uzskatīta klimata pārmaiņu apkarošana.

Tomēr es paužu nožēlu par to, ka tajā nav minēti konkrēti pasākumi un īsta attīstības stratēģija. Pēc Kopenhāgenas konferences Attīstības komiteja aicināja ES pievērst uzmanību novatoriskiem projektiem

Latīņamerikā, piemēram, tiem, ar kuriem mūs šonedēļ iepazīstināja Kočabambas augstākā līmeņa sanāksmē, vai Jasuni ITT projektam Ekvadorā.

Pamatiedzīvotāju politiskās, sociālās, vides un kultūras tiesību ievērošanai jābūt mūsu pārveidā attiecību galvenajam jautājumam. Mēs esam arī uzsvēruši, ka ir jāņem vērā Starptautiskā Darba biroja (ILO) konvencijas, kas Kolumbijā netiek ievērotas. Obligātie vides un sociālie standarti ir jāņem vērā.

Visbeidzot, mēs paužam nožēlu par to, ka Ārlietu komitejas ziņojumā nebija nekādu atsauču uz sabiedriskajiem pakalpojumiem, ūdens un veselības problēmām. Personīgi es neatzīstu tādu mācību organizāciju vairošanu, kam ir smieklīgs budžets, kas neļauj izveidot īstu dialogu ar pilsonisko sabiedrību. Es uzskatu, ka nav lietderīgi veidot vēl vairāk budžeta pozīciju, kas samazina attīstības palīdzības budžetu neskaidru mērķu dēļ. Es neatzīstu nevienu nolīgumu, kura prioritāte nav cilvēktiesību ievērošana un vides aizsardzība.

ES un Latīņamerikas partnerības mērķis nav komerciālas peļņas aizsardzība. Brīvās tirdzniecības nolīgumi ar Peru un Kolumbiju ir sliktas pretējas nostājas piemērs. Mūsu pienākums ir veicināt reģionālo integrāciju un pretoties jebkuram parakstītam nolīgumam, kas vājina šo integrāciju.

Mūsu pienākums visās mūsu ārējās attiecībās ir galvenokārt aizstāvēt cilvēktiesības un aizsargāt vidi.

Pablo Zalba Bidegain, PPE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve, dāmas un kungi! Mana nelokāma pārliecība ir, ka mums jāuztver Latīņamerika kā ārkārtīgi svarīga tirdzniecības partnere.

Mēs uzskatām, ka ir jāatjauno sarunas par nolīgumu starp Eiropas Savienību un Mercosur, kas ietekmēs 700 miljonu cilvēku un būs visvērienīgākais bīreģionālais nolīgums pasaulē.

Mēs uzskatām arī, ka sarunas par nolīgumu starp Eiropas Savienību un Centrālameriku ir jānoslēdz pirms Madrides augstākā līmeņa sanāksmes, kam jānotiek maijā.

Mums ir jānoslēdz arī asociācijas nolīgumi ar Meksiku un Čīli, kas ir bijušas patiešām veiksmīgas. Mums tāpēc ir jāizsaka gandarījums par brīvā tirdzniecības līguma noslēgšanu ar Kolumbiju, kas būs ļoti izdevīgs gan Eiropai, gan šai Latīņamerikas valstij.

Mēs uzskatām, ka Parlamenta uzdevums tagad ir laicīgi ratificēt šos nolīgumus un nodrošināt, lai neviena Andu Kopienas valsts, kas vēlas noslēgt nolīgumu, netiktu atraidīta.

Mēs, protams, uzskatām arī, ka brīvās tirdzniecības nolīgumi var būt un tiem arī ir jābūt noderīgam līdzeklim pilsoņu tiesību un brīvību veicināšanā.

Visbeidzot, mēs uzskatām, ka mums turpmāk, no vienas puses, ir jāizstrādā Eiropas Savienības nolīgumi ar dažādām valstīm un reģionālajām grupām un, no otras puses, jāveicina starpreģionālie integrācijas nolīgumi ar Latīņameriku.

Emilio Menéndez del Valle, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Ashton kundze! Vispirms ļaujiet man apsveikt *Salafranca Sánchez-Neyra* kungu par ļoti veiksmīgo ziņojuma iznākumu.

Jūs apzināties, ka augstākā līmeņa sanāksme, kas notiks maijā, dod lielisku iespēju virzīt uz priekšu attiecības starp abām pusēm. Ir jāapsveic Spānijas prezidentūra par darbu, ko tā paveikusi šajā jautājumā. Tomēr es uzskatu, ka ir svarīgi turpināt šo attiecību veicināšanu un stiprināšanu arī pēc tam, kad šī prezidentūra būs savu darbu beigusi. Jums, Ashton kundze, šajā ziņā ir daudz jāpaveic, jo nav otra tāda reģiona pasaulē, kam ir lielāka vēsturiskā, kultūras un institucionālā radniecība ar Eiropu kā Latīņamerikai. Mums vēl jo vairāk ir jāveicina šīs attiecības, ja ņemam vērā to, ka Latīņamerikas iedzīvotāju vēlēšanās dēļ, bet arī Eiropas konsekventa demokrātisko institūciju atbalsta dēļ šīs institūcijas ir sasniegušas augstu konsolidācijas līmeni.

Šis ziņojums, kurā — manuprāt, es varu teikt — mana grupa ir devusi pietiekami lielu ieguldījumu, ir laba ziņa, ko nodot Madrides augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks maijā, un es ceru, ka tā dos arī savu ieguldījumu sanāksmes rezultātos un palīdzēs uzsvērt to, ka ir svarīgi virzīt uz priekšu stratēģiskās attiecības starp Eiropas Savienību un Latīņameriku, un Karību jūras reģiona valstīm.

Domājot par augstākā līmeņa sanāksmi, mēs, protams, atbalstām Latīņamerikas ieguldījumu mehānisma pieņemšanu, kā arī Eiropas un Latīņamerikas, un Karību reģiona valstu fonda izveidi.

Turklāt, lai gan mēs zinām, ka pēdējos gados ir bijis daudz grūtību, mēs ceram, ka Madrides augstākā līmeņa sanāksme dos izšķirošu impulsu sarunām ar Mercosur.

Mēs atzinīgi vērtējam arī lielo progresu, kas panākts, pabeidzot sarunas par daudzpusēju nolīgumu ar Peru un Kolumbiju, un mēs esam pārliecināti, ka tad, kad pienāks īstais laiks, tiks atrasts labs, saprātīgs formulējums, kas ļaus iekļaut arī Ekvadoru, un ka mēs atstāsim durvis atvērtas, vienmēr atvērtas arī Bolīvijai.

Visbeidzot, kā gan mēs varam nepriecāties par ļoti iespējamo un atzinīgi vērtēto nolīguma noslēgšanu ar Centrālameriku un pašlaik jau pieņemto Panamas iekļaušanu nolīgumā un sarunās?

Es beigšu, priekšsēdētājas kundze, sakot, ka, protams, tas viss ir jāapsver, ņemot vērā to, ko Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa uzskata par būtisku sociālpolitisku filozofiju šajā jomā. Tas nozīmē atbalstīt dažādos integrācijas procesus Latīņamerikā, pieprasot ievērot cilvēktiesības un pieņemot iekļaujošu, uz attīstību vērstu pieeju, bet vienmēr apņemoties saglabāt dialoga iespējas par spīti grūtībām, kas var rasties, kā arī stiprinot saikni ar mūsu stratēģiskajiem partneriem, lai panāktu progresu šo mērķu sasniegšanā.

Vladko Todorov Panayotov, ALDE grupas vārdā. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, Ashton kundze, dāmas un kungi! Es vispirms vēlos izteikt sajūsma par lielo *Salafranca* kunga ieguldījumu Eiropas Savienības un Latīņamerikas attiecību attīstībā un par viņa ārkārtīgi lielo panākumu šā ziņojuma izstrādē. Stratēģiskā partnerība starp Eiropas Savienību un Latīņameriku laika periodam līdz 2015. gadam attīstīsies, ņemot vērā stratēģiju „Eiropa 2020”, globālo nolīgumu, kas paredzēts, lai apkarotu klimata pārmaiņas un veicinātu mūsu pūles radīt „zaļu”, videi nekaitīgu ekonomiku. Tāpēc es vēlos uzsvērt, ka Latīņamerika ir stratēģisks partneris, ar kuru Eiropai vēl vairāk jāpaplašina ekonomiskās un kultūras attiecības. Pašreizējās finansiālās krīzes apstākļos šai partnerībai var būt vislielākā nozīme, un tā var pavērt jaunas iespējas tirdzniecības, zinātnes sasniegumu un jaunu tehnoloģiju apmaiņai, ļaujot mums iziet no krīzes vēl stiprākiem un stabilākiem.

Ulrike Lunacek, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos runāt spāniski, vismaz savas runas pirmajā daļā.

Es arī atzinīgi vērtēju sarunu procesa norisi, sākot ar *Salafranca Sánchez-Neyra* kunga sākotnējā ziņojuma iesniegšanu līdz pašreizējiem sasniegumiem. Manuprāt, tas ir bijis labs process, jo jūs esat pieņēmuši vairākus no mūsu viedokļiem, lai gan man jāsaka, ka tas būtu bijis citāds, ja ziņojumu būtu rakstījusi Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, bet tā jau tas Parlamentā ir pieņemts.

Jūs, *Salafranca* kungs, teicāt, ka vēlaties, lai Eiropas Savienības un Latīņamerikas attiecības būtu vienlīdzīgu pušu attiecības, un man jāsaka, ka man patīk šī ideja, bet grūti ir noteikt, kas ir šīs vienlīdzīgas puses — vai tās ir valdības, kas ir ļoti dažādas, vai tie ir iedzīvotāji, kas pieprasa vairāk informācijas vai vairāk tiesību, kā to dara sievietes, vai nabadzības izskaušanu?

Tas ir jādefinē, bet tas, manuprāt, šajā ziņojumā nav darīts. Es tomēr atzīstu, ka dažos aspektos mēs esam guvuši sekmes. Es priecājos arī par to, ka Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai, atbalstot Attīstības komitejas priekšlikumu, ir izdevies panākt, ka ziņojumā tiek iekļautas pamatiedzīvotāju kultūras tiesības. Sieviešu slepkavību jautājums, kas ir ļoti svarīgs aspekts attiecībā uz vardarbību pret sievietēm, saskaņā ar Amerikas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu arī ir iekļauts. Manuprāt, tas ir liels solis uz priekšu. Svarīgs ir arī klimata pārmaiņu jautājums, jo tās vienādā mērā ietekmē abu kontinentu iedzīvotājus, piemēram, ja paskatāmies, kas notiek ar ledājiem.

Attiecībā uz vienu aspektu pastāv atšķirība starp to, ko vēlējas Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, un to, ko vēlējas citas grupas, jo mēs neatbalstām asociācijas nolīgumu turpināšanu tādā veidā, kā mēs to esam darījuši līdz šim. Mēs dodam priekšroku nolīgumam ar visu Andu Kopienību, plašam nolīgumam, nevis tikai nolīgumam ar Kolumbiju un Peru.

Es vēlos beigt savu runu ar īpašu jautājumu Ashton kundzei.

Es turpināšu savu runu angļiski. Tas ir konkrēts jautājums jums, Augstā pārstāve, jautājums, kuru mēs diemžēl nespējam iekļaut ziņojumā. Vai jūs nosodīsīt tādas megaprojekts kā *del Monte* dambris uz Šingu upes Brazīlijā, kuru pašlaik plāno īstenot un kurš iznīcinās lielas pamatiedzīvotāju dzīves telpas platības, turklāt nebūdam labākais enerģijas patēriņa risinājums?

Brazīlijā pašlaik notiek protesti, kuros piedalās simtiem pilsoniskās sabiedrības organizāciju. Brazīlijā pašlaik notiek arī tiesvedība. Es vēlos uzzināt no jums, ko Komisija un ko jūs kā Augstā pārstāve darāt, lai saglabātu vidi Amazones apgabalā tām tautām, kas tur dzīvo, un mums visiem uz šīs planētas.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve! Es apsveicu *Salafranca Sánchez-Neyra* kungu par lielisko ziņojumu par ES stratēģiskajām attiecībām un partnerību ar Latīņameriku.

Pēc 2004. gada paplašināšanās, uzņemot Viduseiropas un Austrumeiropas valstis, savā Kopējā ārējā un drošības politikā (KĀDP) ES saprotamu iemeslu dēļ atkal pievērsās Austrumiem, t.i., Krievijai, Vidusāzijai un Ķīnai, bet tomēr tirdzniecība starp Latīņameriku un ES valstīm turpina strauji palielināties. Tādējādi šo lielā mērā demokrātisko reģionu, ar kuru mums ir daudz kā kopīga, nedrīkst aizmirst.

Vēlāk šogad Brazīlija atzīmēs vēl vienu posmu savā tapšanā par pasaules mēroga ekonomisku un politisku milzi, kad šajā valstī notiks prezidenta vēlēšanas un prezidents *da Silva* noliks pilnvaras pēc maksimālā laika —divu termiņu — pavadīšanas savā amatā. Brazīlija, kā arī Meksika ir tagad nosauktas par ES stratēģiskajām partnerēm. Kolumbija arī ir daudzsološs piemērs demokrātijas dzīvotspējai Latīņamerikā, un tā pašlaik ved sarunas ar ES par Brīvās tirdzniecības nolīgumu. Tajā arī notiks prezidenta vēlēšanas, un tās iedzīvotāji, bez šaubām, skums pēc harismātiskā *Álvaro Uribe* vadības.

Turpretī Venecuēlu vada populistisks demagogs *Hugo Chávez*, kas visai maz ievēro demokrātiju un vārda brīvību. Bolīvijā un Ekvadorā arī ir vērojami uztraucoši simptomi, kas liecina par to, ka tās varētu sekot *Chávez* un *Castro* apkaunojošajam piemēram.

Visbeidzot, ir dziļi jānozēlo tas, ka Argentīnas prezidente *Kirchner* ir izvēlējusies novērst uzmanību no savas iekšpolitikas un neveiksmīgās prezidentūras, lietojot kareivīgu valodu attiecībā uz Folklandu salām, kuru iedzīvotāji vēlas palikt Lielbritānijas pavalstnieki.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Runājot par *Salafranca* kunga vērtīgo ziņojumu par ES stratēģiskajām attiecībām ar Latīņameriku, es vēlos lūgt Padomi un Komisiju, no kurām abas ir pārstāvētas baroneses *Ashton* personā, steidzīgi rīkoties saistībā ar trim jautājumiem.

Pirmkārt, mums ir jāpieprasa no Latīņamerikas valstīm pilnīga sadarbība, jo īpaši no Brazīlijas, kā pēc rotācijas principa ieceltām Drošības padomes dalībvalstīm, lai tās starptautiskajās attiecībās mēģina rast miermīlīgu risinājumu konfliktam ar Irānu par kodolieročiem. Mums ir vajadzīga patiesa sadarbība un atbalsts šajā jautājumā.

Otrkārt, mums ir jāpieprasa Latīņamerikas valstu pilnīga sadarbība nepārtrauktajā cīņā pret islāma teroristu tīkliem. Tas jo īpaši attiecas uz Venecuēlu, jo *Hezbollah* grupējums tur netur rokas klēpī, neiejaucoties citu darīšanās, un to nedara arī Irāna.

Treškārt, mums ir jāpieprasa Latīņamerikas valstu pilnīga sadarbība cīņā pret globālo ļaunumu — antisemitismu. Atkal persona, kas rada lielas bažas šajā ziņā, ir Venecuēlas prezidents *Chávez*, bet diemžēl viņš nav vienīgais, kas rada bažas. Nesen *Stephen Roth* institūts publicēja ziņojumu, kurā uzsvērti vairāki nepatīkami šā jautājuma aspekti.

Noslēgumā vēlos norādīt, ka, pagājušajā nedēļā Eiropas plašsaziņas līdzekļi daudznozīmīgi klusēja attiecībā uz Ķīnas pieaugošo ietekmi Latīņamerikā. Vai tas nozīmē, ka Eiropas Savienība reizēm nezina, kam no abiem Briseles stratēģiskajiem partneriem dot priekšroku?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! *Salafranca Sánchez-Neyra* kunga ziņojumā ir daudz kā interesanta. Tas ir visaptverošs. Eiropa nedrīkst novērsties no attiecībām ar valsti, par kuru ziņojuma J. apsvērumā ir atgādināts, ka tajā ir 600 miljonu iedzīvotāju un ka tās IKP veido 10 % no pasaules IKP, un ka mēs esam ar to saistīti īpašām vēsturiskām saitēm, jo īpaši romāņu valodas valstis — Spānija, Portugāle un Itālija, no kurām daudzi pilsoņi pārcēlās uz Argentīnu, un pat Francija, kuras klātbūtne vēl arvien ir jūtama Gajānā.

Tomēr es paužu nožēlu par to, ka ziņojumā šie jautājumi nav risināti tiešāk.

Pirmkārt, jārunā tiešāk par globalizācijas jautājumu, par to, ka brīvā tirdzniecība ir uzspiesta visai pasaulei un ka starptautiskā darba dalīšana, kuru nepamatoti iztēlo par brīnumlīdzekli, izraisa ārkārtīgi nopietnas ekonomiskas un sociālas problēmas ne tikai Eiropā, bet arī Latīņamerikā.

Otrkārt, vēl viena problēma ir neatkarība no „lielā brāļa”, citiem vārdiem sakot, no „lielā brāļa” ASV. Mēs neesam ASV ienaidnieki, bet mums tomēr ir jāatceras, ka Monro doktrīnas sava laikā izdaudzīnātais mērķis nepieļaut, ka Eiropa vēlreiz kolonizē Latīņameriku, tika pārvērsts *de facto* protektorātā, kura sekas mēs pirms dažiem gadiem redzējām galvenokārt brutalitātē, ar kādu tika veikts iebrukums Panamā.

Tāpēc es piekrītu, ka mums ir jārisina tādas problēmas kā narkotiku ražošana, bet mūsu uzdevums nav diktēt likumus, saprātīgumu vai vīriešu un sieviešu līdztiesīguma principus Latīņamerikas iedzīvotājiem.

Mēs uzskatām, ka mums jānododas tiem jautājumiem, kas ir patiešām būtiski.

Elena Băsescu (PPE). – (ES) Es vispirms vēlos apsveikt *Salafranca Sánchez-Neyra* kungu par viņa teicamo darbu, sagatavojot ziņojumu.

(RO) Eiropas Parlaments pašlaik dod skaidru signālu, ka jāstiprina attiecības starp Eiropas Savienību un Latīņameriku, vēl jo vairāk tāpēc, ka pēc mēneša notiks ES un Latīņamerikas augstākā līmeņa sanāksme. Attiecības starp ES un Latīņameriku ir arī viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm. Tomēr, manuprāt, mums ir daudz neizmantotu iespēju, lai veicinātu tirdzniecību starp abiem reģioniem.

Tāpēc Eiropas Savienībai ir jānodrošina resursi Eiropas produktu veicināšanai Latīņamerikas tirgū. Piemēram, Rumānijas produktiem Latīņamerikā jau ir noieta tirgus. Mūsu automašīna *Dacia* ir uzskatāms piemērs. Rumānijai ir senas labas sadarbības tradīcijas ar Latīņameriku, jo mūsu romāņu valodas mantojums ir vērtīgs ieguvums, kas mums ir kopīgs.

Es vēlos uzsvērt, ka es atzinīgi vērtēju jauno trīspusējo pieeju, kuru pieminēja referents un kura ietver Eiropas Savienību, Latīņameriku un ASV. Vienlaicīgi mums jāņem vērā arī sadarbības projekti, kas nostiprinās SVF tiesisko statusu un dos vienādu piekļuvi izglītībai un darbaspēkam.

Visbeidzot, *Salafranca* kunga ziņojumam un *Madrides* augstākā līmeņa sanāksmei ir jāveido pamats stratēģiskās partnerības starp ES un Latīņameriku ilgtermiņa attīstībai.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos apsveikt *Salafranca Sánchez-Neyra* kungu. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgs ziņojums.

Dāmas un kungi! Es vēlos teikt, ka ir miljoniem iemeslu, kuru dēļ mums jāuzskata Latīņamerika par Eiropai ļoti svarīgu kontinentu: Latīņamerikā dzīvo trīs miljoni eiropiešu, un trīs miljoni latīņamerikāņu ir ieradušies mūsu valstīs, Eiropā, atrodot patvērumu un pajumti Francijā, Vācijā, Zviedrijā un Spānijā un glābjoties no savas tautas ciešanām.

Dāmas un kungi! Latīņamerika Eiropas Savienībai ir ļoti svarīga, un tāpēc es ļoti priecājos par to, ka dažos tuvākajos mēnešos, varbūt lielā mērā tā darba rezultātā, ko veikušas *Ashton* kundze un Spānijas prezidentūra, būs iespējams noslēgt četrus lielus un svarīgus nolīgumus — ar Kolumbiju, Peru, *Mercosur* un Centrālameriku. Tas būs ļoti svarīgi Eiropas Savienībai, kā arī Latīņamerikai.

Tomēr, dāmas un kungi, mums ir jāpalīdz Latīņamerikai. Tās valstīm ir ļoti vājš valsts aparāts, sabiedriskie pakalpojumi šajās valstīs ir vēl arvien vāji attīstīti, jo tajās ir ļoti zemas nodokļu likmes, demokrātiskajai sistēmai tajās ir lieli trūkumi un ir problēmas ar cilvēktiesību ievērošanu. Mums jāpalīdz Latīņamerikas iedzīvotājiem. Mums šis redzējums ir vienmēr jāpatur prātā.

Es vēlos jums, *Ashton* kundze, nodot divas ziņas vai divus ieteikumus, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgi. Lai darbotos Latīņamerikā, mums ir nepieciešams arī Eiropas uzņēmumu atbalsts. Mūsu ārpolitikas jautājumi jārisina saistībā ar mūsu lielāko uzņēmumu darbību Latīņamerikā, un tie spēj darīt ļoti daudz šo valstu attīstības labā, pamatojoties uz sociālu atbildību un uzņemoties saistības veicināt to attīstību.

Noslēgumā jāuzsver, ka mums ir jāveido globāla alianse ar Latīņameriku, lai sadarbotos pasaules pārvaldības jautājumos. Apvienosimies, lai kļūtu stiprāki.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese *Ashton*, *Salafranca* kungs! Kā Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārās asamblejas locekle es esmu ļoti priecīga par jūsu ziņojumu, jo mums patiešām ir ļoti svarīgi arī turpmāk stiprināt Eiropas Savienības un Latīņamerikas attiecības.

Kopš 1999. gada mēs esam panākuši lielu progresu. Latīņamerikā ir 600 miljonu iedzīvotāju, un aptuveni 600 miljonu cilvēku no Latīņamerikas dzīvo Eiropas Savienībā. Mums ir līdzīgas vērtības un cilvēktiesības, un mūs vieno arī tieksšanās pēc demokrātijas un miera. Tomēr faktiski apstākļi šajos abos kontinentos ir ļoti atšķirīgi. Ja vien iespējams, partnerattiecībās ir svarīgi nodrošināt, lai abi partneri būtu vienādi spēcīgi, bet pagaidām vēl tā nav.

Latīņamerikā ir daudz problēmu, tostarp analfabētisms, infrastruktūras trūkums, zems vispārējais izglītības līmenis, demokrātijas trūkums un cilvēktiesību pārkāpumi. Par laimi, mums nav tik daudz problēmu. Daudz cilvēku Latīņamerikā iegūst iztikas līdzekļus, tirgojot narkotikas, un šajā jomā, protams, situācijai ir jāmainās.

Kā galvenajai tirdzniecības partnerei, kas ir aktīvi iesaistīta attīstības palīdzībā, mūsu uzdevums ir nodrošināt, ka Latīņamerika saņem palīdzību demokrātisko procesu attīstībā. Es vēlos redzēt to, ka mūsu partnerattiecības palīdz Latīņamerikas iedzīvotājiem dzīvot miera apstākļos, kā mēs dzīvojam Eiropas Savienībā, un mācīties citam no cita, kā mēs to darām.

Tāpēc man ļoti patīk Eiropas un Latīņamerikas Miera un drošības hartas un Eiropas un Latīņamerikas Fonda ideja. Es uzskatu, ka tie vēl vairāk padziļinās mūsu partnerību un patiešām palīdzēs mums panākt progresu.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Mans kolēģis *Salafranca Sánchez-Neyra* kungs sākumā pieminēja, ka Eiropai un Latīņamerikai ir ļoti līdzīgas vērtības. Tomēr ir viens izņēmums.

Martā mēs Parlamentā apspriedām stāvokli Kubā. Sarunās par ES stratēģiju attiecībās ar Latīņameriku nedrīkst aizmirst Kubu kā svarīgu šā reģiona dalībnieci. Kubas staļiniskais režīms, kurā valda totalitārisms, cenšas sabojāt attiecības starp ES un visu šo reģionu. Tomēr šis reģions nav to pelnījis. Latīņamerika ir svarīga ES partnere, pat bez Kubas. ES partneris attiecībās ar Kubu nedrīkst būt pašreizējais *Castro* režīms, bet pārmaiņu virzītāji un demokrātiskā opozīcija. Man ir liela cieņa pret visiem Kubas komunistiskās diktatūras pretiniekiem, un es vēlos pateikties kardinālam *Jaime Ortega* par drosmīgajiem vārdiem, ko viņš vakar adresēja pašreizējam režīmam.

Es uzskatu, ka demokrātija, cilvēktiesību un brīvību ievērošana, vārda brīvība, tiesiskums, tiesiska valsts un jebkuras diktatūras un autoritārisma noraidīšana ne tikai veido bireģionālas stratēģiskas partnerības pamatu, bet ir arī tās būtisks priekšnoteikums.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Šo debašu sākumā baronese *Ashton* laipni teica, ka viņa atbildēs uz visiem jautājumiem. Baronese, es mudinu jūs, lūdzu, atbildēt uz šādu jautājumu.

Priekšlikumi, kurus dokumentēja Ārlietu komiteja, ietver arī sarunas par Eiropas un Latīņamerikas Miera un drošības hartas izstrādi pamatojoties uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem.

Kuras valsts intereses jūs atbalstāt, ņemot vērā to, ka Argentīna lūdza Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāru *Ban Ki-moon* oficiāli apšaubīt Lielbritānijas suverenitāti attiecībā uz Folklendu salām?

Argentīnas ārlietu ministrs *Jorge Taiana* ir lūdzis ANO palīdzēt apturēt turpmākos AK vienpusējos pasākumus attiecībā uz naftas urbumiem šajā teritorijā.

Nesenajā Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāsmē 32 valstis vienprātīgi atbalstīja Argentīnas pretenzijas uz Folklendu salām.

Vai jūs piekrītat, ka, pamatojoties uz ANO Statūtu pašnoteikšanās tiesībām, Lielbritānijai jāsaglabā suverenitāte attiecībā uz šīm salām, un vai jūs atbalstīsīt tās intereses saskaņā ar starptautiskajām tiesībām? Es gaidu jūsu atbildi, lūdzu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Bireģionāla stratēģiska partnerība starp Eiropas Savienību un Latīņameriku ir pastāvējusi kopš 1999. gada. Šīs partnerības pamatprincipi ietver cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, kā arī tiesības uz izglītību. Tomēr faktiski šos principus bieži pārkāpj. Turklāt aptuveni 42 miljoni Latīņamerikas iedzīvotāju ir analfabēti. Eiropas Savienība ir galvenā ieguldītāja Latīņamerikā, gan arī svarīga tirdzniecības partnere.

Noslēgumā uzsverot tikai divas no problemātiskajām jomām, es vēlos teikt, ka tas apstāklis, ka sievietes atrodas sociāli nelabvēlīgā stāvoklī un ka diskriminācija pret pamatiedzīvotājiem turpinās, liecina par vispārējo cilvēktiesību pārkāpumu. Šajā jomā ir vēl daudz darba, un vēl ir jāpanāk uzlabojumi.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos apsveikt *Salafranca* kungu par sabalansētu un argumentētu ziņojumu. Es piekrītu arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Augstajai pārstāvei, kas piešķir lielu nozīmi centieniem nodibināt tuvāku partnerību.

Faktiski pēdējos divdesmit gados Latīņamerikā ir bijis daudz notikumu, un ir taisnība, ka tas, kas mūs uztrauca divdesmitā gadsimta astoņdesmitajos gados, proti, neskaitāmās diktatūras, ir pazudis. Tomēr narkotiku tirdzniecība, naudas atmazgāšana, terorisms un lielās problēmas, ko izraisa nabadzība, nedrošība un bezdarbs šajā reģionā, nav pazudušas.

Mēs tāpēc aicinām ar Eiropas Parlamenta un *Ashton* kundzes palīdzību piešķirt īpašu nozīmi izglītībai un kultūrai. Latīņamerikas valstis ir vienīgas valstis, par kurām mēs varam teikt, ka tās ir cieši saistītas —vairāk

nekā citas trešās valstis — ar Eiropu vēstures, kultūras un izglītības ziņā, un, manuprāt, īpaša vērtība jāvelta tieši šīm jomām.

Salafra kunga ziņojums ietver integrētu programmu, kurā ir priekšlikums izveidot fondu, kas arī ir ārkārtīgi svarīgs Eiropas Parlamentam, un, protams, tajā ir aicinājums piešķirt Eiropas Parlamentam jaunu un lielāku nozīmi attiecībā ar šīm valstīm. Manuprāt, tieši tas mums ir jāsaplabā no šodienas ziņojuma.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kundze! Pēc daudziem gadiem, kuru laikā ES pievērsa Latīņamerikai pārāk maz uzmanības, pēdējos mēnešos tā Eiropas Savienības skatījumā ir ieguvusi arvien skaidrāku un konkrētāku nozīmi. Eiropas Komisija publiskoja paziņojumu, kurā tā apliecināja, ka abi reģioni ir globāli dalībnieki un partneri un ka tiek gatavotas sarunas par asociācijas nolīgumiem. Man katrā ziņā ir jāuzsver labu attiecību ar Latīņameriku stratēģiskā nozīme. Es to jo īpaši attiecinu uz pašreizējām sarunām par asociācijas nolīgumu ar Centrālameriku, kuru pēdējā kārtā sākās vakar. To mērķis ir uzlikt punktu uz „i” un slēgt sarunas.

Lai gan es būtībā atzinīgi vērtēju asociācijas nolīgumu ar Latīņameriku, man tomēr jāuzsver, ka cilvēktiesību ievērošanai ir vislielākā nozīme. Šim nolīgumam ir jādod ieguldījums cilvēktiesību stāvokļa uzlabošanā Centrālamerikā, un tam ir pastāvīgi jāstimulē šīs valstis ievērot cilvēktiesības. Mēs neslēdzam tikai tirdzniecības nolīgumu, bet veidojam savstarpēju saikni ar politiska dialoga un sadarbības palīdzību.

Asociācijas nolīgums Centrālamerikai ir svarīgs. Reģionā ir augsts nabadzības līmenis, un šim nolīgumam ir jādod ieguldījums šā reģiona iedzīvotāju ekonomiskajā progresā. Tāpēc sarunu laikā ES nedrīkst aizmirst, ka šajā nolīgumā Eiropa un Centrālamerika nav vienlīdzīgas partneres. Nolīgumā ir atbilstīgi jāņem vērā tas, ka abiem reģioniem nav vienāds sākuma stāvoklis un ka šī neatbilstība nolīgumā ir svarīgs apstāklis. Īsi sakot, tam ir jābūt līdzsvarotam nolīgumam, tādām, kas nedod labumu tikai Eiropai un lielākajiem uzņēmumiem, kas reģistrēti Centrālamerikā. Un galvenokārt tam ir jāuzlabo parastu pilsoņu un mazo uzņēmumu stāvoklis.

Noslēgumā gribu teikt, ka mēs esam izvēlējušies atsevišķu pieeju katram reģionam, un es vēlos uzsvērt, ka tādā veidā mums ir jānoslēdz šis process, lai neviena valsts neatpaliktu no kaimiņvalstīm.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Priekšsēdētāja kundze! Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un suminu referentu par viņa teicamo darbu. Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz jautājumiem, kas saistīti ar tirdzniecību starp Eiropas Savienību un Latīņameriku.

Ir jānodrošina, ka sarunas par tirdzniecību notiek ar vienādiem noteikumiem abām pusēm. Eiropas lauksaimniekiem un ražotājiem ir jāievēro daudz noteikumu, un viņi ražo augstas kvalitātes pārtiku un preces. Šie augstie standarti prasa no Eiropas lauksaimniekiem un ražotājiem augstākas ražošanas izmaksas un var radīt viņiem zaudējumus tirgū tādu produktu importa dēļ, kam ir zemāka kvalitāte un zemākas cenas.

Mums šis jautājums jāapsver ne tikai Eiropas ražotāju izdevīguma dēļ. Eiropas Savienība ir paveikusi teicamu darbu attiecībā uz patērētāju tiesību un veselības aizsardzību un stiprināšanu. Mums ir jānodrošina, ka uz tām precēm un produktiem, ko ieved Eiropā, arī attiecinā šīs tiesības, lai tie neapdraudētu Eiropas patērētāju veselību.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Es centīšos iekļauties vienā minūtē. Iespējams, ka *Francis Fukuyama* nebija taisnība, kad viņš teica, ka liberālā demokrātija ir vēstures gals, bet viņam noteikti bija taisnība, kad viņš apgalvoja, ka liberālā demokrātija ir labākā izvēle, kas dota cilvēkiem. Ja tikai ikviens patiešām dzīvotu šādos apstākļos.

Diemžēl demokrātiju Latīņamerikā ir nomainījis populisms, un kapitālismu ir nomainījis sociālisms vai ekonomisks populisms. Ņemot to vērā, es gribu vērsties pie *Ashton* kundzes — Komisāre! Man ir liels lūgums — lai mūsu pieredze, Eiropas nodokļu maksātāju nauda un mūsu zinātība tiek sniegta galvenokārt tām valstīm, kas iet demokrātijas ceļu un veido brīvā tirgus ekonomiku, nevis tām valstīm, kas turas pie populistiskas diktatūras.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Stratēģija attiecību veicināšanai ar Latīņameriku ir izrādījusies nenovērtējama, ja palūkojamies uz to laiku, kad to ieviesa, un pašreizējo brīdi. Stratēģiskā partnerība ir piešķirusi konsekvenci attiecībām starp mūsu reģioniem un atvieglojusi projektu un programmu finansēšanu, pārsniedzot 3 miljardus eiro pēdējo 10 gadu laikā.

Par laimi, ekonomiskās un finansiālās krīzes pārvarēšanā Latīņamerikas reģiona valstis ir bijušas veiksmīgākas par dažām attīstītām valstīm. Tomēr nabadzības līmenis vēl arvien ir ārkārtīgi augsts, un starp maznodrošinātajiem iedzīvotājiem tas pastāvīgās sociālās polarizācijas, kā arī reģiona politiskās un institucionālās mazspējas dēļ pat paaugstinās. Piemēram, Bolīvijā aptuveni 60 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Publiskotie skaitļi par to iedzīvotāju daļu, kas dzīvo zem nabadzības sliekšņa Brazīlijā un Argentīnā, ir attiecīgi 26 % un 13,9 %. Tāpēc es noteikti atbalstu ideju, ka attīstības palīdzībai galvenokārt jābūt vērstai uz institucionālās veiktspējas sekmēšanu šajās valstīs, lai izlīdzinātu sociālās atšķirības.

Ir svarīgi, lai *Salafranca* kunga ziņojums veicinātu dialogu, kura mērķis būtu noskaidrot izmantojamās metodes Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai. Tomēr, manuprāt, ir būtiski nodrošināt, ka dialogā par šo stratēģiju un pasākumos tās mērķu īstenošanai tiek iekļauta pilsoniskā sabiedrība un nevalstiskās organizācijas.

Emma McClarkin (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Kā *EuroLat* locekle es apsveicu Spānijas prezidentūru un *Salafranca* kungu par ES un Latīņamerikas attiecību nozīmes uzsvēršanu.

Klimata pārmaiņām un globālajai sasilšanai arī turpmāk ir jābūt prioritātei ES un Latīņamerikas valstu, un Karību jūras reģiona valstu politiskajā darba kārtībā, kā arī ir jāpastiprina saistības sasniegt Kopenhāgenas mērķus.

Turklāt ir jāveicina dialogs par enerģētiku un energoapgādi, lai apkarotu klimata pārmaiņas un atbalstītu ilgtspējīgu energopatēriņu.

Mums ir daudz apmaiņas iespēju ne tikai tirdzniecībā, bet arī kultūrā un izglītībā, un turpmākais mērķis ir panākt, ka mūsu tirdzniecības attiecības ar Latīņameriku pamatojas lielākā mērā uz abu pušu inovācijām un uzlabotām izglītības sistēmām, un es vēlos uzsvērt vajadzību paplašināt un sekmēt *Erasmus* programmu, attiecinot to arī uz Latīņamerikas dalībniekiem, jo tā piedāvā fantastiskas personības un profesionālās attīstības iespējas, kā arī veicina turpmākos kontaktus un uzlabotas tirdzniecības attiecības starp ES un Latīņameriku.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es atzinīgi vērtēju ES un Latīņamerikas attiecību stiprināšanu, kas ir viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm, jo šīs attiecības dod labumu abām pusēm un var radīt priekšrocības gan ES dalībvalstīm, gan Latīņamerikai.

Latīņamerikai ir milzīgs cilvēkresursu potenciāls, tajā ir 600 miljonu iedzīvotāju, kā arī dabas resursi, un tās IKP veido 10 % no pasaules IKP.

ES kā galvenajai attīstības palīdzības sniedzējai, galvenajai ieguldītājai un otrai lielākajai Latīņamerikas tirdzniecības partnerei ir sistemātiski jānostiprina savas pozīcijas šajā reģionā.

Efektīva reģionālā sadarbība, kas pamatojas uz tādām kopīgām vērtībām, kā, piemēram, demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesību aizstāvība, prasīs mērķtiecīgu pašreizējo bireģionālās partnerības mehānismu uzlabošanu. Es arī veicināšu šādu pieeju nākamajā *EuroLat* asamblejas plenārsēdē, kas notiks maijā Seviljā.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos izmantot iespēju, ko piedāvā šīs debates, lai uzsvērtu tematu, kas attiecas uz Kolumbiju un izraisa lielas bažas, tematu, par ko mēs uzzinājām tikai pirms dažām dienām

Ir atklāts, ka Kolumbijas valsts drošības dienesti ir tieši iejaukti vajāšanā, viltus liecību sniegšanā un opozīcijas pārstāvju apvainošanā kriminālnoziedzumos.

Mēs to tieši uzzinājām no senatores *Piedad Córdoba*. Tā ir daļa no dokumentācijas, ko Kolumbijas drošības dienesti gatavo viņas lietā. Mūs informēja, ka Kolumbijas valdība vai katrā ziņā šis dienests cenšas mākslīgi saistīt viņu ar partizānu grupējumiem, proti, ar Kolumbijas Revolucionārajiem bruņotajiem spēkiem (FARC). Turklāt vēl nopietnāks ir tas apstāklis — un tas ir jautājums tieši *Ashton* kundzei —, ka operācija, ko sauc par „Operāciju Eiropa”, liecina par neslēptu nolūku vajāt Eiropas cilvēktiesību iestādes, uzbrukt tām un diskreditēt tās, tostarp arī Eiropas Parlamentu un Cilvēktiesību apakškomiteju.

Manuprāt, tas ir nopietni, ļoti nopietni un prasa, lai Kolumbijas valdība sniedz paskaidrojumu. Es uzskatu, ka, ņemot vērā šo ziņojumu, mums ir jānoskaidro, vai tā ir patiesība un vai Kolumbijas iestādes šajā sakarībā plāno veikt kādus pasākumus.

SĒDI VADA: GIANNI PITTELLA*Priekšsēdētāja vietnieks*

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pēc 300 gadiem koloniālās varas un pēc tam, kad šis kontinents kļuva par aukstā kara placdarmu, Latīņamerika tagad ir kļuvusi par vienu no jaunās tirgus ekonomikas reģioniem. Tas, ka Krievijas prezidents *Medvedev* kungs apmeklēja Centrālameriku un Dienvidameriku, liecina par to, ka viņš cenšas stiprināt Krievijas ekonomiskās attiecības ar Dienvidameriku. Tas arī rāda, ka, uzlabojot attiecības ar šo kontinentu, kurā ir lielāks iedzīvotāju skaits nekā ES-27, ES ir uz pareizā ceļa,

Tomēr tas attiecas ne tikai uz sarunu sākumu ar Mercosur tirdzniecības bloku. Tas attiecas arī uz visām mazākajām valstīm, kas nepieder pie šā ekonomiskā reģiona vai Andu Kopienas. ES ir ne tikai galvenā ieguldītāja un vissvarīgākā vai otrā svarīgākā Latīņamerikas tirdzniecības partnere, bet tā ir arī lielākā attīstības palīdzības sniedzēja. No finansiālā viedokļa mums jau tagad ir liela nozīme, un, manuprāt, mums ir jāizmanto šī izdevīgā starta pozīcija, lai attīstītu attiecības starp Eiropu un Latīņameriku.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienība un Latīņamerika pirms kāda laika nodibināja stratēģisko partnerību ar mērķi izveidot efektīvas partnerattiecības starp abiem reģioniem.

Es atgādināšu jums, ka divpusējas augstākā līmeņa sanāksmes ir notikušas regulāri kopš 1999. gada, un šis gada nebūs izņēmums. Faktiski vēl vienai ES un Latīņamerikas sanāksmei ir jānotiek nākamā gada maijā Madridē.

Tāpēc es šodien ar prieku atbalstu *Salafranca Sánchez-Neyra* kunga ziņojumu šajā sēžu zālē. Es pievienojos visiem komplimentiem un apsveikumiem, ko izteikuši visi vai vairākums runātāju, komplimentiem, kam piekrist visi, atzīstot, ka tie ir pamatoti. Faktiski ziņojuma mērķis ir vēl vairāk nostiprināt pašreizējās ciešās politiskās, vēsturiskās, kultūras un ekonomiskās saites, kas pastāv starp šiem abiem reģioniem, un es tāpēc uzskatu, ka šo attiecību nodibināšanas iniciatīva ir pienācīga un atbilstoša pašreizējam brīdim.

Kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas loceklis es vēlos uzsvērt īpašo ekonomisko aspektu un minēt dažus skaitļus, kas liecina, ka Latīņamerika ir strauji pieaugošs un svarīgs reģions, kurā ir 600 miljonu patērētāju un kurš ražo būtiskas izejvielas.

Lauksaimniecības izejvielu cenas Latīņamerikā nesen cēlās nelielu atmosfēras traucējumu dēļ, kas noveda pie pastāvīga un bagātīga piedāvājuma daudzās lauksaimniecības produktus ražojošās valstīs šajā reģionā, kā arī pie daudzu investoru atgriešanās. Turklāt es vēlos atgādināt, ka Eiropas Savienība ir galvenā ieguldītāja Latīņamerikā un galvenā attīstības palīdzības sniedzēja, kuras plānotie ieguldījumi laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam ir 3 miljardi eiro.

Savā pēdējā un noslēguma replikā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos minēt klimata pārmaiņu tematu — ko nesen risināja arī attiecīgās komitejas, apstiprinot svarīgus ziņojumus —, lai palūktos vēlreiz uz daļu no šīs rezolūcijas, ko es pilnīgi atbalstu.

Es tāpēc aicinu organizēt diskusijas un sadarbību ar Latīņameriku cīņā pret klimata pārmaiņām, lai ātrāk sasniegtu Kopenhāgenas mērķus. Sadarbība ar lielākajām jaunattīstības valstīm ir svarīga, ja Eiropa vēlas sasniegt klimata mērķus, kurus tā pati ir nospraudusi.

Peter Skinner (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vai drīkstu teikt, ka arī es vēlos izteikt savus komplimentus par paveikto darbu un jau sniegtajiem komentāriem?

Tomēr ir palikuši, kā daži cilvēki ir norādījuši, pāris grūtu jautājumu par Kolumbiju un cilvēktiesību stāvokli šajā valstī. Tā kā divi no maniem kolēģiem nav klāt, no kuriem viens ir *Richard Howitt*, kas nevarēja ierasties vulkānu darbības dēļ, man jāatkārto tas, ko viņš ir norādījis, proti, ka arodbiedrību biedriem Kolumbijā ir bijušas īpašas problēmas. Es vēlos lūgt komisāri un citus to ņemt vērā jebkurā stratēģijā un saistībās, kas mums ir šajā kontinentā.

Catherine Ashton, Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sākt — kā to darījuši godātie deputāti —, vēlreiz apsveicot *Salafranca* kungu par teicamo ziņojumu, kā arī — kā to darījis viņš un kā to darījuši citi — pateikties Spānijas prezidentūrai par darbu, ko tā uzņēmusies, ne tikai veicot sanāksmes augstākajā līmenī sagatavošanas pasākumus, bet arī par visu to darbu, ko tā ir veikusi, lai atbalstītu uzsāktās iniciatīvas.

Gaidāmā sanāksme augstākajā līmenī ir ļoti svarīga. Tā ļaus mums nostiprināt attiecības, par kurām runāja godājamie deputāti. Vienaļoti ar sanāksmi augstākajā līmenī mēs noturēsim arī ārlietu ministru sanāksmi, kas man ir īpaši svarīga. Es ceru, ka mēs spēsim izmantot šo izdevību, lai padziļinātu attiecības ar vairākām valstīm, kas piedalīsies šajā sanāksmē.

Vairāki godājamie deputāti runāja arī par tirdzniecības lielo nozīmi un Eiropas uzņēmumu svarīgo lomu, kam es pilnīgi piekritu. Mēs esam lielākie ieguldītāji šajā reģionā. Mani jo īpaši iepriecināja tas, ka kolēģi runāja par inovāciju nozīmi, jo tās, manuprāt ir īpaši svarīgas. Protams, kā jau gaidīju, milzīga nozīme tika piešķirta cilvēktiesībām — svarīgi ir garantēt, lai tās noteikti veidotu daļu no visām dinamiskajām attiecībām, kuras mums ir un kuras saistās ar mūsu darbu.

Godājamie deputāti runāja par īpašiem jautājumiem, kas bija iekļauti ziņojumā — par sieviešu slepkavībām un, protams, par pamatiedzīvotājiem. Komisija ir vienmēr aizstāvējusi pamatiedzīvotāju tiesības un turpinās uzraudzīt projektus, kas tika aprakstīti.

Runājot īpaši par Kolumbiju, es labi zinu viedokli, kas valda ne tikai Parlamentā, bet, protams, arī Eiropas Arodbiedrību kongresā (TUC), kā arī Starptautiskajā Arodbiedrību kongresā, ar kuriem man bija darīšana, veicot sava iepriekšējā amata pienākumus. Mēs cieši turpinām sekot šai situācijai. Mēs esam pievērsuši uzmanību ievērojamajam progresam, kas panākts. Tirdzniecības nolīgumā kolēģi redzēs stingro cilvēktiesību klauzulu un saistības, kas ietvertas šajā nolīgumā, ar kurām, es ceru — jo mēs tās uzraugām — pietiks, lai kļiedētu bažas, un kuras, protams, būs mūsu turpmāko attiecību ar Kolumbiju pamatā.

Es piekritu arī viedoklim, ka saistībā ar plašākiem starptautiskiem jautājumiem mums ir svarīga loma šajās valstīs. Brazīlija un Irāna tika minētas kā piemēri. Man ir bijušas pārrunas ar Brazīlijas ārlietu ministru *Celso Amorim* tieši par šo jautājumu, un mēs uzturam sakarus tā lielās nozīmes dēļ.

Tika ierosināts jautājums par Folklendu salām. Dalībvalstis ir ratificējušas ANO Jūras tiesību konvenciju. Folklendu salas ir ar Eiropas Savienību asociēta teritorija, un attiecībā uz to ir jāievēro tiesiskums.

Klimata pārmaiņas arī ir svarīgs jautājums. Mums jāatceras, ka ar šo reģionu mums ir būtisks dialogs. Noslēgumā gribu teikt, ka mani iepriecināja tas, ka šajā sakarībā tika pieminēta *Erasmus* programma, kā arī izglītības programmu lielā nozīme

Savas runas noslēgumā es vēlreiz apsveicu *Salafranca* kungu.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties saviem kolēģiem par viņu runām.

Es vēlos teikt jums, *Ashton* kundze, ka galvenais noteikums, kas nodrošinās, ka šīs sarunas nākamajos gados virzās uz priekšu, būs politiskās gribas mobilizēšana. Politiski iemesli bija 1985. gada Sanhosē ministriju dialoga pamatā, politiski iemesli bija pamatā tam, ka 1990. gadā Rio grupai tika piešķirts likumīgs statuss, un politiski iemesli bija vēl lielākā mērā augstākā līmeņa sanāksmju organizēšanas pamatā.

Es vēlos atbildēt *Kožušnik* kungam, uzsverot, ka mēs patiešām esam sabiedrība, kuras pamatā ir vērtības, un es vēlos norādīt, ka pēdējā sesijā mēs pieņemām svarīgu rezolūciju par Kubu, kurā mēs pieprasījām tūlītēju beznoteikumu politiskajam atbrīvošanai. Es vēlos izmantot šo izdevību un lūgt *Ashton* kundzei iesaistīties un aizlikt kādu vārdu par disidenti *Marta Beatriz Roque*, kas ir nosacīti atbrīvota, jo viņa ir slima. Viņa ir tikko ieguvusi Spānijas pavalstniecību tiesvedības rezultātā, kuru atbalstīja bijušais Eiropas Parlamenta deputāts *Fernando Fernández Martín*, lai viņa varētu doties uz Spāniju ārstēties.

Tomēr mums ir jāpāriet no vārdiem uz darbiem, un par šādu pieeju liecina asociācijas nolīgumi. Manuprāt, *Ashton* kundze, jūs esat veiksmīgi vedusi sarunas par nolīgumiem ar Kolumbiju un Peru. Es uzskatu, ka cilvēktiesību stāvoklis Kolumbijā ir būtiski uzlabojies, lai gan tas vēl arvien izraisa bažas. Kolumbijas iedzīvotāji prasa mieru, un šis nolīgums ir, bez šaubām, pelnīts. Un es patiešām uzskatu, ka Parlamenta deputātu vairākums atbalsta šo nolīgumu.

Ashton kundze! Mums jābūt piekāpīgākiem šajās sarunās ar Centrālameriku. Mēs saņemam 25 % no viņu eksporta, bet viņi saņem 2 % no mūsējā. Mums ir jābūt augstsirdīgiem un, kā jūs teicāt, jāatjauno nolīgums ar *Mercosur*.

Savas runas noslēgumā gribu teikt, priekšsēdētāja kungs, ka, no vienas puses, Eiropas Savienībā ir vērojama ekonomiska lejupslīde, bet, no otras puses, to stiprina Augstās pārstāves amats.

Tāpēc ir nepieciešams, lai viņa velta ievērojamus pūliņus mūsu politiskās gribas paušanai Madrides augstākā līmeņa sanāksmē un arī turpmāk saglabā attiecības ar Latīņameriku pirmajā vietā Eiropas Savienības darba kārtībā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pirmās sesijas laikā maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir Latīņamerikas lielākā tirdzniecības partnere un otrā lielākā Mercosur un Čīles tirdzniecības partnere. Eiropas Savienības dalībvalstis arī nodrošina lielākos tiešos ieguldījumus Latīņamerikā. Tomēr attiecības starp Eiropas Savienību un Latīņameriku sniedzas tālāk par tirdzniecības aspektu, jo tās ietver arī vēsturiskus, institucionālus un kultūras aspektus.

Ņemot to vērā, es uzskatu, ka jāizstrādā tirdzniecības nolīgums, kas ietver ciešāku sadarbību ar Latīņameriku. Faktiski ilgstošie centieni parakstīt asociācijas nolīgumu ar Mercosur ir pirmais solis šajā virzienā.

Asociācijas nolīgums nodrošina instrumentu, kas palīdzēs veicināt abu reģionu kopējās ekonomiskās, sociālās un ģeopolitiskās intereses. Tas būs arī pirmais starpkontinentu asociācijas nolīgums starp Ziemeļiem un Dienvidiem, kas piedāvās alternatīvu citiem mazāk taisnīgiem integrācijas centieniem, kā, piemēram, Ziemeļamerikas un Dienvidamerikas brīvajai tirdzniecības zonai.

Ciešāka sadarbība tirdzniecībā starp Latīņameriku un Eiropas Savienību atvieglos ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas īstenošanu, kuras mērķis ir veicināt abu reģionu ekonomisko attīstību un labklājību. Es ceru, ka Eiropas Savienības un Mercosur augstākā līmeņa sanāksmē, kam jānotiek 17. maijā, tiks iesniegti vairāki apmierinoši secinājumi, kas uz to norādīs.

9. Darba kārtība (turpinājums) (sk. protokolu)

10. Kirgizstāna (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces, Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par Kirgizstānu.

Catherine Ashton, Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, es esmu priecīga par šo iespēju sniegt paziņojumus par Kirgizstānu. Kā Parlaments to ļoti labi zina, valstī joprojām ir nestabils un saspringts stāvoklis. Kirgizstānai ir pievērsta samērā liela saziņas līdzekļu un politiķu uzmanība, un es esmu vēriģi sekojusi notikumu attīstībai kopš to sākuma, sniedzot divus paziņojumus, vienu 7. aprīlī un otru 8. aprīlī.

Gandrīz nekavējoties es uz šo valsti aizsūtīju delegāciju ES Īpašā pārstāvja Pierre Morel vadībā, un visā apmeklējuma laikā mēs ar viņu uzturējām ciešu kontaktu.

ES, ANO un EDSO saskaņotā darbība, kas sākās pagājušajā nedēļā Biškekā, pašreiz turpinās un ilgs, kamēr tiks pārvarēta krīze ar tās sekām. Vakar es runāju ar Kazahstānas ārlietu ministru K. Saudabayev, kas šodien kā EDSO priekšsēdētājs viesojas Biškekā un burtiski šajā brīdī ir atsūtījis man ziņu, ka ir paveicis savus uzdevumus.

Ir cerība, ka prezidenta atkāpšanās, pamatojoties uz pašreizējās Kirgizstānas konstitūcijas 50. pantu, un viņa aizbraukšana no valsts mazinās politisko spriedzi. Tomēr tās nav krīzes beigas, un mums ir jāveic svarīgs darbs.

Vissvarīgākais ir tas, ka mums jānodrošina stabilitāte un sabiedriskā kārtība, un, kamēr situācija kopumā nekļūst mierīga, vardarbība turpināsies. Vakardienas ziņojumi mums vēstīja, ka nemieros Biškekas priekšpilsētās ir nogalināti pieci cilvēki. Visām pusēm ir jābūt piesardzīgām un jāizvairās no provokācijām. Tiesiskuma un kārtības atjaunošanai ir jābūt prioritātei. Pilsoņiem un uzņēmumiem Kirgīzijā ir jābūt iespējai turpināt savu ikdienas dzīvi, nebaidoties par savu dzīvību vai savu fizisko neaizskaramību.

Otrs punkts attiecas uz pagaidu valdības leģitimitāti. Lai gan prezidents Bakiyev ir oficiāli atkāpies, pagaidu valdībai ir jāizstrādā skaidrs plāns, kā atjaunot konstitucionālu un demokrātisku kārtību un likumību.

Par šādas „ceļa kartes” elementiem ir sniegti paziņojumi — tiek izstrādāta jauna konstitūcija, ko nodos referendumam, un ir jānotiek prezidenta un parlamenta vēlēšanām.

Mēs gaidām šādu plānu. Mums šajā sakarā ir svarīgi, lai konstitucionālais process būtu iekļaujošs un nodrošinātu līdzdalību. Visu partiju un etnisko grupu pārstāvjiem ir jābūt iespējai dot ierosinājumus jaunās konstitūcijas projektam, pirms par to notiek referendums.

Es varu apliecināt godātajiem deputātiem, ka pirmās pazīmes rosina cerības. Es ceru, ka tās nākamajās dienās apstiprināsies, un par to mēs ar ministriem spriedīsim pirmdien Luksemburgā.

Ja mums būs pārliecība, ka pagaidu valdība ir apņēmusies drīz atjaunot leģitimitāti un patiesi vēlas atgriezties demokrātiskajā ģimenē, mēs būsime gatavi sniegt nepieciešamo politisko, finansiālo un tehnisko atbalstu.

Saskaņā ar Eiropas Padomes Venēcijas Komisiju mēs varētu dot ieguldījumu konstitucionālās reformas un vēlēšanu tiesību aktu modernizēšanas darbā. Spriežot pēc prezidenta vēlēšanām pagājušajā gadā, mēs zinām, ka progresam ir pietiekami lielas iespējas.

Kopā ar EDSO mēs vēlamies strādāt pie vēlēšanu pārraudzības sagatavošanas un nosacījumu izstrādes, un kopā ar Kirgizstānas tautu mēs esam gatavi darīt visu, kas mūsu spēkos, lai palīdzētu viņiem īstenot centienus izveidot demokrātisku un atvērtu sabiedrību.

Treškārt, ir skaidrs, ka Kirgizstānai ir nepieciešama materiāla palīdzība. Visdrīzākajā laikā mēs pievērsīsimies visām humanitārajām vajadzībām, kas varētu būt radušās neseno notikumu dēļ.

Pamatojoties uz informāciju, ko esam saņēmuši no saviem partneriem — Sarkanā Krusta un Apvienoto Nāciju Attīstības programmas —, šķiet, ka pašlaik nav lielas vajadzības pēc humanitārās palīdzības. Tomēr var būt īpašas medicīniskas vajadzības. Komisija ar Humānās palīdzības ĢD, protams, turpinās pārraudzīt humanitāro situāciju valstī un reaģēs nepieciešamības gadījumā.

Mēs turpināsim sniegt palīdzību, kas jau tiek sniegta, īpaši cilvēktiesību, izglītības un nabadzības izskausanas jomā.

Ceturtkārt, pēc pagājušo divu nedēļu dramatiskajiem notikumiem ir nepieciešama pārskatbildība un taisnīgums. Vairāk nekā 80 personas ir mirušas un simtiem ievainotas, atklājot uguni pret demonstrantiem Biškekā. Šos notikumus nevar vienkārši nobīdīt malā. Mums ir jāgūst skaidrība par to, kas patiesībā notika, kurš bija atbildīgs un kas jādara, lai līdzīgas situācijas nekad vairs neatkārtotos.

Visbeidzot, kā to ir parādījusi nesenā krīze, ir vajadzīgas īstas ekonomiskas un sociālas reformas. Diemžēl Kirgizstānas piemērs rāda, kā slikta valdība un īstas reformas trūkums var radīt politisku nestabilitāti un galu galā vardarbību.

Sacelšanās un plašā laupīšana, kas sekoja, un tagad organizētas, liela mēroga noziedzības pieaugums vēl vairāk pasliktina situāciju.

Es pirmdien apspriedīšu ar ministriem politisko shēmu, kā Eiropas Savienība gatavojas risināt visneatliekamākās vajadzības, bet, protams, šodien es ar lielu interesi uzklaušīšu godāto deputātu viedokļus šajā jautājumā.

Elmar Brok, PPE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi! Es vēlos izteikt jums lielu pateicību par jūsu doto situācijas izvērtējumu. Es uzskatu, ka jūsu vērtējums ir pareizs, ka mums vispirms būtu jāatjauno tiesiskums un kārtība un jānosargā cilvēku dzīvība un pēc tam jāsāk veidot uz šā pamata.

No otras puses, un jūs to paskaidrojāt savā beidzamajā piezīmē, ir skaidrs, cik lielā mērā ir vajadzīga ekonomiskā un sociālā attīstība, jo tā ir arī svarīga politiskās stabilitātes mēraukla. Protams, tajā ietilpst arī līdztiesība, kas bieži cieš korupcijas un citu tai līdzīgu faktoru dēļ. Neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav attaisnojams, šis acīmredzot bija viens no sadursmju cēloņiem.

Mums jāapzinās, ka šīs valstis ir pietiekami nestabilas un ka mūsu centieniem ieviest stabilitāti, veicinot labāku valsts veidošanu, demokrātiju un tiesiskumu, ir izšķirīga nozīme. Ne tikai atsevišķām valstīm, bet visam reģionam, ir liela stratēģiska nozīme mums. Tas ir saistīts ne tikai ar pieejamajiem enerģijas avotiem, bet ar teritoriju kopumā, jo īpaši, ņemot vērā bijušo Padomju Savienības republiku lielākās daļas reliģisko orientāciju. Ja tā attīstīsies fundamentālisma virzienā, rezultāti varētu būt mums katastrofāli.

Šā iemesla dēļ palīdzības sniegšana šīm valstīm ir ārkārtīgi svarīga ne tikai pašas palīdzības dēļ, bet arī saistībā ar mūsu interesēm.

Mums būtu jāatceras, ka šā reģiona kaimiņvalstis, no kurām dažas ir ļoti lielas, ir atbildīgas par to, lai šie trūkumi netiktu izmantoti vecu varas attiecību atjaunošanai, kas traucētu mūsdienīgai attīstībai.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Baronese Ashton, arī es vēlos pateikties jums par jūsu paziņojumu. Diktatoram vai prezidentam, kas uzvedas kā diktators, tiek atņemta vara. Viņa pēctecis svin uzvaru un priecājas par iespēju ieviest demokrātiju saviem padotajiem. Pēc dažiem mēnešiem viņa nostāja ir tāda pati, un šķiet, ka demokrātija ir tikusi ieviesta vienīgi tādēļ, lai ērtos, labi atalgotos amatos varētu iekārtot savu dēlu vai pārējos ģimenes locekļus.

Mēs ceram, ka šis cikls nesākas no jauna un ka *Otunbayeva* kundzes pieeja ir citāda. Viņas pagātne un nostāja, ko viņa bieži ir apliecinājusi, norāda uz to. Tomēr ar norādēm vien nepietiek. Mums vajadzīgs reāls pierādījums. Lai viņai nebūtu lemts tāds pats liktenis kā viņas priekšgājējam, viņai ir jāizvēlas cita pieeja un jānodrošina palīdzība savas valsts tautai. Es ceru, ka varu zaudējušais prezidents būs pietiekami saprātīgs, lai neizraisītu plašākas nesaskaņas, un patiešām izvēlēties mierīgu dzīvesveidu trimdā, kas Kirgizstānas tautai dos iespēju veidot demokrātisku valsti.

Diemžēl manis aprakstītā situācija attiecas ne tikai uz Kirgizstānu. Līdzīgus nosacījumus var atrast arī citās valstīs. Mēs vēlam sekmes Kazahstānas pārstāvim, veicot pienākumus Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) vārdā. Tomēr situācija Kazahstānā arī ir tālu no ideāla. Tas pats attiecas uz Uzbekistānu un citām valstīm. Kā lai mēs šeit rosinām demokrātijas attīstību — jo tā nav produkts, kuru mēs vienkārši varam piegādāt, tai jārodas šajās valstīs — ir jautājums, kuram mums ir jāseko līdzī. Šis ir ļoti jutīgs reģions, kā *Brok* kungs to jau teica. *Morel* kungs veic labu darbu, būdams īpašais pārstāvis, bet ar to nepietiek.

Es vēlos atgādināt ikvienam, ka ar Dr. *Steinmeier* palīdzību Vācijas prezidentūras laikā tika radīta stratēģija Vidusāzijai, par kuru mēs pēdējā laikā esam ļoti maz dzirdējuši. Tāpēc es vēlos lūgt jūs vēlreiz pievērsties šai stratēģijai un pārveidot to par reģiona stabilitātes stratēģiju. Runa nav tikai par enerģijas piegādi no Turkmēnistānas caur Kazahstānu. Jautājums ir arī par stabilitāti un, jo īpaši, par politisko stabilitāti reģionā, kas ir ļoti tuvu Afganistānai. Mēs zinām, ka dažās valstīs, piemēram, Uzbekistānā, stāvoklis ir ļoti delikāts un problemātisks. Protams, galu galā jautājums ir par cilvēcību, jo patiešām šeit vispār nedrīkstētu būt cietušo.

Šajā saistībā mums vēlreiz jāmēģina īstenot tādu stratēģiju Vidusāzijai, kurā ir ietverta ekonomika, demokrātija un humānisms. Es lūdzu jūs izmantot Kirgizstānas gadījumu kā iespēju atjaunot šo Vidusāzijas stratēģiju un piešķirt tai jaunu stimulu.

Niccolò Rinaldi, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi! Kirgīziem ir epos „*Manas*”, kas nav mazs literārs darbs, būdams divdesmit reizes garāks par „*Odiseju*” un „*Iliādu*” kopā, un palīdz izprast valsts vēsturi; eposa nobeidumā ir brīnišķīga epizode — varoņa sieva, kas pārstāv visus iedzīvotājus, nolemj sargāt viņa piemiņu pret ārējiem uzbrukumiem un aizstāvēt viņa kapu. Beigās viņa nolemj, ka uz varoņa kapa ir jābūt viņas, nevis *Manas* vārdam tieši tāpēc, lai nodrošinātu, ka kaps saglabājas neskaris ienaidnieku uzbrukumos.

Šāda veida ziedošanās kopības labā, cilvēku labā ir tas, ko mums vajadzētu gaidīt no jaunās kirgīzu valdošās šķiras, kura faktiski nav nemaz tik jauna. Protams, es iesaku Augstajai pārstāvei pieņemt konstruktīvu un, es teiktu, pozitīvu, tomēr piesardzīgu attieksmi pret pagaidu valdību, bet arī pieprasīt virkni reformu, pasākumu kopumu, kam jābūt skaidriem.

Ir vajadzīga ne tikai starptautiska komisija, lai izmeklētu notikušo, ne tikai skaidrs grafiks demokrātisku noteikumu atjaunošanai — jo šī pagaidu valdība jau pēc definīcijas nav sankcionēta kā tautas ievēlētā leģitīma valdība —, bet arī reformas, lai stingri un efektīvi izstrādātu pretestību korupcijai un galu galā lai padarītu Kirgizstānu neatkarīgu no tiesu varas, kura ir ļoti tālu nošķirta no pašreizējās situācijas.

Turklāt — un tas ir saistīts gan ar tiesu varas jautājumu, gan korupciju — lai normalizētu ļoti despotisko birokrātisko nomenklatūru un valsts pārvaldi. Faktiski Eiropas Savienības jaunajai Vidusāzijas stratēģijai šī ir pirmā īstā pārbaude kritiskā ārkārtas situācijā, kas pašlaik valda Kirgizstānā.

Mēs nedrīkstam ļaut šai valstij, kurā Amerikas Savienoto Valstu ietekme pašlaik ir ļoti ierobežota, galu galā nonākt mūsdienu Krievijas samērā dzelžainā tvēriena žņaugos, un tāpēc es uzskatu, ka šī ir iespēja mums visiem iesaistīties.

Ulrike Lunacek, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Mēs zinām, cik daudz cilvēku 2005. gadā Tulpju revolūcijā cerēja, ka viss mainīsies, kad amatā stājās jauns prezidents, kas patiešām nopietni uztvēra tautas vajadzības un intereses attiecībā uz demokrātiju un līdzdalību lēmumu pieņemšanā. Diemžēl tā nenotika, un tagad viņam ir tāds pats liktenis kā viņa priekšgājējam.

Eiropas Savienībai šajā gadījumā jāizvērs nozīmīga ietekme. Baronese Ashton, es atzinīgi vērtēju to, ka jūs teicāt, ka esat nosūtījusi Īpašo pārstāvi, Morel kungu, uz reģionu. Es domāju, ka tas bija gan prātīgi, gan lietderīgi. Tomēr tagad Eiropas Savienībai vienlīdz nepieciešami ir pārskatīt Vidusāzijas stratēģiju, lai tā kļūtu īsti efektīva. Es ceru, ka nākamajā pirmdienā Padome sāks pie tā strādāt.

Mans jautājums ir šāds: kā jūs gatavojaties to risināt? Kā jūs plānojat nodrošināt, lai sāktos patiešām visaptverošs konstitūcijas attīstīšanas process, kurā tiek iekļauts ikviens, kā jūs to esat ierosinājuši? Mums jāpalīdz šim reģionam un Kirgizstānai virzīties pretī sadarbībai un prom no konfrontācijas. Es uzskatu, ka tas ir svarīgi visa reģiona nākotnei un pat aiz tā robežām.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, dāmas un kungi! Situācija Kirgizstānā faktiski ir īpaši nestabila. Tomēr šī valsts ir bijusi un, iespējams, joprojām ir viena no tām, kas šķita visvairāk atvērta demokrātisku iestāžu izveidei.

Tulpju revolūcija 2005. gadā vēlreiz radīja milzīgas cerības. Bakiyev kungs ir cietis neveiksmi; viņš nav spējis atbildēt uz iedzīvotāju vajadzībām un prasībām; viņš ir ļāvis korupcijai attīstīties un izmantojis to pats savā labā ar noteiktu klana palīdzību; viņš ir iztukšojis kasi, ja var ticēt dažiem paziņojumiem; un viņš ir radījis režīmu, kas kļūst arvien autoritārāks un kas ir licis politiskiem oponentiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un žurnālistiem maksāt bargu cenu.

Pēc 7. aprīļa nemieriem tika izveidota pagaidu valdība, bet ar visu to nešķiet, ka Bakiyev kungs būtu padevies, neskatoties pat uz to, ka viņš ir pametis valsti, un vakar patiesībā notika jauni nemieri, kā jūs teicāt, valsts dienvidos un galvaspilsētas apkārtnē.

Komisāre, šis valsts stratēģiskā nozīme ir ievērojama un ne tikai militārajā jomā. Tā nedrīkst kļūt par dažu lielveļu darbības arēnu. Neskatoties uz vairākām diskusijām, Eiropas Savienība joprojām nav ieguvusi pietiekami lielu klātbūtni šajā pasaules reģionā. Tās atbalsts un tās diplomātiskā klātbūtne joprojām ir svārstīga. Lai par to pārliecinātos, ir tikai jāpalasa, kas teikts par pašreizējo situāciju šajā valstī. Runa nav tikai par Amerikas Savienotajām Valstīm, Krieviju un Kazahstānu, valsti, kas pašreiz ir EDSO prezidentūra. Tomēr ES atbalsts ir būtisks, lai nodrošinātu valsts neatkarību. Jums ir taisnība, baronese Ashton; prioritāte jāpiešķir tiesiskuma atjaunošanai, bet mums ļoti ātri ir jāiet tālāk un, kā to jau ir teikuši daži mani kolēģi, jāisteno pareiza stratēģija šajā pasaules reģionā.

Jā, mums jāpalīdz šai valstij apkarot nabadzību; 40 % iedzīvotāju tajā dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Jā, mums jāveicina ekonomiskā attīstība un, kā jūs teicāt, jo īpaši attiecībā uz izglītību, veselību, bet arī ūdeni, kas ir būtiska prioritāte šajā pasaules reģionā. Jā, protams, mums jāatbalsta demokrātija un cilvēktiesību aizsardzība. Tagad tas ir ārkārtīgi neatliekams jautājums.

Mēs, komisāre, varam un mums jāuzņemas pienākums nepieļaut šīs valsts slīdēšanu fundamentālisma un jauna autoritāra režīma virzienā. Pašlaik šajā gadījumā mēs neiejaucamies šīs valsts iekšējās lietās, bet, tieši otrādi, palīdzam Kirgizstānas cilvēkiem vēlreiz uzticēties demokrātijai. Tas ir galvenais faktors, lai šī valsts saglabātu svarīgo nozīmi šajā pasaules reģionā.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Situācija Kirgizstānā ir ļoti svarīga stabilitātei Vidusāzijā, reģionā, kurā Eiropai ir īpašas intereses saistībā ar izejvielu un enerģijas apgādi.

Pēc 7. aprīļa nemieriem ir nepieciešams atjaunot nosacījumus, kas nepieciešami brīvām, tiesiskām un ātrām demokrātiska režīma vēlēšanām, ja tas atbilst vietējai situācijai. Satraukumu rada fakts, ka noziedzīgi grupējumi ir nozaguši ievērojamu daudzumu ieroču, kas vēl vairāk palielina visas ar to saistītās beztiesiskuma, bruņotu konfliktu un terorisma briesmas šajā teritorijā.

Eiropa un pārējie, tostarp EDSO, varētu dot savu ieguldījumu, palīdzot valstij attīstīt iestādes, kas ir stabilas, rīcībspējīgas, mazāk korumpētas un demokrātiskākas. Viens no šādiem atbalsta apliecinājumiem varētu būt novērošanas misija nākamajās vēlēšanās.

Mēs nevaram izlikties, ka jauna konstitūcija vai parlamentārs režīms būs pietiekams, lai radītu īstu demokrātiju; tā nenovēršami ir atkarīga no pilsoņu politiskās izaugsmes un plašas tiesiskuma un indivīda tiesību izpratnes. Mums jāsniedz ilgtermiņa palīdzība šajā jomā.

Inese Vaidere (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pagājušās nedēļas nemieri ir noveduši Kirgizstānu politiskā, tiesiskā un ekonomiskā krīzē. Tās konstitucionālā tiesa praktiski tika atlaista, un pagaidu valdības rīcība šķiet nekoordinēta. Tajā pašā laikā *Kurmanbek Bakiyev* brālis ir nācis klajā ar paziņojumu, ka ar roku rakstītais paziņojums par atkāpšanos ir viltojums un ka *K. Bakiyev* pats nav atkāpies.

Spriežot pēc aculiecinieku teiktā, ir parādījušās jaunas vietējas grupas, kas mēģina pārņemt varu reģionos. Līdzīgi tam parādās grupējumi pēc etniskā principa, kas rada bailes par lielāku etnisko vardarbību. Valstī brīvi darbojas noziedzīgi grupējumi. Brīvā aprītē atrodas liels skaits ieroču, un tiek veiktas laupīšanas. ES pilsoņu aizsardzība, drošība un intereses šajā valstī joprojām ir apdraudētas.

Pašreizējā pagaidu valdība nespēj pretoties nevienam no šiem draudiem. Stāvoklis ir pilnīgi neskaidrs vietējiem iedzīvotājiem. Augstā pārstāve *Ashton* ir nākusi klajā ar diviem paziņojumiem, paužot bažas, turpretī steidzami ir nepieciešama aktīvāka un praktiskāka darbība. Ir svarīgi, lai ES paustu izlēmīgu nostāju jautājumā par situāciju Kirgizstānā, šajā stratēģiski svarīgajā valstī. Mūsu klātbūtnei tur ir jābūt lielākai, sadarbojoties ar ANO, ASV un EDSO, lai aizstāvētu to Kirgizstānas un ES pilsoņu intereses, kuri pašlaik nespēj aizsargāt savu dzīvību un aizstāvēt savu īpašumu. Ir skaidrs, ka ES jāveic neatkarīga izmeklēšana par nemieru cēloņiem un sekām.

Attiecībā uz Kirgizstānas bankas un investīciju un attīstības aģentūras materiālajiem līdzekļiem: tie ir jānovērtē, pirms tiek piešķirta jebkāda turpmāka finansiāla palīdzība. Pasivitāte un vilcināšanās no ES puses un reālas stratēģijas un taktikas trūkums var izsaukt ļoti bīstamu notikumu attīstību un kaitēt pašas ES ekonomiskajām un politiskajām interesēm un uzticamībai reģionā un pārējā pasaulē.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, lēdija *Ashton*! Valsts neatkarības divdesmit gados Kirgizstānā ir valdījis korumpēts režīms un tās demokrātisko iestāžu progress ir bijis niecīgs. Par pēdējiem piecpadsmit gadiem es varu jums droši to apliecināt, jo esmu bijusi personīgi iesaistīta, gan veicot EDSO locekles pienākumus, gan citādi.

Cilvēki, kas valdīja līdz pat vakardienai, un cilvēki, kas viņus gāza, darbojas vienā un tajā pašā korumpētajā sistēmā. Tagad, kamēr mēs runājam, armija galvaspilsētā veic pārmeklēšanas un arestus. Neskatoties uz to, mums jādod pašreizējam režīmam iespēja, jo mēs esam pēdējā stadijā pirms pilsoņu kara un valsts sašķelšanās.

Kirgizstānas tauta ir miermīlīga, un es domāju, ka daudzi no jums ir iepazinuši viņus, pateicoties grāmatai, ko sarakstījis slavenais rakstnieks Čingizs Aitmatovs, kas gandrīz pirms 4 gadiem bija vēstnieks Briselē. Tomēr finansiālās grūtības un sociālā nevienlīdzība, kā arī ārvalstu iejaukšanās ir izsaukusi eksplozijas, kas dažos gadījumos var novest līdz pilsoņu kara robežai, un šeit es nedaudz iebilstu attiecībā uz to, vai Kirgizstānas tauta var atvairīt terorismu.

Kā es teicu, ir reālas briesmas par Kirgizstānas sašķelšanos Ziemeļos un Dienvidos, ko kultivē ārvalstu aģenti, bet EDSO dalībnieces statuss un EDSO pastāvīgā klātbūtne Kirgizstānā, šķiet, nenes demokratizācijas augļus. Humanitāra krīze šeit, protams, ir pastāvīga, tā varbūt nav akūta, bet visos šajos gados nav notikusi ne modernizācija, ne demokrātijas iestāžu uzlabošana. Cilvēki dzīvo krietni zem nabadzības līmeņa.

Tieši tāpēc Eiropas Parlamentam ir jāiejaucas, sadarbojoties ar citām Eiropas Savienības iestādēm, ar Komisiju un Padomi, un jāpārskata stratēģija, kas līdz šim īstenota šajā teritorijā.

Spēcīgai Eiropas Parlamenta delegācijai ir jāpārtrauga demokratizācijas progress un jāpiešķir nauda kontrolētā veidā, lai attīstītu iestādes un izglītību, jo Kirgizstānas destabilizācija rada nopietnas visas Vidusāzijas un Āzijas rietumu, un Eiropas destabilizācijas briesmas. Ja Eiropas Savienība grib būt efektīva miera uzturētāja, tai jārikojas nekavējoties.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Situācija Kirgizstānā rada īpašas bažas. Šai valstij ir stratēģiska nozīme Vidusāzijā. Tās teritorijā ir izvietota kā ASV militārā bāze, kurai ir svarīga nozīme darbībām Afganistānā, tā arī Krievijas vienības.

Diemžēl dažu pēdējo nedēļu protesti ir izvērsušies vardarbībā un prasījuši cilvēku dzīvību upurus. Iestādēm jāveic pasākumi, kuru nolūks ir aizsargāt cilvēku dzīvību. Vēl vakar notika jaunas sadursmes starp etniskiem kirgīziem, krieviem un turkiem. Ņemot vērā to, ka šajā valstī dzīvo lielas krievu un uzbeku kopienas, starpternisko sadursmju turpināšanās ietekmēs visa reģiona stabilitāti.

Ashton kundze, Eiropas Savienībai ir jāpievērš īpaša uzmanība konfliktam Kirgizstānā un jāiesaistās situācijas stabilizēšanā.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) *Ashton* kundze, mēs esam šeit, lai diskutētu par satraucošajiem notikumiem Kirgizstānā un lai palīdzētu, cik vien mēs spējam, stabilizēt situāciju šajā valstī. Eiropas Savienības apsteidzoši aktīva pieeja Kirgizstānai ir īpaši svarīga, bet tikpat svarīgi ir, lai mēs principā uzturētu augstu saistību līmeni arī attiecībā uz citu jautājumu, kurš no šīs sēdes darba kārtības ir izsvītrots. Tomēr, tā kā tas ir aktuāls un tā kā tiek apdraudētas cilvēku dzīvības, mans pienākums ir aicināt jūs pievērst tam uzmanību. Es runāju par nožēlojamo stāvokli, kādā atrodas *Sahrawi* aktīvisti, Rietumsahāras miera uzturētāji, kas ir aizturēti Marokas cietumos un ir uzsākuši bada streiku, pakļaujot riskam savu dzīvību. „*Amnesty International*” arī ir aicinājusi mūs pievērst uzmanību viņu nožēlojamajam stāvoklim. Tāpēc es lūgtu, *Ashton* kundze, jūs un jūsu kolēģus nekavējoties pievērst uzmanību šai problēmai, jo citādi varētu būt par vēlu.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, nesenie notikumi Biškekā ir satraucošs un skumjš nobeigums 2005. gada Tulpju jeb krāsu revolūcijai, kurā prezidents *Bakiyev* solīja demokrātiju un cilvēktiesības un to vietā nesa korupciju, nepotismu un arvien lielāku autokrātiju.

Kirgizstāna joprojām ir vismazākā un nabadzīgākā valsts Vidusāzijā, un satrauc radikālu islāmistu infiltrēšanās, kas pēdējos gados notikusi Ferganas ielejā, tāpēc ES prioritātei šajā reģionā ir jābūt stabilitātei.

Ir pilnīgi pareizi tagad atzīt jauno R. *Otunbayeva* valdību, neparastu piemēru, kad mums ir kopējas intereses ar Krieviju, kura īstenībā atbalstīja revolūciju un K. *Bakiyev* režīma gāšanu. Prezidente Roza *Otunbayeva* īsu laiku strādāja kā vēstniece Apvienotajā Karalistē, tādēļ viņa labi zina Eiropas Savienības darbību.

Vidusāzija, visbeidzot, ir stratēģisks reģions enerģijas un globālās drošības apsvērumu dēļ, un ASV gaisa spēku bāzes rīcībā Kirgizstānā ir izšķirīgi svarīga arī ISAF atbalstam Afganistānā.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, piecus gadus pēc Tulpju revolūcijas, kas gāza prezidentu *Akayev*, ir notikusi asiņaina revolūcija. Protams, var norādīt uz diviem iemesliem. Pirmkārt, nepotisma un korupcijas problēma, līdz ar to demokrātiskas valsts pamatu trūkums, un, otrkārt, valsts finansiālās un ekonomiskās problēmas.

Ashton kundzes iniciatīva, kas nodrošināja to, ka *Morel* kungs šodien mums visiem var dot izsmeļošu ziņojumu par to, kas reāli notiek Kirgizstānā, šķiet patiešām svarīga. Es vēlos izteikt dedzīgu aicinājumu saistībā ar situāciju Kirgizstānā. Mēs zinām, ka valsts ir Krievijas ietekmes zona un tajā ir arī Amerikas militārā bāze. Eiropas Savienības aktīvai līdzdalībai būtu principiāli jābalstās uz demokrātiskas valsts pamatu celtniecību, kā arī uz iekšējās drošības nodrošināšanu. Vairāk nekā 80 bojāgājušo ir slikts signāls Kirgizstānas veidošanai. Tāpēc es atkārtoti savu dedzīgo uzsaukumu un turu īkšķi par *Ashton* kundzes misiju.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) *Kurmanbek Bakiyev* nav ne pirmais un noteikti nebūs arī pēdējais politiskais vadītājs, kas izsauc neapmierinātību un vilšanos un pret kuru jāizturas kā pret diktatoru pēc cerību stara pašā sākumā, kad viņa vārds sākotnēji saistījās ar demokrātisku optimismu.

Šai situācijai ir vienkāršs skaidrojums. Stablu iestāžu neesamības dēļ politiķi visticamāk izsauc neapmierinātību un tiek iesaistīti šajā konfliktā, korupcijas un šantāžas lokā. Mēs nevienam nedrīkstam aizmirst, ka prezidents *Bakiyev* ir izmantojis to, ka Kirgizstānas teritorijā atrodas Krievijas un ASV militārā bāze, lai nepārtraukti šantāžētu Rietumus.

Tāpēc risinājums meklējams iestādēs, kas izveidotas, balstoties uz plašu apspriešanas procesā panāktu piekrišanu un ar plašu konsensu, un noteiktu kompromisa pakāpi politisko spēku starpā. Tomēr galvenā prioritāte ir tūlītēja vardarbības izbeigšana, kā to pieminēja Augstā pārstāve. Vardarbība ir nopietna, un risinājums ir jāatrod tik ātri, cik vien iespējams, lai to pārtrauktu, jo citādi tā neļaus uzsākt virzību pa politiski konstruktīvu ceļu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, dāmas un kungi! Situācija Kirgizstānā, maigi izsakoties, rada satraukumu, īpaši, ja ņemam vērā paziņojumus, ko sniedzis bijušais ārlietu ministrs, pēc kura domām Kirgizstānas liktenis vēl vairāk tiecas tuvināties Krievijas ekonomiskajai telpai un robežām.

Nedēļu pēc bijušā prezidenta *Bakiyev* valdības krišanas, kurš no valsts aizbēga lidmašīnā 15. aprīlī, nevienam nav nekādas skaidrības par valsts politisko galamērķi vai politiskajiem nākotnes nodomiem. Taču skaidra ir Krievijas Aizsardzības ministrijas nozīme bijušā prezidenta *Bakiyev* bēgšanas veicināšanā, kad cilvēki izgāja ielās, pieprasot viņa demisiju.

Kirgizstānā, mazā valstī, kurā ir tikai 5,3 miljoni iedzīvotāju un kura ir vienīgā valsts pasaulē, kurā izvietota gan ASV, gan Krievijas kara bāze, apgrozībā atrodas daudz ieroču. Saspīlējums tagad izplatās uz kaimiņvalstīm,

un Eiropas Savienībai ir jāņem vērā prioritāte un iespēja, kas rodas šajā laikā, proti, galvenokārt, nepieļaut iespējama pilsoņu kara izcelšanos un palīdzēt valstij turpmākajos sešos mēnešos kļūt par demokrātisku parlamentāru republiku ar stabilu prezidentūru.

Kā jūs, baronese *Ashton*, teicāt, tas viss var notikt, ja mēs spēsim dot divu veidu ieguldījumus: pirmkārt, diplomātisku ieguldījumu, bet arī — kā jūs, Augstā pārstāve, norādījāt — būtisku un materiālu ieguldījumu. Izšķirīgi būs tas, cik laicīgi mēs sniegsim palīdzību visas sociālās spriedzes mazināšanai un vājināšanai.

Baronese *Ashton*, rīkosimies ātri un labi, jo tas būs vēl viens svarīgs pārbaudījums Eiropai. Mēs neesam Haiti, bet Kirgizstānā. Vismaz šoreiz mēģināsim nokļūt tur laikā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kad Padomju Savienība sabruka 20. gadsimta 90. gadu sākumā, daudzi cilvēki uzskatīja, ka jaunās demokrātijas attīstīsies gandrīz pašas no sevis. Tagad mēs zinām, ka šīs jaunās valstis ir mantojušas milzīgas problēmas no Padomju Savienības. Padomju ēras laikā atšķirības starp etniskajām grupām tika lielā mērā apspiestas, tāpēc šodien šajās valstīs ir tik daudz konfliktu reliģijas un kultūras dēļ. Demokrātija nerodas vienkārši vienā dienā, un tā neradīsies vispār, kamēr korumpēti klani kļūst bagāti uz valsts un tās pilsoņu rēķina.

Kļīst baumas, ka snaiperi, kas šāva uz pūli Biškekā, bija uzbeku un tadžiku algotņi. Šķiet, ka tas bija mēģinājums provocēt starptautisku konfliktu, kas varētu apdraudēt visu Vidusāziju. Eiropas ārpolitikai jāpalīdz neitralizēt situāciju. Tomēr militāra iejaukšanās ir nepareizā pieeja, kā to skaidri ir parādījusi Vācijas klātbūtne Afganistānā. Ir būtiski sniegt inteligentu, mērķtiecīgu ekonomisku un attīstības palīdzību. Mums jāpadara par prioritāti korupcijas apkarošana un varas atņemšana vietējiem klaniem. Patiešām, tikai tad demokrātija gūs īstu iespēju Vidusāzijā.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas projekts iegūst jaunu, vērienīgu dimensiju. Līdz ar ES digitālo bibliotēku mūsu kultūras daudzveidība un bagātība tiks padarīta pieejama. Ir būtiski, lai mūsu dažādās valstis būtu dziļi iesaistītas šajā projektā. Šīs iniciatīvas izšķirīgs aspekts ir saistīts ar fundamentālu vērtību: cieņu pret kultūru un valodu daudzveidību.

Viens no mūsu kontinenta apvāršņiem ir Āfrika, bet mēs esam aptumšojuši šo apvāršni ar verdzību un koloniālismu. Mūsu pienākums ir atzīt un atļidzināt savu parādu šīm tautām. Tikai ar finansiālu kompensāciju vien šis pienākums nav izpildāms, bet, pateicoties Eiropas projektam, mēs varam palīdzēt atdot Āfrikas tautām daļu no viņu kultūras mutvārdu literatūras formā.

Amadou Hampâté Bâ, Mali intelektuālis, teica: „Ja Āfrikā nomirst vecs cilvēks, aiziet bojā vesela bibliotēka.” Darbs pie mutvārdu literāro darbu digitāliem ierakstiem, kurus bieži savāc etnologu un antropologu komandas, veicinot brīvu pieeju tiem ar Eiropas projekta palīdzību, tādējādi padarot tos universālus, būtu veids, kā tos aizsargāt un dot jaunu dzīvību cilvēces kultūras daudzveidībai, ar kuru mēs visi esam saistīti.

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kungs, šodien es pārstāvu arī Komisiju. Godātie deputāti ir uzsvēruši vairākus svarīgus punktus, un es mēģināšu man atvēlētajā laikā atzīmēt un pievērsties tik daudziem no tiem, cik vien būs iespējams.

Brok kungs ar *Tannock* kungu un citiem runāja par to, cik svarīgi ir, ka šī ir viena no visnabadzīgākajām Vidusāzijas valstīm un, protams, viena no galvenajām ES palīdzības saņēmējām, skaitot uz vienu iedzīvotāju. Nav iespējams nepieņemt, ka sociālā un ekonomiskā attīstība ir būtiska stratēģijas daļa, kas mums ir jāizvirza. *Swoboda* kungs arī runāja par to, cik svarīgi ir pārliecināties, ka tas, ko mēs redzam, ir īsta politiska reforma. Mēs strādājam ļoti cieši kopā ar ANO un ar EDSO. Visi cilvēki, kas pēdējās dienās ir bijuši šajā reģionā, konsekvēti ir uzsvēruši to, ka mums jāpaskata reformas centrālā nozīme visā, kas notiks turpmāk, un es pilnīgi piekrītu teiktajam par reģiona politisko stabilitāti. Tas ir ļoti svarīgi.

Mums atkal ir ļoti uzmanīgi jāskatās. Šai Vidusāzijas daļai ir stratēģija, kas tiks pārskatīta, bet es uz to skatos saistībā ar Ārējās darbības dienestu un to, kas mums būtu jādara šajā reģionā, lai savāktu kopā dažādos Komisijas un Padomes atbalsta elementus. *Rinaldi* kungs un arī citi, manuprāt, pareizi aprakstīja, ka mūsu attieksmei jābūt piesardzīgai, pozitīvai un konstruktīvai, un es piekrītu arī daudziem godātajiem deputātiem, kuri runāja par tiesiskuma vērtību un nozīmi. Tas ir pamatā visam, ko mēs darīsim šajā valstī, lai būtu droši, ka rīcība notiek saskaņā ar tiesiskumu, un tas, protams, attiecas uz tiesību sistēmu, bet arī uz politisko un konstitucionālo reformu, kas ir tik būtiska.

Lunacek kungs runāja par vēlēšanām, kas būtiski — es domāju, ka tieši tādi vārdi tika lietoti paziņojumā, ko es saņēmu — atšķiras no starptautiskajiem standartiem, kurus mēs vēlētos redzēt. Un es domāju, ka elements,

ko es apvienotu vienā kopumā, būtu ietverts arī finansiālais atbalsts, protams, un, kā jau es minēju, tiesiskums, politiskā un konstitucionālā reforma un vēlēšanas, un saikne, ko mēs vēlamies izveidot arī ekonomiski. Viens neliels piemērs tam, protams, ir tāds, ka tā ir viena no valstīm ar lieliem bagātīgiem ūdens krājumiem šajā reģionā, un tā piegādā ūdeni reģioniem, kā godātajiem deputātiem ir zināms. Mēs esam viņiem palīdzējuši ūdens saimniecības pārvaldīšanā vairāk nekā piecus gadus, un es ceru, ka mēs varēsim atgriezties pie šī tik svarīgā darba, tiklīdz tiks pārvarēta krīze un būs izveidota likumīga valdība.

Tie ir tikai daži no elementiem, kurus es iekļautu. Es domāju, ka mūsu klātbūtnes līmenis reģionā, iespējams, ir pareizs. *Pierre Moreli* ir tur bijis vairākas dienas. Viņš tikko ir atgriezies. Viņš sniegs paziņojumu *Borys kungam* AFET komitejā 27. aprīlī, lai informētu komiteju par visiem jaunākajiem notikumiem. Mēs apmaināmies ar rakstiskiem tekstiem vairākas reizes dienā, un mēs esam runājuši vairākas reizes, un viņš, protams, ir kontaktējies arī ar kolēģiem. Ar viņu mēs esam īstenojuši spēcīgu klātbūtni, es izsaku pateicību viņam un viņa komandai par darbu, kas ir veikts.

Demokrātijas nozīmi, kā teica *Provera* kungs, nekad nedrīkst novērtēt par zemu, manuprāt; mums ir jāpārvar daži no jautājumiem, par kuriem runāja *Vaideres* kundze: nestabilitāte, baumas, nedrošība, jautājumi, kam neapšaubāmi ir milzīga nozīme, un, kā es esmu norādījusi, mēs esam noteikuši, ko gribam izdarīt šajās nedaudzajās, ļoti svarīgajās pirmajās dienās, ko, cerams, godātie deputāti uzskatīs par atbilstošu.

Es domāju, ka nobeigumā man jāsaka, ka daži pašreizējie veidojamās valdības locekļi ir bijušie opozīcijas cilvēktiesību aizstāvji, kurus apspieda iepriekšējais prezidents un atbalstīja Eiropas Savienība, tostarp, protams, šā Parlamenta deputāti. Tādējādi, lai gan man nav nekādu ilūziju par politikas raksturu šajā valstī, kā arī visā reģionā, es domāju, ka mums jādod šai valdībai izdevība veidoties pareizi, piekrist veikt politiskās un konstitucionālās reformas, rīkot vēlēšanas, ko tā saka, ka darīs, un, ja tā vēlas visu to darīt, tā jāatbalsta tagad un turpmāk. Un, pamatojoties uz to, es esmu ļoti pateicīga par piezīmēm, kas ir izteiktas, un mēs turpināsim stratēģiju, kā es to izklāstīju.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks maija pirmajā sesijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Paolo Bartolozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Iedzīvotāju nemieri, kas šajās dienās izcēlušies Kirgizstānas galvaspilsētā, ir apturējuši „Tulpju revolūcijas” progresu, kas 2005. gadā iededza cerības par demokrātiskām pārmaiņām bijušajā padomju republikā.

Eiropas Parlaments vēro politiskās krīzes attīstību valstī ar lielām bažām. Tas nav tikai valsts izšķirīgās geostratēģiskās nozīmes dēļ Krievijai un Amerikas Savienotajām Valstīm, bet arī tādēļ, ka Vidusāzijas stabilitāte, tās politiskā un ekonomiskā attīstība un reģionālā sadarbība ir ES interesēs, vēl jo vairāk svarīgās nozīmes dēļ, kāda Vidusāzijai ir mūsu enerģijas apgādē un mūsu ekonomiskajās un tirdzniecības partnerattiecībās.

Pilsoņu kara izcelšanās un „otras Afganistānas” izveidošanās risks ir jānovērš. Mēs uzticamies diplomātiskajai vidutāju misijai, ko Amerikas Savienoto Valstu, Krievijas un Kazahstānas prezidenti — pēdējais kā pašreizējais EDSO priekšsēdētājs — veic savās sarunās ar Kirgizijas pagaidu valdību par sabiedriskās kārtības un konstitucionāla tiesiskuma nodibināšanu, lai varētu noturēt brīvas vēlēšanas un valsts problēmas tiktu atrisinātas.

Es kā ES un Vidusāzijas delegācijas priekšsēdētājs ceru, ka, neskatoties uz nesenajām etniskajām sadursmēm, mēs darīsim visu, ko spējam, lai nodrošinātu nacionālu mieru un ilgstošas demokrātiskas dzīves atjaunošanos Kirgizstānā.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Situācijas stabilizēšanās Vidusāzijā garantēs labu sadarbību ar ES. Nevienam nav šaubu, ka Kirgizstānai šeit ir īpaša nozīme. Kirgizstāna ir svarīga Eiropas Savienībai stratēģisku iemeslu dēļ — kā valsts, kam ir enerģijas avoti un dabas resursi, un tādēļ, ka tajā atrodas Amerikas kara bāze, kas atbalsta NATO spēkus Afganistānā. Tajā pašā laikā nespēja īstenot pienācīgas reformas pēc tam, kad Kirgizstāna ieguva neatkarību, ir novedusi līdz dramatiskajai situācijai, kuru mēs šodien redzam. Pašlaik koncentrēsimies uz drošības nodrošināšanu un humāno palīdzību civilajiem iedzīvotājiem. Turklāt mums jāveic visi iespējamie pasākumi, lai novērstu valsts radikalizēšanos. Mēs nedrīkstam pieļaut pilsoņu kara sākšanos. Ilgtermiņa perspektīvā ir būtiski attīstīt jaunu stratēģiju visam reģionam. Mums strauji jāattīsta īpaša ES nostāja, kurā ietverti galvenie aspekti, piemēram, reliģiskā fundamentālisma novēršana, nabadzības un korupcijas apkarošana, pilsoniskas sabiedrības veidošana, cilvēktiesību aizstāvēšana un demokratizācija. Īpaši svarīgi mums ir aizsūtīt savu novērotāju komandu nākamajās vēlēšanās. Mums jāturas kopsolī ar

notikumiem un, neiejaucoties iekšējās lietās, mums jādara viss, lai palīdzētu Kirgizstānai doties demokrātijas virzienā un, kad situācija stabilizēsies, īstenot efektīvas reformas. Es domāju, ka turpmākajai palīdzībai, ko ES sūta Kirgizstānai, ir jābūt atkarīgai no reformas ieviešanas, kas nodrošinās tiesisku kārtību un cilvēktiesību ievērošanu.

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Es atzinīgi vērtēju to, ka uz Kirgizstānu ir aizsūtīts Eiropas Savienības Īpašais pārstāvis. Mums ir jāzina, kādi ir pagaidu valdības plāni. Ir jābūt garantijai, ka Kirgizstānā tiks izbeigta vardarbība un tiks nodrošināta tiesiskuma un demokrātijas attīstība. Revolūcijas laikā Kirgizstānā spēki, kas nāca pie varas, vainoja prezidentu Bakiyev par brīvās preses ierobežojumiem, vardarbību pret žurnālistiem, opozīcijas vadītāju arestu, korupciju, novēršanos no demokrātiskām vērtībām un sliktu ekonomisko stāvokli valstī. Mums tādēļ ir cerība pieredzēt, ka Kirgizstāna drīz pārvērtīsies par demokrātisku valsti, kurā valda tiesiskums. Tajā pašā laikā mūsu cerības būs pamatotas tikai tad, ja mēs paši būsīm gatavi ieguldīt resursus šā plāna īstenošanai, jo Kirgizstānas ekonomika, kas cīnās par izdzīvošanu, nevar atļauties atbalstu, kurš vajadzīgs ilgi gaidīto sociālo, ekonomisko un politisko reformu īstenošanai. Ja mūsu nolūks ir radīt ilgtspējīgu attīstību Vidusāzijas reģionā, līdzās ekonomiskās palīdzības piedāvājumam mums pagaidu valdībai jāpiedāvā arī mūsu zināšanas un prasmes reformu veikšanā, tāpat kā mēs esam darījuši Kosovā, Maķedonijā un citur. Šajā jomā ir vērts atzīmēt, ka Igaunija ir sniegusi šādu palīdzību Ukrainai, kā arī Gruzijai, kas rāda, ka mūsu sazināšanās pieredzi ar cilvēkiem, kas dzīvo bijušās Padomju Savienības teritorijā, nedrīkst novērtēt par zemu. Līdz ar režīma maiņu, kas pašlaik notiek, mēs nevaram palaist garām iespēju Kirgizstānā veicināt virzību pretī demokrātiskām vērtībām. Tāpēc no mūsu puses būtu bezatbildīgi atstāt Kirgizstānu bez atbalsta un padarīt to atkarīgu no dažiem tās lielajiem kaimiņiem.

11. ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces, Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmi.

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kungs, Kanāda ir viena no Eiropas Savienības vecākajām un domāšanas veidā vistuvākajām partnerēm. Mēs strādājam kopā pie plaša jautājumu loka — gan divpusēji, gan, protams, visā pasaulē.

Mūsu attiecības balstās uz kopēju vēsturi, kas ietiecas senā pagātnē, un uz kopējām vērtībām, kas tiek dziļi koptas. Tieši tas ir pamats, uz kura mēs sadarbojamies, lai aizsargātu savas kopējās intereses. Mēs to darām, protams, Eiropas un Kanādas pilsoņu labā, bet arī tādēļ, lai vairotu drošību un labklājību visā pasaulē.

Tādēļ šīs ir svarīgas attiecības. Mums tās ir jākopj un tajās jāiegulda, lai mēs pilnībā realizētu to potenciālu, kas tajās ir. Tāds nolūks ir nākamajai ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks Briselē 5. maijā.

Laika izvēle ir veiksmīga. Jo tas nozīmē, ka, tā kā Kanāda ir G8 un G20 augstākā līmeņa sanāksmju priekšsēdētāja jūnija beigās, mūsu ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme ļauj mums apkopot un salīdzināt savas stratēģijas par globāliem tematiem, kas tiks izskatīti G8 un G20 augstākā līmeņa sanāksmēs, piemēram, par to, kā veicināt ilgtspējīgu ekonomikas atlabšanu, sadarbību finanšu tirgus reformā un regulēšanā, par klimata pārmaiņām un cīņu pret kodolieroču izplatīšanu.

Es nesen piedalījos G8 ārlietu ministru sanāksmē Kanādā, kurā patiešām tika diskutēts par daudziem šiem jautājumiem.

Mums būs arī iespēja apspriest ES un Kanādas divpusējās attiecības un to, kā mēs kopā strādājam pie reģionālajām krīzēm. Mūsu mērķis ir panākt, lai tā būtu mērķtiecīga, lietīšķa augstākā līmeņa sanāksme.

Mūsu divpusējās attiecībās augstākā līmeņa sanāksme pievērsīsies centieniem uzlabot un modernizēt ES un Kanādas attiecības. Tas dos mums teicamu iespēju sniegt visaugstākajā politiskajā līmenī atbalstu, lai pēc iespējas ātrāk panāktu vērienīgu, visaptverošu ekonomisku un tirdzniecības nolīgumu.

Mēs vērtēsim progresu, kas panākts pirmajās trīs sarunu kārtās, bet dosim arī jaunu stimulu šīm sarunām, turot prātā to nozīmi tirdzniecības paplašināšanā un darbavietu radīšanā. Attiecībā uz tirdzniecību plašākā nozīmē augstākā līmeņa sanāksmei ir jādod skaidrs signāls par to, ka ES un Kanāda noraida protekcionismu, atceroties mūsu apņēmību panākt vērienīgu, vispusīgu un līdzsvarotu Dohas attīstības sarunu kārtas noslēgumu.

Augstākā līmeņa sanāksmei ir jāpievēršas arī tematam par savstarpējiem bezvīzu ceļojumiem. Mūsu mērķis ir skaidrs: mēs gribam bezvīzu ceļojumus visiem ES pilsoņiem pēc iespējas drīzāk.

Mums būs arī iespēja apspriest mūsu krīzes vadības sadarbību, kas, man prieks to teikt, strauji paplašinās. Mums notiek vairākas krīzes vadības operācijas, jo īpaši jāatzīmē mūsu policijas misija Afganistānā, kur mūsu sadarbība ar Kanādu ir priekšzīmīga.

Arī Haiti būs augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā acīmredzamu iemeslu dēļ. Kanādas nozīme Haiti ir ļoti svarīga, un viena no jomām, kurā mēs varam un mums vajadzētu stiprināt mūsu kopējos centienus, ir krīzes vadības sasaiste ar ilgāka termiņa attīstību. Tas arī bija punkts, ko es uzsvēru Ņujorkas konferencē par Haiti 31. martā, kurā līdzpriekšsēdētāji bija gan ES, gan Kanāda kopā ar Franciju, Spāniju un Brazīliju.

Kopā ar kolēģiem, attīstības komisāru Andri Piebalgu un Starptautiskās sadarbības, humānas palīdzības un krīzes risinājumu komisāri *Kristalina Georgieva*, man bija prieks ziņot Ņujorkā, ka ES ieguldīs vairāk nekā 1,2 miljardus eiro Haiti rekonstrukcijai un attīstībai.

Gan ES, gan Kanādai ir ilgtermiņa apņemšanās palīdzēt Haiti tās rekonstrukcijā, atjaunot to labākai nākotnei.

Augstākā līmeņa sanāksme spriedīs par klimata pārmaiņām. Saistībā ar situāciju, kas izveidojusies pēc Kopenhāgenas, pielāgošanās klimata pārmaiņām un to seku mazināšana arī turpmāk būs darba kārtības galvgali un prasīs atbalstošu enerģētikas politiku. Plaši tiek atbalstīta ideja, ka ES un Kanādas sadarbībai ir jākoncentrējas uz finansēšanas mehānismiem, kā arī uz atbalstu trešo valstu tīrai attīstībai.

Klimata pārmaiņu radītās sekas Arktikai būs vēl viens svarīgs elements mūsu diskusijās augstākā līmeņa sanāksmē. Nekur citur klimata pārmaiņu ietekme neizpaužas tik krasi kā Arktikas reģionā. Vides pārmaiņām ir arvien lielāka ietekme uz Arktikas iedzīvotājiem, bioloģisko daudzveidību un ainavu — gan uz zemes, gan jūrā. Reģiona, tostarp tā iedzīvotāju, aizsardzība ir ES topošās Arktikas politikas galvenais mērķis, kā godātie deputāti varbūt atceras no mana uzstāšanās marta plenārsēdē. Kanāda, kurai vairāk nekā 40 % zemes teritorijas atrodas Ziemeļos, tāpat kā mēs ir ieinteresēta aizsargāt Arktikas vidi un nodrošināt šā reģiona ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību.

Nobeigumā, runājot par ES un Kanādas attiecību uzlabošanu un modernizēšanu, mums ir 1976. gada Eiropas Kopienas un Kanādas pamat nolīgums. Tas joprojām ir spēkā, bet ir novecojis. ES un Kanādas sadarbība ir paplašinājusies uz citām jomām, piemēram, ārlietu un drošības politiku un ciešāku sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā.

Tāpēc mums ir vajadzīgs modernizēts pamat nolīgums, kas darbotos kā „jumts” visiem mūsu nozaru nolīgumiem, tostarp vispusīgajam ekonomiskajam un tirdzniecības nolīgumam, un mums ar Kanādu pašreiz notiek sarunas, lai uzlabotu šo nolīgumu.

Lielu izaicinājumu pasaulē, kur pārmaiņas notiek pastāvīgi, mums ir vajadzīgi partneri. Kanāda ir viena no vissvarīgākajiem Eiropas Savienības partneriem. Mūsu mērķis ir produktīva augstākā līmeņa sanāksme ar skaidriem rezultātiem.

Elisabeth Jeggle, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*, dāmas un kungi! Pateicos jums, baronese *Ashton*, par jūsu vispusīgo paziņojumu. Man kā priekšsēdētāja vietniecei delegācijā attiecībām ar Kanādu Eiropas Savienībā ir īpašs prieks, ka mēs Parlamentā apspriežam nākamo ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmi. Kā jūs zināt, balsošana diemžēl ir atlikta līdz maija sākumam. Tomēr es vēlos īsi izklāstīt punktus, kuri ir svarīgi Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupai.

Kopš 1959. gada Kanāda ir bijusi viena no Eiropas Savienības tuvākajiem un senākajiem partneriem. Kanādai un Eiropas Savienībai ir daudzas kopējas vērtības, un abas stingri aizstāv daudzpusēju pieeju globālu problēmu risināšanā. 2010. gadā Kanāda ir G8 prezidējošā valsts un uzņems nākamo G20 augstākā līmeņa sanāksmi. Attiecībā uz pašreizējām sarunām par vispusīgu ekonomisku un tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kanādu mums ir svarīgi padziļināt un pastiprināt labās attiecības starp diviem partneriem nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē.

Šā iemesla dēļ mēs savā kopējā rezolūcijā aicinām uz koordinētu un saskanīgu pieeju problēmām, ar kurām mums jāsaskaras, jo īpaši attiecībā uz ekonomisko un finansiālo krīzi, ārpolitiku un drošības politiku, attīstības sadarbību, klimata un enerģētikas politiku un sarunām Dohas sarunu kārtā. Tomēr mēs arī aicinām nākamajā ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmē atrisināt problēmu par vīzu prasībām, ko Kanādas valdība daļēji ir atjaunojusi ES pilsoņiem no Čehijas, Bulgārijas un Rumānijas. Saistībā ar šo mēs ļoti atzinīgi vērtējam vīzu biroja atvēršanu Kanādas vēstniecībā Prāgā un ekspertu darba grupas izveidi šajā jautājumā.

Nobeidzot es vēlos vēlreiz uzsvērt to, ka es esmu pārliecināta, ka ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme padziļinās jau tā tuvās politiskās attiecības starp abām pusēm. Paldies visiem par jūsu iesaistīšanos un uzmanību.

Ioan Enciu, S&D grupas vārdā. – (RO) Kā Augstā pārstāve *Ashton* kundze jau teica, Kanāda ir viena no Eiropas Savienības senākajiem partneriem, un šā gada augstākā līmeņa sanāksme ir svarīga, lai turpinātu un nostiprinātu šo ciešo sadarbību visās jomās: ekonomikā, tirdzniecībā, klimata pārmaiņu un militārajā jomā. Es patiešām vēlos atzinīgi novērtēt pasākumus, kas līdz šim ir īstenoti ar mērķi parakstīt ES un Kanādas tirdzniecības nolīgumu, un es ceru, ka šā gada sanāksme dos nepieciešamo stimulu tā nobeigšanai.

Turot prātā pašreizējo ekonomisko situāciju un klimata stāvokli, man jāuzsver ciešas sadarbības nepieciešamība, lai atrastu alternatīvas tradicionālajiem enerģijas ražošanas avotiem, ievērojot konkrētās abu valstu, Eiropas Savienības un Kanādas, īpatnības, kas saistās ar zema oglekļa emisiju tehnoloģijas attīstīšanu un izmantošanu. Vienlaikus jāveicina sadarbība arī enerģijas un klimata, kā arī jūrniecības nozarē Arktikas reģionā.

Ir arī jutīgi jautājumi, kuriem augstākā līmeņa sanāksmē būs jāpieskaras. Es šeit runāju par ekoloģijas jautājumiem, globālo sasilšanu, ACTA, CETA, banku nozari, finanšu un ekonomikas tirgu stabilizēšanu, CITES konferenci un ES un Kanādas nolīgumu par pasažieru datu reģistra PNR informāciju. Es domāju, ka, turot prātā iepriekšējo pieredzi, Eiropas Savienībai un Kanādai izdosies atrisināt tik daudzus no šiem jautājumiem, cik vien iespējams. Tomēr šiem jautājumiem jāpieiet taktiski un ar izpratni, bez savstarpējiem apvainojumiem, vienkārši skatoties uz priekšu nākotnē un ņemot vērā abu pušu pilsoņu intereses. Savstarpējības garantēšana divpusējās attiecībās ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Mēs ceram, ka drīzā nākotnē Kanāda atcels vīzu prasības Rumānijas, Čehijas un Bulgārijas pilsoņiem, tādējādi nodrošinot taisnīgu un vienlīdzīgu attieksmi pret visiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

Nobeigumā, turot prātā, ka Eiropas Parlamenta atzinums ir vajadzīgs, lai parakstītu ikvienu starptautisku līgumu, tas jāiesaista un ar to jāapsprīdza ikviena projekta sākuma stadijā. Es izmantoju šo iespēju, lai lūgtu Komisiju izveidot efektīvu komunikāciju ar Eiropas Parlamentu ilgtspējīgu rezultātu sasniegšanai.

Wolf Klinz, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Partnerattiecības starp ES un Kanādu darbojas ļoti labi ne tikai ekonomikas jomā, bet arī ārlietu politikas jautājumos, piemēram, par Irānu, Afganistānu, Haiti un citiem līdzīgiem gadījumiem.

Neskatoties uz to, mēs saskaramies ar vairākām nopietnām problēmām. Es esmu pārliecināts, ka mēs tās varam pārvarēt, jo mūsu starpā ir cieša draudzība un partnerība. Es domāju jo īpaši par pieciem punktiem. Pirmkārt, mums kārtīgi jāveic regulēšanas darbs finanšu jomā. G20 solīja daudz, un es uzskatu, ka G20 augstākā līmeņa sanāksmē Toronto, ko organizē Kanāda, ir svarīgi skaidri parādīt, ka G20 valstis veic konkrētus pasākumus, nevis dod tikai solījumus.

Otrais punkts tika jau pieminēts. Mums ir ļoti līdzīgi mērķi attiecībā uz klimata politiku. Mēs Eiropā noteikti varam mācīties no Kanādas par oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas projektiem un citu projektu attīstību šajā jomā. Mēs ceram, ka varēsim vienoties par kopējiem samazinājumu standartiem.

Trešais punkts attiecas uz jauna tirdzniecības nolīguma nepieciešamību, un es uzskatu, ka mūsu mērķi ir ļoti līdzīgi arī šajā jomā. Es vēlos izcelt divus punktus, kuros nepieciešams rīkoties un kuros mēs plānojam ciešāk tuvoties, bet tomēr saglabāt noteiktu distanci. Viens no šiem jautājumiem skar bezvīzu ceļojumus, ko jūs, baronese *Ashton*, jau nosaucāt. Es ceru, ka būs iespējams izturēties pret ES dalībvalstu etniskajām minoritātēm tādā pašā veidā kā pret visiem citiem ES pilsoņiem.

Pēdējais punkts attiecas uz pasažieru datu nolīgumu, kas beidzās pagājušā gada rudenī. Tas *de facto* vēl ir spēkā, bet tam vairs nav tiesiska pamata. Mums ir vajadzīgs jauns tiesisks pamats, lai mēs varētu radīt jaunu nolīgumu. Šim jaunajam tiesiskajam pamatam jānodrošina pilsonisko tiesību ievērošana. Mūsdienu tīklu izveides tehnoloģiskās iespējas nav jāizmanto, lai visa informācija par vārdiem, dzimšanas datumiem, reisiem, kredītkartēm un tā tālāk kļūtu brīvi pieejama tādā veidā, ka šo informāciju var izmantot ļaunprātīgi. Mēs ceram, ka mēs varam strādāt kopā, lai radītu tiesisku pamatu, kas atbilst mūsu Eiropas pilsonisko tiesību koncepcijai.

Reinhard Bütikofer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Kanāda ir ES labs draugs un svarīgs partneris. Tā ir arī svarīga starptautiska figūra un sen ir bijusi nobriedusi demokrātija, no kuras mēs daudz varam mācīties. Tomēr, tā kā ir pagājis ilgs laiks, kopš mēs pieņemām rezolūciju par

Kanādu šajā Parlamentā, mums jāizmanto iespēja apskatīt attiecības starp Eiropu un Kanādu nopietnāk, nekā to dara šī rezolūcija.

Es uzskatu, ka ir samērā mulsoši, ka rezolūcija atsaucas uz daudzām kopējām problēmām, bet neietver tostarp politiku saistībā ar Arktiku. Nemaz netiek pieminēta Arktikas aizsardzība, izmantojot mērķus un standartus. Arktika tiek pieminēta tikai garāmejot, un fakts, ka martā Kanāda diezgan nedraudzīgā veidā liedza Zviedrijai, Somijai, Īslandei un pamatiedzīvotāju tautām piedalīties kādā starptautiskā sanāksmē par Arktiku, ir pilnīgi atstāts bez ievērības.

Es esmu ļoti sarūgtināts, ka netiek risināta problēma par bitumenu, zilo tunzivi un roņu izšaušanas aizliegumu. Tā nav Kanādas provocēšana. Tomēr, ja mums notiek nopietna diskusija ar draugu, ir mulķīgi un apkaunojoši nepieminēt problēmas, kas mums ir. Nemaz nav pieminēts fakts, ka Kanādas nostāja Kopenhāgenā nebija īpaši pozitīva. Jautājums par vīzu politiku, konkrēti attiecībā uz Čehiju un tās romu cilvēkiem, ir jāatspoguļo skaidrāk.

Mums jāstrādā kopā draudzībā, bet mēs nedrīkstam aizslaucīt problēmas pagultē, jo tas nevienam nepalīdz. Tāpēc mana grupa mēģinās balsošanā panākt, lai rezolūcijā tiktu iekļauta bitumena problēma un roņu izstrādājumu imports.

Philip Bradbourn, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, kā priekšsēdētājs Delegācijā attiecībām ar Kanādu es ļoti atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kas īstenībā ir ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmes pirmā daļa. Kā tika norādīts, Kanāda ir viena no senākajiem Eiropas partneriem, un mūsu attiecību stiprināšana pāri Atlantijas okeānam ir kļuvusi par prioritāti abām pusēm. Kā dižciltīgā kundze sacīja savā ievada runā, ar Kanādu risinās diskusijas par vispusīgu ekonomisku un tirdzniecības nolīgumu, kas, cerams, noteiks standartu turpmākajiem tirdzniecības nolīgumiem starp ES un trešām valstīm.

Parlamentam būs jāapstiprina šie nolīgumi, un es ceru, ka Komisija nodrošinās pilnīgu informāciju deputātiem, jo īpaši parlamentu sadarbības delegācijai un Starptautiskās tirdzniecības komitejai, un ieklaus viņus visās diskusiju stadijās.

Šo rezolūciju es varu pilnībā atbalstīt, jo tā ir kompakta un apskata tikai augstākā līmeņa sanāksmes jautājumus un mūsu attiecības ar Kanādas valdību. Rezolūcija nosaka pozitīvu toni nākamajām diskusijām un parāda šā Parlamenta vēlmi veidot pozitīvas attiecības ar mūsu visienāko tirdzniecības partneri. Uz to var balstīties ne tikai, lai palielinātu Parlamenta reputāciju, bet arī turpmākās sarunās ar citām trešām valstīm.

Joe Higgins, GUE/NGL grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ekonomiska nolīguma starp Eiropas Savienību un Kanādu sociālās, vides un ekonomiskās sekas nekādi nav tikušas izvērtētas.

Kanādas Valsts darbinieku savienībai, kurā ir 600 000 biedru tādās jomās kā veselības aprūpe, izglītība, vietējās pašvaldības, sabiedriskie pakalpojumi un transports, ir nopietnas bažas par šāda nolīguma sekām. Tādas pašas bažas ir arī Nacionālajai valsts un vispārējai darbinieku apvienībai ar tās 340 000 biedriem Kanādā, kā arī Kanādas Sabiedrisko pakalpojumu aliansei, kurā ir 165 000 biedru.

Šie darbinieki ir nobažījušies, jo viņi saprot, ka šāds nolīgums tiks īstenots vispirmām kārtām lielo uzņēmumu ekonomiskajās interesēs gan Kanādā, gan Eiropas Savienībā, nevis darba cilvēku vai sociālā taisnīguma interesēs.

Tagad gan Eiropas, gan Kanādas transnacionālās korporācijas vēlas ielauzties sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanā Kanādā — protams, lai gūtu maksimālu peļņu. Viņi uzskata ES un Kanādas nolīgumu par līdzekli, kā uzspiest plašu privatizāciju tādās jomās kā sabiedriskais transports, ūdens apgāde un elektrība. Šāda attīstība apdraudētu Kanādas strādnieku atalgojumu un nosacījumus. Tas varētu būt sākums skrējienam uz galu tādā pašā veidā, kā mēs to esam pieredzējuši Eiropā, kur ES Komisija pati atbalsta privātu uzņēmumu tiesības pakalpojumu sniegšanas jomā ekspluatēt strādniekus, kā tas pierādījās, kad Komisija nodeva tiesā Luksemburgas valsti par to, ka tā gribēja, lai pakalpojumu sfērā nodarbinātajiem imigrantiem tiktu nodrošināta tāda pati aizsardzība kā Luksemburgas strādniekiem.

Tagad Kanādas ūdens ir īpašs mērķis daudznacionālajiem ūdens uzņēmumiem. Iepriekš vairāki ES daudznacionālie uzņēmumi radīja postu tādās valstīs kā, piemēram, Bolīvija, privatizējot ūdeni, un to postošā ietekme ir jau jūtama Kanādā.

Par laimi vienkāršie cilvēki Kanādā ir gatavi cīnīties, lai aizsargātu savu sabiedrisko ūdens apgādi. Viņiem būs jābūt modriem.

Eiropas sabiedriskā sektora darbinieku arodbiedrības arī ir nobažījušās, un es aicinu gan Kanādas, gan ES arodbiedrības uzsākt īstu kampaņu sabiedriskā īpašuma aizsardzībai sabiedriskajos pakalpojumos ar demokrātisku kontroli, nevis maksimālu privātu peļņu, bet nevis tikai sanākot kopā vadības līmenī, bet reāli iesaistot ierindas biedrus savu sabiedrisko pakalpojumu aizsargāšanā.

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, Eiropai un Kanādai ir bijušas labas partnerattiecības daudzus gadus, tāpēc ir dabiski, ka mēs mēģinām paplašināt brīvo tirdzniecību. Tomēr vai pašreizējais veids ir vislabākais, ņemot vērā laiku, ko sarunas ir prasījušas? Vai ES aparāts nav pārāk smagnējs un birokrātisks šāda uzdevuma veikšanai?

Kanāda vēlas brīvas tirdzniecības nolīgumu ar ES, bet tajā pašā laikā Kanāda atsakās aizliegt briesmīgo roņu izkaušanas metodi, kas ir pilnīgā pretrunā ar visiem dzīvnieku labturības noteikumiem.

Tādā pašā veidā Kanāda vēlas tiesības aplikt ar nodokli kuģošanu pa neaizsalstošo Ziemeļrietumu ceļu Tomēr maršrutam Amerikas ziemeļos ir jābūt brīvi pieejamam visiem. Ziemeļrietumu ceļš ir ideāls veids, kā taupīt laiku, naudu un degvielu un dot labumu videi. Tas palielina visu ziemeļu puslodes valstu konkurētspēju. Tāpēc es mudinu Kanādu pieturēties pie brīvās tirdzniecības līgumā ietvertajām idejām un atmest domas par nodokļu noteikšanu atklātās jūras izmantošanai.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, it kā nebūtu pietiekoši nepatīkami tas, ka sarunu laikā par vispusīgo ekonomisko un tirdzniecības nolīgumu (CETA) ir noplūdusi informācija, tiek izteikta arī apsūdzība, ka ar CETA un viltotu preču tirdzniecības apkarošanas nolīgumu (ACTA) Kanādu piespiež pielāgot savus autortiesību likumus ASV un ES standartiem. Šķiet, ka CETA attiecas uz nozīmīgu privatizāciju, regulējumu atcelšanu un restrukturizāciju. Tas saistās ar to, ka vietējām iestādēm tiek liegts piemērot īpašas vietējas vai etniskas iepirkuma vadlīnijas. Protams, ir jēga izsludināt konkursu par lielākiem līgumiem un, protams, jābūt tādiem noteikumiem, kas nodrošina, lai neizplatītos korupcija un nepotisms.

Kad mūsu vietējās iestādes jau šeit žēlojas, ka tām nav ļauts izmantot uzņēmumus, kas izrāda sociālu aktivitāti, bet tai vietā tās vispār ir spiestas piešķirt līgumus firmām, kas dominē tirgū, kļūst vēl jo mazāk saprotams, ka mēs tādus pašus noteikumus uzspiežam citām valstīm. Kad brīvas tirdzniecības nolīgumi ļauj daudznacionāliem uzņēmumiem tiesāties ar valdībām par kaitējumu, ko tās radījušas ar saviem lēmumiem par vides un veselības politiku, ir skaidrs, ka Eiropas Savienība pārāk maz ir mācījusies no finansiālās un ekonomiskās krīzes un turpina savu nepareizo, neoliberālo kursu.

Ja ES patiešām grib būt pilsoņu labā, kā ziepju reklāmu runātāji parasti saka, tai jāpārstāj doties pa nepareizo ceļu un jāpārveršas par aizsargvalni pret globalizāciju, atbalstot tādas draudzīgas valstis kā Kanāda.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es vēlos, pirmkārt, uzsvērt, kā to ir darījuši arī citi kolēģi, ka ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme ir svarīga iespēja padziļināt mūsu partnerattiecības ar šo svarīgo demokrātiju. Šīs attiecības ir ārkārtīgi svarīgas Eiropas Savienībai, jo tās ir starp partneriem, kam ir vienādas vērtības un kas ir strādājuši kopā ilgu laiku.

Vienlaikus es vēlos atgādināt jums par deklarāciju, ko pieņēma iepriekšējā ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmē Prāgā 2009. gada maijā, kurā ir atkārtots, ka partneru kopējais mērķis, un es citēju, ir „veicināt cilvēku brīvu un drošu kustību starp ES un Kanādu, lai bezvīzu ceļošana uz Kanādu pēc iespējas drīzāk tiktu attiecināta uz visiem ES pilsoņiem”.

Pēc viena gada mums ir jāatzīst, ka tālu atpaliekam no šā mērķa sasniegšanas. Pašlaik obligātām vīzas prasībām pakļauti ne tikai rumāņi un bulgāri, bet, kā jūs zināt, pagājušajā gadā vīzas tika atkal ieviestas arī Čehijai.

Man šķiet, ka mums šeit, pirmkārt un galvenokārt, ir problēma ar savstarpīgumu. Tā kā mēs visi labi zinām, ka visas ES dalībvalstis ir atcēlušas vīzas Kanādas pilsoņiem, saskaņā ar mūsu tiesību aktiem mums, no otras puses, ja es drīkstu tā teikt, rodas konsekvences problēma, jo Kanāda ir atcēlusi vīzas prasību vienai no kandidātvalstīm, Horvātijai, bet, es atkārtoju, pašlaik saglabā vīzas prasības pilsoņiem no ES dalībvalstīm.

Tāpēc es uzskatu, ka maijā augstākā līmeņa sanāksmei ir jāpanāk svarīgs, ja ne izšķirošs progress jautājumā par vīzu atcelšanu visiem ES dalībvalstu pilsoņiem. Es domāju, ka ir nepieciešami konkrēti pasākumi, un šis mērķis ir jāizvirza tik augstu darba kārtībā, cik vien iespējams, jo mūs vairs neapmierina deklarācijas par principiem. Šis diskriminācijas veids ir ārkārtīgi netaisns, jo īpaši pret pilsoņiem valstī, no kuras esmu arī es un kura ir Eiropas Savienības dalībvalsts, kas ir panākusi nozīmīgu tehnisku progresu attiecībā uz vīzu atcelšanu.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, nezinu, kāpēc man vienmēr ir tāda sajūta, it kā man vajadzētu būt aizdomām, ka Komisija negrib visu izklāstīt Eiropas Parlamentam. Tieši tā ir ar brīvās tirdzniecības nolīgumu, par ko notiek sarunas ar Kanādu. Es vēlos pievienoties kritikai, ko pauduši mani kolēģi, kas ir teikuši, ka daži fakti ir aizdomīgi, jo īpaši tas, ko pieminēja *Higgins* kungs, un es pilnīgi piekritu viņam.

Manuprāt, tirdzniecības nolīgumi ir laba lieta, ja tie veicina vispārēju labklājību abās pusēs, bet nevis tad, ja tie kalpo gandrīz vienīgi tikai dažu lielu daudz nacionālu uzņēmumu interesēm. Ja jūs atklājat, ka veselība, izglītība vai sabiedriskā drošība pēkšņi ir kļuvusi par tirdzniecības nolīgumu tematu un ka šajās jomās regulējums jāatceļ, jums rodas aizdomas, ka šis nolīgums ir dažu nedaudzo labā un radīs kaitējumu daudziem citiem. Es vēlos izteikt brīdinājumu cilvēkiem, kas mēģina apiet Eiropas Parlamentu, ieviešot šāda veida nolīgumus.

Otrs punkts, ko es vēlos uzsvērt, ir šāds: ja jūs tiekaties un runājat ar ilgtermiņa partneri, piemēram, Kanādu, jums jāiekļauj daži nepatīkami temati. Es uzskatu, ka šāda veida diskusijā un nolīgumā ir jāiekļauj jautājums par roņu medībām. Tas nav domāts, lai kādu aizskartu, bet lai noskaidrotu Eiropas nostāju un atrastu risinājumu, pieliekot punktu briesmīgajai peļņas gūšanai uz mazu dzīvnieku rēķina.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Mans kolēģis *Sebastian Bodu* nevarēja šodien ierasties Strasbūrā, un es gatavojos uzstāties viņa vietā.

Pašlaik 39 miljoni Eiropas pilsoņu no Rumānijas, Čehijas un Bulgārijas nevar ceļot uz Kanādu bez vīzas. Vairāk nekā puse no šī skaita — 22 miljoni — ir rumāņi. Vīzu sistēmas saglabāšana iebraukšanai Kanādā, kā arī Amerikas Savienoto Valstu sistēma rada situāciju, kurā daži eiropieši ir otršķirīgi pilsoņi.

Eiropas pilsoņu pārvietošanās brīvība jāpiemēro pēc vienota pamata. Vīzu jautājums ietekmē attiecības starp Eiropas Savienību un Kanādu. Priekšsēdētājs *Barroso* iepriekšējā augstākā līmeņa sanāksmē aicināja atrisināt šo lietu. Šis jautājums jāizvirza arī turpmāk.

Rumānijas gadījumā Rumānijas pilsoņiem atteikto vīzas pieprasījumu īpatsvars ir samazinājies no 16 % līdz 5 % laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam. Aptuveni 200 000 rumāņu dzīvo Kanādā, lielākā daļa no viņiem tur ieradusies, izmantojot Kanādas valsts oficiālās imigrācijas sistēmas. Es nesaprotu, kāpēc Kanāda izvēlas atšķirīgu pieeju. 2009. gadā vīzas tika atceltas Eiropas valstij, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts, par iemeslu tika nosaukts tas, ka liels skaits tās valsts pilsoņu jau dzīvo Kanādā.

Es uzskatu, ka arī Čehijai ir atkal jāatceļ vīzas. Iemesls, kas tika nosaukts kā pamatojums vīzu atkārtotai ieviešanai, nedrīkst kļūt par faktoru pārējām valstīm. Vīzu temats ir iekļauts ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā, pateicoties Eiropas Parlamentam. ES ir jāsaglabā 2009. gada oktobrī pieņemtā nostāja, kurai jāizmanto solidaritātes klauzula, ja līdz 2010. gada beigām problēma netiks atrisināta.

Priekšsēdētāja vietniece *Ashton*, ja panāksiet vīzu atcelšanu dalībvalstīm, tas jūsu darbā būs liels panākums. Es novēlu jums veiksmi šajos centienos.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Kanāda ir viena no visnenākajiem un tuvākajiem Eiropas Savienības sabiedrotajiem un ir tāda bijusi kopš 1959. gada. Tomēr mūsu sadarbībai vienmēr jābalstās uz kopējām vērtībām un savstarpēju cieņu.

Kanāda ir viena no desmit lielākajiem siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izmešu radītājiem pasaulē un ir vienīgā valsts, kura, lai gan parakstīja un ratificēja Kioto protokolu, publiski paziņoja, ka tai nav nodoma ievērot tā juridiskās saistības. Izmešu daudzums Kanādā ir nevis samazinājies par 6 % salīdzinājumā ar 1990. gadu, bet pieaudzis par 26 %. Bitumena ražošana ir galvenais cēlonis. Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izmešu daudzums bitumena ražošanā ir 3-5 reizes lielāks nekā konvencionālajā naftas vai dabās gāzes ražošanā. Bitumena ražošana patērē arī divus līdz piecus barelus ūdens uz vienu barelu iegūtā bitumena un pēc tam rada vairākus atkritumu produktus, kas apdraud gan bioloģisko daudzveidību, gan pamatiedzīvotāju dzīvi. Šī ražošana grauj arī ziemeļu mežu, vienu no planētas lielākajiem oglekļa absorbētājiem. Līdz 2020. gadam bitumena pārstrāde, iespējams, būs radījusi vairāk izmešu nekā Austrija un Īrija. Kanāda tērē tikai USD 77 uz cilvēku zaļām subsīdijām salīdzinājumā ar USD 1 200, ko izdod Koreja, 420 — Austrālija un 365 — Amerikas Savienotās Valstis.

Aizsardzības garantēšana ziemeļu mežam ir ārkārtīgi svarīga, un ir svarīgi, lai mēs pieprasītu Kanādai ievērot starptautiskos nolīgumus, ko kopīgi esam parakstījuši, bet tikai mēs tos ievērojam vienpusēji, un tam ir jābūt pamatā mūsu turpmākajai sadarbībai.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Kopš 1959. gada Kanāda ir bijusi viena no Eiropas Savienības tuvākajiem un stabilākajiem partneriem. Man ir prieks, ka Kanādā ekonomiskā situācija ir uzlabojusies pašreizējās labējā spārņa valdības laikā, kas nav noticis šajā valstī iepriekšējo valdību sasaukumos.

Ekonomiskās situācijas nostiprināšanās un spēcīgāks Kanādas dolārs, kas nodrošina Kanādas pilsoņiem lielāku labklājību, ir devis pozitīvu signālu arī citām valstīm, radot labvēlīgus nosacījumus ne tikai politiskās, bet arī ekonomiskās sadarbības attīstībai. Es uzskatu, ka ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme Briselē nesīs konkrētu progresu sarunās par vispārēju ekonomisko partnerattiecību nolīgumu.

Kanāda ir vienpadsmitā lielākā ES tirdzniecības partnere, kuras daļa Eiropas Savienības kopējā ārējā tirdzniecībā sasniedz 1,7 %, un ES ir otra lielākā investētāja Kanādā, bet Kanāda ir ceturta lielākā investētāja Eiropas Savienībā.

Kopējais preču daudzums 2008. gadā sasniedza gandrīz 50 miljardus eiro, bet pakalpojumu apjoms bija 20,8 miljardi eiro. Preču un pakalpojumu tirdzniecības liberalizācija starp ES un Kanādu kopā ar lielāku piekļuvi tirgiem ļaus stiprināt un padziļināt divpusējo tirdzniecību, kas bez šaubām dos nozīmīgu labumu gan ES, gan Kanādas ekonomikai.

Jan Březina (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi! ES kopējā vīzu politika saskaras ar lielu problēmu sakarā ar iepriekšējos 10 mēnešos noteikto Kanādas vīzu prasību Čehijas pilsoņiem. Kanāda ar savu vienpusējo pasākumu attiecībā uz Čehiju ir arī pilnīgi ignorējusi ES iestādes, kas ir atbildīgas par kopējo vīzu politiku. Tādējādi tiek apdraudētas dalībvalsts pilsoņu tiesības, kā arī ES iestāžu, kas uztur šīs tiesības, prestižs. Kanādas valdības bezprecedenta rīcība pret Eiropas Savienības dalībvalsti ir pretrunā visas ES solidaritātes prasībai.

Čehijas pilsoņi rēķinās ar to, ka Eiropas Komisija apņēmīgi uzstāsies kā dalībvalsts un tās likumīgo interešu aizstāve un pārstāve. Nākamajā ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmē, kurā vīzu jautājumam ir jābūt vienam no diskusijas punktiem, būs vienreizēja iespēja. Jau sen ir laiks darīt visu iespējamo, lai panāktu izmaiņas šajā ieilgušajā lietā. Es aplaudēju, kad Komisija 2009. gada oktobrī pieņēma ziņojumu, kurā aicināja Kanādu atvērt Prāgā vīzu biroju un noteikt vīzu prasību atcelšanas grafiku. Kanāda ir izpildījusi pirmo prasību, bet nav vēl izpildījusi otro, un tāpēc ne Eiropas Komisija, ne Padome nevar būt apmierināta ar līdzšinējo progresu. Spiediens uz Kanādu nav jāsamazina, bet tieši otrādi — tas drīzāk jāpalielina. Saistībā ar šo es vēlos aicināt Komisiju sniegt skaidru paziņojumu attiecībā uz tās apņēmību nepietiekama progressa gadījumā ierosināt pretpasākumus, kuros ietilpst vīzu prasību ieviešana Kanādas amatpersonām un diplomātiem.

Es esmu stingri pārliecināts, ka mums jāpārstāj vilcināties. Čehijas pilsoņi negaida no ES iestādēm skaistus solījumus un līdzjūtīgas nopūtas, bet konkrētas, mērķtiecīgas darbības. Manuprāt, tagad ir kārta rīkoties Komisijai un jo īpaši priekšsēdētājam Barroso, kas būs galvenais partneris sarunās ar Kanādas premjerministru augstākā līmeņa sanāksmē. Ja mūsu izturēšanās pret Kanādas valdību neklūs pašapzinīga un stingra, visi mūsu centieni būs neefektīvi, un rezultātā Čehijas pilsoņu ticība Eiropas iestādēm tiks nopietni iedragāta. Mūsu runas par Eiropas solidaritāti viņiem nebūs nekas vairāk kā gaisa tricināšana.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi! Būdam ES delegācijas attiecībām ar Kanādu loceklis, es vēlos uzsvērt, ka Kanādai un ES ir kopējas vērtības. Mūsu kopējās vērtības veido pamatu mūsu sabiedrības struktūrai un tādējādi ir fundamentāli svarīgas. Mums vairāk jāizmanto šīs kopējais pamats, lai kopīgi uzņemtos atbildību par globālo pamatnosacījumu pārstrukturēšanu. Mūsu ciešās vēsturiskās un kultūras saites un mūsu cieņa pret daudzpusīgumu, tostarp mūsu atbalsts Apvienoto Nāciju Organizācijas hartai, veido mūsu partnerattiecību pamatu. Mums jāuzlabo un jāstiprina savas attiecības dažādos līmeņos, jo īpaši, protams, politiskajā līmenī.

Nolīgums, par kuru mēs šodien diskutējam, būs pirmais, kas balstīts uz jauno līgumu, un Komisijai tas būtu jāapzinās. Galvenās prasības, lai lēmumu pieņemšanas process šajā nolīgumā būtu veiksmīgs, ir pārredzamība, sadarbība un Parlamenta iekļaušana. Šajā diskusijā tiek apspriesti divi svarīgi temati. Vienpusējie vīzu noteikumi Čehijas pilsoņiem ir nepieņemami un ir jāatceļ. Kanādas kritika par stingrajiem noteikumiem attiecībā uz roņu produktu pārdošanu ir rādītājs nevis tam, ka jāmainās mums, bet gan Kanādai.

Tomēr viens no ES un Kanādas nolīguma mērķiem ir tas, ka mums jāstrādā kopā, lai radītu spēcīgāku tirdzniecības zonu nekā Ziemeļamerikas brīvās tirdzniecības nolīguma (NAFTA) zona. Tā nav tikai ekonomiska sadarbība, bet arī skaidrs signāls, ka protekcionisms nav pieņemams. Tā ir laimīga sagādīšanās, ka Joe Biden runās Eiropas Parlamentā Briselē tajā pašā dienā, kad notiks ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksme, jo efektīva profesionāla sadarbība ar abām Ziemeļamerikas kontinenta daļām ir mums svarīga, un mēs kopā gribam uzņemties lielāku atbildību pasaulē.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Baronese Ashton, es vēlos jums norādīt, ka nolīguma starp ES un Kanādu veiksmīgas ratificēšanas Ahileja papēdis ir vienpusējā vīzu prasība Čehijai, Rumānijai un Bulgārijai, jo tā rada nepieņemamu otrās šķiras pilsonības veidu Eiropas Savienībā. Ne tikai citām valstīm, kas izrāda solidaritāti ar mums, bet arī daudziem EP deputātiem būs pilnīgas tiesības bloķēt ratifikāciju, ja Kanāda nepildīs solījumu pastiprināt savu pavisam patvēruma piešķiršanas politiku, kuru uzskata par priekšnosacījumu vīzu prasību atcelšanai. Baronese Ashton, vai varat man pateikt, vai esat norādījusi Kanādai, ka ir nepieņemami, ja valsts līdz 2013. gadam atliek stingrāku nosacījumu iekļaušanu šajā aktā, kas devīgi piešķir patvērumu, kurš pieļauj ļaunprātīgu izmantošanu, un ka tai jāgroza šis akts tik ātri, cik vien iespējams, domājot par kopējām vērtībām un labām ekonomiskām attiecībām, kādas tai ir ar Eiropas Savienību, kuru nosacījumi ir jāiekļauj jaunajā tirdzniecības nolīgumā? Priekšsēdētāja vietnieces kundze, vai jūs uzskatāt par savu prioritāti divās nedēļās izvirzīt jautājumu par termiņa pārcelšanu uz priekšu augstākā līmeņa sanāksmē ar Kanādu un panākt vīzu prasības atcelšanu pirms nolīguma parakstīšanas ar Kanādu? Ja tā nav jūsu prioritāte, vai apzināties iespēju, ka šis svarīgais nolīgums var netikt ratificēts šeit Eiropas Parlamentā, jo mēs netaisāties pieņemt šādu uzvedību no Kanādas puses pret trim ES dalībvalstīm?

Dāmas un kungi, es vēlos pateikties jums daudzu miljonu pilsoņu vārdā par jūsu solidaritāti un aplaudēt par to, ka jūsu kopējās rezolūcijas projekts, par kuru mēs balsosim Briselē, ietver skaidru aicinājumu grozīt Kanādas patvēruma piešķiršanas sistēmu un iespējami visdrīzākajā laikā atcelt vīzu prasību gandrīz 50 miljoniem Eiropas pilsoņu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, dāmas un kungi! Es domāju, ka diskusija un debates šajā plenārsēžu zālē piešķir darbībām saistībā ar maija augstākā līmeņa sanāksmi lielu spēku.

Nav nekādu šaubu par idejām, ko visi ir paiduši: par to, cik mūsu attiecības ar Kanādu ir nozīmīgas, cik svarīgas ir partnerattiecības un vērtības, kas mums ir kopīgas ar lielu demokrātisku valsti, ar kuru mums ir stratēģiski nepieciešams sadarboties.

Tomēr ir uzdoti daži jautājumi, kas, manuprāt un balstoties uz mandātu, ko jums devis šis Parlaments, ir jautājumi, ar kuriem obligāti ir jānodarbojas un, ja iespējams, jāatrisina, jo risinājumi ir tie, kas galu galā skaitās, nevis kaujas.

Pirmais no tiem attiecas uz nepieciešamību uzsvērt savstarpības principu attiecībā uz Kanādas un Eiropas pilsoņu brīvu pārvietošanos. Es neesmu ne čehs, ne rumānis, ne bulgārs, un pirms manis ir izteikušies citi Rumānijas kolēģi, bet vienalga, kā Eiropas pilsonis es jūtos apkrāpts savās tiesībās, ja Eiropas pilsoņi nevar brīvi pārvietoties Kanādā — es runāju ātri, jo jūs, priekšsēdētāja kungs, mani saprotat, bet man liekas, jūs gribētu, lai es atkārtotu teikto tulkošanai — bet, vienalga, es jūtos apkrāpts, ja citi pilsoņi no citām Eiropas valstīm nevar brīvi pārvietoties Kanādā, toties Kanādas pilsoņi var brīvi pārvietoties visās Eiropas valstīs.

Pārejot pie jautājuma par roņu masveida izkaušanu: mēs vienmēr jutamies aizkustināti, redzot televīzijas programmās vai lasot presē par upuriem, drausmīgām izdarībām, kas tiek izmantotas noteiktiem medību nolūkiem: šeit Parlamentā mums ir iespēja skaļi izteikt savus viedokļus, un es uzskatu, ka mums jābeidz justies apjukusi un izteikt protestus un jāsāk rīkoties.

Mūsu attiecībām ar lielu demokrātisku valsti, piemēram, Kanādu, ir jāļauj mums pievērsties arī problēmām un pieprasīt moratorijus. Es pateicos baronesei Ashton par rīcību, ko viņa veiks un ziņos par to Parlamentam, sākot ar augstākā līmeņa sanāksmi maijā.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisijas priekšsēdētāja vietnieces kundze, dāmas un kungi! Saistībā ar tuvojošos ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmi es vēlos pieminēt vienu no pamatprincipiem, uz ko ES balstās. Tas ir solidaritātes princips. Šī vērtība ir jāievēro visos apstākļos, ja ES grib saglabāt savu pilsoņu ticību, pat tad, ja problēma ir saistīta tikai ar vienu valsti. Kā jau teikts, 2009. gada jūlijā Kanāda ieviesa vīzu prasību Čehijas pilsoņiem. Pēc Čehijas lūguma jautājums par vīzu attiecībām ar Kanādu tika iekļauts kā darba kārtības punkts Tieslietu un iekšlietu padomes februāra sanāksmē. Solidaritāti ar Čehiju sanāksmē puda Rumānija, Bulgārija, Ungārija un Slovākija, kā arī nepārprotami Spānijas prezidentūra. Komisija arī pasludināja solidaritāti, lai gan nav saskatāms konkrēts risinājums pat pēc sarunām ekspertu grupu starpā. Laiks rit, un tas pavisam noteikti nedarbojas ES un tās pilsoņu labā. ES pilsoņiem no Čehijas, kas gaida uz jauna Kanādas patvēruma piešķiršanas akta pieņemšanu kā nosacījumu vīzu prasības atcelšanai, tuvākais reālais termiņš 2013. gadā ir grūti pieņemams. Tāpēc viņi šajos apstākļos gaida reālu palīdzību no ES. Ja mēs bieži runājam par pilsoņu uzticības krīzi pret Eiropas iestādēm, meklēsim tai iemeslus arī pieejā, kas līdz šim diemžēl nav liecinājusi par pilnīgu solidaritāti.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka Augstā pārstāve apsveiks kanādiešus par viņu diplomātiskajām prasmēm, jo viņi var mums kaut ko mācīt. Nesenajā konferencē par tirdzniecību ar apdraudētajām sugām (CITES), viņi sadarbojās ar japāņu sabiedrotajiem, lai dotu vispusīgu triecienu mūsu mēģinājumam noteikt aizliegumu tirdzniecībai ar zilo tunzivi.

CITES konference pārāk līdzinājās tai, kura notika par klimata pārmaiņām Kopenhāgenā, kur ES nostāja bija neskaidra. Likās, ka mēs bijām tērējuši ļoti daudz laika, debatējot savā starpā, nevis ik dienu debatējot ar citiem, un beigās mēs saņēmām pamatīgu pērienu.

Japāna ar saviem Kanādas sabiedrotajiem iepriekš bija mēnešiem piedalījusies debašu kārtās, iegūstot draugus un mazliet ietekmes šur un tur, lai nodrošinātu sev balsis, kas tai bija vajadzīgas, un panāktu sev vēlamu rezultātu. Mēs beidzām ar to, ka izskatījāmies nesavākti, dezorganizēti un vāji.

Vides komisārs teica, ka tas nekad vairs nedrīkst atkārtoties. Viņš ir stingri nolēmis panākt pārmaiņas. Tomēr mums šāda veida konferences pasaulē notiek visu laiku, un mums jānodrošina, ka mēs sakopojam visas Eiropas Savienības diplomātiskās prasmes, lai nodrošinātu uz priekšu vērstu stratēģiju, lai mēs izmantotu savus resursus efektīvi un lai mēs izbeigtu cīnīties sev neatbilstošā svara kategorijā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izcelt ļoti nopietnu problēmu par intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanu šajās sarunās. Kanādas un Hārvardas tiesībzinātņu profesoru kritiskās piezīmes norāda, ka plānotais nolīgums varētu nozīmēt Kanādas autortiesību, patentu un tirdzniecības zīmju likuma pilnīgu pārskatīšanu.

No vienas puses kanādieši jūt, ka viņu suverenitāte un viņu tiesības izmantot pašiem savu intelektuālo īpašumu tiek ierobežotas. Tomēr, no otras puses, stingri un precīzi noteikumi, kas nosaka autortiesību aizsardzību un šīs aizsardzības paplašināšanu, attiecinot to uz filmām, ir ļoti, ļoti svarīgi.

Īpaši būtiski man šķiet visās diskusijās par intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanu iekļaut tīmekli, jo ir neiespējami aizsargāt intelektuālo īpašumu tīmeklī bez pārrobežu nolīgumiem. Es iestājos par īpašu aizliegumu veikt ierakstus ar videokamerām kinoteātros. Tas ir jānosaka Kanādā. Tomēr mums ir svarīgi atrast vidusceļu. Mums jāatbalsta intelektuālā īpašuma aizsardzība, bet jābūt pret vispārēju uzraudzību un vajāšanu tīmeklī.

Protams, ir svarīgi ņemt vērā arī to, ka Kanādai ir atšķirīga tiesību tradīcija un atšķirīga tiesību sistēma. Tā ir ļoti grūti atrisināma problēma, bet es ceru, ka mēs varēsim atrast efektīvu atrisinājumu.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungi, mums visvairāk jā rūpējas par atbalsta sniegšanu maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši ekonomiskās krīzes situācijā. Šie uzņēmumi nodarbina divas trešdaļas no visiem strādniekiem un dod 80 % nodokļu ieņēmumu. Šā iemesla dēļ ir būtiski, lai ar publiskajiem iepirkumiem tiktu pievērsta uzmanība tam, lai maziem un vidējiem uzņēmumiem tiktu dota iespēja iegūt valsts līgumus. Protams, tehniskie noteikumi, citiem vārdiem sakot, tirdzniecības veicināšanas pasākumi, arī šajā nolīgumā ir jāņem pienācīgi vērā. Tas, ko es vēlos uzzināt, ir, vai ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju ir nolīgums par Dohas konferences principu iestrādāšanu brīvās tirdzniecības nolīgumā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Gaisa transports ir izšķirīgs, lai ES un Kanāda kļūtu viena otrai tuvāka, veicinot preču un personu pārvadājumus. ES un Kanādas gaisa transporta nolīgums, ko parakstīja 2009. gada 18. decembrī, un nolīgums par civilās aviācijas drošību starp Eiropas Savienību un Kanādu, ko parakstīja 2009. gada 6. maijā Prāgā, ir divi svarīgi elementi transatlantiskajā dialogā starp Eiropas Savienību un Kanādu. Pirmais nolīgums darbojas provizoriski, līdz tas stāsies spēkā pēc ratifikācijas. Padome par to vēl nav saņēmusi nekādu paziņojumu.

Otrs nolīgums nav provizoriski ieviests. Padomei ir jānosūta Padomes lēmuma priekšlikums un nolīguma teksts Eiropas Parlamentam, lai saņemtu no tā atzinumu.

Domājot par gaisa satiksmes nozīmi sadarbībā starp Eiropas Savienību un Kanādu, es vēlos jautāt jums, priekšsēdētāja vietniece, kad šie divi nolīgumi starp Eiropas Savienību un Kanādu varēs pienācīgi stāties spēkā?

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, Kanāda ir ciešs sabiedrotais, bet ES jābūt kritiskam draugam nepieciešamības gadījumā. Kanādas rādītāji klimata pārmaiņu jomā ir slikti, un Kanāda izrādīja pretestību Kopenhāgenas sarunās. Īpašas bažas ir par bitumena rūpniecību, kā to pieminēja Arsenis kungs. Naftas ieguve no bitumena patērē daudz vairāk enerģijas nekā nafta, ko iegūst no citiem avotiem, kā arī tā rada lielu piesārņojumu vietējai videi.

Nemot vērā to, ka Kanādas valdība visiem spēkiem pašlaik mēģina panākt, lai Komisija vājinātu savu pieeju oglekļa mērījumam Degvielas kvalitātes direktīvas īstenošanā, vai drīkstu jautāt Augstajai pārstāvei, vai viņa izvirzīs jautājumu par bitumenu augstākā līmeņa sanāksmes diskusijās?

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kungs, šis ir bijušas ārkārtīgi lietderīgas un vērtīgas debates, gatavojoties augstākā līmeņa sanāksmei. Godātie deputāti plašā jautājumu lokā ir ietvēruši visdažādākos tematus, un es noteikti gādāšu par to, lai abi priekšsēdētāji — kā Komisijas priekšsēdētājs, tā arī Padomes priekšsēdētājs —, kas, protams, pārstāvēs Eiropas Savienību augstākā līmeņa sanāksmē, būtu pilnīgi informēti par jautājumiem, kuri ir tikusi izvirzīti.

Es esmu ļoti pateicīga par Parlamenta deputātu izpalīdzību, dodot man informāciju un uzdodot jautājumus par jomām, par kurām, man jāatzīstas, es neko daudz nezinu — piemēram, par gaisa transportu, par ko man būs jāsameklē informācija.

Es vēlos pieskarties tikai divām, trim galvenajām jomām, par kurām tika diskutēts. Šajā situācijā godāto deputātu starpā, šķiet, valdīja vispārējs uzskats, ka šis ir svarīgas attiecības. Varbūt daļēju vilšanos, ko es jutu plenārsēžu zālē, izraisīja tas, ka mēs atzīstam Kanādas nozīmi un mūsu kopējo vērtību nozīmi, kuras mēs ievērojam. Tāpēc godāto deputātu vilšanās, kuri ir no valstīm, kas īpaši cieš vīzu jautājuma dēļ, ir pilnīgi saprotama.

Ļaujiet man sākt ar tirdzniecību, jo diezgan daudzas runas pievērsās tieši tai. Mēs darām pareizi, tiecoties pēc vērienīga tirdzniecības nolīguma. Tas nebūs viegli, un mēs to atzinām jau pašā sākumā — un es faktiski uzsāku tirdzniecības sarunas —, ka ES un Kanādas īpašo interešu dēļ tās nekad nebūs vieglas sarunas. Tomēr mūsu iecerēm jābūt vērienīgām abās pusēs.

Viens piemērs ir intelektuālā īpašuma tiesības, kur es ļoti vērogi sekoju tam, lai Kanāda pilnīgi noteikti nodrošinātu pienācīgu režīmu. Es zinu, ka, neskatoties uz visu, diskusijas un sarunu kārtas līdz šim ir bijušas ārkārtīgi pozitīvas un konstruktīvas, un viss virzās uz priekšu labā tempā.

Es piekřitu, ka mums pilnā mērā jāinformē Starptautiskās tirdzniecības komiteja un, kā teica *Bradbourn* kungs, arī visi, kam ir īpaša interese par Kanādu, ir nepārprotami par to jāinformē. Tiks dots ietekmes vērtējums, pie kā pašlaik jau tiek strādāts, un, protams, Parlamentam būs sava iespēja, kad tas dos vai nedos savu piekřīšanu nolīgumam, kad tas tiks beidzot iesniegts. Parlamentam šeit ir ļoti skaidrs un noteicošs uzdevums..

Tam visam es gribu piebilst divas lietas. Viena ir tā, ka labs tirdzniecības nolīgums reāli dod labumu mūsu pilsoņiem. Tādam tam ir jābūt. Tam jānodrošina, lai patērētājiem būtu lielāka izvēle un strādniekiem lielākas iespējas. Mums jānodrošina, lai visi mūsu tirdzniecības nolīgumi radītu īstas iespējas visā Eiropas Savienībā.

Jautājumā par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas, es piekřitu, ir ļoti svarīgs, man nāk prātā viens no statistikas rādītājiem, kas vienmēr ir mani pārsteidzis kā ļoti interesants, un tas ir, ka tikai 8 % no mūsu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem reāli tirgojas un tikai 3 % to dara ārpus Eiropas Savienības.

Es arvien esmu jutusi un joprojām jūtu, ka gadījumā, ja mēs spētu palielināt šos skaitļus un radīt iespējas — un valdības iepirkumi patiešām var būt viena no jomām, kurā tāda iespēja ir — tad tā būtu iespēja abos virzienos, kā mūsu mazie un vidējie uzņēmumi varētu gūt labumu.

Vairāki godātie deputāti runāja par Arktiku, un mums ne tik sen par to ir bijušas diskusijas Parlamentā. Es piekřitu, ka tas ir ļoti svarīgs jautājums, kaut vai tāpēc, ka tas saistās ar citu svarīgu jautājumu, ko es gribēju izvirzīt, pirms pievērsos vīzām, un tās ir klimata pārmaiņas.

Ciktāl tas skar mūs, Kanāda patiešām piederēja pie valstu grupas, kuras Kopenhāgenas sarunās, mūsaprāt, nemaz nebija ar mieru ļaut mums iet pietiekami tālu. Mēs varam turpināt debatēt par Kopenhāģenu — un bez šaubām, citās sarunās ar atbildīgo komisāru būs iespējas to darīt. Mūs interesēja, ka savā parlamenta sesijas atklāšanas runā 3. martā Kanādas valdība paziņoja, ka pilnībā atbalsta Kopenhāģenas klimata pārmaiņu vienošanos. Tas ir svarīgi, un mēs saistībā ar augstākā līmeņa sanāksmi gribam iedrošināt un rosināt Kanādu būt vērienīgai, īpaši palielinot savu samazinājuma mērķi 2020. gadam.

Starptautiskais oglekļa tirgus ir galvenais faktors, pārnesot ieguldījumus uz zemu oglekļa izmešu ekonomiku, un daļēji tas, ko mēs varam izdarīt savās divpusējās attiecībās, ir virzīt uz priekšu šos stratēģiskos investīciju, zaļās tehnoloģijas un sadarbības jautājumus, mēģinot atbalstīt visus pasākumus, kas mums jāveic, lai mazinātu klimata pārmaiņu radītās problēmas.

Beidzamais jautājums — un tādu ir daudz, bet es gribu pievērsties trim — ko es, protams, gribēju apskatīt, ir viss jautājums par vīzām. Tas ir ārkārtīgi svarīgs, un, kā norādījušas dalībvalstis, ko pārstāv to EP deputāti, ir trīs dalībvalstis, kuras tas reāli ietekmē.

Tiek veikts liels darbs, mēģinot atrisināt šo lietu. Mums ir notikuši daudzi dialogi ar Kanādu, daudzi no jautājumiem ir labi zināmi, un Kanādai ir jautājumi, kas jāatrisina ar tiesību aktiem, kas tai turpmāk jāizdod. Godātajiem deputātiem ir pilnīgs pamats pievērsties šim jautājumam, un tas būs daļa no diskusijas.

Otrā ekspertu darba grupas sanāksme notika Prāgā, lai izskatītu jautājumus, kas īpaši būtiski Čehijai, un to veicināja Komisija, tādējādi Komisija ir pilnībā iesaistīta.

Es patiešām uztvēru un paņēmu sev līdz no šīm debatēm godāto deputātu vilšanos, kuri runāja par nepieciešamību strādāt ātrāk un turpināt pievērsties šai problēmai, un atzīt to, kas ir absolūti vissvarīgākais punkts šajā jautājumā, proti, ka tas nav divpusējs jautājums, bet Eiropas Savienības un Kanādas jautājums, un tieši kā tāds mums tas jārisina.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks maija pirmajā sesijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Pašlaik 39 miljoni Eiropas pilsoņu no Rumānijas, Čehijas un Bulgārijas nevar ceļot uz Kanādu bez vīzas. Vairāk nekā puse no šī skaita, 22 miljoni, ir rumāņi. Vīzu sistēmas saglabāšana iebraukšanai Kanādā dažiem no mums ir neciešama situācija, jo tā rada divas Eiropas pilsoņu šķiras. Eiropas pilsoņu pārvietošanās brīvība ir jāpiemēro pēc kopīga un vienota pamata, bet vīzu jautājums skar attiecības starp ES un Kanādu, nevis divpusējas attiecības starp Kanādu un attiecīgajām valstīm.

Rumānijas gadījumā Rumānijas pilsoņiem atteikto vīzas pieprasījumu īpatsvars ir samazinājies no 16 % līdz 5 % laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam. Aptuveni 200 000 rumāņu dzīvo Kanādā, daži no viņiem tur ieradusies, izmantojot Kanādas oficiālās imigrācijas sistēmas. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc vīzu pieprasījumu skaits ir liels. Vīzu temats tika iekļauts ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā, pateicoties Eiropas Parlamentam.

ES nostājai jāpiemēro solidaritātes klauzula, ja šis jautājums netiks atrisināts līdz 2010. gada beigām. Vīzu atcelšana dalībvalstīm būtu Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos pirmais panākums.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Es domāju, ka vienam no prioritārajiem darba kārtības jautājumiem ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmē, kurai jānotiek Briselē 5. maijā, ir jābūt vīzu atcelšanai visiem Eiropas Savienības pilsoņiem, balsoties uz savstarpību un lai likvidētu pašreizējo diskrimināciju, kas liedz Rumānijas, Bulgārijas un Čehijas pilsoņiem ieceļot Kanādā bez vīzas.

Situācija ir jo dīvaināka, ņemot vērā, ka pagājušajā gadā Kanādas iestādes atcēla obligāto prasību pieprasīt īstermiņa vīzas Horvātijas pilsoņiem, tādas valsts pilsoņiem, kurai notiek sarunas par tās pievienošanos ES. Rumānija ir panākusi nozīmīgu progresu pēdējos gados, tostarp attiecībā uz dažiem svarīgiem kritērijiem vīzu sistēmas atcelšanai. Vīzu pieprasījumu atteikumu līmenis, legālās uzturēšanās perioda pārsniegšanas līmenis un patvēruma piešķiršanas pieteikumu skaits pastāvīgi pazeminās.

Tāpēc vīzu atcelšana atspoguļotu šo attīstību, nemaz nerunājot par to, ka vienlīdzīga attieksme pret Eiropas un Kanādas pilsoņiem palīdzētu stiprināt savstarpēju uzticēšanos.

(Sēde īsu brīdi tika pārtraukta)

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

12. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Jautājumu laiks (B7-0207/2010/rev. 1). Tālāk izklāstītie jautājumi ir iesniegti Komisijai.

Pirmā daļa:

– Jautājums Nr. 25, ko iesniedza **Georgios Papastamkos** (H-0124/10)

Temats: Eiropas kredītreitinga iestādes izveide

Vai Komisija paredz ierosināt izveidot iestādi, kas novērtētu eiro zonas dalībvalstu un / vai to finanšu iestāžu kredītspēju?

Michel Barnier, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Papastamkos* kungam par šo jautājumu, kas skar tematu, kuru es savā pašreizējā darbā uzskatu par absolūti būtisku ekonomikas un finanšu tirgu pareizai funkcionēšanai.

Kredītvērtējuma aģentūrām ir izšķirīga nozīme, izvērtējot riskus, kas saistīti ar stāvokli uzņēmumos, kā arī dalībvalstīs, un krīze ir parādījusi — maigi sakot — ka to rīcības metode ir radījusi un turpina radīt problēmas, dažkārt pat ļoti nopietnas sekas. Tieši tāpēc G20 ļoti pamatoti pieņēma stingrus lēmumus, lai izveidotu pārraudzību un jaunus pārvaldības noteikumus.

Es vēlos atgādināt jums, dāmas un kungi, ka Komisija krīzes apstākļos ļoti ātri uzņēmās atbildību, par prioritāti uzskatot kredītvērtējuma aģentūru darbību regulēšanu pēdējos divos gados. 2009. gada septembrī — citiem vārdiem sakot, gadu pēc *Lehman Brothers* sabrukuma — ar Parlamenta atbalstu tika pieņemta regula par kredītvērtējuma aģentūrām; Es vēlos izteikt īpašu atzinību par jūsu referenta *Gauzès* kunga darbu, pievēršoties problēmām, ko rada šo aģentūru darbības metodes, kas deva nozīmīgu ieguldījumu finansiālajā krīzē.

Regula, par kuru es runāju, ievieša obligātas reģistrācijas sistēmu visām kredītvērtējuma aģentūrām, kas izveidotas Eiropas Savienības teritorijā. Tā noteica stingru prasību kopumu: pirmkārt, nodrošināt, lai tiktu izbeigti iespējami interešu konflikti; otrkārt, pārskatīt un uzlabot vērtējumu kvalitāti un izmantoto metodoloģiju; un visbeidzot nodrošināt, lai šo vērtējuma aģentūru darbība notiktu pārredzami.

Dāmas un kungi, esmu pārliecināts, ka jaunie noteikumi kredītvērtējuma aģentūrām, par kuriem es pašlaik runāju, noteikti uzlabos vērtējuma noteikšanas procesa neatkarību un integritāti, padarīs kredītvērtējuma noteikšanas darbības pārredzamākas un uzlabos šādu vērtējumu kvalitāti, tostarp arī to, kas attiecas uz suverēno dalībvalstu — Eiropas Savienības valstu — un ES finanšu iestāžu parādu. Tā ir pakāpe, kurā mēs atrodamies.

Papastamkos kungs, attiecībā uz Eiropas publiskas kredītvērtējuma iestādes radīšanu, ko jūs aicināt darīt, tā ir doma, kas kļūst par sastāvdaļu debatēs par iespējamām alternatīvām pašreizējam kredītvērtējuma aģentūru ekonomiskajam modelim, ko pazīst kā modeli „emitents maksā”. Šādas idejas sekas rūpīgi jāizvērtē, jo īpaši saistībā ar atbildību.

Skaidrs, *Papastamkos* kungs, mana galvenā prioritāte šodien ir nodrošināt, lai 2009. gada regula tiktu pienācīgi īstenota, un likt pašreizējai, reformētajai sistēmai darboties. Tomēr es neizslēdzu ideju, kuru jūs atbalstāt, par Eiropas aģentūras izveidi. Tā jāaplūko, ņemot vērā 2009. gada regulas un tās ietekmju uz kredītvērtējuma aģentūrām novērtējumu. Turklāt šis novērtējums ir paredzēts regulā, un Komisijai tas jāiesniedz Parlamentam un Padomei laikposmā no šodienas līdz 2010. gada decembrim.

Es varu apliecināt, ka Komisija drīz ierosinās grozījumu regulai par kredītvērtējuma aģentūrām, lai uzticētu jaunajai Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) vispārēju atbildību par šo aģentūru uzraudzību. Jūs Parlamentā to pieprasījāt, kad notika sarunas par regulu, un valstu vai valdību vadītāji ir panākuši vienošanos par šo principu. Tāpēc mēs veiksīm šo grozījumu. Es esmu pārliecināts, ka kredītvērtējuma aģentūru uzraudzības pāreja uz jauno iestādi stiprinās un uzlabos regulatīvo pamatshēmu, ko mēs Eiropas Savienībā izmantojam.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties komisāram *Barnier* par viņa atbildi un teikt, komisār, ka šis ir temats, par kuru es esmu atkārtoti veicis parlamentāro kontroli kopš 2006. gada, citiem vārdiem sakot, pirms starptautiskās ekonomiskās krīzes sākšanās.

Manuprāt, ir divi paradoksi: ir starptautiski vērtējuma uzņēmumi, bet tie nav pakļauti starptautiskai uzraudzībai. Otrs paradokss ir tāds, ka privātas shēmas un intereses ārpus Eiropas patvaļīgā veidā rīkojas pret Eiropas iestādēm un dalībvalstīm.

Es vēlos, — un es aicinu, komisār, — lai Eiropa virzītos straujākā tempā un ātrākā solī un, visbeidzot, es vēlos zināt, kur ir ģeogrāfiskā atrašanās vieta un kā šo kredītu uzņēmumu apgrozījums tiks sadalīts?

Michel Barnier, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! *Papastamkos* kungs, es zinu par jūsu ilgstošo saistību, un tāpēc es atzinīgi vērtēju šo dialogu, ko jūs šodien uzsākat pirmoreiz mūsu starpā, jo personīgi es esmu bijis šajā postenī tikai dažas nedēļas.

Es ņemu vērā šo jauno regulu, ko ierosināja iepriekšējā Komisija *Barroso* kunga vadībā un kas uzlabo situāciju. Es pieminēju jaunās prasības, kas tiks noteiktas kredītvērtējuma aģentūrām, un es esmu runājis par jaunāko progresu, kas tiks panākts darbā pie priekšlikuma, kuru es jums iesniegšu saskaņā ar jūsu vēlmēm par Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) uzraudzību.

Tas, ko jūs sakāt, ir taisnība: šī nav vienīgā joma, kurā tagad lielā mērā integrētajā kopējā un vienotā tirgū mēs redzam, ka ir uzņēmumi, īpaši finanšu uzņēmumi, kas vairs nav nacionālā īpašumā. Es jums gribu atgādināt, *Papastamkos* kungs, ka pusē Eiropas Savienības valstu 50 % banku nozares pieder grupējumiem no citām valstīm.

Mēs tāpēc esam integrētā tirgū ar uzņēmumiem, kas lielā mērā ir transnacionāli, bet uzraudzība ir palikusi nacionālā līmenī. Tāpēc mūsu uzdevums ir nodrošināt integrāciju, un tieši to mēs esam apņēmušies darīt. Ar jaunajām pilnvarām, kas tiek piešķirtas EVTI, starptautiskā — teiksim, eiropeiskā — uzraudzība, kuru jūs pieprasāt, lielā mērā kļūs par realitāti.

Attiecībā uz jūsu valsti, kas ir pārcietusi šo šoku, mums ir jābūt ļoti modriem. Es negrastos izdarīt pārsteidzīgus secinājumus par notikušo. Mums jābūt modriem visos gadījumos, kuros kredītvērtējuma aģentūras nonāk pie secinājumiem par dalībvalstīm, un jānovērtē to ekonomiskā situācija un sabiedriskā nozīme. Kādēļ? Tādēļ, ka šeit uz spēles faktiski tiek likta suverēna valsts, tās parāda cena un, visu kopā ņemot, situācija, kādā atrodas tās nodokļu maksātāji, kam pārāk bieži jānes viss trieciena smagums. Tas, cita starpā, bija priekšlikumu temats, ko es sestdien Madridē nodevu Ekonomikas un finanšu padomei, par nākotnes krīžu paredzēšanu, novēršanu un vadību, lai nodokļu maksātājiem nebūtu vienmēr jānes viss trieciena smagums.

Es ļoti labi zinu, kāda ietekme ir lēmumiem, ko pieņēmušas kredītvērtējuma aģentūras, un kā šie lēmumi ietekmē investoru izturēšanos. Tieši tāpēc mums ir vajadzīgi nelokāmi, prasīgi tiesību akti, un šīm aģentūrām jāizsver visa to atbildība, un tās ir jāuzrauga, lai to darītu. Tās uzraudzīs Eiropas iestādes saskaņā ar priekšlikumiem, ko es iesniegšu šā gada beigās.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, paldies par teicamo ziņojumu. Tas man liek justies diezgan optimistiski, ka Eiropas kredītvērtējuma iestādes izveidošana beidzot padarīs mūs neatkarīgus no privātām ASV aģentūrām. Tomēr jautājums, kas mani interesē saistībā ar šo, ir ne tikai vieta, bet arī šīs Eiropas kredītvērtējuma iestādes funkcionālā un strukturālā uzbūve. Galu galā ir svarīgi, lai šāda veida organizācija būtu „ar zobiem”. Es, protams, interesējos par gaidāmajām procedūru sekām un par sekām eiro zonas loceklim, kam ir slikts kredītpējas vērtējums.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis*. – (FR) *Obernayr* kungs, *Papastamkos* kungs man prasīja par iespēju, kuru viņš atbalsta, radīt Eiropas kredītvērtējuma aģentūru. Šai aģentūrai, ja es viņa ideju esmu sapratis pareizi, ir jābūt publiskai.

Es neesmu izveidojis nostāju šajā jautājumā. Es varētu piebilst, šis nav virziens, kurā gāja Komisija, jo tās priekšlikums koncentrējās — ar šā Parlamenta pieņemto regulu — uz pašreizējās aģentūru sistēmas, kurā aģentūras ir privātas, reformu un uz ļoti stingro pārredzamības prasību konsolidāciju, lai izvairītos no interešu, no godīguma konfliktiem kredītvērtējuma noteikšanas darbā. Mēs esam šajā stadijā.. Šī regula tagad ir gatava, tā stāsies spēkā tik ātri, cik iespējams, bez kavēšanās — es to pieminu garāmejojot — un mēs pēc tam izpildīsim šo plānu, uzticot uzraudzības pienākumus Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei.

Attiecībā uz šo jauno aģentūru, kuru *Papastamkos* kungs tik ļoti vēlas, es to neizslēdzu. Tomēr mums patiešām ir vajadzīgs laiks, lai novērtētu uzņēmējdarbības modeļa pārmaiņu, kas saistās ar ideju par Eiropas kredītvērtējuma aģentūru. Tā ir ideja, ko es uzskatu par interesantu, bet tā ir rūpīgi jāizvērtē. Tāpēc es negrastos teikt, no kā tā sastāvēs vai kā tā darbosies, jo es to nezinu. Radīsies arī jautājums par publisko iestāžu iejaukšanos šādās aģentūras darbā. Striktie nosacījumi, ko piemēro privātām kredītvērtējuma aģentūrām, ir jāattiecinā arī uz Eiropas publisko aģentūru, īpaši noteikumi par interešu konfliktiem.

Šie jautājumi rastos, ja mēs ietu jaunas Eiropas publiskas aģentūras radīšanas virzienā. Atklāti sakot, lai nopietni, bez improvizēšanas strādātu pie šīs lietas, mums būtu vajadzīgs, pirmkārt, laiks un lēmumi, kas nepieciešami, lai īstenotu reformēto sistēmu, kuru jūs ar šo regulu esat pieņēmuši, un, otrkārt, laiks, lai nopietni pievērstos katram jautājumam un jo īpaši tiem, kurus es tikko pieminēju.

Priekšsēdētājs. – Reglaments nosaka, ka tad, ja jautājuma iesniedzējs nav klāt, jautājums zaudē spēku. Tomēr, ņemot vērā šīs plenārsēdes izņēmuma apstākļus, mēs darīsim tā, ka es nolasīšu to deputātu vārdus, kuri nav klāt, un viņi saņems rakstisku atbildi uz saviem jautājumiem. Tomēr plenārsēdē nenotiks ar tiem saistītas debates.

Deputāti, kas nav klāt un saņems rakstiskas atbildes uz saviem jautājumiem to iesniegšanas secībā, ir *Balčytis kungs* un *Morkūnaitė-Mikulėnienė kundze*.

Otrā daļa

Jautājums Nr. 28, ko uzdeva **Liam Aylward** (H-0155/10)

Temats: Patērētāja izvēle un viedtālruņa tehnoloģija

Viedtālruņu pieaugošā popularitāte ir radījusi tehnoloģiju, programmatūras un lietojumprogrammu tirgu. Daži viedtālruņu un viedierīču operatori ierobežo patērētājus un ir izveidojuši tirgu tā, lai pilnībā kontrolētu patērētāju pieredzi attiecībā uz programmatūras, pārlūkprogrammu un lietojumprogrammu pieejamību. Šķiet, ka šajos apstākļos patērētāju izvēle tiek ierobežota. Vai Komisija paredz nodrošināt patērētāju tiesības un izvēli šajā pieaugošajā digitālajā tirgū un vai tā var ieteikt, vai viedtālruņu lietotājiem būtu turpmāk jāizmanto atvērtās operētājsistēmas?

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Komisija cieši pārrauga attīstību attiecībā uz viedtālruņiem un to tirgiem. Kā godātais deputāts atzīst savā jautājumā, dažos gadījumos tiek radīti jauni tirgi.

Komisija pilnībā apņemas nodrošināt ES vispārējo noteikumu un principu attiecībā uz konkurenci ievērošanu, vienlaikus ņemot vērā tirgus dinamiku un strauji mainīgo tirgus situāciju. Kā ir radījušas nesenās *Microsoft* un *Intel* lietas, Komisija veiks izpildes pasākumus, lai nodrošinātu, ka konkurence par labāko izvēli ļauj, ja nepieciešams, patērētājiem izvēlēties starp dažādām alternatīvām un tādējādi gūt labumu, ko dod tehnikas attīstība un inovācijas. Attiecībā uz šo, atzīstot, ka aizsargājamā tehnoloģija ir Eiropas panākumu būtība otrās un trešās paaudzes mobilajās tehnoloģijās, Komisija tajā pašā laikā zina par teicamo tehnisko attīstību, kuras pamatā ir bezpeļņas tehnoloģijas.

Lai gan mums jāļauj nozarei izlemt, kādu konkrētu uzņēmējdarbības modeli tā vēlas izmantot, un tirgum izvēlēties uzvarētāju, Komisija uzsver to, cik liela nozīme ir savietojamībai dažādu uzņēmumu tehnoloģisko priekšrocību konkurences veicināšanā un palīdzībai novērst ierobežošanu. Šajā sakarā Komisija atzinīgi vērtē atklātības specifikāciju lietošanu, kas var novērst negodīgu dominējošu stāvokļu pārneši starp kaimiņu tirgiem. Atklātas platformas kalpo šim nolūkam, ļaujot radīt konkurētspējīgus tirgus papildus programmatūru sistēmām.

Liam Aylward (ALDE). – Ļaujiet pateikties komisāram par atbildi. Tikai mazliet papildinot, nesen ir bijuši vairāki ziņu sižeti par jēdzienu „satura cenzūra”, kas notiek ar šīm tehnoloģijām. Dažus lietojumkomplektus operatori un programmatūru ražotāji ir atteikuši to politiskā satura dēļ.

Ko Komisija var darīt, lai nodrošinātu konkurences palielināšanos pieejā informācijai ar jaunu tehnoloģiju palīdzību un lai tiesības uz vārda brīvību netiktu ierobežotas?

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es zinu, ka punkti, kurus jūs nosaucat savā otrajā jautājumā, var radīt problēmas konkurencei tirgū.

Mēs nepārtraukti vērīgi pārraugām šo jautājumu, bet es nevaru izteikties par atsevišķiem izmeklēšanas gadījumiem, kas pašlaik tiek veikti vai tiek gatavoti. Tomēr es ļoti labi zinu, ka jautājumi, kurus jūs izvirzījāt, un bažas, ko jūs esat izklāstījis Parlamentam, ir reālas, un mans un konkurences iestādes uzdevums ir pārraudzīt situāciju un izvairīties no jebkura veida dominējoša stāvokļa, kas rastos ar tirgus slēgšanu, ar šķēršļiem jauniem ienācējiem, un, visbeidzot, izvairīties no problēmām šo jauno tehnoloģiju patērētājiem un lietotājiem, kam jābūt labuma guvējiem, nevis jācieš tehnoloģiju attīstības un uzlabošanas dēļ.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) *Barnier* kungs, pirmajā Viesabonēšanas regulā par datu apmaiņu un telefonu sakariem mēs noteicām obligāti pildāmu pienākumu, kas nozīmē, ka katram Eiropas operatoram jāspēj sasniegt katru klientu. Tagad pēkšņi rodas konflikti tādēļ, ka operatori izņem šos pakalpojumus no tīkliem un nav gatavi sniegt vajadzīgo atbalstu. Vai jūs domājat, ka šajā gadījumā ir nepieciešams rīkoties valsts regulatoriem?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Es atzinīgi vērtēju to, ka Komisija risina šo jautājumu no konkurences viedokļa. Mans jautājums ir šāds: vai Eiropas Savienības Tiesa ir lēmusi par līdzīgiem gadījumiem, un vai uz tiem gadījumiem varētu atsaukties saistībā ar šāda veida pieejamības ierobežojumu? Vai ir viettālruņu lietotāji, kas jau ir mēģinājuši uzsākt tiesvedības procedūras pret saviem pakalpojuma sniedzējiem?

Joaquín Almunia, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Attiecībā uz šo jautājumu es uzskatu, ka mums attiecīgos gadījumos jāizmanto regula kopā ar konkurences instrumentiem.

Attiecībā uz dažiem aspektiem, kuri tika pieminēti jautājumā un jūsu iestarpinājumā, konkurences instrumenti ir bijuši noderīgi un arī turpmāk būs noderīgi, bet es neizslēdzu iespēju, ka Komisija jebkurā brīdī attiecīgi piemērotā gadījumā izmantos savas regulatīvās pilnvaras. Mēs to darījām iepriekš, un mēs to varam darīt arī turpmāk.

Es domāju, ka vislabākais risinājums ir atbilstošs konkurences un regulējuma, nevis kā alternatīvu, bet kā savstarpēji papildinošu instrumentu savienojums. Un attiecībā uz jūsu jautājumu, atvainojiet mani, godāto deputāt, es neesmu advokāts; man nekas nav zināms par atsevišķu pilsoņu sūdzībām tiesās. Katrā gadījumā mēs saņemam dažu labu informāciju un dažreiz sūdzības, un katru reizi, kad mums ir jāreaģē, ja uzskatām, ka saņemtā informācija vai sūdzības, kas tikušas nosūtītas Komisijai, ir pelnījušas, lai mēs reaģētu — un jūs esat redzējuši mūsu instrumentu — mēs to darām.

Kā es teicu iepriekšējā atbildē, šajā jomā, šajā jautājumā, par šīm problēmām mēs pašlaik veicam izmeklēšanu, bet es nevaru to publiski izklāstīt, jo man pēc būtības ir jābūt diskrētām.

Priekšsēdētājs. – Nākamā jautājuma iesniedzējs Toussas kungs, kas nav klāt, un Ziobro kungs saņems rakstiskas atbildes, kā skaidrots iepriekš.

Jautājums Nr. 32, ko uzdeva **Nikolaos Chountis** (H-0125/10)

Temats: Kredītvērtējuma aģentūru darbība

Nākamajā dienā pēc paziņošanas par Grieķijas valdības pieņemtajiem stingrajiem pasākumiem kredītvērtējuma aģentūra „Moody’s” draudēja pazemināt piecu Grieķijas lielāko banku kredītvērtējumu.

Starptautiskā kredītvērtējuma aģentūra uzskata, ka bezdarba pieaugums un pieejamo ienākumu kritums var palielināt spiedienu uz Grieķijas banku sistēmu, kas jau cietusi no kapitāla peļņas krituma un aktīvu samazināšanās.

Ņemot vērā, ka šādi paziņojumi tikai palielina spekulācijas, kā Komisija vērtē situāciju Grieķijas banku sektorā?

Kādus pasākumus Komisija plāno pieņemt, lai reaģētu uz šādām kredītvērtējuma aģentūru aktivitātēm?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Finansiālā krīze Grieķijā neizcēlās banku sektorā, bet publiskajā sektorā. Banku sektora ievainojamība tomēr ir palielinājusies, jo bankas tiek pakļautas Grieķijas valdības saistībām, kā arī vēl jo svarīgāk ekonomikas izaugsmes zemo izredžu dēļ.

Komisija, veicot pati savu Grieķijas ekonomikas un finanšu sistēmas analīzi, ņem vērā daudzveidīgus informācijas avotus, tostarp kredītaģentūras. Šajā kontekstā Komisija rūpīgi pārrauga papildu fiskālo pasākumu īstenošanu, par ko Grieķijas iestādes paziņoja 2010. gada 3. martā un Grieķijas parlaments pieņēma 2010. gada 5. martā, lai sasniegtu 2010. gada budžeta mērķus.

Komisija stingri pārrauga procesus Grieķijas banku sektorā. Aptuveni 8 % banku aktīvu ir valdības obligācijās vai aizdevumos, lai gan neparedz, ka valdības un radušies nedrošie aizdevumi pārsniegs astoņus procentus 2010. gadā vājās ekonomikas dēļ.

Turklāt Grieķijas bankas ir pilnīgi atkarīgas no ECB refinansēšanas operācijām, jo īstermiņa finansējums no starptautiskajiem naudas tirgiem tām ir slēgts. Komisija uzņemas atbildību nodrošināt makrofinansiālo stabilitāti eiro zonā un ES vispār. Patiešām, bankas citās ES valstīs izjūt Grieķijas krīzi, galvenokārt, ar saviem valdības parāda fondiem, un tas visvairāk attiecas uz Franciju un Vāciju.

Ja arī šī ietekme nav ļoti plaši jūtama attiecībā uz IKP, tomēr tā, iespējams, ir svarīgāka atsevišķu banku bilancēs. Pagaidām aptuveni 10 % no Grieķijas banku bilanču līdzekļiem ir ieguldīti Eiropas dienvidos un austrumos, kas pieļauj vēl vienu pārneses kanālu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es pateicos komisāram par atbildi. Acīmredzot bankām Grieķijā ir problēmas. Grieķijas valsts sektors ir radījis likviditāti, kas, diemžēl, nevirzās reālās ekonomikas virzienā, bet es vēlētos norādīt jums, ka katru reizi, kad Grieķija paziņo par noteiktiem pasākumiem, noteiktiem aizņemšanās veidiem, nāk šīs slavenās kredītvērtējuma aģentūras un pazemina Grieķijas un Grieķijas banku kredītvērtējumu.

Tas ir skumjš pienākums. Debates notika iepriekš, un man nav vēlšanās tās atkārtot. Šīs kredītvērtējuma aģentūras, kas ir privāti ASV uzņēmumi, ir patiešām neuzticamas un es uzskatu, ka ir nepieņemami, ka Eiropas Centrālā Banka un Eiropas iestādes uzskata tās — pat šodien — par svarīgām. Jautājums, kas rodas, un atbildes, kas iepriekš tika dzirdētas, ir šādas: labi, jautājumu var noregulēt 2013. gadā. Vai pašlaik Eiropas Savienība un iestādes beidz rēķināties ar šo aģentūru vērtējumiem?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Kā es tikko teicu, Komisija pati savā analizē ņem vērā ne tikai kredītvērtējuma aģentūras, bet arī pati savas analīzes. Eiropas Komisija ļoti vērīgi seko notiekošajam publiskajā un banku sektorā Grieķijā, tādējādi mēs nonākam paši pie saviem secinājumiem un sniedzam priekšlikumus Padomei, balstoties uz šiem secinājumiem. Protams, ir arī vēl kas cits, un tā ir kredītvērtējuma aģentūru darbība. Tie ir privāti uzņēmumi, kas ir ļoti ietekmīgi attiecībā uz finanšu tirgiem, bet par to, protams, neatbild Eiropas Komisija.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi ļoti raizējamies par to, ko mēs varam darīt, lai atvieglotu problēmas, kuras rodas finansiālās krīzes dēļ. Komisār, es šajās dienās saziņas līdzekļos uzzināju, ka jūs ierosinājat, lai turpmāk dalībvalstis iesniegtu savus budžeta projektus Komisijai, pirms valstu parlamenti par tiem debatē un tos pieņem. Es vēlētos no jums saņemt sīkāku izklāstu par to, kā Komisijai turpmāk tiks dota iespēja izteikties par dalībvalstu budžeta projektu, pirms to darīs valsts parlaments. Tas skan ārkārtīgi interesanti. Es vēlos dzirdēt vairāk par to.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Liels paldies jums par jūsu atbildi. Es ar lielu uzmanību klausījos informāciju, ko jūs mums devāt, un kā jūs izskaidrojāt Komisijas nostāju.

Es mēģinu izdarīt secinājumus. Ja kādā brīdī drīzā nākotnē kāda cita valsts eiro zonā saskarsies ar kredītvērtējuma aģentūrām, vai mēs dosimies pa to pašu labi iemīto taku? Vai mēs pieņemsim nogaidošu pieeju? Vai mēs pieņemsim, ka tajā pieejā, kuru līdz šim esam izmantojuši Grieķijas problēmām, mēs nodarbojamies ar vispārējām strukturālām problēmām eiro zonā, kas kādā brīdī var attiekties uz citām dalībvalstīm?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Ļaujiet man vispirms atgādināt, ka es uz šiem jautājumiem atbildu komisāra Rehn vietā, kurš ir saslimis, tādēļ tas nav mans īstais portfelis, bet, atbildot uz uzdotajiem jautājumiem par valsts budžetu, es varu teikt, ka mēs pagājušajā nedēļā pirmoreiz kolēģijā apspriedām, kādi pasākumi būtu jāveic nākotnes pārraudzībai. Tas, protams, ir viens no tematiem, kas tiks izskatīts, bet pašreiz ir skaidrs, ka lēmuma vēl nav. Ir bijušas tikai debates, lai būtu droši, ka lieta ir pienācīgi apspriesta kolēģijā, un kompetentais komisārs drīz iesniegs priekšlikumus. Tad jūs varēsiet, protams, apspriest to tieši ar viņu.

Atbildot uz otro jautājumu, nav iemesla Komisijai pieņemt pret Grieķiju citādu nostāju nekā pret jebkuru citu dalībvalsti, tāpēc es ceru, ka šie jautājumi mums vairs netiks uzdoti; ja tos uzdos atkal, mums būs tieši tāda pati nostāja.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 30, ko uzdeva **Brian Crowley (H-0172/10)**

Temats: ES platjoslas stratēģija

Vai Komisija varētu īsumā izklāstīt kādus pasākumus tā uzņemsies, lai veicinātu piekļuvi ātrgaitas internetam visā Eiropas Savienībā un jo īpaši tās lauku reģionos?

Neelie Kroes, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Pasaulē, kas strauji dodas jauna digitāla laikmeta virzienā, Eiropai jābūt apriķotai ar izcilu platjoslas infrastruktūru, kas patiešām būs rītdienas izaugsmes dzinējspēks. 2009. gada marta Padome noteica indikatīvu mērķi par 100 % pārklājuma sasniegšanu līdz 2013. gadam. Eiropas 2020. gada stratēģija ir gājusi tālāk, nosakot 2020. gada ātrgaitas platjoslas mērķus 30 megabitus sekundē visiem eiropiešiem, tostarp cilvēkiem, kas dzīvo lauku reģionos, un 100 megabitus sekundē 50 % mājāsaimniecību, kas lieto internetu.

Digitālā darba kārtība Eiropai, kas ir viena no septiņām vadošajām iniciatīvām Eiropai 2020. gadā, izveido stratēģiju, lai veicinātu ātrgaitas internetu Eiropā, un tās pieņemšana plānota pēc neilga laika. Darba kārtībai sekos trīs dokumenti par platjoslu: pirmkārt, platjoslas paziņojums, kas sīki izklāsta darba kārtības īstenošanu

attiecībā uz platjoslu; otrkārt, ieteikumi par jaunas paaudzes piekļuvi (JPP), kuras mērķis ir izklāstīt būtību, lai rosinātu ieguldījumu ātrgaitas internetā; un, treškārt, pirmā radio frekvenču spektra politikas programma, uz ko balstīsies Komisijas stratēģija, lai radītu pietiekamu frekvenču spektru bezvadu platjoslai.

Digitālajā darba plānā darbības ātrgaitas platjoslas veicināšanai ietver ne tikai Komisijas saistības, bet arī ieteikumus dalībvalstīm. Šie ieteikumi pievērsīs galveno uzmanību valsts platjoslu tīkla stratēģijas attīstībai, ietverot privātu investīciju veicināšanu, kas izmanto pilsētplānošanas noteikumus, infrastruktūras kartējumu un piekļuves tiesību iegūšanu; un, to darot, dalībvalstis var būtiski samazināt investīciju izmaksas un padarīt tās dzīvotspējīgas. Tie pievērsīsies arī finansiālās plaisas pārvarēšanai, pilnībā izmantojot pieejamos struktūrfondus, lai finansētu ātrgaitas platjoslas tīklu, un, ja nav nekādu stimulu privātam finansējumam, dotu tiešu valsts finansējumu.

Komisija no savas puses apsver izmantojamās iespējas privāto un valsts investīciju palielināšanai JPP, lai sasniegtu pieņemtos mērķus. Finanšu inženierija būs apsveramo izvēļu starpā, lai samazinātu plaisu starp vajadzīgo un to, ko tirgus ir gatavs investēt.

Liam Aylward, *jautājuma iesniedzēja vietā*. – Ņemot vērā faktu, ka mēs dzīvojam arvien vairāk digitalizētā pasaulē, kā jūs esat atzinuši, kurā tik liela mūsu ikdienas darbošanās daļa tiek veikta tiešsaistē, viena grupa, kas, manuprāt, ir atstāta iepakaļ, ir vecāka gada gājuma pilsoņi, kam ir ierobežota piekļuve internetam vai tās nemaz nav. Ko mēs varam darīt, lai nodrošinātu to, ka viņi netiek izstumti no sabiedrības, un ko mēs varam darīt, lai palīdzētu viņiem?

Neelie Kroes, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Tā bija ne tikai Komisija, bet arī Padome, kas pieņēma gudro lēmumu, tā sakot, par indikatīvu mērķi panākt 100 % pārklājumu līdz 2013. gadam, lai visi, par ko jūs domājat, tiktu aptverti par 100 %.

Malcolm Harbour (ECR). – Es ļoti atzinīgi vērtēju šo Crowley kunga jautājumu, un mani patiešām interesē, ka Īrijā tiek izvērsti jauns bezvadu platjoslas tīkls, lai nodrošinātu pirmās paaudzes piekļuvi lauku kopienām, kas, manuprāt, ir aizraujoša iniciatīva.

Es gribēju jums īpaši jautāt par jautājumu, kas man radies darbā, ko esmu veicis par valsts atbalsta kritērijiem vietējo platjoslu iniciatīvu atbalstam. Dažas man zināmas vietējās iestādes ir mēģinājušas strādāt ar valsts iestādēm, lai kopā konsolidētu pieprasījumu, dodot investoram pieņemamu prasību kopumu.

Bet izrādās, dažos gadījumos tiek uzskatīts, ka tas pārkāpj valsts atbalsta kritērijus. Tāpēc vai es varētu jautāt, vai komisāres dienesti varētu atbalstīt dažus no šiem kopienu projektiem, dodot dažas skaidras norādes par valsts atbalsta kritērijiem, lai palīdzētu tām sabiedriskajām un privātajām partnerībām, kuras, es piekrītu, būtu izšķirīgas vispārējās platjoslas sasniegšanai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Komisāre, Ekonomikas atveseļošanas plāns paredz summu 1 miljards eiro, lai platjoslu tīkla infrastruktūru pārklājums sasniegtu 100 %. Es vēlos jautāt jums, kādā stadijā šis projekts atrodas, turot prātā, cik svarīgi ir izveidot šo infrastruktūru.

Neelie Kroes, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Es esmu pateicīga par pirmo jautājumu, jo patiešām, platjoslā runa nav tikai par kabeļu šķiedrām, bet arī par bezvada savienojumu caur satelītu un tā tālāk. Tādējādi, kad es atbildu godātajam deputātam, sakot, ka pārklājums ir 100 %, es nenorādu, kādā veidā problēma tiks risināta vai atrisināta.

Bet es esmu diezgan droša par Īriju un tās investīciju līmeni. Kad bija iespēja izmantot struktūrfondus, īpaši, pievērsoties šādam jautājumam un investējot tajā, Īrija vislabāk izmantoja šo iespēju. Tas bija mazliet zemāk par 50 %. Salīdzinot ar to, es jutu nožēlu par citām dalībvalstīm, jo dažreiz tā bija trešdaļa vai arī šī iespēja pat netika izmantota. Investīcija šāda veida infrastruktūrā reāli darbojas nākotnei un ekonomikas atlabšanai, un darbavietu radīšanai.

Bet dažreiz es atkārtotju pie sevis lūgšanas un arī savu iepriekšējo pieredzi. Manā iepriekšējā amatā man bija gods pārskatīt valsts atbalsta noteikumus. Viens no pārskatītajiem valsts atbalsta noteikumiem bija saistīts, piemēram, ar platjoslu. Veicot pārskatīšanu, mēs vairāk devām ieteikumus par to, kā, kad un kādā veidā to varētu darīt.

Cita starpā, tā ir arī iespējamo ceļu meklēšana, kā izmantot Eiropas Centrālās Bankas fondus un atbalstīt civilās būvniecības finansēšanu. Es domāju, ka pašreiz ar nesen pārskatītajiem valsts atbalsta noteikumiem ir pietiekami skaidrs, kas ir iespējams un kas ir nepieņemams. Jūs vienmēr varat lūgt *Joaquín Almunia* darbiniekus dot jums ieteikumus, tāpēc nekavējieties, ja ir kāda neskaidrība.

Kopumā mums jāapzinās, ka šāda veida jautājumā sabiedriskā un privātā partnerība patiešām ir tā, kas rada lielu atšķirību. Protams, viss ir atkarīgs no dalībvalsts un no tā, kas tiek likts uz spēles, bet kopumā es domāju, ka ar 100 % pārklājumu — un es to atkārtoju — mēs kalpojam lieliskam mērķim, runājot par 50 %. Es zinu, kas ir 100 megabaiti, bet ko es varu iedomāties? Acumirkļi ir mazāk nekā 100 megabaitu, tāpēc mēs runājam par milzīgu virzību uz priekšu. Platjoslas pasākumiem un visam, kas uz to attiecas šajās debatēs, patiešām ir jānotiek agrāk nekā 2011. gadā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 33, ko uzdeva **Bernd Posselt** (H-0128/10)

Temats: Lielbritānija, Zviedrija un eiro

Kā Komisija vērtē risku, kas apdraud ES kā vienotu ekonomikas zonu sakarā ar to, ka tādas dalībvalstis kā Lielbritānija un Zviedrija joprojām neievieš eiro, un kādas iniciatīvas un pasākumi šajā jomā ir paredzēti Komisijas jaunajā pilnvaru laikā?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Ekonomiskos labumus no pārejas uz eiro gūst gan dalībvalstis, kas pievienojas eiro zonai, gan eiro zona kopumā. Sīki izstrādāta analīze un argumentācija par šo lietu ir atrodama, piemēram, Komisijas Ekonomikas un monetārās savienības „EMS@10” 2008. gada ziņojumā.

Saskaņā ar līgumiem visām ES dalībvalstīm ir pienākums pievienoties eiro zonai, tiklīdz tās izpilda nepieciešamos nosacījumus. Tomēr Dānija un Apvienotā Karaliste sarunu ceļā ir panākušas atdalīšanās klauzulu, kas ļauj tām palikt ārpus eiro zonas.

Ja Dānija un Apvienotā Karaliste nolems pieteikties dalībai eiro zonā, tās tiks pakļautas tādai pašai konverģences izvērtēšanai kā visi citi kandidāti, kā tas notika ar pārējām dalībvalstīm, kuras jau ir iestājušās eiro zonā. Komisija atbalstītu pilnībā šo valstu sagatavošanos, tostarp sagatavošanos īstajai skaidrās naudas nomaiņai.

Zviedrijai atdalīšanās klauzulas nav. Pagaidām Zviedrija neatbilst visiem kritērijiem eiro ieviešanai. Īpaši tas attiecas uz to, ka Zviedrija nav valūtas maiņas mehānisma dalībniece un daži elementi tās centrālās bankas tiesību aktos ir jāpielāgo dalībai eiro zonā. Komisija tomēr uzskata, ka dalībvalstīm, kuras pašreiz vēl neatbilst visiem konverģences kritērijiem, lai pievienotos eiro, ir jācenšas šos nosacījumus pildīt.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) *De Gucht* kungs, man ir jāpievieno divi papildu punkti. Pirmkārt, vai Komisija mēģinās mudināt Zviedriju pildīt tās pienākumus? Zviedrijai ir pienākums saskaņā ar līgumiem, un to nevar patvaļīgi interpretēt.

Otrkārt, kas notiek ar Igauniju? Vai jūs domājat, ka Igaunija kļūs par locekli pārredzamā nākotnē, iespējams, pat šajā gadā?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Kā es pamatoti norādīju, Zviedrija neatbilst dažiem kritērijiem. Es pieminēju abus kritērijus: Zviedrija nav valūtas maiņas mehānisma dalībniece un daži elementi tās centrālās bankas tiesību aktos ir jāpielāgo dalībai eiro zonā. Man šķiet, ka šie ir, teiksim, kritēriji, kurus ir iespējams izpildīt. Tie nav ekonomiski kritēriji attiecībā uz parādu vai deficītiem. Jautājums, vai Komisija rīkosies vai nerīkosies šajā jomā, jums jāuzdod komisāram *Rehn* kungam, kura kompetencē tas ir un kurš pašreiz diemžēl ir slims.

Attiecībā uz Igauniju, cik man ir zināms, vēl tiek ziņots par konverģences kritērijiem un Komisijai vēl nav noteiktas nostājas par to.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 34, ko uzdeva **Georgios Papanikolaou** (H-0130/10)

Temats: Darba atalgojuma samazināšana privātā sektorā strādājošiem

Komisijas pārstāvis *Amadeu Altafaj* šā gada 4. martā izteicās, ka pēc atalgojuma samazināšanas Grieķijas valsts sektorā strādājošiem, ļoti iespējams, sekos attiecīgs samazinājums privātajā sektorā.

No ekonomikas viedokļa šāda attīstība vēl vairāk padziļinās lejupslīdi, jo tā būtiski samazinās iekšējo pieprasījumu un patēriņu. Šāda attīstība tieši izraisīs valsts ieņēmumu samazināšanos. Vai Komisija var norādīt, kāds ir tās optimisma iemesls, kas ļauj uzskatīt, ka pirkspējas samazināšanās Grieķijā ļaus apturēt lejupslīdi? Jautājuma uzdevējs uzskata, ka nav jābūt īpašai kompetencei ekonomikas jomā, lai varētu droši apgalvot, ka pirkspējas samazināšanās pavisam noteikti izraisīs lejupslīdes padziļināšanos.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Rādītāji liecina, ka pēdējā desmitgadē Grieķijā atalgojuma un ražīguma attīstība ir noritējusi atrauti. Tas ir radījis konkurētspējas zaudējumus, kas atspoguļojas pastāvīgā norēķinu konta deficitā un eksporta tirgus daļu samazinājumā. Darba tirgus neelastība un atalgojuma noteikšana tiek atzīta kā svarīgs faktors, kas noteicis pārmērīgu atalgojuma izaugsmi Grieķijā un no tā izrietošo plaisu darba izmaksās uz vienu vienību pret galvenajiem tirdzniecības partneriem.

Pēdējos gados iekšējais pieprasījums ir bijis galvenais ekonomiskās izaugsmes veicinātājs, ko darbināja valdības vispārējo izdevumu un mājsaimniecību ienākumu lielais pieaugums. Privātā galapatēriņa izdevumi uz vienu iedzīvotāju palielinājās vairāk nekā par 80 % pēdējos desmit gados. Ir skaidrs, ka šis modelis nav bijis ilgtspējīgs, izsaucot būtisku fiskālu deficītu, kas nozīmē augstu vispārēju valdības deficītu un uzkrātā parāda pieaugumu, pieaugošus procentu maksājumus un makroekonomikas, kas nozīmē arī augstu norēķinu konta deficītu, un ienākumu aizplūšanu ārējos parādos.

Valdības arvien lielākās finansiālās vajadzības ir radījušas to, ka valsts sektors uzsūc lielu daļu pieejamā finansējuma, tādējādi izslēdzot privāto sektoru un nelabvēlīgi ietekmējot ekonomikas izaugsmes izredzes. Tādējādi atalgojuma mērenība visā ekonomikā, darba atalgojuma samazinājumam valsts sektorā kļūstot par svarīgu signālu privātajam sektoram, un fiskālās taupības pasākumi ir neaizstājami, lai nostādītu Grieķijas ekonomiku uz stingrākiem pamatiem, atjaunojot konkurētspēju un panākot fiskālu konsolidāciju.

Komisija zina, ka fiskālās taupības pasākumiem un atalgojuma mērenībai var būt negatīva īstermiņa ietekme uz pieprasījumu. Tomēr, ņemot vērā pašreizējo situāciju, kas draud Grieķijai, šie pasākumi ir nepieciešami, lai atjaunotu tirgus uzticību un liktu pamatus ilgtspējīgākam izaugsmes modelim Grieķijas ekonomikā ilgtermiņā.

Grieķija ir pieņēmusi vērienīgu programmu, lai labotu savu deficītu un reformētu savu valsts pārvaldi un ekonomiku. Grieķijas veiktie konsolidācijas pasākumi ir svarīgi fiskālās ilgtspējas un tirgus uzticības palielināšanai un ir saņēmuši ļoti atzinīgu vērtējumu no Komisijas, Eurogrupas, Eiropas Centrālās Bankas un Starptautiskā Valūtas fonda.

Drosmīgie pasākumi, kas ietverti stabilitātes programmā un pasākumu kopumos, kas tika paziņoti 2010. gada februārī un martā, paredz ne tikai atalgojuma samazinājumus, ko plānots veikt, samazinot ierēdņiem piemaksas un Lieldienu, vasaras un Ziemassvētku pabalstus, bet arī pasākumus, lai uzlabotu nodokļu iekasēšanas mehānismu, paplašinātu nodokļu bāzi un palielinātu nodokļu disciplīnas ievērošanu.

Paziņojumā, kas pieņemts 2010. gada 9. martā, Komisija secināja, ka Grieķija īsteno Padomes 2010. gada 16. februāra lēmumu un ka, balstoties uz pieejamo informāciju, fiskālie pasākumi, par kuriem Grieķijas iestādes paziņoja 3. martā, šķiet pietiekami, lai nosargātu 2010. gada budžeta mērķus.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Grieķijas Nacionālās statistikas dienests paziņoja savā visjaunākajā — es domāju, tas bija šīsdienas — paziņojumā, ka bezdarbs Grieķijā ir sasniedzis 11,3 %, no kuriem gandrīz puse (45 %) ir jauni cilvēki līdz 34 gadu vecumam. Visproduktīvākajā 25-34 gadu vecuma grupā bezdarbs ir 14,6 %. Es uzsvērtu arī to, ka šī jauno cilvēku paaudze Grieķijā saņem ārkārtīgi zemas algas, kas ir krietni zemākas par Eiropas vidējām algām. Viņus Grieķijā sauc par 700 eiro paaudzi, un mēs esam noraizējušies, ka algas pazemināsies vēl vairāk.

Tādēļ es domāju, ka mums jābūt ļoti uzmanīgiem, kad mēs vispārinām, īpaši bezdarbam tik grūtā laikā, jo, kā jūs sapratīsiet, Grieķijas sabiedrība ir noraizējusies. Vai jūs domājat, ka, pastāvot tik augstam bezdarbam un visām problēmām Grieķijā, mēs varam nonākt atpakaļ pie izaugsmes ar jauniem atalgojumu samazinājumiem un jaunām darbavietu zaudēšanām?

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Protams, mēs esam ļoti nobažījušies par bezdarbu Grieķijā un ne tikai Grieķijā, bet arī visā pārējā Eiropas Savienībā. No otras puses raugoties, ir arī svarīgi ievērot ekonomikas pamatpatiesības, un, ja noteiktā laikposmā algas palielinās straujāk nekā ražīgums, jums ir problēma, un būtībā tieši tas ir noticis Grieķijā. Es saprotu, ka tā ir milzīga problēma, īpaši jauniem cilvēkiem, un mēs aktīvi pārraugām situāciju, bet mēs arī atzīstam, ka Eiropas Monetārās savienības dalībvalsts ilgtermiņa ilgtspēja ir svarīga.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mans jautājums ir par principu un iemeslu, kas ir mana kolēģa jautājuma pamatā.

Viņš teica, ka *Rehn* kunga pārstāvis ierosināja, ka būtu jāsamazina atalgojums Grieķijas privātajā sektorā. Jautājums, komisār, ir šāds: ar kādām tiesībām Komisijas uzraudzības ierēdņi, Komisijas pārstāvji un, iespējams, komisāri runā, ierosina, prognozē un izdara spiedienu uz to, kas Grieķijai būtu jādara jomās, kas nav saistītas

ar Kopienas politiku, piemēram, atalgojums, pensijas, valsts pārvalde un veselība? Kas akreditē šīs deklarācijas un kur tiek ņemta kompetence un jurisdikcija, lai izjautātu, īstenotu vai ieteiktu šādu nosacījumu Grieķijas ekonomikai?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Mēs, protams, neprasām samazināt bezdarbu privātajā sektorā, bet mēs redzam, ka bezdarbs palielinās ne tikai Grieķijā, bet arī Eiropas Savienības lielākajā daļā finansiālās un ekonomiskās krīzes dēļ.

Mēs sakām tikai to, ka mums ir jāsakārto Grieķijas ekonomika, ja mēs gribam, lai Grieķijas ekonomika būtu ilgtspējīga ilgākā termiņā. Mums arī jā saglabā ekonomiskā monetārā savienība, kas ir nenovērtējami svarīga visai Eiropas ekonomikai: mēs sakām tieši to; mēs nekādā ziņā nesakām, ka būtu jāpieaug bezdarbam. Diemžēl tas ir tās politikas dēļ, kura tika īstenota noteiktu laika posmā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 35, ko uzdeva **Ádám Kósa** (H-0133/10)

Temats: Kompetenču konflikts starp dalībvalstīm un ES, noslēdzot vienošanās ar SVF

Komisija attiecībā uz MVU atbalstīšanas spēju cita starpā uz laiku grozījusi noteikumus par valsts atbalstu un ievērojami vienkāršojusi tos, lai novērstu vēl lielāku krīzi (Eiropas ekonomikas atveseļošanas programma). Pēdējā laikā Ungāriju tās ekonomikas politikas dēļ skārusi īpaši smaga finanšu krīze. Balstoties uz vienošanos, kas noslēgta ar SVF par 20 miljardiem EUR, Ungārija ir spiesta rīkoties pretrunā ar tām vērtībām, kuras tā pati kā ES dalībvalsts izvirzījusi par prioritāti un kas nostiprinātas primārajos tiesību aktos, proti, runa ir par augstu nodarbinātības līmeni un nelabvēlīgā situācijā esošo iedzīvotāju grupu aizsardzību. Šajā sakarībā rodas konkrēti jautājumi. Vai šāda veida vienošanās var tikt uzskatīta par likumīgu? Kurš ir atbildīgs par to, ka vienā no ES dalībvalstīm vienošanās rezultātā ar starptautisku organizāciju, kurai nav nekāda sakara ar Eiropas Savienību, dramatiski pasliktinās situācija nodarbinātības jomā, ietekmējot arī invalīdu nodarbinātības veicināšanu?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Kad globālā finansiālā krīze 2008. gada rudenī sevišķi smagi skāra Ungāriju, Komisija un Padome nolēma ļoti ātri atbalstīt Ungāriju ar lielu ES atbalsta pasākumu kopumu, kas sniedzās līdz 6,5 miljardiem eiro un bija lielāks par pusi no pieejamā finansējuma dalībvalstīm, kuras nav pievienojušās eiro zonai tajā laikā, un kopā ar aizdevumiem no SVF un Pasaules Bankas kopsumma bija 20 miljardi eiro.

Es vēlos uzsvērt, ka bez šīs palīdzības Ungārija būtu saskārusies ar daudz smagākām disproporcijām tās ekonomikā nekā tie 6 % krituma, ko novēroja iepriekšējā gadā un gaidāmā stabilizācija šogad. Turklāt, ņemot vērā, ka valdībai ir zudusi piekļuve finanšu tirgiem, atbalsta trūkums būtu nozīmējis, ka fiskālajā politikā būtu bijuši vajadzīgi vēl lielāki ierobežojumi, nekā tas bija šajā programmā, un izdevumu samazināšana būtu bijusi nopietnāka. Tādējādi, samazinot lejupslīdes lielumu, izvairoties no asāka bezdarba pieauguma un atbalstot deficīta finansēšanu, šī starptautiskā palīdzība tiešā veidā ir devusi ieguldījumu krīzes sociālo seku ierobežošanā, tostarp neaizsargāto sabiedrības slāņu starpā.

Protams, lai ekonomiskā programma būtu ticama un lai investorus pārliecinātu, ka ar laiku Ungārijas valsts finanses atkal atveseļosies un atsāks ilgtspējīgu izaugsmi, bija svarīgi, lai valsts īstenotu ekonomikas stratēģiju, kurā ietilpst finansiālās konsolidācijas pasākumi. Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstis ir atbildīgas par sociālās politikas pasākumu plānu un īstenošanu. Līdz ar to palīdzība deva atbalstu valdības darbībai, kuras mērķis bija nodrošināt budžeta ietaupījumus un panākt mērķtiecīgākus izdevumus, un, jo īpaši, palīdzēt trūcīgiem un zema ienākuma saņēmējiem.

Kinga Gál, jautājuma iesniedzēja vietā. – (HU) Pateicos par atbildi. Kósa kunga vārdā es vēlos papildus piebilst. Galu galā iemesls, kāpēc Ungārija nevarēja izmantot daudzus miljardus eiro lielo stimulu, ko piedāvāja Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāns, bija tieši tas, ka šādi noteikumi nepieļāva lielāka mēroga stimulu, un tas notika roku rokā ar nodarbinātības turpmāku pasliktināšanos. Īpaši cilvēku ar invaliditāti nodarbinātības atbalsts nevarēja tikt īstenots, un tāpēc šeit rodas dīvaina pretruna. Es lūgtu jūs izteikt savu viedokli šajā jautājumā.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Es neesmu atbildīgs par šo tematu, bet man liekas, ka godātais deputāts runā par 100 miljardu eiro pasākumu kopumu, bet tas ir kopums, ko finansēja pašas dalībvalstis un kam dalībvalstis saņēma atļauju to īstenot dzīvē. Nauda netika nodota dalībvalstu rīcībā. Jūs atradīsiet šo valstu budžetos 100 miljardi eiro debeta pusē.

Tas, kas notika Ungārijā, ir tas, ka valsts rīcībā tika nodoti papildu 20 miljardi eiro atbalstam, jo tas bija nepieciešams un bija kaut kas tāds, kas nav noticis ne ar vienas citas valsts ekonomiku. Tām ir tikai tikusi dota atļauja veikt pasākumus, lai varētu pārvarēt krīzi, bet nekāds reāls maksājums nav veikts šīm dalībvalstīm.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Jūsu dotā atbilde, manuprāt, neatspoguļo problēmu un apsvērumu, kas ietverts šajā jautājumā, un, ņemot vērā situāciju Grieķijā, es vēlos uzdot jums šādu jautājumu: vai jums ir kādas bažas par Starptautiskā Valūtas fonda, ārējas organizācijas, ienākšanu Eiropas Savienības iekšējās lietās? Visur, kur ir bijis Starptautiskais Valūtas fonds, tas — varētu teikt — sējis postu. Tādēļ jautājums ir šāds: vai Komisijai ir kādas bažas par to, kāpēc Starptautiskais Valūtas fonds ir ienācis Eiropas Savienībā un kurā līgumā un kurā pantā ir paredzēts noteikums par Starptautiskā Valūtas fonda piedalīšanos Eiropas Savienības procedūrās? Kāpēc tā neizvēlējas Eiropas risinājumu Grieķijas gadījumā, kā to paredz līgumu 122. panta 2. punkts?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Ļoti īsi, ja SVF iejauktos Grieķijā, tas, protams, notiktu pēc Grieķijas lūguma. Viņi neiejaucas vienpusēji, un, kā to godātais deputāts zina, ir bijis Eiropas nolīgums dalībvalstu un ekonomiskās un monetārās savienības dalībnieku starpā apvienot Eiropas Savienības dalībvalstu un SVF pūles. Bet tas reāli notiks tikai pēc dalībvalsts, šajā gadījumā Grieķijas, lūguma, un par to, kā es saprotu, pašlaik tiek diskutēts.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 36, ko uzdeva **Eleni Theocharous** (H-0139/10).

Temats: Kipras valsts budžeta deficīts

Ekonomikas krīze, kas aptvērusi visu pasauli, īpaši skar eurozonas valstis.

Vai Komisijas rīcībā ir informācija par budžeta deficītu un citiem Kipras ekonomikas rādītājiem?

Vai Kipras ekonomikas attīstības tendences un, raugoties plašāk, tās rādītāji ir satraucoši? Vai Komisija uzskata, ka ir jāpieņem pasākumi attiecībā uz Kipras finansiālo stāvokli? Ja atbilde ir apstiprinoša, tad kādi pasākumi un līdz kuram laikam?

Vai ir notikusi viedokļu apmaiņa un vai ES, tostarp Komisijas, nostājas un ierosinājumi ir darīti zināmi Kipras valdībai?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, esiet tik laipns un ļaujiet man vaicāt, vai šīs debates nevarētu beigties? Es aizvietoju *Rehn* kungu, un parasti Jautājumu laiks beidzas pulksten 20.00. Man ir citi pienākumi, un es nevaru palikt. Tā man ir reāla problēma. Man nav laika, un es nevaru palikt.

Gay Mitchell (PPE). – Es ar lielām grūtībām atbraucu šurp no Eiropas Savienības daļas, un es nepieņemu no komisāra atbildi, ka viņam nav laika. Ja jums nav laika, ejiet ārā, tur ir durvis. Es esmu Parlamenta deputāts, man ir iesniegts jautājums, lai uz to šeit atbildētu. Arī man ir daudz visādu pienākumu. Es esmu sēdējis šeit ļoti ilgi, gaidot uz savu jautājumu, kamēr tika atbildēti visāda veida papildinājumi. Man pienāktos saņemt atbildi šajā Parlamentā. Manuprāt, tā ir liela augstprātība no jūsu puses teikt, ka jums nav laika.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Tas jāizlemj priekšsēdētājam. Teiksim pavisam skaidri, ka es pašlaik neatbildu uz jautājumiem, kas uzdoti man, bet es aizstāju *Rehn* kungu, kas nevar šeit būt tāpēc, ka viņš ir slims. Jums tas jāsaņem priekšsēdētājam. Es respektēju Parlamenta priekšsēdētāja autoritāti. Šis jautājums nav man.

Priekšsēdētājs. – Jums ir taisnība, norādot uz problēmu. Jūs aizstājat komisāru *Rehn*, diemžēl, protams, ņemot vērā, cik svarīgi ir jautājumi. Tomēr Jautājumu laiks ir paredzēts līdz 20.30 manā darba kārtībā. ņemot vērā apstākļus, tā kā es nevaru piesiet jūs pie krēsla, es varu teikt jums, ka no jums, kas esat uzņēmies nelaimīgo pienākumu aizvietot komisāru *Rehn*, tiek prasīts to pildīt pilnā viņam uzdoto jautājumu apjomā.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Es biju sapratis, ka tas notiks līdz pulksten 20.00, bet, kā es jau teicu, jūs esat priekšsēdētājs un jums ir jāizlemj, kas man jādara, tāpēc es turpināšu.

Finansiālā krīze, kas ir pārtapusi arī makroekonomiskā krīzē, ir bijusi ļaunākā krīze vēsturē pēc Otrā pasaules kara gan lieluma, gan globālā aptvēruma dēļ. Krīze smagi iedragāja globālo ekonomiku, tostarp ES un eiro zonas valstis. Tādējādi tā nenovēršami ietekmēja Kipru, ļoti mazu, atvērtu ekonomiku.

Saskaņā ar provizoriskiem novērtējumiem, ko devis Kipras Statistikas dienests, Kipras iekšējais kopprodukts šķiet reāli ir samazinājies par 1,7 % 2009. gadā. Tā ir pirmā reize, kad Kipras ekonomiskā aktivitāte ir uzrādījusi negatīvu izaugsmes rādītāju pēdējos 35 gados.

Šie nelabvēlīgie ekonomiskie nosacījumi savienojumā ar aktīvu izaugsmes un ekspansīvas fiskālās politikas apstāšanos daļēji to pasākumu dēļ, kurus pieņēma Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna pamatnostādnes, noveda pie valsts finanšu pasliktināšanās. Saskaņā ar jaunāko IKP datu paziņojumu, ko Kipras iestādes nodevušas 2010. gada martā un ko Eurostat pašreiz pārbauda, kopējā valdības bilance sasniegusi 6,1 % deficītu no IKP un vispārējais valdības bruto parāds 2009. gadā sasniedzis 56,25 % no IKP.

Stabilitātes un izaugsmes pakts prasa Komisijai sagatavot ziņojumu vienmēr, kad dalībvalsts faktiskais vai plānotais deficīts pārsniedz 3 % no IKP atsaucēs vērtības. Pašreiz Komisija sagatavo šādu ziņojumu par Kipru. Tiklīdz ziņojums būs gatavs, tas tiks iesniegts Padomei, kurai jāizlemj, vai deficīts nav pārmērīgs. Ja Padome secinās, ka tas ir pārmērīgs, tā dos ieteikumus Kiprai un noteiks termiņus efektīvai labojumu veikšanai.

Pa to laiku Kipras valdība ir nosūtījusi arī savu atjaunoto stabilitātes programmu. Programma izklāsta vidējā termiņa budžeta stratēģiju līdz 2013. gadam. Pašlaik Komisijā notiek atjauninājuma izvērtēšana un ieteikumu sagatavošana Padomes atzinumam par programmu.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Būtu ļoti nepatīkami, ja jūs tūlīt pat neatbildētu uz jums uzdoto jautājumu. Lai kā arī būtu, es vēlos, lai jūs izstāstāt man, vai Kiprai draud briesmas nonākt uzraudzībā un vai jūs esat apmierināts ar konverģences programmu. Protams, jūs kaut ko teicāt par vērtējumiem, bet es vēlos zināt, vai esat apmierināts ar konverģences programmu, ko iesniegusi valdība.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Es varu tikai atkārtot, ko jau teicu, ka būs novērtējums, un tā ir normālā procedūra, ko mēs piemērojam visām dalībvalstīm, tostarp Kiprai.

Ja Komisija nāks pie secinājuma, ka deficīts ir pārmērīgs, tad tā dos ieteikumus Kiprai.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 37, ko uzdeva **Morten Messerschmidt** (H-0142/10)

Temats: Grieķija un pašreizējā krīze eiro zonas valstu sadarbībā

Grieķija pašlaik iepazīst eiro zonas valstu sadarbības ēnas pusi. Labajos gados Eiropas Savienībā valdīja priekšstats, ka viss ir pilnīgā kārtībā. Taču, kad Eiropu skāra finanšu krīze, lietas attīstījās pavisam nepareizā virzienā. Grieķijas valsts budžeta deficīts 2009. gadā bija 12,7 % no IKP, un var uzskatīt, ka šādi ir ievērojami pārkāpta 3 % robeža, kas eiro zonas valstīm tika noteikta Stabilitātes paktā. Grieķijas valdībai Atēnās bija jāpieņem taupības plāns, kas valsts budžetu samazina par EUR 4,8 miljardiem. Grieķijas iedzīvotājiem būs jāsavēl jostas ciešāk, un tas būs sāpīgi visiem — gan valsts pārvaldē strādājošajiem, gan pensionāriem.

Brīvi peldoši valūtas maiņas kursi principā nav nekas labs. No tiem labumu negūst neviens, un arī strukturālas pamatproblēmas tie nerisina. Mums jāsaprot, ka nauda ir tāpat kā visam citam ir sava „cena”. Grieķijā šī „cena” izpaudās kā ārkārtīgi augstas procentu likmes, kas apstādināja visu ekonomikas darbību. Ja stāvoklis kļūst tik dramatisks, valstij ir jāaptur process, un ir jābūt iespējai „samazināt” naudas cenu. Vai Komisija tam piekrīt? Ja jā, vai tā atzīst euro valūtai piemētošos trūkumus?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Šķiet, ka godātais deputāts pieļauj, ka neatkarīga monetārā politika Grieķijai būtu veids, kā atvieglot krīzi, kas ietekmē valsti. Tas nav pareizi; augstās procentu likmes Grieķijas valdībai nav monetārās politikas faktoru dēļ, bet drīzāk augsto riska uzcenojumu dēļ, kas saistīti ar tirgus bažām par parāda ilgtspēju.

ECB procentu likmes ir vēsturiski viszemākajā līmenī, un Eiropas Centrālā Banka nodrošina pietiekamu likviditāti eiro zonas finanšu sistēmai, tostarp Grieķijas iestādēm. Protams, dalība eiro zonā pieprasa tādu ekonomisku pielāgošanu, protams, izmantojot citus kanālus, ne tikai valūtas maiņas kursu, kā tas redzams daudzos Komisijas dokumentos, piemēram, vispusīgajā 2008. gada ziņojumā par „EMS@10”.

Pielāgošana eiro zonā iepriekš nav notikusi pietiekoši gludi. Tieši tāpēc Komisija ir uzsvērusi nepieciešamību pastiprināt ES daudzpusējās uzraudzības procedūras, kas balstās uz intensificētu savstarpējo spiedienu atklāt un risināt dalībvalstu vājās vietas agrīnā stadijā. Šajā nolūkā Komisija pašlaik sagatavo priekšlikumus, kā es jau pieminēju atbildē uz iepriekšējo jautājumu.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pastāv daudz iespēju, kā regulēt valsts valūtu — ar nosacījumu, ka valsts ir neatkarīga. Taču tieši tas trūkst eiro zonas dalībniecēm, jo tās Frankfurtē aizmeta prom ļoti daudz instrumentus, kas tām parasti bija. Turklāt nav pareizi teikt, ka procentu likmes neatšķiras eiro zonā, jo vērojama liela privāto procentu likmju dažādība gan vidēja, gan ilgtermiņa aizdevumiem, un Grieķijas akciju kurss, piemēram, ir daudz augstāks nekā Dānijas akciju kurss — neskatoties uz to, ka mums ir pašiem sava valūta.

Jautājums, uz ko es vēlos saņemt Komisijas atbildi vai piekrišanu, ir šāds: vai tā atzīs faktu, ka gadījumā, ja Grieķija nebūtu saistīta ar nostāju, ko noteica Frankfurte, Grieķija būtu veikusi devalvāciju, un šī devalvācija būtu atrisinājusi lielu daļu problēmu, ar kurām Grieķija saskaras.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Noteikti nē. Pati monetārās savienības ideja ir — un katra dalībvalsts to pilnībā apzinās, kļūstot par Eiropas monetārās savienības locekli — vairs nevarat devalvēt savu valūtu, jo jums faktiski valūtas vairs nav. Ir tikai viena kopēja valūta.

Vairs nav tādas lietas kā Grieķijas valūta. Grieķijas iedzīvotāji lieto eiro kā savu valūtu. Tāpēc individuāla devalvācija ir pilnīgi pretrunā ar visu Eiropas monetārās savienības ideju, un nav nejaušība, ka Grieķija ir Eiropas monetārās savienības locekle. Tā ir locekle, jo darīja visu — patiešām visu — lai tajā iestātos.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 38, ko uzdeva **Gay Mitchell** (H-0145/10)

Temats: Eiropas Monetārais fonds

Pēdējo nedēļu laikā tiek apspriesta ideja par Eiropas Monetāro fondu kā par mehānismu tādu krīžu risināšanai kā, piemēram, krīze, kas gada sākumā skāra Grieķiju.

Cik tālu ir izstrādāts šis priekšlikums? Kā praktiski darbotos šāds fonds? Kādi ir galvenie šķēršļi, kas traucē izveidot Eiropas Monetāro fondu, proti, vai būtu iespējams to izveidot, ņemot vērā spēkā esošos Līguma noteikumus?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Krīze ir pierādījusi vajadzību izveidot krīzes risinājuma pamatnostādnes eiro zonai.

Tā kā ir jāapsver visi ekonomiskie, juridiskie un institucionālie aspekti, šis drīzāk ir vidēja termiņa, nevis tūlīt izskatāms jautājums.

Eiro zonas valstu vai valdību vadītāji deva spēcīgu signālu 25. martā, pieprasot darba grupas izveidi, lai izstrādātu pasākumus eiro zonas pamatnostādnei krīzes atrisināšanai pirms gada beigām.

Publiskā diskusija par Eiropas Monetāro fondu ir skārusi vairākus būtiskus aspektus. Komisija īpaši piekrīt, ka ir vajadzība izveidot pamatnostādni ārkārtas finansiālam pabalstam, ievērojot stingrus nosacījumus un nosakot atbilstīgi stimulējošas procentu likmes.

Tomēr nav vajadzīga jauna struktūra, lai to nodrošinātu vai lai definētu un pārraudzītu nosacījumus. Ir jānodrošina EMF atbilstība uz stabilitāti orientētas pārvaldības pamatnostādnēm. Komisija tādēļ apsver priekšlikumu apjomu. Kopumā visu eiro zonas dalībvalstu stingri ievērota veselīga politika joprojām ir EMF sekmīgas darbības stūrakmens.

Šajā sakarībā Komisija pašlaik gatavo priekšlikumus par pastiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu un valsts uzraudzību, balstoties uz iesniegtajiem priekšlikumiem nesenajā Komisijas ziņojumā par Eiropas 2020. gada stratēģiju.

Gay Mitchell (PPE). – Pirmkārt, vai drīkstu atvainoties komisāram? Mēs visi mazliet ciešam ilgās pēc mājām, jo daži no mums nav varējuši tikt mājās un mēģina dažiem saviem ģimenes locekļiem atvieglot kustību šeit. Es saprotu, ka komisāram ir citas tikšanās un ka viņš aizvieto kolēģi.

Vai sakarā ar komisāra atbildi es drīkstu viņam jautāt, kas nosaka vidējo termiņu? Vai mēs runājam par pusi no šīs Komisijas darbības laika? Vai mēs runājam par gadu, 18 mēnešiem? Kāds ir tas laikposms, kurā viņa skatījumā materializēsies kāda noteiktā reakcija šajā lietā?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Jums būtu jāuzdod šis jautājums par konkrētu laika grafiku komisāram *Rehn*, bet ja jūs skatāties ieteikumus, kurus esam devuši, un vienošanos, kas ir noslēgta, lai atbalstītu Grieķiju, jo īpaši, savienojot divpusējus aizdevumus ar Starptautiskā Valūtas fonda atbalstu, ir skaidrs, ka Komisijas viedoklis ir, ka notikušais nekādā gadījumā nebija atrisināms, izveidojot Eiropas Monetāro fondu, jo tas noteikti prasītu daudz vairāk laika, nekā mums ir attiecībā uz Grieķiju.

Tāpēc šis ir vidēja termiņa projekts, ko mēs atbalstām, bet attiecībā uz konkrētu laika grafiku, es patiešām iesaku jums šo jautājumu uzdot *Rehn* kungam.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 39, ko uzdeva **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0150/10)

Temats: Dalībvalstu finanšu uzraudzības mehānismi

Ekonomikas un monetāro lietu komisārs **Olli Rehn** norādīja, ka galvenā mācība no krīzes ir steidzama nepieciešamība veikt dziļāku un plašāku ekonomikas politiku uzraudzību un it īpaši — laikus atklāt nelīdzsvarotības un tās novērst, lai saglabātu euro zonas makroekonomisko stabilitāti. Tā kā saskaņā ar Līguma 121. un 126. pantu Komisijas rīcībā ir vajadzīgie instrumenti un mehānismi, lai uzraudzītu dalībvalstu finanšu politikas, un tā kā lielākajā daļā dalībvalstu budžeta deficīts ievērojami pārsniedz 3 % robežu, vai Komisija varētu sniegt atbildi uz šādiem jautājumiem: vai tā plāno stiprināt uzraudzības preventīvo aspektu? Ja jā, tad kādus līdzekļus un procedūras tiks izmantotas? Vai Komisija plāno nākt klajā ar priekšlikumiem, kuru mērķis būtu panākt lielāku ekonomikas konvergenci euro zonā? Vai Komisija plāno veicināt strukturālās reformas, ko dalībvalstīm vajadzēs īstenot, tiklīdz uzlabosies budžeta situācija?

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Komisija ilgu laiku ir iestājusies par eiro zonas ekonomiskās uzraudzības padziļināšanu un paplašināšanu. Eiropas Parlaments atzina šā jautājuma svarīgumu savā ziņojumā par 2009. gada kārtējo gada paziņojumu no eiro zonas un valsts finansēm.

Komisija plāno pilnībā izmantot jaunus Līguma instrumentus, lai panāktu stingrāku politikas koordināciju un pārvaldību. Nākamais paziņojums iezīmēs jaunus priekšlikumus, lai ievirzītu vispārēju pamatnostādņu attīstību krīzes novēršanai un labošanai eiro zonā, pievēršoties Līguma jaunajam 136 pantam par Eiropas Savienības darbību. Paziņojumā var būt ietverti priekšlikumi pastiprināt Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvos un korektīvos rīkus — priekšlikumi par efektīvāku un plašāku eiro zonas iekšējās makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzību — un izpētīt izvēles iespējas krīzes atrisināšanas mehānisma radīšanai eiro zonas valstīm.

Attiecībā uz fiskālo politiku pastiprināts uzsvars uz fiskālo ilgtspēju tiek nodrošināts krīzes ietekmes dēļ uz parāda un izaugsmes potenciālu, kā arī demogrāfisko faktoru iestāšanās dēļ. Ir jāpastiprina stimuli ievērot Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās un korektīvās dimensijas. Konsolidācijas saistībām ir jākļūst stiprākām labos laikos. Ir pienācīgi jāņem vērā valsts finanšu dziļākie apdraudējumi, plānojot optimālās konsolidācijas daļu. Uzmanības centrā no jauna jāizvirza parāda dinamika un valsts finanšu ilgtspēja un kvalitāte, tostarp valsts fiskālie pamati. Ir jāpievēršas arī gadījumiem, kad ilgstoši tiek pārkāpti noteikumi; sodi varētu kļūt iedarbīgāki un stimuli spēcīgāki.

Konkurētspējas attīstība un makroekonomiskā nelīdzsvarotība papildus fiskālajai nelīdzsvarotībai ir jautājumi, kas rada bažas visām dalībvalstīm. Tomēr makroekonomisko nelīdzsvarotību un konkurētspējas noviržu uzraudzība ir īpaši nodrošināta ES dalībvalstīm, kuras piesaistījās eiro, augstākas pakāpes ekonomiskās un finansiālās pārpilnības dēļ visās eiro zonas dalībvalstīs; mazākas tirgus disciplīnas; valūtas maiņu likmju riska neesamības un lielāku pielāgošanās problēmu dēļ potenciāli augstajām visās eiro zonas kopējām izmaksām.

Konkurētspējas atšķirības ir cēlonis nopietnām bažām par Eiropas Monetārās savienības darbību. Desmit gados pirms krīzes atšķirība tika nostiprināta, pateicoties satraucošam iekšējo ekonomisko nelīdzsvarotību mēroga pieaugumam dažās dalībvalstīs, tostarp, *inter alia*, augstam parāda līmenim un mājokļu burbulim dažās valstīs, kurās ir norēķinu konta deficīts, kā arī dziļam iekšējā pieprasījuma vājumam dažās valstīs, kurās ir pārpalikums. Atšķirīgas atalgojuma un izmaksu tendences, ilgtspējīga ārējā parāda pozīcijas uzkrāšana un ilgstoša spekulatīva resursu izvietošana paaugstināja pielāgošanas riska likmi un palielināja valsts finanšu apdraudētību. Tajā pašā laikā valstis, kas lielā mērā balstījās uz tirdzniecības peļņu, ir kļuvušas par upuri pasaules tirdzniecības straujajam samazinājumam globālās krīzes sākotnējās stadijās. Tāpēc, papildinot fiskālo uzraudzību, Komisija plāno nākt klajā ar priekšlikumiem ekonomiskās uzraudzības paplašināšanai eiro zonā, pievēršoties makroekonomiskajai nelīdzsvarotībai un konkurētspējas attīstībai. Mērķis ir izveidot pamatnostādni nelīdzsvarotību agrīnai atklāšanai, novēršanai un efektīvai korekcijai eiro zonas iekšienē.

Trešais galvenais aspekts Komisijas priekšlikumā pētīs izvēles iespējas krīzes atrisināšanas mehānisma izveidei. Iespējamās finansiālās palīdzības Grieķijai *ad hoc* mehānisms kalpo tūlītējai vajadzībai. Tomēr ir nepieciešams radīt pastāvīgu krīzes atrisināšanas mehānismu ar iestrādātiem spēcīgiem šķēršļiem pret tā iedarbināšanu. Izveidojot *ex-ante* skaidrus, ticamus un konsekvēntus noteikumus un procedūras ārkārtēja un nosacīta atbalsta sniegšanai eiro zonas valstij, kas nonākusi nopietnās grūtībās, tiks stiprināti EMS pamati.

Priekšlikumi pastiprinātai ekonomiskajai uzraudzībai un koordinācijai eiro zonā ir svarīgs papildinājums ES vispusīgai 2020. gada stratēģijai par izaugsmi un darbavietām. Komisija nodrošinās efektīvu saskaņojumu starp šīm divām pamatnostādnēm.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Paldies jums par jūsu atbildi; ļaujiet man atgriezties pie uzraudzības un nelīdzsvarotības temata. Uz dodot jautājumu, es cerēju uzzināt, vai tagad par nopietnu darba kārtības punktu kļūs atšķirība; ne tikai finansiālas nelīdzsvarotības, bet ekonomiska atšķirība un ne tikai uzraudzības mehānismi, bet arī darbība, lai pievērstos atšķirībām. Starptautiskās krīzes, Grieķijas krīze ir iznesušas virspusē visas eiro zonas vājās vietas.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Pirmkārt, es vēlos arī atvainoties tulkiem, bet man ir izveidojusies īpaša situācija. Jūs varējat arī iztulkot to tā, ka es mēģināju atbildēt uz visiem jautājumiem līdz 20.30.

Attiecībā uz papildu jautājumu, manuprāt, jums jāatgriežas pie krīzes sākuma jūsu valstī, kas faktiski nozīmē, ka nelīdzsvarotības ir veidojušās laika gaitā. Ir ārkārtīga nelīdzsvarotība attiecībā uz konkurētspēju. Algas pieauga daudz vairāk nekā konkurētspēja, un tā, protams, pirmkārt, ir valsts politikas lieta.

Attiecībā uz to, vai ir labāk, ja ir ciešāka pārraudzība, atbilde ir jā. Tāpēc mēs ierosinām jaunu shēmu. Nevajadzētu aizmirst, ka 2002. gadā Eiropas Komisija nāca ar priekšlikumu ļaut sūtīt revidentus uz dalībvalstīm, piemēram, pārbaudīt skaitļus, bet dalībvalstis to nepieņēma. Tāpēc Komisija vienmēr ir zinājusi, ka pārraudzība ir ļoti svarīga, lai valsts budžets atbilstu Eiropas Monetārajai savienībai, īpaši Grieķijas gadījumā.

Priekšsēdētājs. – Es varu teikt tikai to, ka Olli Rehn jums ir liels parādnieks! Jums par kaut ko jāvienojas, kad nākamreiz mums atkal būs jautājumu laiks un varbūt būs jūsu kārtā stāvēt šeit.

Jautājumu laiks ir slēgts.

(Uz jautājumiem, kuri laika trūkuma dēļ nav atbildēti, sniegs rakstisku atbildi (sk. pielikumu)).

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.25 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

13. Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavotais Jean Lambert ieteikums otrajam lasījumam (A7-0118/2010) par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD)).

Jean Lambert, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es neesmu pārliecināta, ka piedāvājums tiks uzņemts ar sajūsmu, taču šis acīmredzami ir ļoti pretrunīgs jautājums, par kuru daudzi šā Parlamenta deputāti baidījās šeit runāt, tāpēc tiem no mums, kuri ir pietiekami drosmīgi, lai atrastos šeit, ir jāizmanto izdevība.

Vispirms es vēlos pateikt lielu paldies visiem ēnu referentiem, kuri patiešām aktīvi iesaistījās šā ziņojuma izstrādē, kā arī pateikties par mūsu spēju ieņemt kopēju sarunu pozīciju un strādāt kā komandai. Es vēlos pateikties arī abām iesaistītajām prezidentūrām — Čehijas prezidentūrai un it īpaši Zviedrijas prezidentūrai — par to nostāju attiecībā uz šo jautājumu, kas bija daudz atvērtāka, nekā mēs bijām pieredzējuši vairāku sarunu laikā, jo mēs jutām, ka varam piedalīties sarunās, nevis tikai darīt to, ko vēlas Padome, — nu, vismaz dažreiz.

Tātad, ko mēs panācām? Kopējās Eiropas patvēruma atbalsta sistēmas mērķis ir nodrošināt konsekventu un augstas kvalitātes lēmumu pieņemšanas procesu attiecībā uz tiem, kuriem vajadzīga aizsardzība, un tas patiešām var būt dzīvības vai nāves jautājums grūtībās nonākušajiem. Ir labi zināms, ka dalībvalstīs sistēma netiek īstenota konsekventi. Nereti atšķirības starp labāko un sliktāko praksi ir tik lielas, ka zūd palāvība, un tāpēc tie, kuri cenšas pieņemt objektīvus lēmumus, jūtas apdraudēti no to lēmumu pieņēmēju puses, kuri šādus lēmumus nepieņem. Un cietēji galu galā ir tie, kuriem vajadzīga aizsardzība.

Dažas dalībvalstis, kuras izjūt īpašu spiedienu, ir patiešām pārliecinātas par to, ka trūkst solidaritātes no pārējo dalībvalstu puses un ka uz viņu lūgumiem pēc atbalsta netiek sniegta reāla un praktiska atbilde. Bēgļu fondā ir paredzēts neliels finansējums sadarbībai starp dalībvalstīm, kas ir veicinājis vairākas pozitīvas tendences, taču ir arī skaidrs, ka šādas fragmentāras pieejas iespējas ir ierobežotas.

Eiropas Patvēruma atbalsta birojs tiek veidots, lai nodrošinātu nepārtrauktu atbalstu konsekventas pieejas veicināšanai un lai sniegtu aktīvu atbalstu valstīm, kuras pakļautas īpašam spiedienam. Citos tiesību aktos jau ir noteikti īpaši šā biroja uzdevumi.

Sarunu laikā Eiropas Parlamenta būtiskākie uzdevumi bija noteikt paša Eiropas Parlamenta nozīmi saistībā ar Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, kā arī noteikt, kā panākt lielāku solidaritāti starp dalībvalstīm, un pilsoniskās sabiedrības un UNHCR nozīmi biroja darbībā.

Jautājumi par Parlamenta nozīmi bija saistīti ar mūsu attiecībām ar direktoru, proti, amata kandidāta vai kandidātes iecelšanu un turpmāko sadarbību. Galu galā mēs vienojāmies par to, ka Eiropas Parlaments uzklaušis ieteikto kandidātu, sniegs konfidenciālu atzinumu un saņems ziņojumu par to, kā tas tiek ņemts vērā.

Direktors atbildīgajai komitejai iesniegs arī gada ziņojumu — es nespēju noticēt, ka mums par to bija jācīnās, un tomēr —, un mēs varam arī aicināt direktoru ziņot par konkrētu uzdevumu izpildi.

Parlamenta nozīme aģentūru darbā patlaban ir starpiestāžu darba grupas diskusiju temats, un es daļēji savas pieredzes un daļēji neapmierinātības ar sarunām par Eiropas Patvēruma atbalsta biroju dēļ patlaban esmu Eiropas Parlamenta komandā, kas strādā saistībā ar šo jautājumu.

Attiecībā uz solidaritāti starp dalībvalstīm Parlaments vēlējas panākt saistošus mehānismus, Padome gribēja nostiprināt brīvprātīgas sadarbības principu; galīgais risinājums ir neitrāls, taču mēs varam cerēt uz Eiropas Patvēruma atbalsta biroja darbības ātrā novērtēšanu, kas aptvers Patvēruma atbalsta biroja ietekmi uz praktisku sadarbību patvēruma jomā.

Attiecībā uz konsultatīvā foruma nozīmi jāsaprot, ka dalībvalstīm ir pieejamas plašas un reālas zināšanas, un mums šķita acīmredzami, ka šādas zināšanas var būt noderīgas. Mēs zinām, ka dažas dalībvalstis aktīvi sadarbojas ar NVO, un mēs arī vēlējamies nodrošināt, lai vietējās pašvaldības, kuras nereti izpilda daudzas no kopējās sistēmas prasībām, arī tiktu iesaistītas procesā. Tāpēc mēs esam gandarīti par to, ka mums izdevās padarīt šo mehānismu dzīvīgāku.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka, mūsaprāt, Patvēruma atbalsta birojam varētu būt ļoti liela nozīme kopējas sistēmas attīstībā. Mēs ceram, ka, neskatoties uz to, ka mums tā īsti neizdevās iekļaut šo ideju teksta galīgajā redakcijā, tā būs augstas kvalitātes sistēma un palīdzēs veidot savstarpējās uzticēšanās un atbalsta gaisotni. Es arī vēlos aicināt iesaistītās dalībvalstis būt atvērtākām pret citu iestāžu, vēlētu institūciju un pilsoniskās sabiedrības iespējamo ieguldījumu, jo, lai gan šis jautājums attiecas uz sadarbību starp dalībvalstīm, tas nav gluži starpvaldību jautājums. Mēs veidojam Eiropas iestādi.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es esmu patiešām gandarīta, ka esam jau tik tuvu regulas, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, pieņemšanai galīgā variantā. Komisija nāca klajā ar šo priekšlikumu jau 2009. gada februārī, un Padome un Parlaments bija patiešām ieinteresēti tā pieņemšanā.

Kopējas patvēruma sistēmas izveide jau daudzus gadus ir Eiropas Savienības mērķis, un mēs — Komisija un arī es — joprojām vēlamies sasniegt šo mērķi.

Mums jāveido sistēma, kas ir taisnīga un efektīva, kas balstīta uz kopīgiem standartiem un kopīgiem principiem. Sistēmai būtu jābalstās arī uz solidaritāti, un ar to es domāju solidaritāti ar migrantiem, ar izcelsmes un tranzīta valstīm, un ar to es domāju arī solidaritāti starp dalībvalstīm. Lai stiprinātu solidaritāti starp dalībvalstīm, svarīga ir praktiska sadarbība starp dažādām iestādēm kā daļa no Eiropas patvēruma sistēmas, kas risina jautājumus patvēruma jomā. Lai veicinātu šādu praktisku sadarbību, 2008. gada Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā tika noteikta prasība dibināt Patvēruma atbalsta biroju, un to apstiprināja 2009. gada Stokholmas programmā. Tādējādi Patvēruma atbalsta birojs būs kopējās patvēruma sistēmas stūrkmens.

Kā jau jūs visi zināt, Patvēruma atbalsta birojs atradīsies Valletā. Tas sniegs konkrētu un operatīvu atbalstu dalībvalstu iestādēm un veicinās nepieciešamās sadarbības starp dalībvalstīm un kopīgas prakses attīstību. Tas tiks panākts, apmācot atsevišķas personas patvēruma pieteikumu izskatīšanas jomā un nodrošinot informācijas un labākās prakses apmaiņu. Patvēruma atbalsta birojs arī sniegs palīdzību dalībvalstīm, kuras pakļautas īpašam spiedienam, nosūtot ekspertu komandas, kas var palīdzēt reģistrēt patvēruma pieteikumus.

Es vēlos no sirds pateikties Eiropas Parlamentam un visiem par šo jautājumu atbildīgajiem referentiem — *Jean Lambert* kundzei, protams, par viņas darbu, kā arī *Claude Moraes* kungam par nepieciešamajiem

grozījumiem saistībā ar Eiropas Bēgļu fondu, kā arī visiem līdzreferentiem un ēnu referentiem. Es ļoti augsti vērtēju jūsu pilnīgo un pastāvīgo atbalstu, un es ļoti ceru, ka varēšu sadarboties ar jums, sperot pēdējos soļus pirms šā biroja darbības uzsākšanas, kas, cerams, notiks ļoti drīz.

Simon Busuttill, *PPE grupas vārdā*. – (MT) Priekšsēdētāja kungs, arī es vispirms vēlos sveikt *Jean Lambert* kundzi saistībā ar viņas ziņojumu un šā dokumentu kopuma panākumiem, kā arī pateikties par viņas lojalitāti, sadarbojoties ar mums — ēnu referentiem — šā jautājuma sakarā. Eiropas Tautas partija pozitīvi vērtē Patvēruma atbalsta biroja izveidi, jo tā uzskata, ka tas ir būtisks solis uz priekšu kopējas Eiropas Savienības patvēruma politika izstrādē un īstenošanā. Personīgi es kā Eiropas Parlamenta deputāts, kas pārstāv Maltu, esmu ne tikai acīmredzami gandarīts, bet arī lepns par to, ka šis birojs atradīsies manas valsts galvaspilsētā Valletā. Es vēlos uzsvērt — šim birojam jāatzīst, ka kopējai patvēruma politikai jābalstās uz vienu jēdzienu, kas tika minēts jau iepriekš, proti, solidaritāti — solidaritāti attiecībā pret patvēruma meklētājiem, kuri ierodas Eiropā un kuriem ir tiesības uz aizsardzību, kas šim birojam jānodrošina, un, kā pareizi norādīja Komisija, solidaritāti attiecībā uz valstīm, kuras vienas pašas bez jebkādas palīdzības nesuās šo nastu. Tāpēc šis solidaritātes jēdziens jāizprot kopumā; tas ir kā redzēt monētas abas puses — paust solidaritāti tiem, kuri pelnījuši aizsardzību, un dalībvalstīm, kuru nasta ir nesamērīga. Es vēlos teikt, ka līdz šim, šķiet, vēstījums par solidaritātes nozīmīgumu ir saprasts. Taču, mēs saistībā ar to vēl neesam spēruši soli uz priekšu. Es vēlos, lai vārdi tiktu īstenoti darbos un lai šis princips realizētos praksē. Tieši šajā jomā Patvēruma atbalsta birojam būs liela nozīme — tam būs jāiedzīvina šis princips, jāievieš tas un jānodrošina, lai tā īstenotās īpašās iniciatīvas patiešām paplašinātu solidaritātes jēdzienu, attiecinot to uz visām iesaistītajām pusēm. Tāpēc es ceru, ka šis birojs tiks izveidots un sāks darbu pēc iespējas drīzāk, un es vēlos apliecināt klātesošajiem, ka mēs — Eiropas Parlamenta deputāti — turpmākajos mēnešos un gados cieši uzraudzīsim biroja darba metodes.

Sylvie Guillaume, *S&D grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Arī es vispirms vēlos paust atzinību *Jean Lambert* kundzei un *Claude Moraes* kungam par viņu lielisko darbu, kas ļaus mums turpmākajās dažās dienās — līdzko normalizēsies situācija gaisa telpā — formāli pieņemt regulu par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidi. Tāpēc es domāju, ka mēs visi esam vienprātis attiecībā uz vienu jautājumu — mēs atzinīgi vērtējam drīzu šā biroja izveidi.

Stingri atbalstot praktisku sadarbību, birojs palīdzēs novērst būtiskās atšķirības, kas joprojām pastāv starp dažādu dalībvalstu praksi patvēruma jomā, un tas tiks darīts, neņemot vērā pirmo tā saukto saskaņošanas posmu, kas sākas ar Tampere Eiropadomi. Šis birojs ļaus mums panākt konsekvenci, kuras pašreizējai praksei trūkst.

Es vēlos uzsvērt arī pilsoniskās sabiedrības nozīmi šā biroja darbībā, piedaloties konsultatīvajā forumā. Pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās vietējā līmenī ļaus iegūt skaidrāku priekšstatu par grūtībām, ar kurām saskaras patvēruma meklētāji, un valstu sistēmu trūkumiem.

Taču jāatzīst, ka šā jautājuma risinājums tomēr nedaudz sarūgtina. Piemēram, ļoti žēl, ka Parlaments nevar pilnībā iesaistīties biroja direktora iecelšanā, un attiecībā uz pašu biroju, jāsaka, ka tam liegta iespēja piedalīties obligātās solidaritātes sistēmas ieviešanā dalībvalstīs, lai atvieglotu to valstu situāciju, kuras atrodas pie Eiropas Savienības tā sauktajiem „vārtiem”.

Praktiski šie aicinājumi nodrošināt brīvprātīgu solidaritāti ir tukša runāšana. Patiesībā, ja mēs atsakāmies pat pieminēt saistošāku sistēmu, kā gan mēs to jebkad īstenosim? Tas joprojām ir aktuāls jautājums mūsu debatēs, un mēs arī turpmāk par to atgādināsim mūsu partneriem Padomei un Komisijai.

Šā biroja izveides process skaidri liecina par nepieciešamību izveidot kopēju Eiropas patvēruma sistēmu. Visas dalībvalstis lielā mērā atbalsta šo ideju, parakstot tādas deklarācijas, kā 2008. gada Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakts. Tomēr šķiet divaini, ka šīs pašas dalībvalstis aizmirst solīto, kad jāpāriet no vārdiem pie darbiem un jāpilda saistības pieņemot kopējus noteikumus.

Piemēram, ir nožēlojami vērot, cik dedzīgi Padome pieņem dažādus pasākumus cīņai pret nelegālo imigrāciju, kā tas notika februāra Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmē. Taču tā ir daudz piesardzīgāka sarunās par patvēruma tiesību aktu kopumu, kura izskatīšana kavējas jau vairākus mēnešus. Tā vietā, lai demonstrētu tikai un vienīgi politisku izrādīšanos, kas panākta, izmantojot represīvus pasākumus, es aicinu dalībvalstis veidot patiesi solidāru Eiropu.

No vienas puses, mēs zinām, ka šie represīvie pasākumi ir būtisks apdraudējums patvēruma tiesībām Eiropā attiecībā uz personām, kuras stingrāku drošības pārbaudi un citu šķēršļu dēļ, dodas arvien bīstamākos ceļojumos. No otras puses, Eiropa beidzot varētu lepoties ar patiesi saskaņotām patvēruma procedūrām, kas balstītas uz pienācīgu garantiju nodrošināšanu patvēruma meklētājiem.

Mēs redzam, ka dalībvalstis ļoti pretojas tiesību aktu kopuma pieņemšanai patvēruma jomā un ka pastāv tendence saglabāt dalībvalstu praksi. Šī pretestība skaidri atspoguļojas argumentos par šādas kopējās politikas budžeta izmaksām, kas var šķist nepieņemamas krīzes situācijā. Tomēr Eiropai ir jāuzņemas liela atbildība attiecībā uz patvēruma jautājumiem.

Mums būtu jāuzsver, ka līdz šim nereti tieši trešās valstis, kuras ir nabadzīgākas nekā mēs, ir sniegušas savu ieguldījumu bēgļu izmitināšanā. Tāpēc cerēsim, ka šīs tiesību aktu kopums patvēruma jomā būs tikpat veiksmīgs, cik tiesību akti par biroja izveidi, un cerēsim, ka tā panākumi būs jūtami drīz, jo ir steidzami jārikojas.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, tiesības uz patvērumu ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām, un neviens neuzdrošinās to apšaubīt publiski savās runās. Taču patiesā Eiropas Savienības politika un arī tās dalībvalstu politika šajā jomā rada daudzus jautājumus.

Eiropas Savienība sāka saskaņot tās politiku šajā jomā 1999. gadā, un šodien varam justies apmierināti par iespaidīgo patvēruma meklētāju skaita samazinājumu. Arī mēs — Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa — par to priecātos, ja rādītāji liecinātu arī par uzlabojumiem cilvēktiesību situācijā pasaulē. Mēs visi zinām, ka tas nebūt tā nav. Nepieciešamības gadījumā mūsu debates ceturtdienas pēcpusdienā to pierādīs.

It īpaši kopš 2004. gada mēs redzam, ka uzņemšanas procedūru un nosacījumu saskaņošanas līmenis pazeminās. Pastāv būtiskas valstu prakses atšķirības, un mēs zinām, ka daži patvēruma pieteikumi nav izpildīti un ka šodien daudziem patvēruma meklētājiem vairs nav iespējams reģistrēt pieteikumus. Jau atkal „godalgu” par lielāko patvēruma pieteikumu skaita samazinājumu saņem Francija. Kā cilvēktiesību aktivists Francijā es labi zinu, kā tiek panākti šādi rādītāji. Tikai vienu reizi es pavadīju patvēruma meklētāju, kurš vērsās pie Francijas Bēgļu un bezvalstnieku aizsardzības biroja dienestiem, un ar to pietiek, lai saprastu iemeslu. Ir neizturami noskatīties, kā šiem vīriešiem un sievietēm tiek pieprasīts iesniegt pierādījumus viņu pārciestajai spīdzināšanai.

Tāpēc priekšlikums, ko šodien izskatām, šķiet kā svaiga gaisa vēsma. Tas palīdzēs uzlabot Eiropas patvēruma tiesību sistēmas īstenošanu. Tā mērķis ir veicināt praktisku sadarbību starp dalībvalstīm, it īpaši uzlabojot pieeju precīzai informācijai par izcelsmes valstīm, kas ir pozitīvi vērtējams aspekts. Lielāko daļu Parlamenta pirmajā lasījumā izvirzīto priekšlikumu Padome ir apstiprinājusi. Mēs zinām, ka mums par šādu iznākumu jāpateicas galvenokārt Zviedrijas prezidentūrai, un mēs to arī darām. Es vēlos piebilst, ka, pēc manām domām, Zviedrija patlaban, tāpat kā līdz šim, ir lielisks paraugs, un es patiešām aicinu citas valstis sekot tai šajā jomā.

Mēs atbalstījām mūsu referenti gan pirmajā, gan arī otrajā lasījumā komitejā, un arī es vēlos viņai paust atzinību un pateikties. Mēs atbalstīsim viņu arī plenārsēdē, un es patiešām ceru, ka šis mazais solis uz priekšu būs jauns pagrieziena punkts Eiropas politikā šajā jomā. Mēs ceram, ka, tā vietā, lai Eiropa slēptos, kā mēs šajā Parlamentā uzdrošināmies teikt, Eiropas cietoksnī, mēs varēsim uzņemt šos vīriešus un sievietes, kuriem ir tiesības uz patvērumu saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem un Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, ko mēs drīzumā ratificēsim.

Mario Borghesio, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es dzirdēju kolēģus sakām, ka šis pasākums ir balstīts uz solidaritāti. Es tomēr uzdrošinos bilst, ka trūkst cita aspekta, un tā ir drošība.

Šādu secinājumu var izdarīt, aprunājoties ar personām, kas saistītas ar šiem jautājumiem, piemēram, policistiem; šajā sakarībā vēlos pieminēt, ka laimīgā kārtā es ceļoju kopā ar tiesībsardzības institūcijas pārstāvjiem, *Carabinieri* virsniekiem no sagādes aģentūras Turīnā, kuru vārdus es vēlos nosaukt — *Romanini* un *Tavano*. Viņi apliecināja, ka daudzos gadījumos šie patvēruma meklētāji uzrāda viltotas kartes un dokumentus; par šādiem gadījumiem ir ziņojuši dažādi policijas spēki un citas iestādes.

Vai tā nebūtu lieliska ideja — pievērsties šim jautājumam arī no drošības viedokļa? Es nedomāju, ka šajā dokumentā drošības jautājums ir īpaši uzsvērts, taču tas ir ļoti svarīgs, jo mums jānodrošina, lai šo būtisko principu, šo izcilo cilvēciskās vērtības institūtu, proti, tiesības uz patvērumu, neaptraipītu tādu personu zemiskās intereses, kuras pārvadā nelegālos imigrantus un nereti izmanto patvēruma tiesības kā iespēju rast patvērumu personām, kurām uz to nav tiesības un kurām nav nekādas saistības ar cilvēkiem, kuri tiek patiešām vajāti.

Otrām kārtām, regulas 2. pantā noteikts, ka birojs atvieglo, koordinē un stiprina dalībvalstu praktisko sadarbību patvēruma jomā tās dažādajos aspektos, lai sniegtu ieguldījumu kopējās Eiropas patvēruma

sistēmas īstenošanā, tostarp tās ārējos aspektos. 7. pantā šis uzdevums būtu jāizklāsta plašāk, taču tajā tikai ļoti vispārīgi noteikts, ka birojs var izveidot sadarbības formas ar trešām valstīm par tehniskiem jautājumiem.

Es uzskatu, ka mums jāiet daudz tālāk, un mani izbrīna tas, ka, neskatoties uz daudz, tostarp mūsu, ierosinājumu, neviens neapspriež vai neizvērtē ierosinājumu izveidot šādus birojus arī trešās valstīs. Kāpēc tas netiek darīts? Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi veikt uzdevumu pārdali, daļēji, lai atvieglotu to valstu noslogotību un situāciju, kurām nākas tieši saskarties ar šiem jautājumiem. Kāds minēja šo valstu vajadzības, taču šīs valstis ir jāatbalsta, un es uzskatu, ka trešajās valstīs, piemēram, Ziemeļāfrikā un Subsahāras valstīs, kur vērojama liela patvēruma pieteikumu koncentrācija un kur ir daudz patvēruma meklētāju, būtu jāveido biroji.

Šajā sakarībā mums jāveic uzdevumu pārdale, iespējams, piesaistot Eiropas Savienības Ārējās darbības dienestu un veicot darbības, kas cita starpā ir aicināt atsevišķas jaunattīstības valsts uzņemties zināmu atbildību; mums jānosaka šo valstu atbildība attiecībā uz patvēruma jautājumu.

Es uzskatu, ka šie jautājumi ir ļoti būtiski un ka mums nevajadzētu izturēties pret tiem nevērīgi, kā arī mums nevajadzētu ignorēt to Eiropas Vidusjūras valstu vajadzības, kuras skar šie jautājumi, tikai runājot par tām vai nosūtot dažas amatpersonas; mums jau ir savi birokrāti Itālijā! Lai risinātu šo situāciju, mums vajadzīgs finansējums, resursi un reāls atbalsts.

Tika minēts, ka ļoti laba situācija ir Zviedrijā. Var jau būt, ka tas tā ir, taču Zviedrijai ir svešas Maltas, Itālijas, Francijas un Vidusjūras valstu vajadzības, un tieši tā ir problēma, un tā jārisina, un mums jānodrošina, lai Eiropas Savienības dalībvalstis uzņemtos par to atbildību. Privileģijas un problēmas ir cieši saistītas, un, tā kā mums ir problēma, mums arī jārod līdzekļi tās risināšanai.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tā tiešām nav slikta ideja piemērot vienotus noteikumus patvēruma jomā, lai mazinātu sekundāro imigrāciju ES un atbalstītu tās dalībvalstis, kurās ir ļoti daudz patvēruma meklētāju. Taču pastāv nopietnas šaubas par to, vai uzlabojumu ieviešanai nepieciešams veidot šo atbalsta biroju un vai šis birojs pārāk neiejauksies dalībvalstu pilnvarās.

Šādas aģentūras izveide ir vēl viens solis pretī centralizētai ES patvēruma politikai. Mērķis ir panākt augstu aizsardzības līmeni, balstoties uz dāsnāko dalībvalstu, piemēram, Austrijas, darbību. Jālikvidē pastāvošās atšķirības, dāsnākajām valstīm saglabājot līdzšinējo praksi un pārējām veicot nepieciešamās izmaiņas. Tas viss ir ļoti labi, taču neskaitāmu jaunu ES aģentūru izveide (to skaits kopš 2000. gada ir palielinājies trīs reizes), un to pilnvaru paplašināšana noteikti ir pretrunā Lisabonas stratēģijas centieniem panākt lielāku ierobežojumu atcelšanu un subsidiaritāti.

Es uzskatu, ka plaši apspriestais mērķis panākt cirkulāro migrāciju — mazliet šeit, mazliet tur un reizēm citur — ir pilnīgi nepareizs. Tas praksē nedarbojas, un cirkulārā migrācija nereti kļūst par pastāvīgo migrāciju. Protams, kritiski ir vērtējami arī citi aspekti. Uz drošības un uz mūsu izpildvaras rēķina ir pieņemti nereāli noteikumi par aizturēšanu deportēšanai. Ģimenes jēdziena paplašināšana, ietverot visus radniekus, tostarp vecāsmātes, veicinās vēl lielāku imigrantu pieplūdumu, un pieejas darba tirgum uzlabošana augsta bezdarba apstākļos nav ilgtspējīgs risinājums.

Nebūs iespējams finansēt pamata noteikumu paplašināšanu labklājības jomā līdz līmenim, kāds pastāv Austrijā un Vācijā. Tāpēc jaunais Patvēruma atbalsta birojs neatbilst paredzētajam mērķim un to nevajadzētu veidot. Mums jāveido kopēja patvēruma stratēģija no nulles, jo jūsu ieteikumi šīs problēmas skartajās valstīs nebūs īstenojami.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveide ir patiešām ļoti svarīgs pasākums, un tāpēc es uzskatu, ka simboliski svarīgi ir tas, ka šis birojs atradīsies Maltā — valstī Eiropas dienvidos, kas pakļauta lielam spiedienam no patvēruma meklētāju puses un arī saistībā ar nelegālās imigrācijas jautājumiem.

Ir ļoti svarīgi vēl vairāk stiprināt un koordinēt sadarbību starp dalībvalstīm patvēruma jautājumu jomā, un galu galā svarīgi ir arī tas, ka mēs mēģinām panākt vienotu pieeju, ņemot vērā dažādo dalībvalstu praksi, it īpaši tāpēc, ka mēs visi zinām, ka pastāv būtiskas atšķirības šajā jomā. Piemēram, — šī informācija ir nodota Komisijas rīcībā, bet es domāju, ka tā jau ir zināma, — ja vienā valstī pastāv 71 % iespējamība apstiprināt patvēruma meklētāja no Irākas pieteikumu, citā valstī šāda iespējamība ir tikai 2 %, un, protams, dalībvalstīs pastāv arī dažādas problēmas.

Dublinas II regula neizbēgami radīs lielāku slogu dažām dalībvalstīm salīdzinājumā ar citām, un, protams, šis Patvēruma atbalsta birojs atbalstīs arī Eiropas Bēgļu fonda piedāvātos solidaritātes mehānismus. Es runāju

par bēgļu transportēšanu un pārvietošanu no trešām valstīm uz Eiropu un par tā saukto bēgļu „iekšējo pārvietošanu”.

Attiecībā uz bēgļu pārvietošanu no trešām valstīm mēs speram mazus soliņus, tomēr gūstam panākumus. Taču attiecībā uz bēgļu iekšējo pārvietošanu es vēlos uzsvērt, ka, neskatoties uz to, ka mēs visi atzīstam, ka dažu dalībvalstu, it īpaši Eiropas dienvidos, slogs salīdzinājumā ar citām valstīm ir lielāks, mēs neesam nākuši klajā ar kādu īpašu priekšlikumu; mēs neesam īstenojuši nevienu iniciatīvu šā jautājuma sakarā. Mēs gaidām Komisijas priekšlikumus; mēs esam nosūtījuši arī vēstuli par šo jautājumu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai, un, ja ne kā citādi, mums vismaz jābūt drosmīgākiem, runājot par šiem jautājumiem, jo spiediens ir patiešām liels.

Nobeigumā es vēlos teikt, lūk, ko: ir ļoti svarīgi Eiropas Savienībā izstrādāt mehānismus bēgļu uzņemšanai un patvēruma meklētāju pieņemšanai ne tikai humānu un vairāku deputātu minētu apsvērumu dēļ, bet arī, lai mēs spētu cīnīties pret nelegālo migrāciju. Ikvienam, kas meklē labāku dzimteni, mums jānodrošina labāka nākotne, jāsniedz vēstījums, ka Eiropā ikviens, kurš meklē likumīgus ceļus, nevis izvēlas nelegālu imigrāciju, kas diemžēl rada patiešām lielu spiedienu, galu galā gūst labāku iespēju.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveide ir pilnīgi pretrunā Apvienotās Karalistes atteikšanās tiesībām imigrācijas jomā un neatbilst Apvienotās Karalistes negatīvajai nostājai attiecībā uz Šengenas *acquis*. Priekšlikums ieguldīt 40 miljonus eiro biroja izveidei Maltā un darbinieku komplektēšanai, lai risinātu patvēruma meklētāju problēmu ES, liek domāt, ka šī Komisija vēlas pieņemt lēmumus, kas būtu jāpieņem dalībvalstu valdībām.

Jebkāda kopēja Eiropas patvēruma politika apdraud Apvienotās Karalistes suverenitāti attiecībā uz robežkontroli. Iemesls atkārtotajiem aicinājumiem ļaut Apvienotajai Karalistei pašai izlemt, ko ielaist un ko neielaist valstī, un ko izmitināt, ir mūsu lielā iedzīvotāju skaita problēma un situācija, kurai, visticamāk, nav līdzīgas citur Eiropā.

Komisija nepiedāvā Apvienotajai Karalistei palīdzību un atbalstu šo problēmu risināšanā. Tā vietā Komisija plāno paņemt britu nodokļu maksātāju naudu, lai segtu mūsu vietā pieņemtu lēmumu radītas izmaksas. Būtu labāk, ja 40 miljoni eiro tiktu novirzīti jaunu skolu, slimnīcu un mājokļu būvniecībai Apvienotajā Karalistē, kā arī, lai nodrošinātu pamata pakalpojumus, piemēram, tīru ūdeni, kas ir tik ļoti nepieciešams, ja mēs arī turpmāk vēlamies nodrošināt pienācīgu un augstu dzīves līmeni ikvienam.

Katrs ceturtais bērns manā valstī piedzimst mātei, kura nav dzimusi Apvienotajā Karalistē, un tas ir 170 000 bērnu gadā. Kur ir tā nauda, kas palīdzētu britu nodokļu maksātājiem to finansēt? Tā ir jūsu kabatā vai iztērēta, lai izveidotu jaunu patvēruma biroju, kas, neapšaubāmi, radīs vēl lielāku spiedienu uz Apvienoto Karalisti.

Mūsu vēlēšanu kampaņu laikā visas Apvienotās Karalistes partijas sola risināt imigrācijas jautājumu, jo manas valsts iedzīvotāji pieprasa, lai kaut kas tiktu darīts. Bet ko gan var izdarīt Vestminstere, kamēr mēs esam ES, ja tajā pašā laikā Eiropas Komisija vēlas, lai tai tiktu piešķirtas visas pilnvaras attiecībā uz patvēruma meklētājiem?

Jau atkal šī Komisija tikai ignorē Apvienotās Karalistes iedzīvotāju vēlmes un vajadzības. Vai Komisija vēlas atcelt Apvienotās Karalistes atteikšanās tiesības arī šajā jomā? Iedzīvotāji manā valstī ir pelnījuši jūsu godīgumu, jo šis jautājums viņiem ir ļoti svarīgs. Jums viņi ir jāpārstāv, un viņi ir pelnījuši zināt jūsu nodomus.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs nedrīkstam izmantot solidaritāti, lai atbalstītu biroju, kam jāveicina procedūra taisnīgu nosacījumu pieņemšanai attiecībā uz patvēruma meklētājiem.

Mēs uzskatām, ka tas ir svarīgi un lietderīgi, taču šim birojam jānodrošina, lai, no vienas puses, tie, kuriem ir tiesības uz patvērumu, to saņemtu ātrāk, un, no otras puses, tie, kuriem šādu tiesību nav un kuri izmanto šo sistēmu ļaunprātīgi, tiktu stingri sodīti, jo ir skaidrs, ka ne visi, kuriem ir tiesības uz patvērumu, to arī saņem.

Es ļoti īsi vēlos atgādināt *Borghesio* kunga teikto: dažās valstīs, piemēram, Itālijā, un it īpaši Dienviditālijā, no kurienes es nāku, ir dabiski veidojušies imigrantu iekļūšanas ceļi, un savas vēsturiski veidojušās labvēlīgās attieksmes pret imigrantiem dēļ tās saņem īpaši daudz patvēruma pieteikumu.

Eiropai šis jautājums jārisina, un Eiropas Savienībai jāvērs uzmanību un centieni, tostarp ekonomiski centieni, uz reģioniem, kuros ieplūst visvairāk imigrantu.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es esmu pateicīga par lielo šā Parlamenta deputātu atbalstu šīs aģentūras izveidei. Kā jau jūs zināt, dalībvalstis vienbalsīgi pieprasīja izveidot šo aģentūru — pat tās dalībvalstis, kuras piemēro atteikšanās tiesības un kuras zina, ka Komisija nedomā piespiest veikt izmaiņas attiecībā uz Apvienotās Karalistes atteikšanās tiesībām. Tāds ir Apvienotās Karalistes iedzīvotāju lēmums.

Taču šajā plenārsēdē tika arī pausts stingrs atbalsts aģentūras izveidei, un es esmu patiešām gandarīta, ka tā tiks drīzumā izveidota. Mēs zinām, ka it īpaši atsevišķos gadalaikos Vidusjūras valstis ir pakļautas liela spiedienam, un šī aģentūra var palīdzēt un sniegt atbalstu. Migranti dodas arī uz Ziemeļeiropas, Austrumeiropas, Rietumeiropas un Centrāleiropas valstīm, tāpēc šī aģentūra strādās visas Eiropas labā, lai gan tā nav sakritība, ka tā atradīsies Valletā.

Tā nebūs tikai vēl viena aģentūra. Patiesībā tā būs kā stūrakmens, lai veidotu kopēju patvēruma sistēmu, un tā būs svarīgs instruments atbalsta nodrošināšanā dalībvalstīm, palīdzot izstrādāt praksi un kopējus standartus un sniedzot atbalstu īpašam spiedienam pakļautajām dalībvalstīm. Tā apkopos informāciju, izveidos portālu, piesaistīs speciālistus un veiks citus pasākumus. Galu galā, tikai dalībvalstis var izlemt, kuram ļaut palikt, taču ir vairākas procedūras, kas jāsaprot.

Kā jau kāds no jums minēja, šī biroja izveide ir daļa no kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveides. Tā ir tikai viena daļa, un, kā jau, manuprāt, referente minēja, mēs esam iestrēguši attiecībā uz pārējo patvēruma tiesību aktu kopuma daļu. Komisija cer uz Eiropas Parlamenta palīdzību un atbalstu, virzoties uz priekšu šo jautājumu risināšanā, lai ne tik tālā nākotnē mēs patiešām varētu pieņemt kopēju patvēruma politiku Eiropas Savienībā.

Jean Lambert, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribu izmantot iespēju, lai sniegtu atbildi uz vienu vai diviem jautājumiem, kas radušies, lai gan ir ļoti žēl, ka daži deputāti, kuri uzdeva jautājumus, nav šeit, lai dzirdētu atbildes.

Pienākumi patvēruma jomā ir skaidri noteikti starptautiskajās konvencijās, kuras atsevišķi ir parakstījušas visas dalībvalstis. Patvēruma politika nav tas pats, kas imigrācijas politika, un šīs atšķirības būtu patiešām jāsaprot.

Tiem, kuri ir noraizējušies par finansējumu, — šajā sakarībā es vēlos sniegt politisku piezīmi partiju un valstu līmenī — es vēlos teikt, ka, ja vairākas mūsu dalībvalstis neradītu situāciju, kas liek Irākas un Afganistānas iedzīvotājiem meklēt patvērumu, es esmu pārliecināta, ka mēs varētu ietaupīt daudz vairāk naudas un patiešām pasargāt cilvēkus no lielām ciešanām.

Attiecībā uz vairākiem citiem ierosinātiem jautājumiem es vēlos teikt, ka pastāv cerība, ka sistēmas kvalitātes uzlabojumi atsevišķās dalībvalstīs veicinās dalībvalstu uzticību un iedzīvinās citas patvēruma sistēmas daļas, kā arī ļaus dalībvalstīm sajūst, ka tās var saņemt atbalstu, sastopoties ar īpašiem šķēršļiem. Kā jau minēja citi runātāji, lai gan dažas mūsu dalībvalstis patiešām izjūt lielu imigrantu plūsmu radītu spiedienu ģeogrāfisku apsvērumu dēļ, daudzas no pārlietu noslogotajām valstīm patiesībā neatrodas Eiropas Savienībā, bet gan ārpus tās.

Es biju patiešām ieinteresēta, dzirdot kolēģi pieprasām papildu atbalstu attiecībā uz Patvēruma atbalsta biroju, taču diemžēl es nepievērsu uzmanību grozījumiem, ko viņš iesniedza saistībā ar šo jautājumu.

Es arī vēlos skaidri noteikt, ka Patvēruma atbalsta birojs netiek veidots, lai noteiktu personu statusu; tas nepārņem dalībvalstu funkcijas šajā jomā.

Galū galā es atzinīgi vērtēju kolēģu pozitīvos komentārus, es atzinīgi vērtēju to kolēģu aktīvo iesaistīšanos, kuri man tik daudz palīdzēja šā ziņojuma izstrādē, un es esmu pārliecināta par to, ka mēs visi — vai vismaz lielākā daļa no mums — ļoti ceram, ka varēsim būt Valletā, kad tiks pārgriezta lentīte Patvēruma atbalsta biroja atklāšanas pasākumā, un drīzumā sākt strādāt.

Priekšsēdētājs. – Es slēgšu debates. Taču es to nedarīšu pirms spēcīgu emociju vadīts nebūšu pateicis, ka esmu aizkustināts, jo persona, kura vadīja šīs debates, varēja izmantot patvēruma tiesības, pateicoties Francijas, Austrijas un Beļģijas valdības un iedzīvotāju dāsnamam un viesmīlībai, kuriem es šodien vēlos sirsnīgi pateikties, jo, lai gan tas notika pirms vairāk nekā 40 gadiem, pateicībai nav ierobežojumu laikā.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks sesijas sēdes laikā pirmajā maija nedēļā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveide ir ārkārtīgi svarīgs solis kopējās Eiropas patvēruma sistēmas izveidē, kā paredzēts Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā un Stokholmas programmā.

Birojs veicinās sadarbību starp Eiropas iestādēm, vietējām iestādēm un pilsonisko sabiedrību, un palīdzēs izstrādāt kopēju praksi patvēruma jomā. Es esmu pārliecināts, ka biroja izveide tuvinās dalībvalstu nostāju attiecībā uz politiku patvēruma jomā. Šāda biroja izveide ir absolūta nepieciešamība, ņemot vērā to, ka dažas dalībvalstis saskaras ar ļoti lielu patvēruma meklētāju skaitu. Ir vajadzīga arī sadarbība un solidaritāte starp dalībvalstīm ne tikai, lai palīdzētu šīm valstīm risināt to problēmas, bet arī, lai uzlabotu kopējo Eiropas patvēruma sistēmu.

Es vēlos norādīt, ka šī sistēma no tiesiskā un praktiskā viedokļa būs balstīta uz pilnīgu, vispārēju Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas piemērošanu.

14. Vispārīgi noteikumi par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz dažu prasību vienkāršošanu un attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Reģionālās attīstības komitejas vārdā sagatavotais *Evgeni Kirilov* ziņojums (A7-0055/2010) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par vispārīgiem noteikumiem par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz dažu prasību vienkāršošanu un attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību (COM(2009)0384 – C7-0003/2010 – 2009/0107(COD)).

Kirilov kungs — ziņojuma referents — nevarēja ierasties gaisa telpas situācijas dēļ. Es dodu vārdu *Krehl* kundzei, kura aizstāj *Kirilov* kungu.

Constanze Angela Krehl, uzstājas referenta vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man ir ļoti žēl, ka *Kirilov* kungs pats nevar iepazīstināt jūs ar savu ziņojumu. Viņš ļoti smagi strādāja, sagatavojot ziņojumu Parlamentam par reģioniem un Eiropas Savienības pilsoņiem ļoti svarīgu jautājumu. Tāpēc es nolasīšu viņa piezīmes. Tās ir sagatavotas angļu valodā, kas ir pārsteidzoši deputātam no Bulgārijas. Taču tas ir labi, ka man nav jārunā bulgāru valodā. Es esmu ļoti gandarīta, ka varu pārstāvēt *Kirilov* kungu šajā Parlamentā, neskatoties uz to, ka viņam neizdevās iegādāties biļeti lidojumam no Sofijas.

Priekšsēdētāja kungs, es esmu gandarīts par to, ka šovakar mums ir iespēja apspriest nozīmīgus struktūrfondu pamatregulas grozījumus. Šie grozījumi ir būtisks kopējo centienu aspekts Eiropas un dalībvalstu līmenī, lai pārvarētu ekonomiskās krīzes sekas. Tie ir loģisks turpinājums dokumentiem, ko mēs pieņemām pagājušajā gadā.

Kā referents jautājumam par kohēzijas politikas nozīmi attiecībā uz ieguldījumiem reālajā ekonomikā, es aicināju Padomi un Komisiju vienkāršot struktūrfondu noteikumus un tādējādi veicināt pieeju šiem fondiem laikā, kad tie dalībvalstīm visvairāk vajadzīgi.

Es esmu gandarīts par to, ka ir ņemti vērā Parlamenta būtiskākie ieteikumi attiecībā uz turpmāku noteikumu vienkāršošanu. Es esmu pārliecināts, ka pamatnoteikumu izmaiņas, vienkāršojot vairākas esošās procedūras, ir pelnījušas mūsu atbalstu. Nevajadzīga administratīvā sloga, birokrātijas un neskaidru noteikumu mazināšana nodrošinās lielāku pārredzamību, labāku kontroli un samazinās pārkāpumu skaitu.

Tiks uzlabota arī noteikumu īstenošana un nodrošināta atbilstīga ES finansējuma izmantošana. Sniegšu tikai vienu piemēru. Pieņemot 88. panta grozījumu, dalībvalstis tiek aicinātas konstatēt un novērst pārkāpumus pirms tos konstatē ES kontroles iestādes. Tādējādi dalībvalstis nezaudēs attiecīgo finansējumu, bet gan varēs to izmantot citu projektu īstenošanai attiecīgajā programmā.

Otra grozījumu grupa attiecas uz finanšu pārvaldības noteikumiem. 2010. gadā tiks palielināti avansa maksājumi valstīm, kuras visvairāk cietušas no krīzes. Visām dalībvalstīm tiks dots vairāk laika, lai izmantotu 2007. gadā paredzēto finansējumu projektiem, kas nav apstiprināti vai īstenoti noteiktajos termiņos.

Svarīgas ir abas pasākumu grupas, ņemot vērā to vēstījumu finansējuma saņēmējiem un to praktisko izmantojamību. Krīzes seku mazināšanas pasākumi ir skaidrs solidaritātes pierādījums. Tie ļaus novirzīt jaunus naudas līdzekļus dalībvalstīm, lai palīdzētu tām izkļūt no krīzes.

Visi pasākumi paredz realizēt vēl vairāk projektu, it īpaši šajā laikā. Tas ir ļoti svarīgi darbavietu izveidei, ieguldījumu veicināšanai un infrastruktūras attīstībai, kā arī strādājošo un uzņēmumu pielāgošanai ekonomiskajām pārmaiņām.

Abi pasākumu veidi ir lietderīgi un vērtīgi, ja tiek īstenoti pareizajā laikā, taču tiem vēl nav sniegts galīgais apstiprinājums. Diemžēl stipri aizkavējās vienošanās panākšana Padomē, kad tā bija vadošā iestāde attiecībā uz grozītās regulas pieņemšanu.

Es patiešām ticu, ka patlaban, kad Parlamentam ir tādas pašas pilnvaras, kā Padomei, mēs vairs neatliksim šo tik sen gaidīto un vajadzīgo pasākumu apstiprināšanu un stāšanos spēkā.

Johannes Hahn, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Krehl* kundze, liels paldies jums par jūsu ziņojumu. Es vēlos jūs arī lūgt nodot manu pateicību *Kirilov* kungam. Viņš ir ļoti smagi strādājis, lai nodrošinātu, ka mēs šodien — pēc tam, kad tie tik ātri īstenoti visi institucionālie posmi, — varam izskatīt ierosinātos pamatregulas grozījumus, un, es ceru, jau pavisam drīz ar pārliecinošu vairākumu pieņemt tos Parlamentā, lai attiecīgie pasākumi tiktu drīzumā īstenoti. Šāds iznākums ir labs rādītājs pozitīvajam dialogam starp Padomi, Parlamentu un Komisiju un labs piemērs tam, ka sadarbība starp iestādēm tiek īstenota efektīvi.

Kāds ir šo grozījumu mērķis? Ilgtermiņā mēs vēlamies vienkāršot noteikumus, bet īstermiņā mēs arī vēlamies palīdzēt dalībvalstīm, kuras visvairāk cietušas no pašreizējās ekonomiskās krīzes. Mēs piekrītam Padomes kompromisa priekšlikumam, kas guvis plašu piekrišanu Parlamentā, jo ir svarīgi, lai mēs sniegtu tūlītēju un mērķtiecīgu palīdzību un sāktu īstenot programmu.

Šīs iniciatīvas kopējais vispārējais mērķis ir paātrināt programmu īstenošanu. Mēs nesen iesniedzām pirmo stratēģijas ziņojumu un noteicām pasākumus, kas nebija īsti veiksmīgi, un jomas, kurās pašreizējā plānošanas perioda pirmajos dažos gados bija vērojamas pozitīvas tendences. Mums jābūt paškritiskiem un jāpārskata noteikumi, kas atsevišķos gadījumos patiešām ir sarežģīti. Pēc manām domām, ar esošās programmas pašreizējo trešo grozījumu sēriju ir izdevies atrisināt šo problēmu. Turklāt mēs vēlamies palīdzēt pārvarēt krīzi.

Ko mēs varam darīt? Sniegšu jums dažus atsevišķus piemērus: noteikt standarta robežvērtību lieliem projektiem 50 miljoni eiro līmenī, vienkāršot noteikumus darbības programmu grozīšanai, ja — un tas ir ļoti būtiski — tas ir nepieciešams, lai pārvarētu krīzi un nodrošināt energoefektīvu pasākumu subsidēšanu ēku būvniecības un renovācijas jomā, kas ne tikai ļautu ietaupīt elektroenerģiju, bet arī pozitīvi ietekmētu ar celtniecības nozari saistītos sektorus.

Šī regula īpaši vērsta uz piecu krīzes skarto valstu — Rumānijas, Ungārijas un triju Baltijas valstu — likviditātes problēmu risināšanu un paredzēta, kā jau tika minēts, lai paātrinātu fondu izmantošanu, uzlabojot elastīgumu. Daudzus projektus būs iespējams īstenot ātrāk, izmantojot solīto finansējumu 775 miljonu eiro apmērā, kas būs pieejams drīzāk nekā plānots.

Ņemot to vērā, nobeigumā es vēlos pieminēt 6,2 miljardus eiro, kas jau izmaksāti avansā 2009. gadā. Šī summa liecina par to, ka, lai gan struktūrfondi sākotnēji nebija iecerēti kā ārkārtas finansējums un arī nākotnē par tādiem tos uzskatīt nevajadzētu, nepieciešamības gadījumā fondi var būt pietiekami elastīgi, lai nodrošinātu pienācīgu ieguldījumu krīzes laikā.

Es vēlos pateikties visiem par uzmanību un ar nepacietību gaidu diskusiju.

Regina Bastos, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente vispirms, neskatoties uz *Kirilov* kunga piespiedu prombūtni, es vēlos paust viņam atziņību un uzsvērt veidu, kādā viņam izdevās izstrādāt šo svarīgo ziņojumu un virzīt tā galveno mērķi. Es arī vēlos pateikties *Krehl* kundzei par viņas sniegto runu.

Tieši runājot, galvenais mērķis ir vienkāršot procedūras un paātrināt no Kohēzijas fonda, struktūrfondu un Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansēto programmu īstenošanu.

Pašreizējās finanšu, ekonomiskās un sociālās krīzes laikā arvien pieaug spiediens uz dalībvalstu finanšu resursiem. Šo spiedienu mazinās efektīvāka Kopienas finansējuma izmantošana un šo resursu ātra piešķiršana saņēmējiem, kas visvairāk cietuši no ekonomikas lejupslīdes.

Vairāk nekā 20 miljoni eiropiešu jeb par 4 miljoniem vairāk nekā pirms gada ir bezdarbnieki, un diemžēl tiek prognozēts, ka šis skaitlis vēl palielināsies. Šī situācija prasa, lai mēs nodrošinātu atbilstīgu kohēzijas

programmu īstenošanu, jo tās ir nozīmīgs, spēcīgs instruments reālās ekonomikas atbalstam, it īpaši mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam un darbavietu izveidei. MVU ir Eiropas ekonomikas virzītājspēks un veicina ilgtspējīgu izaugsmi, radot daudzas kvalitatīvas darbavietas.

Kohēzijas politiku reglamentējošo noteikumu turpmāka vienkāršošana un precizēšana nenoliedzami pozitīvi ietekmēs programmu īstenošanas gaitu, it īpaši nodrošinot valsti, reģionālajām un vietējām iestādēm skaidrākus un ne tik birokrātiskus noteikumus, kas veicinās lielāku elastīgumu, lai pielāgotu programmas jaunajām problēmām.

Sophie Auconie, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Ņemot vērā mēnešiem ilgo konstruktīvo sadarbību ar referentu Kirilov kungu, es vēlos viņam sirsnīgi pateikties.

Es arī vēlos uzsvērt Padomes veiktā darba kvalitāti, it īpaši kopš Spānijas prezidentūras sākuma. Tas ir vēl jo svarīgāk tāpēc, ka šovakar mēs debatējam par regulu, kuras noteikumus gaida tūkstoši reālās ekonomikas dalībnieku. Es esmu pārliecināta, ka šiem ekonomikas dalībniekiem tieši reģionālā politika ir vislabāk pamanāmā Eiropas Savienības darbības izpausme viņu dzīvesvietā vai reģionā.

Lai gan reģionālās politikas mērķis ir palīdzēt šiem dalībniekiem, nereti tiek uzskatīts, ka tā ir sarežģīta un ierobežojoša. Tāpēc ir pienācis laiks mainīt šo priekšstatu, būtiski vienkāršojot reģionālās politikas piemērošanas noteikumus. Eiropas fondu finansējums 350 miljardu eiro apmērā ir paredzēts mūsu līdzpilsoņiem Eiropā. Šodien mēs paužam atbilstīgu pieeju, ko ekonomikas dalībnieki sagaida šajā ekonomiskās un sociālās krīzes laikā, kas skārusi mūs visus.

Ja man būtu jāuzsver tikai atsevišķi šā svarīgā dokumenta aspekti, es teiktu, ka tas nodrošina lielāku elastību un solidaritāti Eiropā. Lielāku elastību, jo ierosinātie vienkāršošanas pasākumi ļauj samazināt sniedzamās informācijas apjomu, ierobežo kontroles noteikumus un nodrošina lielāku elastību attiecībā uz rentabliem projektiem.

Turklāt tas arī veicina solidaritāti, jo tiek veikti ārkārtas pasākumi, lai cīnītos pret ekonomisko krīzi, piemēram, izsniegti finansiāli avansi, kā jau komisāre un Krehl kundze minēja, un īstenota jauna aprēķinu sistēma. Tāpēc galīgais balsojums maija sākuma nodrošinās mums iespēju patiešām palīdzēt Eiropas finansējuma saņēmējiem un arī plānošanas iestādēm, taču neaizmirsīsim, ka vienkāršošanas jomā joprojām ir daudz darāmā.

Karin Kadenbach, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Hahn kungs, dāmas un kungi, pēc manām domām, Hahn kungs rezumēja mūsu šā vakara debašu mērķi, un tas ir nodrošināt ātru un mērķtiecīgu palīdzību. Mums steidzami jāpaātrina šo programmu īstenošana. Es uzskatu, ka Struktūrfondu pamatregulas trešais grozījums ir atbilde uz finanšu krīzi, un, kā jau tika minēts, tam būtu jānodrošina ātra un it īpaši vienkāršota pieeja šiem fondiem.

No līdzšinējās pieredzes zināms, ka struktūrfondu finansējums ir bijis būtisks ieguldījums dzīves kvalitātes uzlabošanā un darbavietu izveidē un pat nodrošinājis nākotni reģionos dzīvojošajiem. Es uzskatu, ka šādā laikā ir nepieciešama Eiropas Savienības solidaritāte ārkārtas finansējuma nodrošināšanai. Kā jau mēs esam teikuši, ir vajadzīga gan elastība, gan arī solidaritāte.

Pasākumi cīņā pret krīzi ir šādas solidaritātes pierādījums, un mums vajadzīgi elastīgi avansa maksājumi, lai varētu īstenot šos projektus, kas uzlabo dzīves kvalitāti un rada darbavietas. Kā jau referents — vai šajā gadījumā šovakar Krehl kundze — minēja, ir pieļauta gandrīz vai nepiedodama kavēšanās saistībā ar šīs regulas pieņemšanu. It īpaši šādā perspektīvā nākotnes kohēzijas politika jāizstrādā tā, lai tā neradītu procesuālus un tehniskus šķēršļus reģionālās politikas laicīgai un efektīvai īstenošanai.

Tāpēc es atbalstu referenta aicinājumu nodrošināt pēc iespējas drīzāku šo struktūrfondu regulas grozījumu stāšanos spēkā. Mums jāsniedz laicīga un mērķtiecīga palīdzība.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Hahn kungs, būsim godīgi. Vienkāršošana, ko visi šeit tik ļoti slavina, nozīmē to, ka Komisijai vairs nebūs jāapstiprina lielu notekūdeņu attīrīšanas iekārtu un milzīgu atkritumu sadedzināšanas iekārtu projekti, kā to nosaka pašreizējā regula, ja ieguldījumi pārsniedz 25 miljonus eiro, bet tas būs jādara tikai tad, ja ieguldījumi pārsniedz 50 miljonus eiro. Projektiem, kuru budžets būs mazāks par 50 miljoniem eiro, Komisija vairs nevērtēs izmaksu un ieguvumu analīzi, un, iespējams, šāda analīze vairs netiks veikta. Atšķirībā no pašreizējās situācijas, netiks veiktas pārbaudes, lai noteiktu, vai šie projekti atbilst ES vides tiesību aktiem.

Ņemot vērā to, ka šos projektus daļēji finansē, uzņemoties kredītsaistības, netiks veiktas arī pārbaudes, lai noteiktu, vai ir lietderīgi apgrūtināt reģiona iedzīvotājus ar lielām parādsaistībām un vai parādsaistību nasta

ir samērīga ar pilsoņu ieguvumiem no projekta. Šādi darījumi ir pievilcīgi bankām, jo projekta īstenošanas pirmajos gados tās var piemērot augstu komisijas maksu. Tieši tāpēc līdz šim iepriekšēji lielu projektu novērtējumi bija svarīgi, lai nodrošinātu Eiropas finansējuma efektīvu izmantošanu. Tieši tāpēc mēs Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā uzskatām, ka pārbaudes attiecībā uz lielajiem projektiem būtu jāpastiprina, nevis jāierobežo, kā paredzēts šajā priekšlikumā. Šā iemesla dēļ mēs esam pret robežvērtības paaugstināšanu attiecībā uz novērtējumiem.

Turklāt mēs vēlamies panākt, lai izmaksu un ieguvumu analīzes veikšana un atbilstības ES tiesību aktiem nodrošināšana būtu sabiedrībai pārredzama sabiedrībai nevis neskaidra, kā tas bijis līdz šim. Struktūrfondu regulas īstenošanai joprojām kaitē tas, ka lieli projekti, kam piešķirts finansējums, var ilgt tikai piecus gadus no ieguldījumu veikšanas brīža. Tāpēc mēs Zaļie jau iepriekš aicinājām pagarināt šo laikposmu līdz desmit gadiem, lai nodrošinātu patiesu ieguldījumu ilgtspējību un radītu pastāvīgas darbavietas reģionā.

Ja projekti reģionos tiek īstenoti ilgāku laikposmu, tiek novērsta iespēja, ka par projektu īstenošanu atbildīgie var piesavināties Eiropas subsīdijas un pēc pieciem gadiem vienkārši pazust. *Nokia* lieta Ziemeļreīnā-Vestfālē pierāda, ka reģioniem var nodarīt lielu kaitējumu, ja subsīdiju „izsvaidīšana” kļūst par vispārpieņemtu praksi. Tāpēc mēs uzskatām, ka ilgtspējības klauzulai attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem jāpaliek spēkā piecus nevis trīs gadus, kā ierosināts grozījumā.

Arī mēs Zaļie pret to iebildām, jo lielu, nepārbaudītu ieguldījumu un īsāku projektu termiņu sekas, visticamāk, būs finansējuma izšķērdēšana. Mēs uzskatām, ka to nav iespējams attaisnot Eiropas nodokļu maksātājiem.

Ja mūsu grozījumi netiks pieņemti, mēs nevarēsim balsot par ziņojumu. Mēs arī pieprasīsim balsošanu pēc saraksta, lai vēlāk, kad pilsoņi izvirzīs sūdzības pret mums par finansējuma izšķērdēšanu, mēs varētu viņiem parādīt deputātu balsojumu.

(Runātāja piekrita atbildēt uz jautājumu, kuru uzdeva, paceļot zilo kartīti, saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzdot jautājumu *Schroeder* kundzei. Sniedzot savu vērtējumu, viņa ir izvēlējusies paust diezgan negatīvu attieksmi. Mans jautājums viņai ir šāds: vai tad, pateicoties līdzfinansējumam, vietējām pašvaldībām, kuras īsteno programmas dalībvalstīs, valstu pamatstratēģijās un noteikumos nav noteikta prasība pildīt savas saistības? Kāpēc viņa šodien vēlas visu krāsot tik drūmās krāsās? Nav iemesla šodien attiecībā uz šo priekšlikumu paust tik negatīvu attieksmi.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku atbildēju uz šo jautājumu. Tiek vienkāršotas prasības attiecībā uz ieguldījumiem lielos projektos. Vienkāršošana attiecas uz ieguldījumiem līdz 50 miljoniem eiro, ko līdz šim novērtēja ES, jo mēs esam atbildīgi par nodokļu maksātāju naudu. Es uzskatu, ka šo situāciju lielo projektu jomā nevar mainīt, jo mūsu pieredze rāda, ka šie projekti nereti sākas ar lieliem ieguldījumiem un beidzas ar lielu parādsaistību nastu pilsoņiem.

Oldřich Vlasák, ECR grupas vārdā. – (CS) Komisāres kundze, dāmas un kungi, mēs šeit debatējam par kompromisa priekšlikumu grozīt regulu, par priekšlikumu, kura mērķis ir vienkāršot un paātrināt pieeju Eiropas fondiem. Mēs noteikti visi esam ieinteresēti sasniegt šo mērķi un mums to vajadzētu atcerēties debašu laikā par kohēzijas politikas nākotni pēc 2014. gada. Ierosinātie noteikumi galvenokārt attiecas uz lieliem projektiem, kas saistīti ar vidi un infrastruktūru, projektiem, kas ļauj gūt peļņu, un nodrošina atbalstu enerģētikas un atjaunojamās enerģijas jomā mājokļu nozarē. Tādējādi kompromisa priekšlikums neparedz radikālu iejaukšanos Eiropas fondu struktūrā. Radikālas pārmaiņas patlaban nemaz nav iespējamās. Mēs varam veikt tikai pakāpenisku esošās sistēmas modernizāciju. Šis priekšlikums piedāvā kompromisa risinājumu.

No vienas puses, es vēlos teikt, ka atbalstu Ungārijas iesniegto deklarāciju par finanšu inženierijas instrumentu izmantošanu saistībā ar Kohēzijas fondu, lai nodrošinātu intervenci energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas avotu jomā. No otras puses, mani satrauc noteikumi par atpakaļejoša spēka piemērošanu saistībām, jo tie netiks apstiprināti līdz 2010. gadam, taču resursi bija jāatgriež ES kasē jau 2009. gada beigās. Ņemot to vērā, ir svarīgi precizēt visas tiesību aktu tehniskās detaļas. Tomēr kompromiss ir atrasts un debates būtu jāslēdz. Es uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas fondu vienkāršošana, ko mēs šodien apstiprinām šeit Strasbūrā, būtu jūtama arī dalībvalstīs. Šajā sakarībā mums joprojām jāveic liels darbs mūsu reģionos.

Es vēlos paust atzinību Čehijas pašreizējās Vietējās attīstības ministrijas centieniem, kas šā gada vidū apstiprināja likuma grozījumus par konkrētu summu piešķiršanu no struktūrfondiem un Kohēzijas fonda. Šāds administratīvs vienkāršošanas pasākums galvenokārt ietver apstiprināšanas procedūras un finanšu plānošanas un pārvaldības procedūras, tostarp kontroles un nepilnību novēršanas pasākumus.

Cornelia Ernst, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu sava kolēģa vārdā, kurš nevarēja ierasties, un es sniegšu dažas piezīmes. Pirmām kārtām, mēs ļoti atzinīgi vērtējam struktūrfondu vienkāršošanu. Ir, protams, arī vairāki aspekti, ko mēs vērtējam kritiski, un *Schroedter* kundze tos jau pieminēja, taču es uzskatu, ka mums nevajadzētu vilcināties tikai šo iemeslu dēļ. Mēs atzinīgi vērtējam vienkāršošanu un arī uzskatām, ka regula jāpieņem steidzami. Pārāk daudz laika jau ir izniekots.

Taču es runāšu atklāti. Kompromiss nav tieši tāds, kādu mēs to vēlējāmies redzēt. Kā jau visiem zināms, Komisija iesniedza vēl vienu priekšlikumu par vienreizēju maksājumu 100 % apmērā no starpmaksājuma pieprasījuma uz noteiktu laiku saistībā ar darba tirgus politikas pasākumiem. To neapstiprināja vairāku iemeslu dēļ, ko plašāk apsprieda Reģionālās attīstības komitejā. Taču mums jājauc sev, vai esam darījuši pietiekami daudz, lai īstenotu Komisijas 2009. gada 3. jūnija paziņojumā minēto pasākumu, sniedzot kopēju ieguldījumu nodarbinātības veicināšanā, ko varētu izmantot cīņā pret krīzi.

Priekšlikuma mērķis bija atvieglot struktūrfondu izmantošanu, lai palīdzētu cīnīties pret krīzes sekām, un tieši par to mēs patlaban diskutējam. Eiropas struktūrfondi, kā visiem zināms, būtībā ir viens no svarīgākajiem instrumentiem, kas nodrošina ieguldījumus pilsoņos un palīdz cīnīties pret krīzi, un radīt darbavietas. Novērtējot situāciju Eiropā, kļūst skaidrs, ka krīze ir būtiski ietekmējusi dalībvalstu darba tirgu un ka patiešām ir jārikojas. Rūpīgāk novērtējot situāciju, var secināt, ka bezdarbs ir būtiski pieaudzis ne tikai piecās minētajās valstīs, bet visās dalībvalstīs. Turklāt bezdarbam ir liela ietekme arī neatkarīgi no krīzes. Eiropā ir ļoti augsts bezdarba līmenis, kas turpina pieaugt un nav saistīts ar krīzi.

Komisijas iesniegtais alternatīvais priekšlikums noteikti ir solis uz priekšu, un mēs to vērtējam atzinīgi, jo vismaz piecas dalībvalstis, kuru IKP kopš 2008. gada ir pazeminājies par 10 %, saņems salīdzinoši lielas subsīdijas. Šīs dalībvalstis gūs labumu no šīm subsīdijām un no papildu avansa maksājumiem no Kohēzijas fonda un Eiropas struktūrfondi. Visi šie pasākumi ir vērtējami pozitīvi, taču mēs vēlamies, lai tiktu darīts vēl vairāk. Ņemot vērā mūsu teikto Komitejas sanāksmēs, jūs zināt, kāda ir mūsu nostāja. No vienas puses, mēs esam gandarīti un, no otras puses, ne tik ļoti, taču katrs solis uz priekšu arī mūs ved uz priekšu, un tieši tāds ir mūsu mērķis.

(Runātāja piekrita atbildēt uz jautājumu, kuru uzdeva, paceļot zilo kartīti, saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Ernst* kundze, vienīgais jautājums ir šāds: kāpēc jūsu grupa nav iesniegusi grozījumu plenārsēdē? Tika dota iespēja iesniegt grozījumus, lai varētu pārstrādāt Komisijas sākotnējo projektu. Tika dota arī iespēja pārrunāt ar Padomi jautājumu par finansējumu 100 % apmērā no Eiropas struktūrfondi.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Schroedter* kundze, mēs, iespējams, domājam, ka mūsu iespējas ir ierobežotas un tāpēc nolēmām to nedarīt. Es pieņemu, ka mans kolēģis domāja tāpat. Pēc iepazīšanās ar Komisijas vispārējo iniciatīvu es biju satraukta. Taču pēc ilgstošām diskusijām par šiem jautājumiem pēdējās dažās dienās, es esmu šo to sapratusi. Es gaidīju ko vairāk. Tas tā patiešām ir, ka mēs varējām iesniegt grozījumu, jums taisnība. Tomēr, godīgi sakot, mēs taču zinām, kas notiks tālāk, un tāpēc mana grupa nolēma neiesniegt grozījumu. Man pašai tas jāņem vērā.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ārkārtēja situācija prasa ārkārtējus pasākumus. Šodien ir piepildījies šā Parlamenta sen lolotais sapnis par vienkāršotu procedūru un ātrāk sasniedzamiem rezultātiem. Galu galā mēs taču vēlamies saglabāt un radīt darbavietas, un šonedēļ, kā *Hahn* kungs norādīja, ir publiskoti vairāki rādītāji, kas liecina par kohēzijas politikas panākumiem, proti, 1,4 miljoni jaunu darbavietu iepriekšējā periodā. Eiropas fondu finansējumu tagad var piešķirt ātrāk un vienkāršāk ne tikai lielajiem, bet arī mazākiem projektiem, lai mēs varētu trūpināt veicināt inovācijas, vides uzlabojumus, pilsētu attīstību un veikt citus pasākumus.

Parlamentam radās viena iebilde, un tā attiecās uz priekšlikumu atcelt līdzfinansējumu. Jāsaka, ka šāds priekšlikums apdraudētu vienu no mūsu sistēmas stūrakmeņiem, kas nosaka, ka valsts iestādes, pašvaldības iestādes un, ja iespējams, privātpersonas piedalās kopējo reģionālās un pilsētu attīstības projektu īstenošanā. Patlaban mums jākoncentrējas uz to, lai finansējums tiktu saglabāts nedaudz ilgāku laiku, proti, drīzāk trīs, nevis divus gadus, kas ir vēl viens punkts, kam jūs piekritāt. Tādējādi finansējums būs pieejams, līdzfinansēšana būs iespējama, un pozitīvs aspekts šajā sakarībā ir tas, ka kavēšanās gadījumā mēs joprojām spēsim turpināt šos vērtīgos projektus. Tas nenozīmē, ka finansējums no reģiona aizplūdis, — nebūt nē, tas nozīmē, ka finansējums tiks izmantots. Tieši šādu shēmu mēs izmantojam attiecībā uz 2007. gadu. Es vēlos jautāt *Hahn* kungam, vai viņš nevēlas, lai šim lieliskajam piemēram sekotu vēl viens? Kāpēc mēs nevaram izmantot šo shēmu arī attiecībā uz 2008. un 2009. gadu? Tas būtu patiešām pozitīvs solis. Vai jūs varat atbildēt uz šo jautājumu?

Nobeigumā vēlos teikt, ka mēs varētu izrādīt arī lielāku solidaritāti. Dažas valstis neizmanto visu tām piešķirto ESF finansējumu — aptuveni 30 vai 40 % finansējuma netiek izmantoti. Kāpēc šīs valstis neizrāda solidaritāti un nenovirza šos resursus citām valstīm? Šāda rīcība nav aizliegta un ļautu attiecīgajām valstīm atkal nostāties uz kājām. Šāda rīcība būtu patiesas solidaritātes izrādīšana, taču diemžēl tā nenotiek. Tāpēc mana attieksme ir drīzāk mēreni pozitīva, vismaz attiecībā uz referenta paveikto. Šī procedūra ilgst jau deviņus mēnešus, un es, tāpat kā *Krehl* kundze, patiešām šaubos, vai to būs iespējams pabeigt nākamās Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējās sarunu kārtas laikā.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, kopš 1973. gada mana valsts no Eiropas Savienības struktūrfondiem un Kohēzijas fonda ir saņēmusi aptuveni 18 miljardus eiro. Daudzus gadus kohēzijas politikai bija liela nozīme Īrijas ekonomikas attīstībā un atjaunošanā. Eiropas Sociālajam fondam ir īpaši liela nozīme, jo mēs cīnāmies pret bezdarbu Īrijā un, protams, visā Eiropā.

Kopš Īrija pievienojās Eiropas Savienībai 1973. gadā valsts ir saņēmusi vairāk nekā 7 miljardus eiro lielu finansiālu atbalstu no Eiropas Sociālā fonda.

Šis finansējums galvenokārt izmantots, lai palīdzētu cīnīties pret jauniešu un ilgtermiņa bezdarbu. Saskaņā ar ES darbības programmu cilvēktiesību jomā, kas paredzēta Īrijai laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam, Eiropas Savienība no Eiropas Sociālā fonda piešķirs finansējumu 375 miljonu eiro apmērā. Kopējais šīs programmas budžets ir 1,36 miljardi eiro.

Šo finansējumu izmanto, lai piedāvātu mācību kursus bezdarbniekiem, invalīdiem, priekšlaicīgi skolu pametušiem jauniešiem un atstumtām personām mūsu sabiedrībā. Mēs dzīvojam globalizācijas laikmetā. Lai risinātu problēmas un izmantotu iespējas, ko globalizācija piedāvā Īrijas darbaspēkam, Eiropas Sociālo fondu Īrijā izmanto arī, lai atbalstītu mūžizglītības kursus, ko var pielāgot situācijai globalizētā darba tirgū. Tādējādi pašreizējā ekonomiskā un finanšu krīze ir palīdzējusi pierādīt šā nozīmīgā fonda — Eiropas Sociālā fonda — nozīmi un vērtību.

Kay Swinburne (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, būtībā šķiet, ka šis ziņojums ietver vairākus patiešām labus mērķus, lai, izmantojot Eiropas finansējumu, palīdzētu no ekonomiskās un finanšu krīzes smagi cietušajām ES dalībvalstīm. Tajā ietverts uzslavas cienīgs mērķis mazināt spiedienu uz dalībvalstu budžetiem laikā, kad no visām pusēm attiecībā uz tiem tiek izvirzītas prasības. Projektu budžeta sliekšņa pazemināšana un procedūras vienkāršošana, kā arī saskaņotu projektu iepriekšēja finansēšana palīdzēs jau drīzumā stimulēt ekonomiku.

Laikā, kad bezdarba rādītāji Eiropā pārsniedz 10 % un vairākās dalībvalstīs situācija ir daudz sliktāka, un, ņemot vērā to, ka tikai tagad ekonomikā vērojamas lēnas atlabšanas pazīmes, dalībvalstīm jāveic daudzi pasākumi, lai uzlabotu situāciju valsts finanšu jomā. Taču šis ziņojums ir diezgan ierobežots, un tajā nav pievērsta uzmanība daudziem no šiem pasākumiem.

Tomēr būsīm piesardzīgi — ideja attiecībā uz to, ka dalībvalstīm vairs nevajadzētu līdzfinansēt projektus, ieguldot savus līdzekļus, izklausās pēc augsta riska politikas. Jau tagad saņēmēji pienācīgi neatskaitās par lielu daļu no projektos ieguldītā Eiropas finansējuma neatbilstīgu uzraudzības procedūru dēļ. Dalībvalstu interesēs esošās prasības nodrošināt, lai to finansējums tiktu izmantots lietderīgi, atcelšana nav uzskatāma par acinājumu izlietot finansējumu neatbilstīgi.

Mums jānodrošina, lai līdzfinansēšanas kritēriju atvieglošana nemazinātu pārskatatbildības prasības. Taču maz ticams, ka šī problēma pati par sevi lielā mērā ietekmēs manus vēlētajus Velsā, jo, ja notiks tā, kā iecerējusi Eiropas Savienība, mums vairs nebūs naudas, ko ieguldīt esošajos projektos, kuriem patlaban tiek piešķirts tik dāsns Eiropas līdzfinansējums. Lai gan tiek pareizi apgalvots, ka dažas jaunās dalībvalstis ir nabadzīgākas, nekā vecās, un tāpēc tām vajadzīga īpaša palīdzība, ņemot vērā milzīgās Apvienotās Karalistes parādsaistības un ārkārtīgi zemo IKP uz vienu iedzīvotāju manā reģionā Velsā, kura rādītāji nesen tika salīdzināti ar Ruandas ekonomiskajiem rādītājiem, cerams, Apvienotā Karaliste netiks aizmirsta. Es esmu dzirdējis, ka tiek plānots svītrot no palīdzības saņēmēju saraksta tādus reģionus kā Velsa, taču es patiešām ceru, ka nākotnē mēs būsīm tiesīgi saņemt pārejas finansējumu.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Komisāres kundze, vispirms es vēlos sveikt *Kirilov* kungu saistībā ar viņa ziņojumu. Es atzinīgi vērtēju un atbalstu visus pasākumus, kas garantē un veicina likumīgu Eiropas solidaritātes fondu izmantošanu. Eiropas Savienība nevar atļauties, ka ES pilsoņi to salīdzina ar vulkānu, kas izmet birokrātijas pelnus, aprokot vēlmi mazināt atšķirības starp Eiropas reģioniem. Ir sarežģīti, pat neiespējami piekļūt struktūrfondiem, ko mēs vēlamies izmantot, lai sasniegtu mūsu ekonomiskos, sociālos un politiskos

mērķus. Es uzskatu, ka izmaiņas, lai vienkāršotu procedūras, ir uzskatāmas ne tikai par risinājumu pašreizējās krīzes apstākļos, bet tām ilgtermiņā arī jāveicina pieeja Eiropas Savienības solidaritātes instrumentiem.

Es domāju, ka, neskatoties uz kavēšanos, Eiropas Komisijas iesniegtais priekšlikums kopā ar šajā ziņojumā paredzētajām izmaiņām nodrošinās lielākas iespējas dalībvalstīm un galīgajiem finansējuma saņēmējiem uzlabot viņu situāciju pašreizējās krīzes apstākļos. Es vēlos uzsvērt, ka liela nozīme ir izmaiņām, kas attiecas uz 2007. gadam paredzēto resursu atmaksas atlikšanu. Šīs izmaiņas nodrošinās vēl vienu iespēju visām dalībvalstīm, tostarp Bulgārijai, kur šo resursu apgūšanas līmenis joprojām ir ļoti zems, īstenot projektus, izmantojot resursus, kas citādi tiktu zaudēti. Mums jāvērsas pie reģionālajām un vietējām iestādēm, kā arī pie pārējām ieinteresētajām personām, un jāmudina tās izmantot šo otro iespēju. Es uzskatu, ka ziņojumā uzsvērtā elastības nodrošināšana, neaizmirstot par nepieciešamību īstenot programmas, kas veicina finansējuma izlietojumu, ir pareiza pieeja, izstrādājot privatizācijas politiku nākotnē.

Attiecībā uz struktūrfondu izmantošanas administratīvo noteikumu vienkāršošanu es vēlos teikt, ka ziņojums ir solis pareizā virzienā, lai nodrošinātu līdzsvaru starp projektu koordinācijas veicināšanu tādā mērā, kā to pieļauj Eiropas fondi, un šo resursu izmantošanas kontroli. Noteikumu reformai jābūt tādai, lai garantētu lielāku pārredzamību Eiropas pilsoņiem un nodokļu maksātājiem, kā arī, lai palīdzētu izstrādāt īstenojamus nosacījumus dalībvalstīm. Šajā procesā mēs nedrīkstam aizmirst galīgo mērķi, proti, panākt salīdzināmus sociālos un ekonomiskos apstākļus visā Eiropas Savienībā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Kopš ekonomiskās krīzes sākuma Eiropas Savienība vairākkārt ir kritizēta par to, ka tā nespēj pienācīgi reaģēt uz krīzes situāciju. Mans viedoklis attiecībā uz to ir, ka šīs debates un Kirilov kunga lieliskais ziņojums izcili atspēko šo apgalvojumu, parādot, ka Eiropas Savienība spēj reaģēt uz šo procesu. Es neizprotu kolēģus, kuri raizējas par to, ka šīs vienkāršošanas dēļ procesi netiks uzraudzīti, jo liela kohēzijas politikas vērtība ir tieši tās stingrie uzraudzības mehānismi. Nevajag par to raizēties, un, ja manus kolēģus šis jautājums satrauc, es ceru, ka tas no viņu puses nav solidaritātes trūkums attiecībā uz dalībvalstīm, piemēram, manu valsti Ungāriju, kuras, pēc viņu domām, neizmanto šo finansējumu pienācīgi. Mēs patiešām izmantosim to pienācīgi. Šīs debates ir ļoti svarīgas arī, lai apstiprinātu kohēzijas politikas nepieciešamību. Es esmu gandarīts, ka *Hahn* kungs un *Cioloş* kungs ir šeit. Mani satrauc tas, ka *Barroso* kunga pirmajā dokumentā kopējā lauksaimniecības politika pat netika pieminēta un pat kohēzijas politika bija minēta tikai virspusēji, lai gan tās ir ārkārtīgi svarīgas kohēzijas un Kopienas politikas jomas, kas ir neaizstājamas attiecībā uz videi draudzīgu izaugsmi, inovācijām un darbavietu radīšanu, vai, citiem vārdiem sakot, lai realizētu ES stratēģijas 2020. gadam jaunos mērķus. Tāpēc kohēzijas politiku nevajadzētu novājināt, bet gan stiprināt.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Neskatoties uz veiktajiem grozījumiem tiesību sistēmās Kopienas un dalībvalstu līmenī, lai cīnītos pret krīzes sekām, tās lielā ietekme uz reālo ekonomiku un darba tirgu patlaban ir plaši jūtama. Augstais bezdarba līmenis būtiski negatīvi ietekmē dalībvalstu ekonomiku, taču joprojām ir ļoti grūti nodrošināt finansējumu.

Kohēzijas politikas efektīvai īstenošanai ir ļoti liela nozīme, jo tā sniedz lielu atbalstu reālai ekonomikai — 347 miljardus eiro, kas piešķirti 2007.–2013. gada periodam. Lai paātrinātu finanšu plūsmu ieguldījumiem dalībvalstu reģionos, papildu centieni jāvērs uz saņēmējiem, kuri visvairāk cietuši no krīzes. Es uzskatu, ka viena no būtiskajām veiktajām izmaiņām, ir iespēja finansēt vienu lielu projektu, izvēloties no dažādām programmām, ja projekti aptvert vairākus reģionus.

Es vēlos paust atzinību referentam par paveikto darbu. Tomēr es vēlos norādīt, ka, neskatoties uz to, ka ziņojums bija ļoti gaidīts, darbs saistībā ar to noritēja lēni. Es ierosinu meklēt risinājumus un piešķirt daudz augstāku prioritāti mērķiem, lai izvairītos no situācijām, kad lieliski pasākumi tiek pārāk ilgi aizkavēti. Administratīvo procedūru vienkāršošana kopumā uzlabos šo fondu izmantošanas spēju, tostarp valstīs, kuras saskaras ar šo problēmu, citiem vārdiem sakot, arī manā valstī Rumānijā. Vulkāna izvirdums piecu dienu laikā apgrīēja pasauli kājām gaisā un var izraisīt vēl vienu krīzi. Cik ilgs laiks mums būs vajadzīgs, lai reaģētu? Viena lieta man ir pilnīgi skaidra, proti, no šodienas mums jāpieņem lēmumi daudz ātrāk.

(Aplausi)

Monika Smolková (S&D). – (SK) Vispirms es vēlos paust atzinību par referenta Kirilov kunga darbu. Tas ir ļoti pozitīvi, ka, pamatojoties uz mērķi reaģēt uz ekonomisko krīzi, Eiropas iestādes ir nolēmušas paātrināt reģionālās attīstības projektu finansēšanas procesu un arī vienkāršot noteikumus, kas reglamentē struktūrfondu izmantošanu. Tiks pagarināts arī termiņš 2007. gadā apstiprinātā ES finansējuma izmantošanai, lai dotu vairāk laika dalībvalstīm tā izlietojumam.

Slovākijā mēdz teikt, ka laicīgi sniegta palīdzība ir divreiz efektīvāka. Ekonomiskās krīzes visvairāk skartās dalībvalstis ar nepacietību gaida regulu, par kuru mēs šodien diskutējam. Komisija iesniedza pirmo projektu jau pagājušā gada jūlijā. Lēmums netiks pieņemts līdz maijam. Līdz šim brīdim likumdošanas process kopumā ir ildzis deviņus mēnešus. Iespējams, ir pienācis laiks sākt domāt par vienkāršāku un īsāku likumdošanas procesu konkrētiem un īpašiem gadījumiem.

Krīze, bezdarbs, nabadzība un reģionālo atšķirību palielināšanās ir tieši tie jautājumi, attiecībā uz kuriem jārikojas ātrāk un elastīgāk. Mums būs ļoti grūti paskaidrot bezdarbniekiem, ka mums bija vajadzīgi gandrīz deviņi mēneši, lai pieņemtu tiesību aktu, kura mērķis ir palīdzēt viņiem tagad — laikā, kad viņiem nepieciešams atbalsts.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs visi šodien esam vienisprātis par nepieciešamību paust atbalstu pasākumiem struktūrfondu finansējuma piešķiršanas vienkāršošanai, kas ierosināti Kirilov ziņojumā.

Tomēr es kā Eiropas Parlamenta Darba grupas jautājumos par Eiropas Sociālo fondu priekšsēdētājs esmu saūtis par to, ka patlaban īstenotā pārskatīšanas procedūra ir tik ļoti ieilgusi. Komisijas sākotnējais priekšlikums tika iesniegts 2009. gada jūnijā. Lai gan šīs pārskatīšanas mērķis bija palīdzēt dalībvalstīm cīnīties pret ekonomisko un sociālo krīzi, Padomei bija vajadzīgi seši mēneši, lai panāktu vienošanos. Tas ir nepieņemami! Tas tā patiešām ir, ka vienlaicīgi tika grozīta likumdošanas procedūra, lai piešķirtu Parlamentam tādas pašas pilnvaras, kā Padomei. Tomēr kā Eiropas Savienības vēlētāji mēs nevaram attaisnot šādu kavēšanos sabiedrības priekšā.

Es mazliet atkāpšos no temata, lai izteiktu atzīnību Parlamentam par atbildīgo rīcību, ciktāl tas bija iespējams, vienojoties par Padomes nostāju, lai nekavētu procedūru vēl vairāk. Tomēr es vēlreiz vēlos paust neapmierinātību. Mums vajadzīga Eiropas Savienība, kas var ātri pieņemt lēmumus, kuri reāli ietekmē esošo situāciju.

Pievērsīsimies uz brīdi nākotnei. Šodien ierosinātie vienkāršošanas pasākumi cīnā pret ekonomisko krīzi ir vērtējami pozitīvi, taču es vēlos piebilst, ka tie varēja būt vēl vērienīgāki, ja vien pašreizējam plānošanas periodam no 2007. līdz 2013. gadam piemērotie pasākumi nebūtu tik neveikli un sarežģīti.

Tāpēc, domājot par sarunām par daudzgadu tiesību sistēmu 2014.–2020. gadam, es aicinu Eiropas Parlamentu būt drosmīgam savos priekšlikumos par struktūrfondu un Kohēzijas fonda administrēšanas un piemērošanas vienkāršošanu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Arī es vēlos paust atzīnību par Kirilov kunga ziņojumu, un man ir žēl, ka viņš nevar šodien būt šeit.

Ar Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu saistīto mehānismu turpmāka vienkāršošana ir laba ideja, un tā pozitīvi ietekmēs izdevumus. Laikā, kad šos fondus izmanto arī, lai cīnītos pret krīzi, mūsu uzdevums ir pilnvarotajiem maksātājiem radīt apstākļus, lai tie varētu izlietot visus piešķirtos līdzekļus; taču šis mūsu pienākums arī nozīmē, ka ir par vēl vienu attaisnojumu mazāk.

Kam tad ir par vienu attaisnojumu mazāk? Reģioniem, kuri, piemēram, izmanto Kohēzijas fonda finansējumu un kuri nereti neizmanto visu tiem pienākošo finansējumu, jo nespēj to izdarīt, tomēr finansējuma trūkumā turpina vainot Eiropas procedūru haotisko struktūru un pārmērīgo birokrātiju.

Šodien šāds attaisnojums vairs nav pamatots; šodien ir radīti apstākļi, lai visas iestādes, kas atbildīgas par Eiropas finansējuma sadali, varētu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Ekonomiskās krīzes sekas ir jūtamas kopš 2008. gada. Lielākās problēmas, ar kurām patlaban saskaramies, ir bezdarbs, dzīves līmeņa pazemināšanās un nabadzība. Attiecībā uz Eiropas Savienības politikas jomām jāsaprot, ka īstenoti nepārtraukti centieni, lai paplašinātu un uzlabotu instrumentus, kas pieejami šo krīzes seku likvidēšanai un tādējādi arī ekonomiskās izaugsmes veicināšanai Eiropā. Kirilov kunga ziņojums ir labs šādu centienu piemērs. Tas izstrādāts, pamatojoties uz vairākiem izciliem un gaidītiem Komisijas priekšlikumiem, lai vienkāršotu piemērošanas procedūras, nodrošinot dalībvalstu pieeju attiecīgajiem fondiem.

Es atzinīgi vērtēju un atbalstu Kirilov kunga izstrādāto ziņojumu gan attiecībā uz lielajiem projektiem piedāvātā finansējuma apvienošanu, gan īpašu tehnisku kritēriju un nosacījumu pieņemšanu, lai veicinātu pieejamo

fondu pārvaldību. Šie grozījumi atbilst Eiropas stratēģijai 2020. gadam, kas veicina darbavieta radīšanu un atbalsta ieguldījumus vides aizsardzības jomā.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Hahn* kungs, runātāji pirms manis jau minēja kohēzijas politikas pozitīvos aspektus, un es nevēlos tos atkārtot. Es tikai vēlos uzsvērt, ka arī mana valsts Polija un mans reģions Veļkopolska gūst labumu no kohēzijas politikas. Es par to ļoti priecājos, un tieši tāda ir mana attieksme pret regulas grozījumiem. Mani iepriecina nepārtrauktie centieni uzlabot fondu apguvi — panākt labāku fondu apguvi kā daļu no kohēzijas politikas. Lai fondu īstenošana un apguve uzlabotos, ir svarīgi turpināt vienkāršot un liberalizēt tiesību aktus, kas reglamentē šīs politikas īstenošanu. Tieši tāpēc es uzskatu, ka regula ir nākamais īstenošanas vienkāršošanas solis. Es esmu gandarīta par to. Es arī vēlos teikt, ka šiem centieniem jābūt ilgstošiem. Mums nepārtraukti jācinās pret pārmērīgu birokrātiju, un nepārtraukti jācenšas nodrošināt, lai tiesību akti būtu labvēlīgi atbalsta saņēmējiem.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Hahn* kungs, kohēzijas politika ir nozīmīgs politisks instruments. Tā nodrošina mums iespēju palīdzēt cīņā pret krīzi, stimulēt pieprasījumu īstermiņa un tajā pašā laikā veikt ieguldījumus ilgtermiņa izaugsmē un konkurētspējā. Ir svarīgi sniegt skaidru vēstījumu, ka kohēzijas politika un it īpaši avansa maksājumi un politikas ātrāka īstenošana vietējā līmenī 2009. gadā bija patiešām nozīmīgs ieguldījums pirktpējas veicināšanā, kas deva labumu ekonomikai un palīdzēja ierobežot individuālā patēriņa pazemināšanos. Kohēzijas politika ir arī ļoti būtiska Eiropas stratēģijas 2020. gadam daļa. Šajā sakarībā man nav saprotams, kāpēc jūsu kolēģis komisārs *Rehn* kungs saista sankciju mehānismus par vienotā finanšu tirgus noteikumu nepiemērošanu ar reģionālās politikas ierobežojumiem.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Balsojums par *Kirilov* kunga ziņojumu notiks nākamajās dažās nedēļās, un es to vērtēju atzinīgi, jo jautājums jārisina steidzami.

Sabiedrība un mūsu vēlētāji pārstāvji jau gandrīz gadu gaida jūtamus un pastāvīgus pasākumus kohēzijas politikas jomā, lai reaģētu uz krīzi, — ekonomikas dalībnieki valsts un vietējā līmenī jau gandrīz gadu aicina nodrošināt lielāku elastību un piemērojamību attiecībā uz Eiropas fondu piešķiršanu.

Šodien, kad Parlaments izskata jaunos pasākumus, lai uzlabotu pārredzamību Kohēzijas fonda izmantošanā, mums vairāk kā jebkad jācenšas gūt panākumus šo prasību vienkāršošanā. *Kirilov* ziņojums ir pirmais solis šādas vienkāršošanas virzienā. Šim solim jābūt kā mudinājumam spert nākamos soļus, jo uz spēles ir likta Eiropas Savienības ikdienas darbības ticamība un pārredzamība.

Šis ziņojums ir arī pierādījums Eiropas solidaritātei, pierādījums tam, ka šajā laikā, kad pastāv šaubas par mūsu vienotību, šis ziņojums var piedāvāt dalībvalstīm, kurām tas ir vajadzīgs, to situācijai pielāgotus pasākumus. Šajā nomācošajā un drūmajā laikā *Kirilov* kunga ziņojums var būt kā svaiga gaisa vēsma. Es ceru, ka šis ziņojums būs tikai pirmais solis uz priekšu.

Johannes Hahn, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlos pateikties visiem, kuri no tuvienu vai tālienes ieradās šajā Parlamentā, lai debatēs pausti tik lielu ieinteresētību. Es vēlos jums pateikties, jo jūs esat snieguši plašu atbalstu kohēzijas politikai un atzīnai, ka šī politika ļauj mums palīdzēt mūsu reģioniem un reģionu iedzīvotājiem. Deputāts no Čehijas minēja teicienu, ka laicīgi sniegta palīdzība ir divreiz efektīvāka. Es gribētu teikt, ka tas ir sakāms par Eiropu. Neskatoties uz visiem sarežģījumiem un kļūdām, mēs attiecībā uz šo iniciatīvu šo principu esam ievērojuši.

Es vēlos sniegt īsu atbildi *Schroeder* kundzei, proti, jums nav jāraizējas par to, ka, standartizējot robežvērtību, lai mēs saskaņoti varētu novērtēt projektus, kas nereti aptver abas jomas, cietīs kontroles mehānismi. Kontroles mehānismi pastāv arī vietējā un dalībvalstu līmenī. Tā ir koncepcija, uz ko balstās dalīta pārvaldība. Mēs piemērojam arī citas regulas, piemēram, regulas par valsts iepirkumu un valsts atbalsta sistēmu. Šajā regulās noteikti arī vairāki termiņi, kurus mēs kā reģionus pārstāvoši politiķi nevaram vienkārši ignorēt.

Attiecībā uz N+3 regulas paplašināšanu es uzskatu, ka mums būtu jāīsteno patiešām ierobežojoša pieeja. Mums būtu jānodrošina, lai noteikumi netiktu atviegloti un lai reģioni neuzskatītu, ka tie var vienkārši stāvēt malā un nedarīt neko. Tā vietā reģioniem jābūt ieinteresētiem izmantot pieejamos fondus.

Vai jūs, lūdzu, varētu nodot *Swinburne* kundzei, ka, ja vien budžets būs pietiekami liels, nekas neliecina par to, ka varētu īstenoties viņas bažas. Mēs nākotnē piedāvāsim pieejamos reģionālos fondus Velsai un visiem pārējiem reģioniem. Tāpēc es neatbalstu to, ka grūtos laikos struktūrfondu finansējums tiek izmantots, lai īstenotu šķietamas sankcijas, kurām nav rezultātu.

Vēlreiz paldies par plašo atbalstu. Mana pateicība attiecas arī uz Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta darbiniekiem, kuri ļoti smagi strādāja šajā jomā.

Karin Kadenbach, *aizstāj referentu*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku nodošu Kirilov kungam šodienas diskusijas laikā izskanējušos cildinājumus un pozitīvos vērtējumus. Es vēlreiz vēlos uzsvērt divus aspektus.

Mūsu rīcībā ir tikai Eiropas nodokļu maksātāju nauda, un tāpēc mums jānodrošina, lai pieeja fondiem būtu pēc iespējas vienkāršāka un pārredzamāka. Tāds ir šā ziņojuma mērķis. Tomēr es arī uzskatu — un šis lūgums attiecas uz *Schroeder* kundzi —, ka mums nevajadzētu norādīt, ka atsevišķas dalībvalstis nedara visu iespējamo, lai nodrošinātu atbilstību Eiropas tiesību aktiem. Tieši šādus slēptus mājienus es šodien saklausīju, un es nedomāju, ka mēs tos varam attiecināt uz visām dalībvalstīm. Es strādāju, pamatojoties uz pieņēmumu, ka visas dalībvalstis un visas iestādes dara visu, kas ir to spēkos, lai nodrošinātu, ka Eiropas fondi tiek izmantoti efektīvi un atbilstīgi.

Es vēlos sniegt vēl vienu piezīmi *Swinburne* kundzei un ne tikai viņai. Šis pasākums nav labdarības dāvanas pasniegšana nabadzīgiem reģioniem. Mēs subsidējam reģionus, lai palielinātu pirkjspēju un radītu darbavietas, jo pirkspēja šajos reģionos ir daļa no kopējā ieguldījuma, lai nodrošinātu, ka Eiropa var atkal sākt ražot un tirgot produkciju. Šis pasākums stiprinās iekšējo tirgu. Citiem vārdiem sakot, tas nav tikai vispārējās solidaritātes akts. Ikviens, kurš kaut ko zina par ekonomiku un uzņēmējdarbību, ne tikai no sociālās perspektīvas, bet arī no uzņēmējdarbības un ekonomikas viedokļa sapratīs, kāpēc mums vajadzīga reģionālā politika un kāpēc mēs to varam izmantot kā ātru un efektīvu pasākumu, it īpaši krīzes laikā, Eiropas ekonomikas stimulēšanai visos Eiropas reģionos.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks sesijas sēdes laikā pirmajā maija nedēļā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Šis ziņojums par struktūrfondu un Kohēzijas fonda īstenošanas pamatregulas grozījumiem Eiropas Savienības pilsoņiem ir īpaši svarīgs. Vairākas dalībvalstis, tostarp Rumānija, līdz šim uzrādījušas zemu Eiropas fondu apguves līmeni. Liela daļa pilsoņu, uzņēmumu un vietējo iestāžu kritizē sarežģītās procedūras, kas viņiem traucē iegūt finansējumu projektiem.

Šā ziņojuma izstrāde liecina par Eiropas Parlamenta vēlmi risināt šo uzsvērtu problēmu. Es atbalstu priekšlikumus, kas paredzēti Eiropas fondu izmantošanas procedūru vienkāršošanai. Nevajadzīgu administratīvu procedūru un birokrātijas ierobežošana, kā arī skaidrāku noteikumu pieņemšana palīdzēs paaugstināt Eiropas fondu apguves līmeni.

Es atzinīgi vērtēju šos pasākumus, it īpaši laikā, kad dalībvalstis cieš no ekonomiskās krīzes. Piecas Eiropas valstis, tostarp Rumānija, piedalīsies procesā, lai paātrinātu Eiropas fondu apguvi. Jaunas procedūras īstenošana attiecībā uz avansa maksājumiem nodrošinās to, ka drīzāk tiks pabeigts lielāks projektu skaits. Turklāt Rumānija gūs labumu no to noteikumu grozījumiem, kas attiecas uz laicīgi neizmantota finansējuma zaudēšanas risku.

Alain Cadec (PPE), *rakstiski*. – (FR) Ekonomiskā krīze ir pierādījusi, ka vajadzīga rīcība valsts līmenī, lai sniegtu atbalstu grūtībās nonākušām privātām darbības jomām. Eiropas Savienības kohēzijas politikai šajā sakarībā ir ļoti liela nozīme. Sniedzot finansiālu atbalstu ekonomiskās lejupslīdes skartajiem reģioniem, struktūrfondi ir instruments aktivitātes stimulēšanai.

Tomēr vairāku potenciālo saņēmēju pieeja Eiropas finansējumam joprojām ir apgrūtināta. Neskatoties uz to, ka krīzes situācija prasa, lai tiktu īstenoti vienkāršoti un ātri pasākumi, procedūras ir sarežģītas, un kavēšanās ir pārāk ilga.

Kā daļu no šā precizēšanas risinājuma, es atzinīgi vērtēju Komisijas iniciatīvu, kas paredzēta, lai vienkāršotu struktūrfondu finanšu pārvaldību. Dažādie priekšlikumi ir vērsti uz efektīvāku kohēzijas politiku, kas tajā pašā laikā nerada pārāk lielu ietekmi uz Kopienas budžetu. Es šo pragmatisko pieeju vērtēju atzinīgi.

Taču Komisija nedrīkst apstāties šajā vietā. Šai reformai, ko pieprasīja krīzes situācija, jābūt Eiropas fondu pārvaldības radikālās vienkāršošanas pirmajam posmam. Kohēzijas politikai jāklūst par instrumentu, kas nodrošina efektīvāku valsts intervenci, lai nodrošinātu reālu atbalstu ekonomiskajai darbībai.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *rakstiski*. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos paust atzinību referentam par paveikto darbu. Es atzinīgi vērtēju arī vienošanos, kas beidzot apstiprināta Padomē

un Reģionālās attīstības komitejā. Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs pieņemtu šo ziņojumu pēc iespējas drīzāk, lai mēs varētu piedāvāt dalībvalstīm, kuras visvairāk cietušās no krīzes, finanšu atbalstu ekonomikas atlabšanas veicināšanai. Viens no būtiskākajiem šajā ziņojumā uzsvērtajiem aspektiem ir Eiropas fondu novērtēšanas un īstenošanas procedūru vienkāršošana. Mums vajadzīgi pasākumi, kas veicina strauju atlabšanu, it īpaši patlaban — ekonomiskās krīzes laikā.

Attiecīgi es uzskatu, ka avansa maksājumi 2 % apmērā no Eiropas Sociālā fonda un 4 % apmērā no Kohēzijas fonda ir lielisks risinājums dalībvalstīm, kuras saskaras ar būtiskām likviditātes problēmām, ļaujot tām gūt labumu no sistemātiskas palīdzības. Eiropas Sociālā fonda finansējumam jābūt aktīvam ieguldījumam dalībvalstu, kuras visvairāk cietušās no krīzes, ekonomikas atlabšanas veicināšanā, palīdzot to centienos saglabāt darbavietas, uzlabot profesionālās kvalifikācijas līmeni un turklāt novērst bezdarbu un cīnīties pret to.

Georgios Stavrakakis (S&D), rakstiski. – (EL) Vispirms es vēlos paust atzinību referentam *Evgeni Kirilov* un visiem mūsu komitejas locekļiem, jo, pateicoties viņu uzstāšanās un izlēmībai, mums izdevās nodrošināt, lai šodien notiktu debates un lai mēs varētu nekavējoties pāriet pie šā ārkārtīgi svarīgā ziņojuma pieņemšanas, neizniekojot vēl vairāk tik vērtīgā laika. Es vēlos uzsvērt grozījumu izšķirošo nozīmi piešķirtā finansējuma apguves palielināšanā, birokrātijas un noteikumu sarežģītības mazināšanā, finansējuma ietekmes uz ekonomiku kopumā maksimizēšanā un tādējādi pilsoņu ieguvumu daudzkrāsošanā. Komisārs *Hahn* kungs šeit pilnīgi pareizi norādīja, ka, neskatoties uz to, ka šī, iespējams, ir veiksmīgākā Eiropas politika, politiskajai kohēzijai ir gan atbalstītāji, gan arī pretinieki. Šo grozījumu, par kuriem mēs šodien debatējam, pieņemšana ir būtisks solis, taču ir vēl svarīgāk, lai Eiropas Komisija nekavējoties spertu nākamo soli, proti, darītu zināmu tās redzējumu attiecībā uz politisko kohēziju nākotnē, kā arī tās idejas un priekšlikumus par nepieciešamajām tiesību sistēmas, darbību un kompetences izmaiņām, jauniem instrumentiem un tamlīdzīgiem risinājumiem.

Ir pēdējais laiks spert šo nākamo soli pirms nav sācies darbs saistībā ar jauniem, nesaistītiem dokumentiem.

15. Īpaši pasākumi lauksaimniecības tirgiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru uzdeva *Paolo De Castro* Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā Komisijai par īpašiem pasākumiem lauksaimniecības tirgiem (O-0036/2010 - B7-0208/2010).

Tā kā *De Castro* kunga šeit nav, uzstājas *Le Foll* kungs, kurš aizstāj *De Castro* kungu.

Stéphane Le Foll, aizstāj autoru. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tā nu ir sanācis, ka šovakar mēs noslēgsim šīs debates, un ir jau patiešām vēls. Vispirms es Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšsēdētāja *De Castro* kunga vārdā vēlos atvainoties par to, ka viņš jums zināmu iemeslu dēļ šovakar nevar būt kopā ar mums. Tāpat kā citi šā Parlamenta deputāti, viņš nevarēja izceļot no savas valsts, lai ierastos šeit un piedalītos mūsu debatēs Strasbūrā.

Jautājums, ko mēs risinām, ir saistīts ar vispārējo krīzi, kas jūtama visā lauksaimniecības nozarē. Kā jau mēs šodien zinām, mēs piedzīvojam krīzi un, pirmām kārtām, cenu un lauksaimniecības ieņēmumu pazemināšanos, kas ietekmē labības produktu ražotājus, gaļas ražotājus — gan cūku, gan arī liellopu gaļas ražotājus — un arī — es to saku *De Castro* kunga vārdā — olīveļļas ražotājus, un kas būtiski ietekmē un ietekmēja piena produktu ražotājus.

Saskaroties ar šo krīzi un šādu cenu pazemināšanos, ir skaidrs, ka Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja vēlas uzzināt no Komisijas, ko mēs patlaban un nākotnē varam darīt, lai izvairītos no šādas krīzes, un, kas ir visbūtiskāk, kādus pasākumus varam veikt turpmākajos mēnešos, lai atbalstītu lauksaimniekus un lai nodrošinātu lielāku stabilitāti lauksaimniecības tirgos.

Pirmais jautājums, ko es vēlos uzdot komisāram, vairāk attiecas uz krīzi piena nozarē: kāda ir situācija saistībā ar Parlamenta un Padomes pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz šo krīzi piena nozarē un it īpaši saistībā ar slaveno 300 miljonus eiro lielo Piena fondu, par kuru panākta vienošanās? Tas ir pirmais jautājums, jo es domāju, ka, ja mēs plānojam pieņemt saistošus lēmumus, mums jāzina, kā tie tiek piemēroti.

Kā jau es teicu, visu veidu produkciju patlaban ietekmē cenu pazemināšanās un dziļā krīze tirgos. Šī situācija liek mums uzdot jautājumus un meklēt atbildes attiecībā uz to, kā mēs varam regulēt tirgu un ierobežot šo cenu nepastāvību.

Neviens, it īpaši lauksaimnieki, nesūdzas par cenu pieaugumu. Lauksaimniecības produktu cenu pieaugums biedē Eiropas patērētājus, jo tiek ierobežota viņu pirktspēja un ietekmēta viņu spēja iegādāties lauksaimniecības produktus.

Ražotāji cieš laikā, kad cenas ir zemas un kad tās pazeminās ilgtermiņā, jo samazinās viņu ienākumi un, kas ir visbūtiskāk, būtiski tiek ietekmēta Eiropas lauksaimniecība, jo ražotāji nespēj veikt ieguldījumus un sagatavoties nākotnei. Lauksaimniecība ir sarežģīta nozare; ieguldījumi ir ļoti lieli, un paiet ilgs laiks līdz tiek gūta atdeve no šiem ieguldījumiem. Mums jāstabilizē cenas.

Komisāra kungs, lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un tās priekšsēdētāja *De Castro* jautājums sastāv no divām daļām.

Pirmkārt, jūs paziņojāt par vairākiem ar piena ražošanas nozari saistītiem pasākumiem, kas tiks īstenoti līdz gada beigām. Tas ir svarīgi. Vai jūs varat sniegt plašāku informāciju par šiem pasākumiem? Otrkārt, īpaši pasākumi jāveic visos tirgos, ne tikai piena produktu tirgū.

Visbeidzot, jautājums, ko mēs vēlējamies jums uzdot, attiecas uz to, kā Komisija plāno prognozēt un novērst šādu cenu pazeminājumu vidējā termiņā? Kādu tirgus regulēšanas mehānismu var izmantot, lai novērstu pēkšņu cenu pieaugumu un, kas ir visbūtiskāk, pēkšņu cenu pazeminājumu? Ko patlaban dara Komisija, un kā tā vērtē šo jautājumu?

Šie ir trīs aspekti, ko es gribēju pieminēt: Piena fonds, nodomi attiecībā uz krīzi piena nozarē un vispārīgāks aspekts — Komisijas iecerētais risinājums šim jautājumam par cenu nepastāvību un cenu pazemināšanos.

Dacian Cioloș, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties *De Castro* kungam un *Le Foll* kungam no Parlamenta lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas par to, ka viņi izvirzīja šo problēmu diskusijai šeit šajā Parlamentā.

Tas tā patiešām ir — arī man jāatzīst, ka lauksaimnieku ieņēmumi 2009. gadā būtiski samazinājās, un tas bija tikai 2008. gadā konstatētās tendences turpinājums. Tādējādi var teikt, ka mēs reti esam saskārušies ar šādu situāciju Eiropas tirgū. Tā izveidojusies vienlaicīgi ar šā tirgus arvien lielāku atvēršanu pasaules tirgum un pēc nesen veiktajām kopējās lauksaimniecības politikas reformām.

Šī krīze īpaši skārusi piena nozari. Pagājušajā gadā mēs pieredzējām, ka ražotāji šajā nozarē, it īpaši lauku reģionos, kur piena ražošana ir būtiska ne tikai lauksaimniecības nozarei, bet arī saimnieciskajai darbībai un nodarbinātībai kopumā, nonāk sarežģītā situācijā.

Ņemot to vērā, Eiropas Komisija pagājušajā gadā veica pasākumus, pirmām kārtām, izmantojot mobilizējošus mehānismus, lai iejauktos tirgos un apturētu cenu pazemināšanos. Tā piešķīra vērā ņemamu finansējumu vairāk nekā 400 miljonu eiro apmērā, lai finansētu šo tirgus intervenci. Turklāt, kā jau *Le Foll* kungs norādīja, tika izveidots arī 300 miljonu eiro liels fonds, lai ļautu dalībvalstīm sniegt palīdzību visvairāk cietušajiem ražotājiem piena nozarē.

Šo lēmumu pieņēma pagājušajā gadā. Tas nodrošināja iespēju dalībvalstīm noteikt kritērijus, pamatojoties uz kuriem tiktu piešķirts finansējums, pirmām kārtām, novirzot to ražotājiem, kuriem tas vajadzīgs visvairāk.

Es vēlos arī precizēt, ka šos kritērijus noteica dalībvalstis un tos nebija jāapstiprina Komisijai. Dalībvalstīm bija tikai jāinformē Komisija un jāpaziņo tai par izvēlētajiem kritērijiem.

Es varu jums paziņot, ka, ciktāl man zināms, visas dalībvalstis informēja Komisiju par viņu lēmumu piemērot šos pasākumus. Tādējādi tās ir noteikušas kritērijus, pamatojoties uz kuriem tās sadalīs šo finansējumu, un palīdzības sadales process sāksies. Dalībvalstīm šis finansējums jāsadala līdz jūnijam.

Tātad, kā jau es teicu, pirmkārt, ir īstenots tirgus intervences posms, lai noregulētu situāciju tajos. Es domāju, ka pašreizējā situācija pierāda, ka šī intervence bija veiksmīga, jo cenas ir stabilizētas. Bez šaubām, joprojām ir vērojamas svārstības, taču tās ir saprātīgās robežās, kas atbilst normālai tirgus darbībai. Otrkārt, ir paredzēti atbalsta pasākumi, kas drīz sasniegs ražotājus. Tātad, šie pasākumi jau ir veikti.

Es patiešām vēlos šeit vēlreiz uzsvērt to, ko nesen teicu Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai: kā komisārs es ceru gūt mācību no īpašās situācijas, kādā mēs nonācām pagājušajā gadā. Es nevēlos gaidīt kopējās lauksaimniecības politikas reformu pēc 2013. gada, kad mēs šeit noteikti sniegsim skaidrākas atbildes attiecībā uz lauksaimniecības nozari kopumā. Es negaidīšu līdz tiks pabeigta kopējās lauksaimniecības politikas reforma 2013. gadā, lai, pamatojoties uz Augsta līmeņa darba grupas, ko izveidoja pagājušajā gadā

pēc krīzes sākuma un kas patlaban veic darbu, secinājumiem, ierosinātu īpašus priekšlikumus attiecībā uz piena nozari. Šī grupa iepazīstinās ar saviem secinājumiem jūnijā.

Jau pavisam drīz, jūlijā, pamatojoties uz šiem secinājumiem, es ierosināšu debates Lauksaimniecības ministru padomē un Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā. Tādējādi laikposmā no šodienas līdz rudenim vai gada beigām es šeit nākšu klajā ar priekšlikumiem, kas ļaus mums paredzēt un, ciktāl tas iespējams, novērst šāda veida krīzi, it īpaši piena nozarē, jo tā no visām nozarēm nonākusi vissarežģītākajā situācijā, un arī piedāvāt risinājumus ne tikai īstermiņā, bet arī vidējā termiņā un ilgtermiņā.

Mēs, protams, gūsim mācību no šīs situācijas arī attiecībā uz citām lauksaimniecības nozarēm, kurās mums būs jāiejaucas. Varbūt es tagad varētu izmantot iespēju, lai sniegtu jums informāciju, ko ņemt vērā pēc mūsu šodienas debatēm.

Komisija pievērš lielu uzmanību tirgus tendencēm citās nozarēs. Izmantojot intervences metodes, kas patlaban ir mūsu rīcībā — tirgus intervences mehānismus, kas lielākoties kalpo kā drošības tīkls —, mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai novērstu situācijas, kas izveidojās piena nozarē, atkārtošanos.

Liels paldies par uzmanību. Es uzmanīgi uzklaušīšu jūsu izvirzītos jautājumus un problēmas un nobeigumā uzstāšos vēlreiz, lai sniegtu dažas piezīmes.

Peter Jahr, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Cioļoš kungs, dāmas un kungi! Fundamentāla lauksaimniecības politikas pārorientācija, vairāk koncentrējoties uz tirgus ekonomiku, ir pareizā pieeja. Pareizs ir arī lēmums stiprināt saikni starp Eiropas lauksaimniecību un pasaules tirgu. Šīs politikas sākotnējie panākumi bija patiešām acīmredzami līdz 2007. gadam vai 2008. gada sākumam. Eiropas lauksaimniecības politika nodrošināja lielāku izmaksu lietderību. Tirgus intervence bija gandrīz nemanāma, un lauksaimnieki guva stabilus un arvien pieaugošus ieņēmumus. Taču patlaban mēs redzam šādas pārorientācijas negatīvo pusi, tostarp ievērojamas cenu svārstības un lauksaimnieku ieņēmumu samazināšanos. Gan lauksaimniekiem, gan arī lauksaimniecības politikas izstrādātājiem nākotnē jābūt spējīgiem pielāgoties lielām ražotāju cenu svārstībām ne tikai piena ražošanas nozarē, bet visās nozarēs.

Lai efektīvāk pārvaldītu ievērojamu tirgus kritumu, lauksaimniecības politikā vajadzīgi instrumenti, kas ļauj reaģēt ātri, sistemātiski un, izvairoties no lielas birokrātijas. Tāpēc es aicinu neatcelt tādus pasākumus kā intervence vai eksporta subsīdijas, bet gan paredzēt tos budžetā ar nulles vērtību. Šādi instrumenti būtu jāizmanto tikai ārkārtas gadījumos, nevis kā pastāvīgi tirgus intervences pasākumi. Taču, ja mums vajadzīgi instrumenti, tiem jābūt pieejamiem lietošanai. Mums arī jānosaka pasākumi attiecībā uz lauksaimnieka profesiju, kas nodrošinātu vienlīdzību tirgū. Tie it īpaši ietver ražotāju grupu juridiskā statusa stiprināšanu.

Es ceru, ka Komisija turēs savu solījumu noteikt efektīvākus tiesību pamatprincipus un pēc tam nepieciešamības gadījumā nekavējoties veiks pasākumus, lai novērstu būtisku kaitējumu lauksaimniekiem un patērētājiem.

Marc Tarabella, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, es atbalstu jūsu pirmos veiktos pasākumus lauksaimniecības un lauku attīstības komisāra amatā, jo jūsu uzklaušīšanas laikā un vēl vairākas reizes mēs bijām iepriecināti, dzirdot jūs runājam par savām iecerēm, jo jūs esat sapratis, ka ārkārtīgi lielā cenu nepastāvība ir būtisks apdraudējums lauksaimniecībai un tās nākotnei. Tas attiecas arī uz lauksaimniekiem, kuri vairs nevar veikt ilgtermiņa plānošanu, jo acīmredzot ieguldījumi, it īpaši ieguldījumi, kas attiecas uz jaunākiem lauksaimniekiem, tiek aprēķināti uz 20 vai 30 gadiem.

Tikai pirms sešiem mēnešiem mēs — es kopā ar *Le Foll* kungu un vēl daži kolēģi — iesniedzām grozījumu saistībā ar šo jautājumu un lielo cenu nepastāvību, lai pazeminātu noteikto 1 % ražošanas apjoma pieaugumu, it īpaši piena nozarē, jo patiesībā patlaban mēs esam saskārušies ar pārprodukciju. Grozījumu noraidīja ar gandrīz 250 balsīm no 350.

Jūs minējāt, ka nākotnē mums būtu jāapsver iespēja pieņemt regulu. Augsta līmeņa darba grupa jaut tiekas, un tās locekļi, kā es saprotu, ir augsta līmeņa speciālisti — ir pārstāvēti ne tikai ražotāji, bet arī izplatītāji.

Es aicinu nodrošināt, lai netiktu aizmirsti tirgus dalībnieki, kuri atrodas starp šīm divām grupām — ražotājiem un izplatītājiem —, proti, lai netiktu aizmirsti pārstrādātāji. Es ceru, ka mēs viņus neaizmirsīsim, jo arī un galvenokārt ar viņu palīdzību tiek gūta peļņa; es pat domāju, ka lielākā mērā peļņu nodrošina pārstrādātāji, nevis izplatītāji. Tāpēc diskusijas laikā es vēlos dzirdēt apliecinājumu, ka viņi netiks aizmirsti.

Cenu nepastāvība ietekmē ne tikai piena nozari, bet visas lauksaimniecības nozares, un es arī uzdrīkstos teikt, ka cenas ir augstas. Būsim piesardzīgi; ne vienmēr augstas cenas lauksaimniecību ietekmē pozitīvi, jo

pārstrādātāji, proti, lietotāji, izvēlas alternatīvus produktus. Nav teikts, ka, cenām pazeminoties līdz pieņemamākam vai zemākam līmenim, šie lietotāji atgriezīsies pie sākotnējā produkta.

Komisāra kungs, ņemot to vērā, es vēlos noskaidrot — pat ja tas ir nedaudz pāragri —, vai tiešām nākotnē jūs plānojat visās pārējās ražošanas jomās ieviest regulējošus mehānismus, ko tik ļoti gaida ražotāji?

Martin Häusling, *Verts/ALE grupas vārdā.* — (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Ciološ* kungs, situācija laukos patlaban ir salīdzinoši mierīga nevis tāpēc, ka lauksaimnieki ir apmierināti, bet gan tāpēc, ka daudzi lauksaimnieki ir patiešām saniknoti. Mēs nevaram viņus piemulķot, sakot, ka mēs pieņemsim tik svarīgos lauksaimniecības krīzes risinājumus 2013. gadā. Mums jāsniedz viņiem atbildes jau tagad. Mēs par to esam vienojušies. Protesti pavisam īsā laikā var atkal nonākt līdz Briselei, tāpēc mums jāsniedz vismaz dažas atbildes.

Piena nozarē ir vajadzīga fundamentāla politikas maiņa. Es piedalījos Augsta līmeņa darba grupas konferencē un secināju, ka piedāvātie piena nozares krīzes risinājumi ir interesanti, taču nekādā ziņā atbilstīgi. Ja jāveic politikas maiņa, tad jāpārskata nesen pieņemtais lēmums atcelt tirgus regulēšanu. Šā procesa nobeigumā mēs varam teikt, ka beigu kvotas nodrošināja nevis mikstu, bet gan ļoti cietu piezemēšanos. Mums patlaban steidzami jādomā par to, kā īstenot jaunu politiku, kā noteikt jaunus kritērijus un kā mēs varam iesaistīt valsti jeb, citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienību atpakaļ spēlē un nodrošināt mums skaidrākus tirgus noteikumus. Tirgus nespēj pastāvēt bez palīdzības. Tāda ir atbilde uz finanšu krīzi un arī uz krīzi lauksaimniecības jomā. Mums jānodrošina tirgus regulēšana.

Mēs patlaban piedzīvojam nesaprātīgo koncentrēšanas procesu lauksaimniecībā. Mani patiešām satrauc presē izlasītais, ka Apvienotās Karalistes dienvidos tiek būvētas saimniecības, kurās paredzēts turēt līdz pat 8000 govju. Tas nozīmē, ka būs jālikvidē daudzas mazas saimniecības mazāk attīstītos reģionos. Šādas izmaiņas neveicina Eiropas, bet gan Amerikas lauksaimniecības modeļa ieviešanu ar arvien lielākiem uzņēmumiem, kas galu galā novedīs pie daudzu mazu piena ražošanas saimniecību likvidācijas Eiropā. Mums jāatceras, ka tas nozīmē arī darbavietu zaudēšanu.

Jahr kungs, lai gan mēs nepiekrītam, ka ir pareizi vērst mūsu lauksaimniecības politiku uz pasaules tirgu, mēs esam vienprātis par vienu jautājumu. Mums vajadzīga skaidra tiesiska nostāja attiecībā uz lauksaimniekiem. Viņi ir lauksaimnieciskās darbības ķēdes vālais posms. Viņi ir pirmie, kas cieš no dempinga cenām, kas arvien biežāk sastopamas dažādās jomās. Mēs piekrītam, ka mums steidzami vajadzīgs skaidrs politikas paziņojums attiecībā uz labāku tirgus regulēšanu nākotnē.

Mums jāskatās pāri Eiropas robežām, lai redzētu, kā citi reģioni risina šo problēmu. Nevienam mums nepateiks, kā un kad regulēt mūsu tirgu. Pēdējos gados mēs esam aizgājuši pārāk tālu, atceļot vairākus tirgus regulēšanas pasākumus. Paskatīsimies, kas notiek citās valstīs, — tas būtu jā dara arī Augsta līmeņa darba grupai, lai redzētu, kādus noteikumus piemēro citur. Ir zināms, ka Kanāda izmanto modeli, ko daudzu lauksaimnieki un patērētāji uzskata par pārbaudītu un izmēģinātu. Mums nevajadzētu uzreiz izslēgt šādus risinājumus no diskusijas jautājumu loka. Tā vietā mums būtu jāsniedz arī dažas atbildes.

Veicot izmaiņas saistībā ar mūsu politiku, mums jānodrošina, lai tiktu izstrādāta politika attiecībā uz reģionālajiem tirgiem. Vienmēr būtu jākoncentrējas uz reģioniem, nevis uz 5 % produktu, ko pārdod pasaules tirgū. Mēs nedrīkstam uzskatīt eksporta subsīdijas un intervenci par normāliem tirgus ietekmēšanas pasākumiem nākotnē. Mums beidzot jāpārtrauc šis process.

James Nicholson, *ECR grupas vārdā.* — Priekšsēdētāja kungs, vispirms es atzinīgi vērtēju iespēju piedalīties šajā debatē. Es uzskatu, ka tās notiek patiešām laicīgi, un nesenā krīze piena nozarē, kas ietekmēja tik daudzus mūsu lauksaimniekus Eiropas Savienībā, pārlicinoši pierādīja, ka lielā cenu nepastāvība var ietekmēt mūsu lauksaimniecības tirgu. Ievērojamas cenu svārstības ir vērojamas katru gadu un, patiešām, katru mēnesi, un nereti tās veicina faktori, ko nespējam kontrolēt, piemēram, globālā finanšu krīze un arī naftas cena.

Dramatiskā 2009. gada piena cenas krituma ietekmi pastiprināja ES nespēja pietiekami ātri reaģēt uz situāciju. Lai gan galu galā mēs spējam īstenot tirgus pārvaldības un ieņēmumu atbalsta pasākumu kopumu, piemēram, intervenci attiecībā uz Piena fondu un eksporta atmaksājumus, kas zināmā mērā atvieglāja situāciju, daudzi piena ražotāji bija spiesti likvidēt uzņēmumus un daudzi cieš ievērojamus finansiālus zaudējumus.

Es uzskatu, ka, lai vismaz mēģinātu mazināt zemo cenu ietekmi uz mūsu lauksaimniekiem, mums jāpieņem divējāda pieeja. Pirmkārt, mums jāvienojas par noteiktu minimālu drošības tīklu visām nozarēm, ko ietekmē cenu svārstības. Otrkārt, mums jānodrošina, lai, neatkarīgi no mūsu ieviesto instrumentu veida, mēs spētu ātri un efektīvi reaģēt uz dažādajām krīzes sekām.

Patlaban Parlamentā un ārpus tā notiek plašas diskusijas par to, ka lauksaimniekiem jāsaņem taisnīgi un stabili ienākumi par saražoto produkciju. Jautājumi, kas saistīti ar pārtikas piegādes jomas raksturīgajām īpašībām un pārtikas piegādes ķēdi kopumā, ir vienlīdz būtiski gan lauksaimniekiem, gan arī patērētājiem. Plānotā KLP reforma nodrošina mums reālu iespēju risināt šos jautājumus. Neapšaubāmi, ir svarīgi, lai netiktu apdraudēta Eiropas lauksaimniecības nozares konkurētspēja. Taču jaunajai KLP jābūt spējīgai reaģēt uz dažāda veida krīzi lauksaimniecībā, lai stabilizētu tirgu un nodrošinātu taisnīgus ienākumus mūsu lauksaimniekiem.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es balstos uz pieņēmumu, ka lauksaimniecības tirgū ir vērojama liela nestabilitāte. Būtiski ir pazeminājušās galveno lauksaimniecības produktu cenas. Vienlaicīgi ir palielinājušās patēriņa cenas un būtiski samazinājušies ieņēmumi lauksaimniecības jomā.

Es uzskatu, ka, ņemot vērā veiktās reformas un palīdzības atsaisti, KLP ir pietiekami orientēta uz tirgu. Mans būtiskākais ierosinājums — un es vēlos, lai tas būtu saprotams, — attiecas uz to, ka lauksaimniecības nozari nevar pakļaut tikai tirgus noteikumiem. Tā nodrošina sabiedrisku labumu, un tai vajadzīgs Eiropas finansiālais atbalsts. Man nav saprotami to deputātu pretrunīgie argumenti, kuri šajā nozarē ierosina orientēties uz tirgu un darīt to valstīs, kuras saglabā, veicina un atbalsta patērētāju etnocentrismu, patērētāju patriotismu. Tomēr, kā jau minēja iepriekšējais runātājs *Nicholson* kungs, pašreizējie tirgus pārvaldības pasākumi neveido pietiekamu drošības tīklu. Mums vajadzīgi papildus pasākumi — pasākumi, kas ir elastīgāki un efektīvāki un garantē tirgus stabilitāti krīzes laikā. Es arī uzskatu, ka mums „jāapbruņo” KLP ar finansiālu mehānismu izmantošanai krīzes situācijā — ar tādu kā krīzes pārvaldības fondu. Spēja garantēt ražotāju ienākumus galvenokārt ir atkarīga no spējas nodrošināt pārredzamību pārtikas aprītē.

Nobeigumā vēlos teikt, ka mēs nevaram aprobežoties ar to, ka plānojam izstrādāt nākotnes tirgus instrumentus laikposmam pēc 2013. gada. Mēs zinām, ka situācija ir kritiska ne tikai piena nozarē, bet arī citās ārkārtīgi svarīgās nozarēs, un tā atšķiras dažādos ģeogrāfiskajos reģionos Eiropā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Līdzšinējās debates liecina par to, ka šī ir patiešām sarežģīta problēma. Zināmā mērā *Tarabella* kungs un *Nicholson* kungs, kā arī citi jau minēja, ka, no vienas puses, problēma attiecas uz pārtikas piegādes ķēdi kopumā, kā tas norādīts arī *José Bové* ziņojumā, proti, ka Eiropas Savienība līdz šim nav spējusi rast taisnīgu līdzsvaru starp ražotājiem, pārstrādātājiem un mazumtirgotājiem. Attiecībā uz *Ciološ* kunga teikto es vēlos norādīt, ka pilnībā piekrītu tam, ka būtu labi rast risinājumu vidējā termiņā un ilgtermiņā. Pastāv četras teorētiskas iespējas.

Pirmā iespēja, ko minēja arī *Jahr* kungs, ir pārskatīt neoliberālo nostāju, kas līdz šim noraidīja un mēģināja likvidēt intervences sistēmas. Tādējādi es pilnībā piekrītu tam, ka mums jāapsver iespēja šīs intervences sistēmas likvidēt vai arī izmantot, lai patiesībā regulētu tirgu.

Otrā iespēja, ko, pamatojoties uz Amerikas modeli, ierosināja Francijas valdība, ir pretcikliska regulēšana. Jautājums ir par to, vai to var īstenot Eiropā, taču mums tā jāpārbauda, jo tirgus nepastāvība ir tik liela, ka jāizskata visas iespējas.

Trešā iespēja ir vērtspapīru tirgus sistēma. Ne tik sen notika konference par *Borsa Merci Telematica Italiana* — tiešsaistes vērtspapīru tirgus sistēmu, un tāpēc mums jāpārbauda, cik lielā mērā var izmantot biržas sistēmas. Šajā sakarībā gan jāpiebilst, it īpaši *Ciološ* kunga dēļ, ka Austrumeiropai un Baltijas valstīm vērtspapīru tirgus sistēma diemžēl nav īpaši piemērota.

Francijas prezidentūra arī ierosināja iespēju izveidot Eiropas Savienības cenu uzraudzības sistēmu. Mums jāapsver arī šī iespēja, un mums jāapsver iespēja — ja es neklūdos, kaut ko līdzīgu ierosināja *Ciološ* kungs —, pamatojoties uz augļu un dārzeņu nozares reformas modeli, izveidot tādu kā fondu, ko varētu izmantot riska pārvaldībai. Diemžēl šāda fonda izveidei graudu ražošanas nozarē būtu vajadzīgs ārkārtīgi liels finansējums. Citiem vārdiem sakot, es pilnībā piekrītu komisāram, ka mums jāapsver visas iespējas, jo patlaban ES nespēj pienācīgi regulēt tirgus.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, kā jau jūs labi zināt, lauksaimniecība ir tautsaimniecības nozare, kurai raksturīgas īpašas iezīmes, un tas nozīmē, ka valsts intervence ražotāju, patērētāju un sabiedrības interesēs reizēm ir vajadzīga, ja ne pat vēlama. Ir vismaz trīs iemesli, kāpēc valsts intervence šajā tautsaimniecības nozarē Eiropas Savienībā ir attaisnojama tikpat lielā mērā, cik citās pasaules valstīs.

Lauksaimniecības preču piegādes īpatnības un pārtikas produktu pieprasījums veicina lauksaimniecības tirgus nestabilitāti. Lauksaimniecības nozarē tiek ražoti arī ārpustirgus produkti, un, ņemot vērā šajā nozarē

radītās darbavietas, tā palīdz nodrošināt zināmu sociālās stabilitātes līmeni mūsu valstīs un mūsu lauku reģionos. Kas ir visbūtiskākais, lauksaimniecība ir pamats bagātīgas, daudzveidīgas un veselīgas pārtikas piegādei. Ņemot to vērā, vai mēs varam samierināties ar pašreizējo mūsu lauku reģionu un mūsu lauksaimnieku ekonomisko situāciju?

Komisāra kungs, pirms dažām dienām kāda vecākā amatpersona iesniedza man datus par savu departamentu; nejausā kārtā tas ir jums labi zināms departaments Francijā — Lopkopības departaments. Administratīvais centrs apkopo informāciju par 2500 saimniecībām. No tām 800 saimniecību parāda līmenis pārsniedz 80 %, un 20 % saimniecību parāda līmenis ir 100 % vai vairāk.

Ņemot vērā šos rādītājus, kuri, jāatzīst, pārsteidza pat mani, patlaban risināmais jautājums ir ne tikai ieņēmumu jautājums, bet arī jautājums par Eiropas lauksaimniecības dekapitalizāciju. Mazāk palīdzības, mazāk valsts intervences un vairāk ražošanas ierobežojumu — tā ir patiešām iespaidīga kombinācija.

Tas tā patiešām ir, ka vispārējā ekonomiskā krīze pasliktina situācija. Taču mēs varam apšaubīt arī vairākus Komisijas pieņemtos lēmumus, vairākus jūsu kolēģu pieņemtos lēmumus, komisāra kungs. Lauksaimniecība joprojām ir trumpis sarunās par tirdzniecības nolīgumiem. Neskatoties uz situāciju Eiropā, sekas ir jūtamas gan gaļas, gan konkrētu graudaugu, augļu un dārzeņu ražošanas nozarēs. Nesen noslēgto nolīgumu starp Eiropas Savienību un Andu grupas valstīm, it īpaši Peru un Kolumbiju, interesēs tiks ziedoti ražotāji attālos reģionos. Mēs nevaram turpināt īstenot šādu politiku.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es esmu no Itālijas dienvidiem. Manā reģionā, mūsu reģionos ražošana ir saistīta ar Vidusjūras kultūraugu, eļļas, laukaugu un dārzeņu ražošanu. Par šīm kultūrām tiek runāts maz, jo Eiropas un Komisijas uzmanība vienmēr galvenokārt ir pievērsta piena ražošanai un lopkopībai; taču mums jāpievērš uzmanība arī Vidusjūras kultūraugiem.

Es varu jums apliecināt, ka mūsu zemēs, mūsu reģionos mēs varam novērot klimata pārmaiņu un pārtuksnešanās seku izraisīto lauku reģionu pamešanas fenomenu. Pie mums par pārtuksnešanos liecina nezāles, kas aug vietās, kur reiz audzēja sakņu kultūru, dārzeņus un augļus, vietās, kur vairs netiek koptas olīvkoku audzes un vairs netiek apstrādāta augsne.

Es varu jums pateikt, ka 1995. gadā — pirms eiro ieviešanas — olīvu audzētājiem maksāja 170 000 Itālijas liru, kas ir aptuveni 90 eiro. Šogad olīvu audzētājiem maksā 30 eiro par simts kilogramiem olīvu. Ir pagājuši trīspadsmit vai četrpadsmit gadi, un cena ir trīs reizes zemāka par to, kāda tā bija. Mūsu ražotāji pārdod eļļu vairumtirdzniecībā par 2 eiro litrā; šādi ieņēmumi pat neļauj viņiem segt savas izmaksas un palielina saimniecību parādsaistības, jo lauksaimnieki tirgo produkciju zem pašizmaksas.

Mēs varam novērot divainu fenomenu — eļļu var iegādāties vairumtirdzniecībā par 2 eiro, un mēs redzam, ka tā tiek pārdota lielveikalos par 2 eiro vai lētāk. Ir skaidri redzams, ka nepieciešama stingrāka kontrole. Es ar prieku tikšos ar jums, lai pārrunātu nepieciešamību pārskatīt Regulu (EK) Nr. 2568/1991; ir ieviestas jaunas kontroles sistēmas, un mums jācīnās pret ražošanas procesa sarežģītību un pārtikas produktu viltošanu patērētāju un arī ražotāju interesēs.

Izstrādājot jauno KLP, mēs nevaram apsvērt iespēju atstāt atbalstu valstu kompetencē, kā arī mēs nevaram apsvērt iespēju samazināt tiešo atbalstu, jo tiešā atbalsta likvidēšana vai atbalsta finansējuma samazināšana novedīs pie lauksaimniecības krīzes Itālijas dienvidos un Vidusjūras reģionā.

Komisāra kungs, nobeigumā es jums vēlos pateikt, ka lauksaimniekiem, kuriem šodien pieder zeme, tā nepieder tāpēc, ka viņi to laimēja loterijā, bet gan tāpēc, ka šo zemi viņiem mantojumā nodeva tēvi vai vectēvi, kuri apstrādāja šo zemi, mērcēja to savos sviedros un asinīs, lai atstātu to saviem dēliem.

Šodien pastāv iespēja, ka lauksaimnieki, kuri atstāj saimniecību saviem bērniem, atstāj viņiem virkni parādsaistību. Eiropai jāsniedz enerģiska un pārliecinoša atbilde, lai palīdzētu un veicinātu mūsu lauksaimniecības nozares atdzīvīšanu.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, tirgus stabilizēšanai jābūt vienam no ekonomikas politikas kopējiem galvenajiem mērķiem. Šķiet, ka attiecībā uz šo jautājumu mēs šajā Parlamentā esam vienisprātis. Kopējā lauksaimniecības politikā mums vajadzīgs tirgus pasākumu drošības tīkls gan lauksaimnieku aizsardzībai, gan arī visu pārtikas aprītē iesaistīto dalībnieku aizsardzībai.

Laikposms pēc 2013. gada šķiet īpaši satraucošs, jo, piemēram, tiks atceltas eksporta subsīdijas un piena kvotas, kā arī palielināsies imports no citām valstīm. Tāpēc pozitīvi var vērtēt komisāra pirms brīža teikto, ka viņš plāno veikt pasākumus vēl pirms 2013. gada.

Patlaban mums jānovērtē, vai mēs spēsim īstenot jaunus tirgum paredzētos administratīvos instrumentus, piemēram, dažādos pasākumus ienākumu apdrošināšanas sistēmas attīstībai, kas stiprinās ražotājus un uzņēmumus un uzlabos tirgus pārredzamību.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Ciološ* kungs, manā priekšā ir ekonomiskās situācijas analīze Vācijas lauksaimniecības nozarē. Analīzi veica, novērtējot 19 100 pilnas slodzes un nepilnas slodzes lauksaimnieku pārskatus. Rezultāti ir apkopoti, pamatojoties uz saimniecību sadali atbilstīgi 2007. gada Pārskatam par saimniecību struktūru.

2008.–2009. finanšu gadā vispārējā situācija būtiski pasliktinājās. 18 200 pilnas slodzes piena ražošanas saimniecību un saimniecību, kas apstrādā zemi, ieņēmumi samazinājās no 45 400 eiro līdz 34 400 eiro. Tas ir 24 % samazinājums. 2008.–2009. gadā zaudējumi bija īpaši lieli. Saimnieciskās darbības ieņēmumi samazinājās līdz 29 300 eiro (samazinājums par 45 %) un 43 000 eiro (samazinājums par 18 %).

Savukārt jauktu ganāmpulku saimniecībās ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Dacian Cioloș, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka debates, ko tikko dzirdējām, parāda to, ka mums patiešām būtu jācenšas gūt mācību no šīs krīzes piena ražošanas nozarē. Turklāt, kā jau savas runās sākumā minēja *Le Foll* kungs, mums būtu jāapsver iespēja īstenot tirgus regulēšanas mehānismus kā daļu no kopējās lauksaimniecības politikas pēc 2013. gada.

Es esmu stingri pārliecināts, ka KLP, saglabājot Eiropas lauksaimniecības daudzveidību, vienlaicīgi jāspēj ierosināt pasākumus saistībā ar mūsu kopējiem mērķiem Eiropas līmenī, kas ļautu mums veikt Lisabonas līgumā noteiktos uzdevumus. Citiem vārdiem sakot, tai jāgarantē lauksaimnieku ieņēmumu stabilitāte un jānodrošina labi apgādāti tirgi. Tāpēc KLP nākotnes instrumentiem cita starpā būtu jānodrošina mums iespēja sasniegt šos mērķus. Protams, ir jau arī citi mērķi, taču šie ir būtiskākie, kas mums jāņem vērā.

Mūsu centieni un priekšlikumi, ko Komisija ierosinās kā daļu no KLP pēc 2013. gada, būs vērsti uz tirgus regulēšanas pasākumiem, kas ļaus mums izvairīties no cenu vai tirgus nepastāvības vai iejaukties šādās situācijās. Es varu jums apliecināt, ka patlaban mēs strādājam saistībā ar šo jautājumu. Es esmu patiešām pārliecināts un apzinos to, ka tirgus pārvaldības mehānismiem jābūt tikpat nozīmīgiem, cik tiešā atbalsta pasākumiem, kas mums jāsaņem, lai gan pielāgojot atbalsta sniegšanas kritērijus. Tirgum, bez šaubām, jābūt spējīgam funkcionēt. Mums jāļauj tirgum funkcionēt, ja tas ir iespējams, taču es piekrītu arī *Dantin* kunga teiktajam, ka lauksaimniecības nozares īpatnības attaisno valsts intervenci. Intervencei, protams, jābūt mērķtiecīgai un vērstai uz tirgus funkcionēšanas problēmu risināšanu un jānodrošina tirgus atbilstīga darbība. Ņemot to vērā, mēs izstrādāsim priekšlikumus KLP pēc 2013. gada.

Es pilnībā saprotu, ka patlaban grūtībās ir nonākusi ne tikai piena nozare, bet arī citas nozares. Tāpēc arī augļu un dārzeņu nozare nereti ir pakļauta ievērojamām tirgus izmaiņām — cenu svārstībām un pirktais vai pārdotās produkcijas apjoma izmaiņām. Šajā nozarē reforma tika īstenota pirms dažiem gadiem. Mēs varēsim gūt mācību arī no šīs reformas, kas nodrošināja lielākas pilnvaras ražotājiem sarunās ar ražotāju organizācijām. Es domāju, kā arī šajā jomā mēs varam gūt pieredzi, ko var izmantot citās nozarēs.

Es patiešām uzskatu, ka neatkarīgi no valsts intervences ražotājiem jānodrošina arī iespēja efektīvāk apspriest vienošanās un tādējādi veiksmīgāk apspriest cenas, vienlaicīgi ar privātu līgumu palīdzību, nodrošinot stabilitāti attiecībā uz tirgū piedāvāto produktu veidiem. Tāpēc es uzskatu, ka papildus valsts intervencei mēs varam rast citas iespējas, lai nodrošinātu pienācīgu tirgus funkcionēšanu, piešķirot valsts iestādēm pilnvaras iejaukties, ja tirgus nespēj pildīt savas funkcijas, jo lauksaimniecības nozarei ir ne tikai jānodrošina tirgi, bet arī jāturpina sniegt sabiedriskus labumus. Tāpēc, lai lauksaimniecības nozare spētu pildīt visas tās funkcijas, mums tai jāpalīdz.

Attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar pārtikas piegādes ķēdi, it īpaši tiesībām apspriest pievienotās vērtības labāku sadali, jāsaprot, ka Parlaments ir sācis darbu, Komisija ir pieņēmusi paziņojumu, un Padomē ir notikušas debates. Es domāju, ka, pamatojoties uz šīm komponentēm, mēs izstrādāsim vairākus priekšlikumus, lai izstrādātu mehānismus, kas ļaus ražotājiem efektīvāk apspriest viņu peļņas normu.

Es domāju, ka vairāk vai mazāk esmu pieminējis visas runas un visas ierosinātās problēmas. Es vēlos vēlreiz patiekties jums par man sniegto iespēju sniegt paskaidrojumus. Debates nu tikai sākas. Es ierosināju publiskas debates arī pirms priekšlikumu par KLP reformu pēc 2013. gada izvirzīšanas. Es domāju, ka pēc šīm debatēm un tad, kad būs pabeigts darbs Parlamentā, mēs laikposmā no šā brīža līdz rudenim, kad atgriezīsimies ar Komisijas paziņojumu par nākotnes KLP, spēsim izvirzīt priekšlikumus, kas nodrošinās lauksaimniekiem lielāku pārlicību par viņu veikto darbu. Mums vajadzīgi šie lauksaimnieki ne tikai produktu dēļ, ko viņi piegādā tirgū, bet arī darba dēļ, ko viņi veic savā zemē.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ, kas skārusi ES, pēdējos mēnešos ir vērojams cenu kritums vairākos lauksaimniecības tirgos, kas savukārt ietekmē pieprasījumu pēc attiecīgajām precēm. Zemākas cenas ir ieguvums patērētājiem un vidējā termiņā veicinās pieprasījumu, taču patlaban daudzi ražotāji ir nonākuši lielās grūtībās. Tāpēc ir ļoti svarīgi izstrādāt Eiropas lauksaimniecības politiku, kas atbilst būtiskākajai prasībai — nepieciešamībai garantēt ilgtspējīgu nodrošinātību ar pārtiku par saprātīgu tirgus cenu. Ir vajadzīgs lauksaimniecības modelis, kas ir konkurētspējīgs un ekonomiski dzīvotspējīgs un kas atbilst pilsoņu, vides un sociālajām vajadzībām. Pat ja kopējā lauksaimniecības politika ir orientēta uz tirgu, tai jānodrošina virkne instrumentu, lai apmierinātu vajadzību kompensēt sabiedrisko labumu nodrošināšanu, ko tirgus nespēj atlīdzināt, un kontrolētu ārkārtīgi lielo tirgus nepastāvību. Tai jānodrošina arī pienācīgs regulējums, spēcīgs drošības tīkls un saprātīga riska pārvaldība. Šādai politikai arī jāuzlabo pārtikas piegādes ķēde, nodrošinot lielāku pārredzamību un labāku līgumu slēgšanas praksi, kas nekaitē ražotājiem. Nobeigumā vēlos norādīt, ka ir svarīgi nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret importētajām lauksaimniecības izejvielām un precēm.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Vispirms es vēlos teikt, ka atzinīgi vērtēju savu kolēģu, it īpaši *De Castro* kunga, paveikto, kurš uzņēmās iniciatīvu sākt debates par šo jautājumu. Tas tā patiešām ir, ka šodien mūsu lauksaimnieki sastopas ar nepārvaramiem šķēršļiem, cenšoties panākt taisnīgu cenu par viņu saražoto produkciju. Cenu svārstības nesēnās piena krīzes laikā ir tikai viens piemērs. Zināma nozīme tirgus stabilizēšanā bija intervences krājumiem, kā arī ārkārtas fondam piena nozarei. Taču mēs vēl neesam tikuši ārā no meža, ja tā var teikt. Lielveikali rada šķēršļus, liedzot lauksaimniekiem saņemt taisnīgu atlīdzību. Mēs vīzi zinām, ka vidusmēra lielveikali pozicionē sevi kā cenu pazeminātājus. Taču mums jābūt piesardzīgiem, lai lielveikali neturpinātu pazemināt arī samaksu, ko saņem mūsu lauksaimnieki. Ja pašreizējai sistēmai atļautu pastāvēt arī turpmāk, zustu stimulēt nodarboties ar lauksaimniecību un nav zināms, kas notiktu ar lauksaimniekiem. Šī situācija ir jāmaina. Es ceru, ka šis jautājums satrauc Komisiju tikpat lielā mērā, cik Parlamenta deputātus.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) 2009. gadā Eiropas lauksaimnieki nonāca lielās grūtībās. Ienākumi samazinājās gandrīz par ceturtdaļu, un krīze ietekmēja lielāko daļu lauksaimniecības tirgu, tostarp piena, graudaugu, cūkgaļas, liellopu gaļas, olīvu tirgu un citus. Vissarežģītākā situācija, neapšaubāmi, bija vērojama piena ražošanas nozarē. Pēc ievērojama cenu krituma visā pasaulē Eiropas piena ražotāja piedzīvoja ārkārtīgi lielus zaudējumus. Lauksaimnieki runāja par sarežģīto situāciju, kādā nonākuši, dažādās sanāksmēs, un vairākās valstīs notika plaši lauksaimnieku protesti. Patlaban cenu svārstības vairs nav tik lielas, taču tas nenozīmē, ka problēmas ir zudušas. Mēs joprojām sastopamies ar zemu pieprasījumu un cenu svārstībām vairākās lauksaimniecības nozarēs. Patlaban īstenotie intervences mehānismi piena ražošanas nozarē un Piena fonda izveide izrādās nepietiekami pasākumi. Mēs jau varam iedomāties, kas notiks, kad beigsies šo instrumentu termiņš. Mēs noteikti varam sagaidīt vēl lielāku ienākumu kritumu un lielas tirgus svārstības. Es piekrišu *Ciološ* kunga teiktajam, ka nekavējoties jārisina sarežģītā situācija piena tirgū un ka mums nevajadzētu gaidīt līdz 2013. gadam, kad tiek plānota ievērojama KLP reforma. Jūnijā mēs sagaidām Augsta līmeņa darba grupas lēmumu, kurā būs atspoguļoti tās secinājumi un idejas situācijas uzlabošanai piena ražošanas nozarē. Es ceru, ka šī darba grupa piepildīs mūsu cerības un nāks klajā ar līdzsvarotu stabilizēšanas pasākumu programmu. Es esmu gandarīts, ka *Ciološ* kungu satrauc tie paši jautājumi, kas mūs, un ka viņš ir ņēmis vērā mūsu ierosinājumus.

16. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

17. Sēdes slēgšana

Priekšsēdētājs. – Nākamā sēde notiks rīt, 21. aprīlī. Debates notiks no pulksten 9.00 līdz 13.00 un no pulksten 15.00 līdz 19.00. Es nezinu, vai jums visiem ir zināms, ka rīt sēde tiks slēgta pulksten 19.00.

(Sēde tika slēgta plkst. 23.25.)